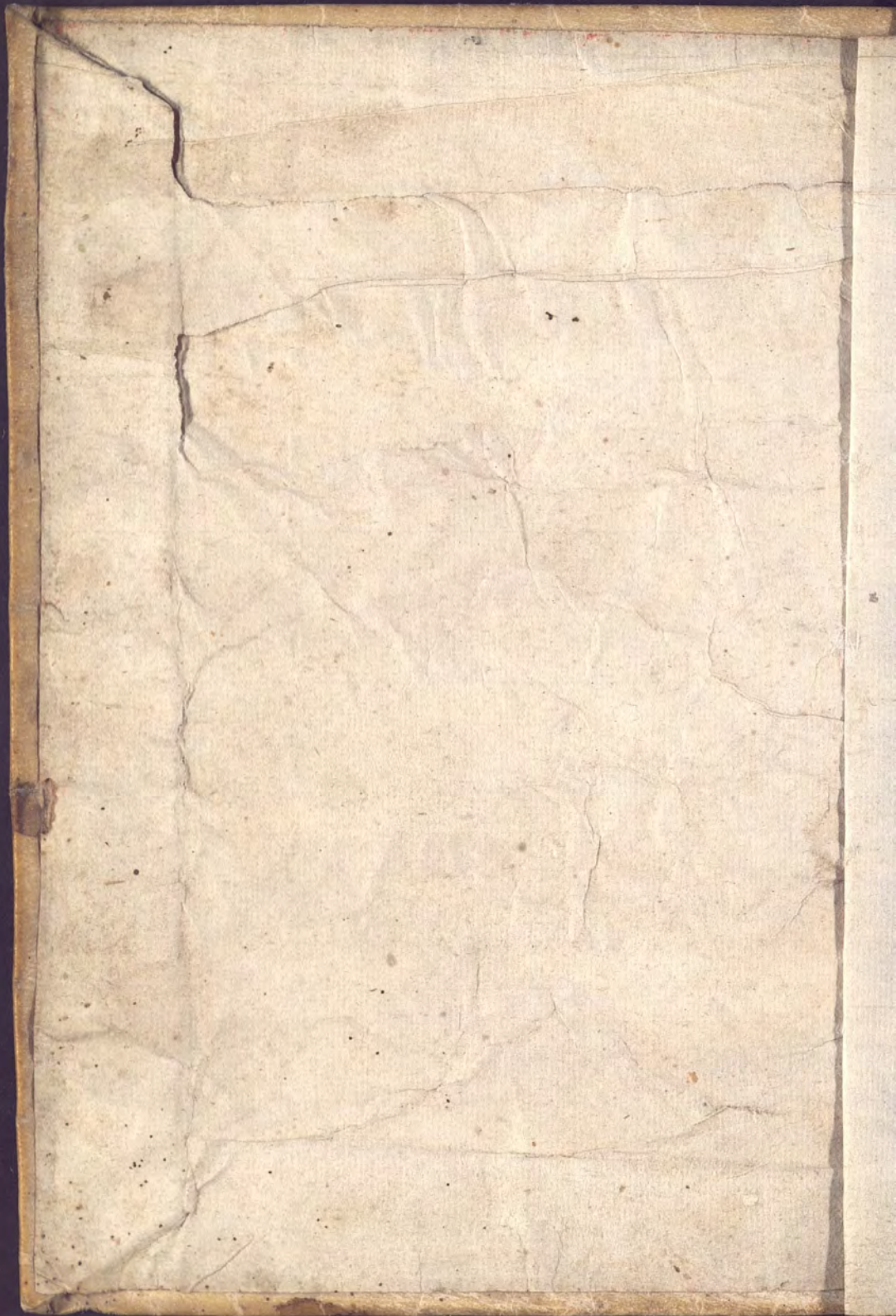

M-410

M-410

1

Juan Joseph Lopez de
Baquezano

mue per
mue sena
mue

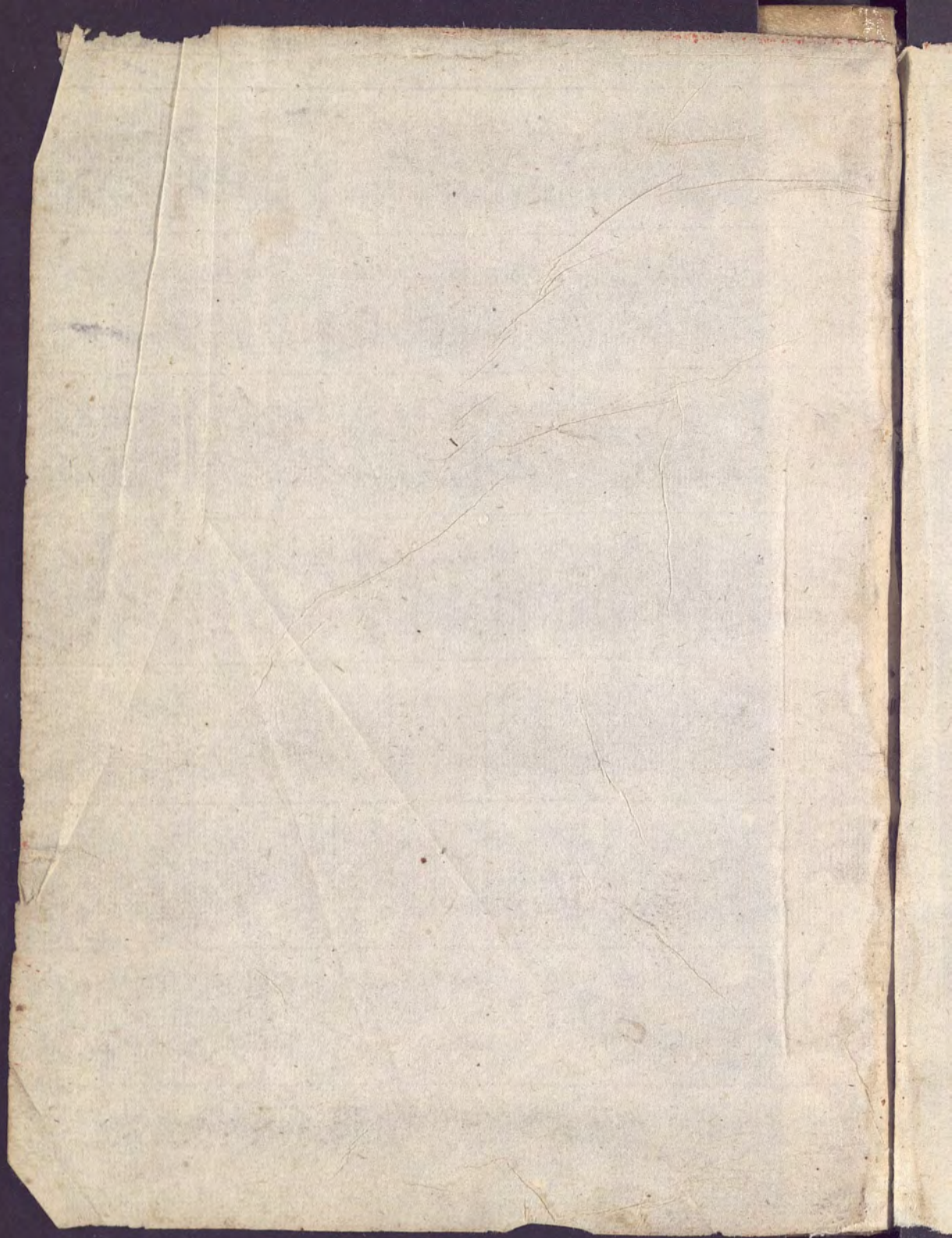
Handwritten scribble

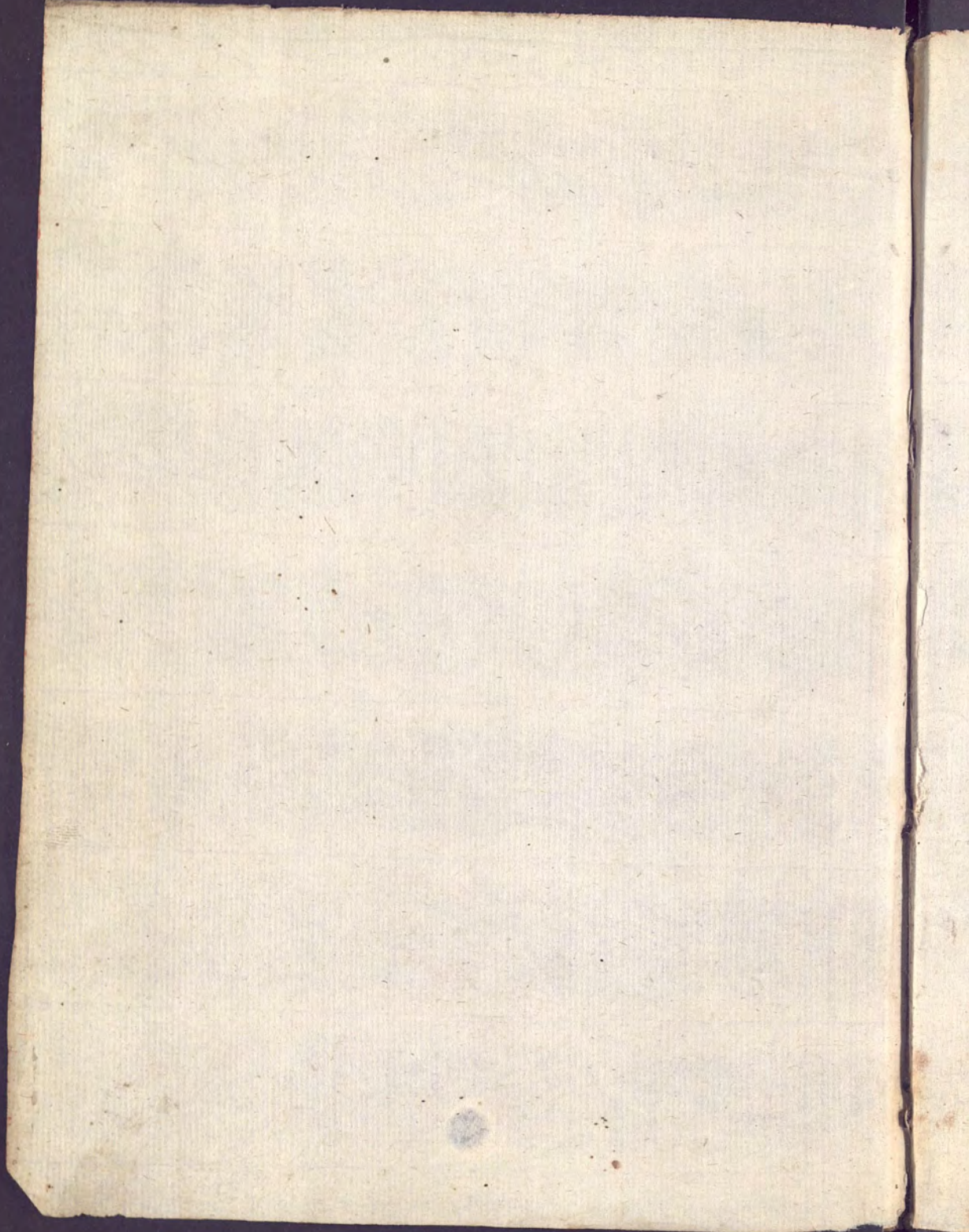
Handwritten scribble

Handwritten scribble

Handwritten scribble

Handwritten scribble

CURSUS

PHILOSOPHIC^s

TAM RATIONALI QUAM NATURA

EST PHILOSOPHIA^{am} COMPLETENS

SUB

Auspicio

R.P.M.F.

Caroli Coubaren

IN

Regia Academia Hydruntensi.

Anno Domini 1711.

Cum supremus ille artifex, ac orbis patetrix Deus, mundi humanam naturam secundum
ipsius esse decreverit, nequid ab hoc desideratu relinquere non potest, propterea
omnigenis illis donibus cumulavit, ut quibus spiritibus suis sortibus numeris
erat in posterum, pariter spiritibus non fundere intelligeret. Sed pro dolor, dum
miseri stultitiam occupavit, scilicet perdidit, quibus inspicere fedus humanam
luctuabilem ignorantiam proscindere dereliquit, ac dupliem paravit mortem, dum

Spiraculo vitæ, cuiusq; mentis spiritus intelligentis spoliavit; ut que calamitas
sine solatio lugenda restaret mortalis hanc vitam, (ne dicam mortem) ita dedi-
dit miseriam, ut nec homin' h'c h'c concuss' nisi in labore suo spere suo ver-
cari, nec vita intellectus nisi ad hoc, ut addat scientiam, addat etiã laborem.

Sed tantum miseratus laboris (Charissimi sodales) ipsaque condolens sapien-
tia, ubi et vobis edificavit domum, hanc scilicet Regalem Syrachensem Aca-
demiã, in qua scientiarum sedem struxit, columnasq; septem, id est septem
artes liberales (interprete Origine) sciat. In vobis splendidam muniam
perh'entium posuit, unum innicens ad solium, du' vniuers' philosophis
fuenta cum sacre Theologie puritate communicat. Ad hanc arcem
venite: adhuc membra civitatis prosperate. Et si parvuli estis adar-
ta Theologie culmina scandenda, in per ancillas suas, & per artes li-
berales vos vocat, ut igitur fastidii in p'extera, v'cedere valeatis.

Sed heu

bone Deus! Quis dux, et qualis ianua ad tantam arcem expugnandã?
Iã agite dilectissimi, quia nictum defuit ad ianua. Per ianua quipe
timor' Domini ingrediendibus vobis, arcis sapientis profunda, et recon-
dita percutare licebit. Nam in h' sapientis et timor' domini. Nequ'q;
conciunt salce. Huiusmodi spiritus ingressum vobis maximo opere co-
mmodo ad ap'hta sapientis pertrahenda non tam utilem, quam
necessarium: nam in malevolam animam (inquit Riuinum eloquium)
non inhabit sapientia, nec habitabit in corde subdito peccatis.

En ianua, quam ad occulta & sapientis manifestanda pr'vidit
vobis que patefecit Alu'rinus, et ad finem securæ obtinendum que pro-
vidus patefecit ianua, vobis misericors designavit et ducem. =
Quis enim Hebrus post patriarchas dedit Moysen non tantum
legis, sed et naturalis eruditionis Doctorem. Qui Egyp'us dedit Mercurius
Fimegithus qui Italus Pythagoram; Lucius primo septem sapientis

Sapientes partem immortalius societatis in philosophia Aristotelis, in naturalis Theologia
 Platonis in medicina Hippocratis, in geometria Euclidis, in eloquentia Demosthenis in
 Poesi Homerus; qui demum ad quilibet extant, in repparandis aliis Principibus
 iudicantur ipsi, et vobis praefecturimus designavit duces Archipresbiteri & Canonicus
 Parisiensis magistri Anselmi cuius propriae fideles sectatores Angelicus Ma-
 gister. Os sapientis Principis fidelissimi sectabimur, vobis praefecturimus sectabimur
 praepone, ut qui ad maiorem Dominum huius viciniam laborum vestris sumis
 tantorum Principum adhaerendo vestris et fieri feliciter imponere valeatis.

Quis
 et ita cumque adit nobis sapientia samaritana, et una: Patrum luminis aqua
 de datus ophimus, sapientia gemita et Paraclitus, qui oia docet. Adit et nobis de
 vobis sapientis sedis Dei parva Virgo, sub invocacione vulgo Amonte sextato
 et pro mihi colenda cordialiter. Protopater Benedictus Interobioxy schola-
 rium institutum eius Scholastica sorore. Letitiam magna in vobis cordi Divina
 sapientia filii sedis sibi locavit. Divus felix in vobis Christi Martia mei monas-
 terii Patronus eius oib. in gloriis curia militibus, et praecipue Coro duplex adit
 Patris noster Beremius huius Regalis academiae Patronus, cui hunc viciniam
 laborum impuerit huius Principali, et oib. diebus itonum dico hoc toto animo affectu
 offero ac dico tantorum Patrono muneri illorum adhaeremus. Dialecti-
 cae institutiones nunc loca inter libros divisa.

Dialecticæ Institutiones Sive Logica

Intres Libros Divisa

Tractatus hic logicæ primus, quæ sumularum contextu vocat pluris, hinc per-
 tinet ad dialecticæ nuncio pertractanda, nuncio ex illis in ipso tractatu pertractat
 tota argumentandi forma, totam illogice structuræ disciplinam, de qua cum sit ferre in
 hoc opusculo pertractari solita nunc disputatio, quæ explicatioe in dicitur ipsius

Marguerite p'churo breuitate, et claritate p'curat. Q' ut fiat explicata de mentis
operationibus.

EXPLICANTUR

tres Mentis operationes.

Cy dialectica est directiva operationis in his, iuxta triplices mentis operationes huiusmodi
parua in his libris diuidenda est. Q' ut aptius fiat sciendum est quod mentis operationes tres,
apprehensio, scilicet iudicium, et diuersus apprehensio est actus in his quos simpliciter modo
apprehendimus n' a frigiditate illo, nec nudo est aliquid aliquid aliud. Iudicium est actus
in his quos apprehendimus, aliquid quod aliquid a frigiditate, nudo, ut iudicamus. hoc
est, n' est lapsus. Diuersus est actus in his quos ex uno alio inferimus, ut iudicamus
hoc est ratiō, et ex hoc ita inferimus. q' e' uisibile iuxta hanc igitur triplices mentis
operationes tractatus in his libris diuidemus, in quoslibet eorum septem ad legem
huius operationis explicabimus, in 1° quo ad legem, in 2° quo ad legem, in 3° quo ad legem. Liber huius summu-
lary dicitur quo ad legem in his operationibus. Caput legem dicitur. ~ ~ ~ ~ ~

LIBER I. SUMMVLARUM

de his, que attinent ad hanc¹ intus²
Operationem.

CAPUT I. DE TERMINO.

Et dicitur in quibus a minoribus fit operari ad maiora incipimus alio quod quibus
non sunt multipliciter. In fine cuiuslibet rei, sicut magis dicitur huiusmodi, et sic
mihi per extremitatibus rei, et ita legem, et volumus punctus legem, huiusmodi apud dialecti-
cos, et in omni in illo simpliciter elementis ex quo satisfactus dialecticis operari, et in
per ultimo dicitur seu uoluntate. Cuius est ut examinata. Aliquibus reiectis per
ponitur. et ita dicitur huiusmodi. ~ ~ ~ ~ ~

Aliquibus reiectis
Propositur nostra definitio
termini s. t.

Opera est apprehensio simplex, non est expressiva spontanea: quod diffinitio perhibetur non utat =
 Rursus si diffinitio citaret perhibetur maxime quod est definitio, dicitur non si per se, cum sint
 tota completa alioquin ipse ab ingibilia: quod est per se.

Ad hunc digno arguitur non utat perhibetur
 enim hanc ideo arguitur: quod omnino, nego arguitur; ex quo utat solutio. licet enim per hunc oper
 rias non utat perhibetur quare amanda etiam enyhetur et tamen artificiosum dispositum per hoc
 quod una pars omnia ad aliam artificiosum = Ad hunc vero genus, et diffinitio est per se diffi
 nitio, non logice scripta, sed prout si tota completa per pluribus perhibetur: sed taliter et
 anethaphora inuenta, prout si precise ratione sumendi, et diffinitio, in quibus
 in hanc ratiōem huius logici. Aligua dubiosa resoluta secundum.

Aligua Dubiosa resolvuntur

S. II.

Dubitatur an vocis extra pronomi sint huius logici? ita inquit auctores diffi
 nientes huius pronomi ad pronomi totum. Non vero diffinientes huius pronomi ad quod est arte
 factum locale, licet dubium excitemus de vocibus extra pronomi ita inquit ratiōem de
 ipis extra quod est arte factum locale. Et non negatur. Per sola capacitas ad ar
 tefactum locale pronomi, non sufficit ad hoc ut aliquid dicatur actu per se
 arte factum locale, duces extra pronomi hanc solam capacitate huius: quod si actu
 per se arte factum locale: quod nec huius per mare lapis in Monte capax domus pro
 nomini; et tamen in dicitur pars domus: quod idem dicitur de vocibus extra pronomi.

Ratiō,

quod ut lapis dicatur pars domus non requiritur quod actu domus in huius: quod ab artifi
 ce sit paratus ad domus in huius: cum quod idem dicitur non poterit de vocibus: dicitur
 ut lapis dicatur pars domus taliter debet esse paratus ut artifex in ipis intro
 duxerit per artificiosum per huius ratiōem cuius domus in huius: quod ut vocis dicantur
 huius hanc debet esse artificiosum per huius sub huius per huius ratiōem cuius pronomi in huius.
 Sed extra pronomi totum per artificiosum non hanc: quod nec si huius = Præterea, ex oppo
 sito requiritur eisdem huius simul et sub huius, et per huius, cum huius voce hanc extra pronomi in
 anur hanc capacitate ad utrumque quod absurdum est.

J

Recit Collegij Sancti Thomae Jplutensis: n̄ iustificare capatē remotā bene ta-
mē p̄vācūm, quales hēnt vocēs significatiuās, q̄ deputatē ū ad p̄ponēdy. Sed
dicitur q̄ vocēs deputatē n̄ ū p̄re ad p̄ponēdy, d̄ ad ceptū manifestandū: q̄ m̄i-
rēt̄ in frātē aliqua fr̄a artificiosa phāsi n̄ ū p̄tes arte facti loq̄atū. Probo autē:
vocēs vocat̄ eisdē om̄i ac ceptū quorū ū signa. Hic ceptū hōc v̄o n̄ ornata
p̄re ad p̄ponēdy, q̄ in hīs operatō n̄ ornata p̄re ad l̄q̄, sicut nec d̄ ad 3̄g: q̄ nec
vok hōc p̄re ornata ad p̄ponēdy.

Ratio. Illa deputatō vocū ad p̄ponēdy avo-
luntate hōis p̄cedit, n̄ iustificat, ut vocēs dicat̄ actu p̄tes: q̄ uerit̄ f̄ydatū d̄na-
rū. An p̄re lapid̄ in Monte chig ū avoluntate artificij deputatū ū
ad domū edificandū n̄ dicet̄ p̄re domus vsq̄ dy fr̄a artificia a in ip̄o
artifice introducat̄: q̄ itā dicit̄ dy ē d̄vocibus. Ergo q̄ vocēs extra p̄ronē n̄
llā fr̄g artificiosā hēant, sit nequē qd̄ extra p̄ronē r̄atōs t̄xi loq̄ici non
s̄r̄h̄ḡt̄.

Ob: ad separata acorpora, et extra hōis dicit̄ p̄re hōis, q̄ itā dicit̄ dy ē d̄vocibus ex-
tra p̄ronē. 2. In ip̄o p̄tinet ad l̄q̄ in hīs operatōs: d̄ hoc solū hēt̄ extra p̄ronē: n̄ intra p̄ro-
nē ū p̄tinet ad l̄q̄: q̄ itā q̄ p̄re. 3. p̄ hoc q̄ m̄l̄o deputatū ū ad exercitiū p̄ponēdy,
dicit̄ p̄re illū, chig ū ip̄o n̄ iustificat̄ actu: q̄ deputatō vocū ad p̄ronē p̄ponēdy iustificat̄,
ut dicat̄ p̄tes illū. Dem̄q̄: iuxta hōis v̄erba ind̄iffōnē n̄ dicit̄ actu, d̄aph̄id̄ōs:
q̄ et hōis n̄ d̄bet dicere actu, d̄ ab h̄id̄ōs ad v̄it̄dy.

Ad 3̄g p̄m̄io autē, nego d̄g:

an̄ p̄tes p̄ponēdi substantij certā sua essentia cōn̄ḡt̄ ad illud v̄it̄dy: p̄tes ū p̄ponēdi
artificiales solū ad illud cōn̄ḡt̄ r̄atō fr̄g artificiosā in illū introductū, quā quidē
n̄ hēnt vocēs extra p̄ronē. Ad 2̄g dico, hōis p̄tinet ad l̄q̄ in hīs operatōs, ū id̄ qd̄ dicit̄
Amadeū, et pro subiecto, ū id̄ qd̄ dicit̄ d̄fr̄ali in r̄atōe t̄xi loq̄i p̄hōis spectare ad
l̄q̄, n̄ quidē p̄m̄odū l̄q̄ operatōis, p̄m̄odū ip̄sū ip̄sū v̄it̄dy.

Ad 3̄g p̄m̄io autē, nego

v̄g. N̄q̄ exercitiū ē v̄n̄y v̄mitate om̄i quā p̄ol̄it̄, quare ut p̄tes illū dicat̄ tale s̄
iustificat̄ illa deputatō exercitiū: p̄p̄ ū ē v̄n̄y v̄mitate artificiale intrinca, ad q̄ requirit̄,
q̄ p̄tes illū dicat̄ r̄atō p̄ artificij intrinca, ip̄sū r̄atō. Ad v̄lt̄m̄ dico, Ph̄y loq̄i

Cognoscit. Reflexus e cognitio cognitioms, h cognitio qua cognosco me x ali
 que cognoscere. Nicta cognitio reflexa q reflectit supra se ipse. aduente
 ad cognitioms reflexe requirit q vtriusq cognitio ut in eod cognosce. quare cog
 nitio qua Petrus cognoscat cognitioms Pauli cognitio reflexa n e.

Viquis dicitur Phil
 in re uolupte, nō intere d parate alij dicitur ptingit, qdō s amys pmet ad afias, h
 negatōs alterius. Alij dicitur imptōntes, u dū paratē ut usamus alij n infert me
 cu illa pugnat: ut e Monachus q Poeta. Luxus ptingit alij n ptingit sequit qd
 s amys alij infert: ut hōō q rētibij. Alij n ptingit reponghā q amys pmet
 ad alij negat: ut e hōō q inualis. Hic n pceptū dū uicōny hōōny alij plures
 ab aliqūibz comulgat, quas libenter omīto breuitate dū uis q ex dicitur incuans
 progressu hauriēda e pfecta illorū notīa. Explicatū ē p proprietates sūt:

Explicantur termini Proprie
 tates. & Ultimus.

Proprietates tū ad ice cōtra ab auctoribz uducyta. Et it suppositio appellatō
 amptiō, restrictō, diminiūō, et alienatō, deij in eaz explicatōe sepe arguū
 et arguū inuolūte, ut nāq illorū clarus pceptō aduente: arguū ē argu
 metōs ab inferiori ad superius: ut n dicitur Petrus e al; Franciscus e al; Ioa
 nnes e al; et sic d alij; et ex hoc ita inferat: qd hōō e al. Deiusus tū est hō
 e arguū tūō a superiorī ad inferius; ut n dicitur: qd hōō e al; q et hō, et ille,
 et ille e al.

Quo pnotato suppositio sic cōtra diffinita e acceptio tū ppe, h pro
 suo nō significato. Et hac diffone oritū suppositiōny dū uicō in māl; s et
 foris. Suppōō māl; e acceptio tū p ppe; ut n dicitur hōō e nōm, al e uox.
 Suppōō foris e acceptio tū p ppe suo nō significato: ut in hac pōne hōō e al, h hō
 supponit foritē, q pro hōc nō significato accipit.

Suppōō foris alia e p ppe, in
 ppria alia. Propria est acceptio tū p ppe suo nō significato, ut Leo in
 hac pōne, leo e uisibij. Imppria e acceptio tū p ppe suo nō significato

Et metaphoricè significat, ut leo in hac p[ro]p[ri]e, uicè leo & tribu Iuda: ubi leo
metaphoricè x[rist]y Domini significat.

Supp[os]itio f[or]m[al]i diuiditur in tri-
plex, et p[ro]nal[is]. si p[ro]p[ri]e e[st] acceptio tri p[ro]p[ri]e ly e[st] q[uo]d h[ab]et p[ro]p[ri]e, ut q[uo]d dicitur, h[oc]
e[st] p[ro]p[ri]e. Personalis e[st] acceptio tri p[ro]p[ri]e ly e[st] q[uo]d h[ab]et ap[er]te rei, et inde p[ro]p[ri]e
ab inuicem, ut q[uo]d dicitur, Paulus e[st] h[oc]. Et hinc notand[um] venit in supp[os]itione tri-
plex n[on] posse fieri q[uo]d dicitur: n[on] ualeat, h[oc] e[st] p[ro]p[ri]e. q[uo]d Petrus e[st] p[ro]p[ri]e, Paulus
e[st] p[ro]p[ri]e. Contrari[us] n[on] accidit in supp[os]itione p[ro]nal[is] unde bene ualeat: h[oc]
e[st] al[is] q[uo]d Petrus e[st] al[is], Franciscus e[st] al[is].

Supp[os]itio p[ro]nal[is] diuiditur in co[m]m[un]e[m] et sin-
gulari, cui[us] e[st] acceptio tri co[m]m[un]e[m] p[ro]p[ri]e, ut h[oc], singulari e[st] acceptio tri
singulari p[ro]p[ri]e singulari, ut Petrus = Supp[os]itio co[m]m[un]e[m] e[st] quadruplex: s[ic] di-
tribuitur, collectiua, d[ist]incta, et d[ist]incta. Distributiua e[st] acceptio tri co[m]m[un]e[m] p[ro]p[ri]e
co[m]m[un]e[m] sui significati, ita ut equalibet reor[um] ualeat p[ro]p[ri]e dicitur: ut al[is]
h[oc] e[st] al[is] q[uo]d Petrus e[st] al[is], Paulus e[st] al[is], et al[is].

Supp[os]itio collectiua e[st] acceptio tri
co[m]m[un]e[m] p[ro]p[ri]e sui significati collectiue sy[m]p[ti]s, ita ut dicitur simul n[on] a
aliquo reor[um] ualeat p[ro]p[ri]e dicitur, et dicitur: ut q[uo]d dicitur, Apostoli
x[rist]i s[ic] duodecim. Non ualeat: q[uo]d Petrus e[st] duodecim, Ioannes e[st] duodecim. Su-
pp[os]itio d[ist]incta e[st] acceptio tri co[m]m[un]e[m] p[ro]p[ri]e aliquo significato, ad q[uo]d dicitur
n[on] e[st] aliquid significati, ut dicitur, aliquis h[oc] e[st] al[is]. Con-
fusa e[st] acceptio tri co[m]m[un]e[m] p[ro]p[ri]e sui significati in d[ist]incta, et d[ist]incta
sy[m]p[ti]s: ut dicitur oculis necessariis e[st] ad uidend[um], n[on] d[ist]incta an sit d[ist]incta,
n[on] d[ist]incta.

Deinde supp[os]itio d[ist]ributiua alia e[st] p[ro]p[ri]e generis cui solet dicitur p[ro]p[ri]e et
alia p[ro]p[ri]e generis cui singulari cui in p[ro]p[ri]e solet nuncupari. Et e[st] acceptio tri co[m]m[un]e[m]
generis, n[on] solum p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e dicitur p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e indiuidui illar[um]. Ut in hac p[ro]p[ri]e,
et al[is] e[st] uiu[us], ly al[is] p[ro]p[ri]e indiuidui p[ro]p[ri]e al[is] supp[os]itio.

Et acceptio tri co[m]m[un]e[m]
p[ro]p[ri]e sui p[ro]p[ri]e n[on] tam p[ro]p[ri]e indiuidui p[ro]p[ri]e, ut dicitur et al[is] fuit

In area Noe, sensus e[st] q[uo]d ex oib[us] speciebus alijs alijs individuis fiat in area Noe. Dem[um]q[ue] sup[er]p[os]itio distributiva alia e[st] absoluta, quae e[st] acceptio hui[us]m[od]i pro oib[us] suis inferioribus nullo excepto. Alia e[st] com[un]is et acceptio hui[us]m[od]i pro oib[us] quibus p[ro]p[ri]a d[omi]natio: ut o[mn]es in Area peccaverunt. Et o[mn]es n[on] includit xpi[us]m nec deus p[ro]p[ri]e alabe originally peccat in manu.

Appellatio quae e[st] h[uius]m[od]i p[ro]p[ri]etate, ali[qu]a lex ap[er]ta h[uius]m[od]i, ac ali[qu]a summita. Apud illos dicitur ac n[on] imp[er]at ali[qu]a d[omi]natio h[uius]m[od]i co[m]m[un]is d[omi]natio, e[st] applicatio significati forae omni[um] t[er]m[in]i, ad significati forae alterius. Ut dicitur Petrus e[st] magnus Phis, h[uius]m[od]i appellat supra Phis. Ut dicitur q[uo]d appellatio e[st] forae, m[od]i, sequentes regule obicivari debet.

Prima

Et si ex p[ar]te sub[ject]i adiectivi dicitur u[bi] subitanti[us] h[uius]m[od]i adiectivi appellat supra significati sub[ject]i, et t[er]m[in]i appellatio e[st] m[od]i, ut dicitur: Petrus magnus e[st] loquax. Hunc n[on] dicemus e[st] magnus in loq[ui]ta, d[omi]nante. Sec[un]da e[st] si ex p[ar]te p[ro]ponit[ur] duo adiectiva, un[um] appellat supra significati forae alterius, ut appellatio e[st] forae, ut dicitur: Petrus e[st] magnus loquax, t[er]c[e] dicemus e[st] magnus in loq[ui]ta, n[on] in quate.

T[er]cia e[st] in om[n]i numerare applicati subitanti[us] appellat supra significati m[od]i, et forae, et dicitur multiplicati. Ut dicitur hic si h[uius]m[od]i h[uius]m[od]i: sensus e[st] hic si h[uius]m[od]i supposita quae h[uius]m[od]i humanitate h[uius]m[od]i, quare forae e[st] h[uius]m[od]i, ut dicitur. Si o[mn]ia numeraria applicati h[uius]m[od]i adiectivi, hunc solum appellat supra significati m[od]i, illud q[uo]d multiplicati: ut dicitur hic si duo alia facit hunc sensu, hic si duo subiecta habentia albedinis, et e[st] vera p[ro]p[ri]e, et h[uius]m[od]i in m[od]i t[er]m[in]i albedo in hoc q[uo]d sub[ject]o p[ro]p[ri]e impossibile reperiri.

Ampliatio e[st] extensio t[er]m[in]i amonxi ad m[od]i acceptio[n]is. Et e[st] duplex, quoad significati: S, et quoad t[er]m[in]i. Ampliatio h[uius]m[od]i quoad significati q[uo]d ad plura significati ext[er]dit, ut h[uius]m[od]i qui in hac p[ro]p[ri]e, Petrus e[st] h[uius]m[od]i, solum Petrus significat; ext[er]dit ad o[mn]es h[uius]m[od]i significatos, in m[od]i p[ro]f[er]at h[uius]m[od]i. Ampliatio h[uius]m[od]i quoad t[er]m[in]i accipit in om[n]i ad plures differentias t[er]m[in]i; ut dicitur h[uius]m[od]i dicitur, accipit in p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e.

Puritas, futurio, et existit: nō dicitur hōc nūc dicitur p̄fectio existit
accipere n.

Restriçtio p̄positio h̄c quō actō h̄c amari ad m̄ij acceptio n̄.
Lūy nāc ex ip̄a ampliatiōe stat = Diminutiō quē ad genus restrictio
n̄y reducit̄ e diminutiō h̄c atotali ad p̄tialē significatiōe. Ut si dicat̄, h̄c
p̄t̄ alibi q̄ dicit̄ q̄ alibi nāc illūy p̄t̄ q̄ dicit̄ om̄n̄m ad illūy p̄t̄
composit̄ significatiōe = Alieniō quē uno iudicio a iudicio aliōy improp̄ia nāc
h̄m̄y dūq̄t̄, e dū h̄c h̄c h̄c appropriatiō ad aliōy significatiōe; ut si dicat̄
sicut leo dicit̄ Iuda. Cap̄ q̄ dicit̄ q̄ dicit̄, et p̄pugnatiō q̄ dicit̄
p̄m̄ij.

CAPUT II. DE SIGNA.

Propōnitur, et propugnatur

Eius Definitio S. I.

Signū ita Thom̄ij coit̄ dicit̄: ob̄ q̄ p̄t̄ cognoscit̄ aliquid aliud
a se representat, quē dīffō placet p̄p̄ter auctoritatē P̄r̄s̄ Nōr̄i Anselm̄i,
in ep̄t̄o ad Rom̄os aiēti; q̄ signū indicat aliquid aliud p̄t̄ dicit̄
An. Bonit̄ q̄ dicit̄ p̄t̄ illa p̄t̄ ob̄ q̄ p̄t̄ s̄c̄nt̄ iudicij ob̄ h̄c t̄m̄i
cōn̄t̄ q̄, et q̄ ob̄ h̄c t̄m̄i, et mō h̄c iudicij q̄ iudicij n̄t̄. Lū aliud
a se representat, p̄m̄i loco dicit̄, q̄ p̄ hoc dicit̄ signū ob̄ alio a se dicit̄.
Sicut̄ q̄ dicit̄ dicit̄ q̄ dicit̄ q̄ dicit̄.

Sed dicit̄ hanc dīffō ob̄ h̄c, h̄c vocat̄ hōc
in libro clauo e signū; et tam̄ nihil p̄t̄ cognoscit̄ representat a se ibi nu
lla dicit̄ p̄t̄ cognoscit̄: q̄ si n̄t̄ representatē n̄t̄ q̄ dicit̄ aph̄ h̄c dicit̄
dicit̄ in n̄t̄ h̄c sent̄ia aph̄ h̄c ad n̄t̄ h̄c p̄t̄ n̄t̄ h̄c ad n̄t̄
q̄ h̄c. h̄c vocat̄ hōc e signū acceptū; et tam̄ illū n̄t̄ representat. q̄ p̄m̄i
cōn̄t̄: si illū representatē sent̄ia h̄c p̄t̄, hōc e al̄ et ite; acceptū
h̄c e acceptū alij; dicit̄ e absurdū: q̄.

S

Hec vox nihil e signy; et tamq n representat: qd mix: idq representat est
 nihil: q n representat aliquid. Deniq. Imago Cezarij representat aliud ase; et tamq
 n signy: q. Mix: n e signy ad placitū, ut dicit patet, cy tghy representet rāoē ma-
 ly p̄p̄p̄atōm cy Cezare: nec e signy māle, nq representat ex voluntate pictōry:

Adly optime respony e. Ad p̄p̄os sc̄o an̄h, nego sig. Nq verba n̄ in quacyq d̄fōne
 dicit ap̄ h̄udiz, d̄nd̄fōne n̄ cūcy eā n̄ n̄it̄ in v̄sa, et exercit̄o, qualiter n̄ h̄t
 signy. Itā v̄ h̄i loq̄i p̄p̄p̄er rāoē d̄atq n̄ h̄t in exercit̄o, et om̄i v̄ h̄udiz: v̄n-
 d̄ nulla sit p̄p̄atō. Adly d̄ignō an̄: e signy sc̄p̄h̄y p̄ illo sup̄p̄ōdo
 nego an̄; ip̄y p̄p̄c̄sse manifest̄ q̄d̄o, v̄do an̄. Quare n̄ p̄p̄ h̄t sup̄p̄ō-
 cet, nego q̄ n̄t̄ in v̄e m̄s̄ in arguta allahy.

Adly sc̄a m̄ari, nego mix. Ad-
p̄p̄os d̄ignō an̄: id qd representat e nihil, expte rei significat̄, v̄do
 an̄; expte modi significat̄, nego an̄. Taliter q̄ h̄c vox significat̄ nihil, ac
 v̄ et aliquid; qd e aliquid significare ex modo significat̄. Et v̄t nihil hoc
 modo significat̄, sufficit qd n̄t̄ intelligibile, licet n̄ sit v̄ibile, aut d̄vile. Ad
 v̄ h̄m̄y sc̄a m̄ari, nego mix. Ad p̄p̄os dico e signy māle; nq licet h̄at re-
 p̄p̄antōne a voluntate pictōry ext̄inca, et deficiētia fortiter tamq et in h̄n-
 ce representat rāoē s̄ h̄udiz māly cy Cezare.

Dicit q̄ h̄c vox hoc est
 signy māle nq est sup̄p̄ōitahoy voluntate, hoc mālit̄er representat: n̄
 q̄ nullū d̄abit̄ signy ad placitū. N̄cō m̄do sig. nq falsy e h̄c vox hoc adhuc
 sup̄p̄ōitahoy voluntate h̄re aliquid in v̄nc̄y rāoē cūcy d̄icat māly n̄
 l̄ h̄udiz cy h̄oē qd quidā Imago Cezarij, sup̄p̄ōitā voluntate pictōry v̄ h̄t
 p̄p̄p̄ent̄. Hic acriter probare solyt patet, loq̄it̄ h̄y d̄axi signy. n̄ ip̄-
 ny; d̄ in v̄b̄y q̄ p̄p̄uī moment̄, amp̄l̄y immorari n̄ licet. Non nullū
 d̄v̄t̄ōnē signy S̄ h̄y.

Nonnullę Divisiones
 Signy S. II.

Dividit̄ l̄ signy in forte, et in h̄m̄y, forte e qd sine p̄p̄v̄ia n̄i cōgn̄tōne

Dicitur voces materialiter significantes; ut gemitus riuus &c. Perly sine tempore excludit verby, qd cy tempore significat. Per illas parly cuius nulla pars separata significat, excludit nuy simplex qui proprie nominant. Perly finita excludit nomina infinita, ut n hoc n leo &c. Perly recta & magis excludit casus obliquos qd nomis solum in nominali proprie nominantur.

Dicitur ita illa parly sine tempore. Dantur nomina que cy tempore significat, ut prandiu (id est die anno, oratione &c.) qd nōe nōis nōe sine tempore significare. Nōe aliud est significare tempus qd ponit anno, mensi, oratione &c. aliud notare tempus qd het prandiu; et aliud significare cy tempore, qd est significare aliquid pōmōis motus, qui tempore inuoluntate. Nōe amo significat me exercere motus amōis tempore presentis; amabo tempore futuro &c. Unde significare tempus, ipsius notare ponit uenire nōis significare nōe cy tempore est proprie solus verbi. Caput ultimum de verbo.

Caput Ultimum de Verbo.

Verby in uox significatiua ad placitum; cy tempore, cuius nulla pars separata significat finita, et recta, et e nota eorum que predicata. Quis quibus diffinitione modo explicari debet, ad diffinitionem. Ultimum parly; s; et e nota eorum que predicata, ponit ad excludenda participia, et ad notandum verby se hēre ex parte presentis; qd nōe pōmōis ex parte subiecti, solum accipi in uox nōis.

Ob. in pōmōis s; pōmōis

veritatis, ut in uita hōe ad reale, verby est absolute atq; tempore qd est uera ad eternum; qd dicitur verby sine tempore significat. Disputo autem; verby est absolute atq; tempore ex parte uox significatiua, id est ante, ex modo significat, nego autem, et sic verby qd in predicatū pōmōis absolute atq; tempore ex incapacitate ex humoris, et quoad significatū, nō tam absolute atq; tempore absolute ex defectu ipsius uox, qd esse, et in actu signato cy tempore significat. Sed horum intelligentia ex alijs pendet que in presentis expendere nō oportet. Ex dictis colligitur, Phis solum diffinitione nominis, et uoxby uocale, solum uox, et ex his diffinitionibus facile eruitur diffinitione nōis, et uoxby in uox, diuidendo est ignis ad placitum &c. Sufficienter dicta hōe et de 10 libro in uoluntate.

Liberalium sumularum & huius generis pertinent ad legitimas operationes.

LIBER II. SUMMULARUM de his, que pertinent ad

nam Intellectus Operationem.

Examinata nam ipsius generis precipue pertinent ad legitimas operationes, ut extrinsece
cat per que pertinet ad legem eius namque, et affectiones in hoc libro agendum examina-
mandas. Ut oratio est genus ad primum, et eius natura penetrat ex actibus, primum de
oratione, et illius speciebus regulam agendum est. Caput 12 de oratione.

Oratio ut ad legem spectat ita definitur: est artificiosa dictionum congruentia. Per con-
gruentiam dictionum sumit oratio legalem, et grammaticalem; aqua dicitur per ar-
tificiosam. Constat igitur talis dictionum congruentia, et dicitur, et ob id, et talis dictionum
sumit huius duplex, qui artificiosa dictionum congruentia est, et huius duplex sumit a-
liis definitio, et dicitur, et est bona.

Non modo autem, in huius duplex, ut huius
alibus dupliciter potest considerari, prout est pars disposita ad artificiosam compositionem
ornata, prout est quodam artificiosam ad alium non ornatum, et modo huius duplex
duplex. Non modo obtinet deceptum orationem. Et in ista in hoc duplex ad reale,
quod quidem ut explicat huius duplex est dictionum, et non precipue orationem; prout est ar-
tificiosa dictionum congruentia, et dicitur orationem, non dictionum; prout est pars disposita
ad alium artificiosam dictionum ornata est fortiter huius duplex non
dictionum, nec orationem.

Respondeo. Huius duplex ut talis, solum dicitur esse totum ex dictionum
duplex dispositum; et dictionum orationem sumit ipsi quatenus huius duplex. Autem prout huius
duplex ut talis dicitur ad huius duplex, et talis dicitur, quatenus ex actibus per-
tinet dispositum; et. Respondeo autem: solum dicitur esse totum specificatiue, et per modum

Condo aut: reduplicatiue et p[ro]p[ri]e, nego aut, et sig. Ad p[ro]p[ri]e eod[em] modo d[ic]it[ur] h[uius] l[oc]i
re p[ro]p[ri]e in c[er]t[is] sol[is] dicit[ur] e[ss]e p[ro]p[ri]e ad aliud ornat[ur] n[on] dicit[ur] for[is] et p[ro]p[ri]e ex p[ro]p[ri]e
immo e[ss]e e[ss]e p[ro]p[ri]e d[icitur] h[oc] dicit[ur] h[oc] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e, et d[icitur] a[li]i.

Inu[er]ges. In q[ui] oratio imp[er]fecta
ornat[ur] ad p[ro]p[ri]e, q[ui] imp[er]fecta utare ad p[ro]p[ri]e ornat[ur]: q[ui] ex q[ui] h[uius] p[ro]p[ri]e ad aliud
ornat[ur] in q[ui] q[ui] illi n[on] dicit[ur] no[st]ra d[ic]it[ur] oratio. N[on]o aut[em] e[ss]e p[ro]p[ri]e absolute, q[ui]
n[on] o[mn]i imp[er]fecta ad p[ro]p[ri]e ornat[ur] d[icitur] illud e[ss]e p[ro]p[ri]e q[ui] tale e[ss]e ex r[ati]o[n]e e[ss]e n[on]o
q[ui] e[ss]e tale ex aliqua r[ati]o[n]e p[ro]p[ri]e. Quare ad utare imp[er]fecta r[ati]o[n]e ad
illud n[on] ornat[ur].

Diuidit[ur] oratio imp[er]fecta, et in imp[er]fecta. E[ss]e q[ui] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
generat ut h[oc] e[ss]e. E[ss]e q[ui] r[ati]o[n]e n[on] generat p[ro]p[ri]e, ut h[oc] u[er]b[is] ex quo colit[ur]
ad p[ro]p[ri]e oratio ut n[on] nullatenus u[er]b[is] u[er]b[is] r[ati]o[n]e. Diuidit[ur] in
p[ro]p[ri]e oratio in enun[er]atiue, uocab[is], imp[er]atiue, d[ic]t[ur]atiue, et interrogati
ue. Quis o[mn]i ex p[ro]p[ri]e nominib[us], et u[er]b[is] grammat[ic]alib[us] ut q[ui]. Cap[itu]l[um] d[ic]it[ur] modo
sciendi, et illius p[ro]p[ri]e. N[on] modo th[em]a in cor[por]e p[ro]p[ri]e.

Caput I. de Modo sciendi,
et illius speciebus. De Modo
sciendi in communi & t.

Modus sciendi qui species orationis et p[ro]p[ri]e u[er]b[is] in h[uius] d[ic]t[ur] e[ss]e oratio
q[ui] n[on] manifestat[ur]. Ly oratio ob h[oc] r[ati]o[n]e generis q[ui] p[ro]p[ri]e u[er]b[is] sciendi
e[ss]e p[ro]p[ri]e, et alijs. C[eter]is p[ro]p[ri]e ponunt[ur] loco d[ic]t[ur] e[ss]e. N[on]o inmediate: h[oc] p[ro]p[ri]e h[oc]
e[ss]e r[ati]o[n]e, e[ss]e q[ui] n[on] manifestat[ur] h[oc] s[ed] e[ss]e r[ati]o[n]e, et tam[en] n[on] manifestat[ur] sciendi
et ita d[ic]it[ur] e[ss]e q[ui] n[on] manifestat[ur] alijs ad d[ic]t[ur] e[ss]e. N[on]o oratio manifestat[ur]
r[ati]o[n]e quatenus p[ro]p[ri]e e[ss]e nego m[od]o: r[ati]o[n]e d[ic]t[ur] e[ss]e in ip[s]a ineluc[er]e, id m[od]o, m[od]o
e[ss]e, et nego d[ic]t[ur].

R[ati]o[n]e r[ati]o[n]e p[ro]p[ri]e h[oc] enun[er]are h[oc] e[ss]e r[ati]o[n]e, enun[er]are
e[ss]e manifestare: q[ui] p[ro]p[ri]e e[ss]e manifestare h[oc] e[ss]e r[ati]o[n]e. N[on]o m[od]o d[ic]t[ur]
q[ui] oratio: enun[er]are e[ss]e manifestare late et r[ati]o[n]e arbit[ri]o, id m[od]o, ex h[oc] et
r[ati]o[n]e in nego m[od]o et d[ic]t[ur]. Ly @ imp[er]fecta p[ro]p[ri]e, (sicut et in alijs p[ro]p[ri]e)

Præterit sit diffō, quæ eſt q̄ talis enuntiatio hō manifestat ignoty rāōe alterius, s̄ p̄p̄t;
n̄ quidē q̄ eſt p̄p̄t, d̄ q̄ diffō e.

Exclusa q̄ p̄p̄tione accepit modū sciendi. Nūciūm
adquale modū sciendi indifō, dūifō, et argumētō, adquale hūy dūifō
p̄p̄t. Equacyō re soly p̄t manifestari i d̄ q̄ p̄t ignorari; d̄ oīy ignorantiā rei hō
vltā p̄ diffō, dūifō, et argumētō; q̄ p̄ sola n̄ p̄t p̄t ignoty mani
festari; q̄ p̄mix: p̄t ignorari exentiā, q̄ manifestata p̄ diffō; p̄p̄t q̄
nōrari p̄tes q̄ manifestata p̄ dūifō, et p̄p̄t ignorari p̄ p̄t
tates q̄ manifestata p̄ argumētō; at nihil aliud ignorari p̄t; q̄ p̄p̄t
dicta dūifō modū sciendi ad equata. Nō difōne §. 2. u.

De Diffinitione

§. 2.

Diffō ita se q̄ p̄t d̄ finitū solet: e oīō explicat nāq̄ rei. d̄ p̄p̄t e genus vno
hūy n̄ difō, et modū sciendi e genus proximy; cy q̄ diffō p̄ genus proximy hādū
d̄ beat; ideo aliter ill d̄ finitō. Nō e modū sciendi explicat nāq̄ rei. Nūciūm
inertis, descriptiū, et causalis. Usualis e q̄ d̄tā p̄ p̄tes usualis; et e duplex: p̄hica
s̄ et metaphā. P̄hica e q̄ d̄tā p̄ p̄tes usualis p̄hicas; ut cy diffōnī hō p̄ hoc q̄ p̄t
p̄p̄tū ex corpore et anima.

Metaphā e q̄ d̄tā p̄ p̄tes usualis metaphā; p̄ genus
s̄ et difō; ut cy dicit hō e al rāte. Nō dūifō e q̄ explicat nāq̄ rei p̄ p̄t
p̄tates; ut hō e al rābile, admiratiū, d̄ d̄ causalis e q̄ explicat nāq̄ rei
p̄ causalis, h̄ efficiētis, ut cy dicit hō e q̄ generatā ab hōe; h̄ finalis, ut cy dicit
mūy cūba e vāq̄ ad hāciēdy flūmū fabricaty.

Præterit bonū d̄ finitū cōter hō
d̄tū ad sex reducitur d̄ finitōes. 1. q̄ utet d̄ et d̄ finitū; q̄ d̄ finitū op̄tū explicatū,
n̄ cognoscitū i d̄ p̄tū sumit cy aliy; et d̄ p̄tū d̄ finitū ab illiy. 2. q̄ p̄tū clarior s̄ d̄
finitū; q̄ cy nāq̄ explicat. 3. q̄ n̄ ut redundat, nec diminuita, hō e q̄ n̄ h̄at
p̄tū superflūy, h̄at tamū oīy necessarias. 4. q̄ d̄ finitū n̄ utat cy nō d̄ finitū;
q̄ d̄ finitū ad aliud d̄ bet valere n̄a ut n̄ dicit; e hō; q̄ al rāte. Et extra; e al rāte.

Nucleo. Sexta demum dicitur qd mgbra diuidyha in xale et xale, et tamq alqd e mgbay diuidy e superius hoc diuisio: g. 2. al diuidit in xale et xale: et tamq in xale e superius ali, mg ad plura scilicet dicit qd al: g. n' de mgbay diuidy dicit e in se uis diuisio: 3. Nale et xale in p'ncipat foriter et methaphre scely ali, mg dicit excludit a suo scely methaphre genus: g. falsy e qd ang bry diuidy p'ncipare dicit scely diuisio.

Ad 2y. nego anj. Ad p'ncipat scia max' d'iguo mix: al p'ncipat e tohy p'ncipale e superius h'oe, id' mix: al p'ncipat e p'ncip actualy h'oy, nego mix: et sig' dupliciter pt dicitur ad 2y, ut e p'ncip actualy h'oy, in quo uis e mgbay h'oy diuidy, et ita n' e superius d' in foriter h'oe: et in sup pt dicitur ut tohy p'ncipale: p'ncipat dicit in p'ncipat dicitur p'ncipat p'ncipat h'oy et in hoc sensu e tohy qd p'ncipat in illas diuidit: g. p'ncipat sic e superius ad p'ncipat.

Ad 2y. scia max' d'iguo mix: xale lyse e superius ali, id' mix: xale p'ncipat dicitur al nego mix. Dicitur qd ay al diuidit in xale et xale omny ex mgbay diuidy h'oy e xale, n' lyse, scely, p'ncipat dicitur at al in quo sensu ad p'ncipat scely dicit qd al: mg d' dicit, al aliud e xale, aliud in xale. Sensus e: al aliud e aliud et aliud in xale.

Ad 3y dico qd al p'ncipat loquendo n' diuidit in xale et xale, d' in p'ncipat p'ncipat xale et xale, mg genus p'ncipat loquendo n' diuidit in xale, d' in p'ncipat. Sed q' genus soly diuidit in p'ncipat xale dicitur, id' e qd p'ncipat dicitur ut qd al diuidit in xale et xale, et licet dicit in p'ncipat foriter scely genus: bene tamq p'ncipat qd in p'ncipat diuidyha genus xale dicitur. De argumentat' 5. 4y.

De Argumentatione s. 4.

Argumentat' inter oia dialectica instrumta p'ncipat in 3o lib. p'ncipat

Obtinet sed; impresenti vō vnicē agimus dīpica quatuorū 3^a spēci. modē sūg-
 di: quare sufficiēt eius dīffōnē et dīuīōnē explanare. Argumētō igit̄ e mōdū
 scīēdi vny ex alio infēri. = Dīuīōnē argumētō rāōe sūg, rāōe notz illatōnē,
 et rāōe qualitātē. Rāōe sūg dīuīōnē in sūpō, enīhēma, inductōnē, exēplā,
 et dīlema. sūpō e argumētō dīuīōnē hīcū p rōmōbū; quāz 1^a dīcīn
 māz, 2^a mōx, et 3^a 3°. ut sū hōc ē al, d Petrus ē hōc: q Petrus ē al.

Enīhēma

e argumētō dīuīōnē duabū; p rōmōbū; quāz 1^a dīcīn anī, et 2^a 2°: ut hōc u-
 rīz: q mō uerū = Inductō e argumētō arīpularībū; sufficiētē enīhēnī
 ad alīquē p rōnē vny. Ut sī dīcīat: sūcīgnī calēfacīt, et ille et ille: q sūcīgnī
 calēfacīt. = Exēplā e argumētō aparītātē, ut sī dīcīat: Pūp pēperatī la-
 trōm pēnitētī: q et pācet hīcī sī pēnitētī e pēnī. = Dīlema e argumētō
 vīnī dīuīōnē p rōpōnī dūo exēma quībū; intēdīt rēnēz capere. Vtrīta ar-
 guat cū iuuenē ignāro quī plūz in sūdīō līxarū dīpōsīt anīz: aut
 hōc hī p rōnē vacatī hī ex amīno līxarū sūdīō hī nī? sūcī fatratī, infēri: q u-
 rīz ē. 1° 1°: q nēglīgēnē et sūpīlīō dīōnū.

Rāōe notz illatōnē dīuīōnē
 argumētō in rāōe dīhōnālē, et causālē. Nālī ē īn quā illatō dīnotat p
 p rōnē q. Ut ē hōc: q vībīlī. Dīhōnālī ē argumētō īn quā illatō dīno-
 tat p rōnē q. Ut ē hōc: q vībīlī. Causālī dīnī argumētō ē īn quā illatō dī-
 notat p rōnē q. ut q hōc ē rāō ē vībīlī. = Exēplā qualitātē dīuīōnē ar-
 gumentō in bonē, et malē. bonā ē īn quā dīequāz infēri ex anī. Ma-
 lā ē īn quā nī infēri ex alio. Cap. 3° dī p rōnē. Denāct multī pīcītātē sūg.

Caput 3. de Propositione

Propōitō cūī explanō ē p rōcipū hūīz vī hīcī in sūg, ita ab sūcītātē
 le dīfīnī ē rāō īn quā vny, hī falū ē. q hīcī p rō dī dīcīp hīa ē alīcī
 opōrtet dīfōnē cālī hāctē. Propōō igit̄ ē rāō enīhēnīa vny dīcīō. sūcītātē
 ē gēnū; et q hīcī p rōnē p rōnē hīcī loco dīfī. īn quō infēri p rōnē. cālīcī vīcī
 sūbto copula et p rō. sūb hī ē dī q uo alīquīd dīcīn: p rōz ē q dīcīn dī sūbto,
 copulātō sūcītātē ē vny dīcīō mēdīo quo p rōz dīcīn dī sūbto.

Ad divisiones pronom accedamus nota in quacumque pronome dari magis et sic quicquid se-
 cutus ad magis et qualitates secutus ad fig. d. in sup. obiectiva in pronom duplici magis duplici
 est qd. sed reperitur. Respondeo duplex magis q. n. pronom et subit. inter se opposita subit et magis
 et pronom fia. q. subit et extrahibile et pronom fia. extrahens, ut subit et pronom ex ratione
 operante utriusque est magis sui nominis, quod dicitur fia. ad uterque attendamus copula n.
 hinc rati. hinc in pronom. Denique nota omnino solus se hinc ut pronom forte quod pronom
 fide qd. et totare e illa an. fia. hinc d. in p. totary pronom alia pronom.

Quo suppo

mo expte magis includit p. in necessariis, hinc et, et in p. oibilib. Necessaria est pronom et dicit sub-
 h. ut in ista hoc est al. hinc p. et qd. pronom accidentaliter dicitur. Dubito ut in ista hoc est albus.
 Impossibile est qd. pronom repugnat subit ut in ista hoc est lapis.

Exple quantis secutus ad magis.

Dividitur p. in unum et plura. Unus est qui aliquo signo vultu affectu, ut al. nullus, ut in ista qd. qd.
 hoc est rati. Nullus lapis est hoc. Plura est qui affectu aliquo signo vultu, ut aliquis quidam et
 dicitur in ista qd. aliquis hoc currit. Dicitur et qd. singulari qui in affectu aliquo signo
 cuius tam subit et hinc singulari, ut ista Petrus hoc, et dicitur p. in d. ista qui dicitur
 talis qd. ista subit et hinc eorum nullo signo affectu, ut in ista hoc est al. ad adverte p. p.
 in d. ista si sit in magis necessaria copularet vultu.

Dicitur expte fia. dividitur p. in ca-

thegoricam et potestatem, scilicet qd. est in simpliciter et copulativum. Et qui stat subit, copu-
 la, et p. ut ista hoc est al. Et qui stat duabus pronomibus aliqua unione unitis
 ut ista Petrus currit, et Ioannes dormit. Qui dividitur in copulativum, d. in unum
 d. in unum, et causam. Et qui stat nexa et. Et cuius unio est, h. hanc sine. Et cuius
 copula est. Et cuius unio est. Et adverte pronomes causam, et d. in unum, n. in ge.
 p. pronom, qui quocumque genus argumentari ut d. Longum ista dicitur.

Qua-

ius p. alia est d. adiacente, et alia d. adiacente. Et cuius pronom includit inco-
 pulam, ut in ista Ioannes currit, cuius sensus est Ioannes est currit. Et cuius pronom
 est in copula, ut in ista hoc est al. Dividitur et qd. p. expte fia. in modum, et d. in ge.
 Et qui aliquo modo affectu, ut ista Petrus velociter currit. Et obiter adverte qd.

Modus nihil aliud e quod adiacet huiusmodi & hanc, et ideo dicitur per Modality rade, modo adiacentibus et ad aliquid de huiusmodi ipis et prout. Proposio dicitur e quod nullo modo afficitur ut per huiusmodi.

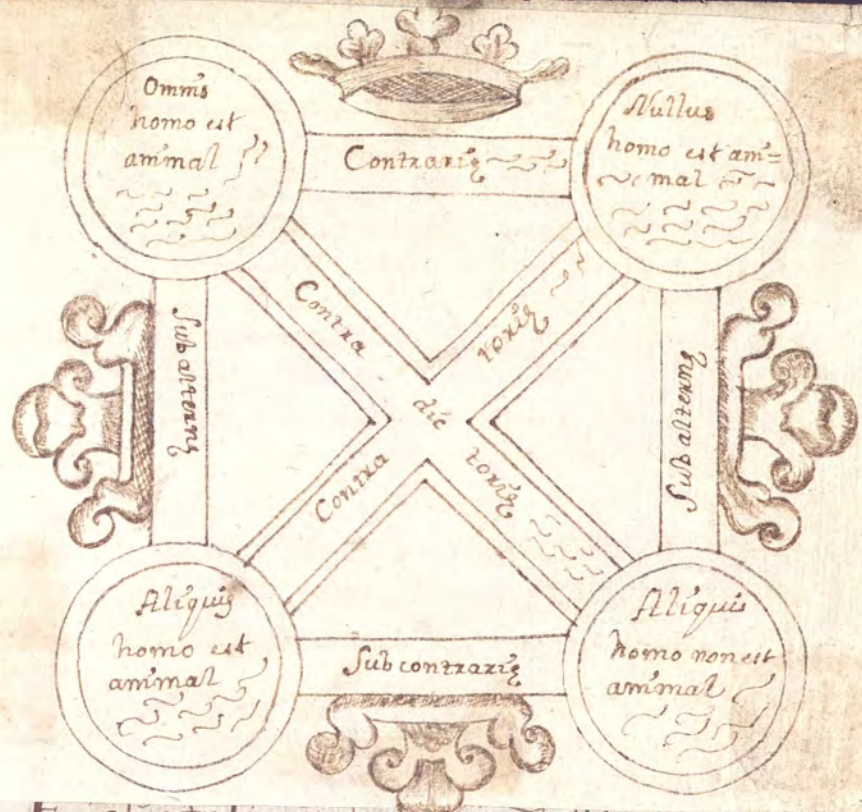
Distinguitur qualitas secutus ad huiusmodi dicitur per inaffirmationem et negationem. 1^a equus noster pascitur subto, ut ista: hoc e al. 2^a e quod pascitur non movet et se parat subto, ut ista: hoc n e lapis. Demum dicitur per inuicem et fallig. 1^a equus enunthatur qd e, ut ista hoc e al. 2^a quod enunthatur subto id qd n e, ut hoc e lapis. De oppositione prout 3us.

De Oppositione Propositionum s. 2.

Ex proutibus inter se oppositis variis resultat proprietates, ut si oppositio equevalentia, et veritas quibuslibet signat, sic ordine agendum e est. Oppositio prout inter se quod sic ad huiusmodi dicitur 1° Per examina capitula: e affirmatio, e negatio, e unum, e co-
 ditionis id. Ad iudicium quoad huiusmodi oppositio debet observari ut in voce ad effectum n e oppositio sequentes prout equevalentes: Comis latet, comis n latet qd utraque vera, n e in comis summata proterit, e in l^o proterit. Deinde veritas debet id est prout, locus, eadmodum suppositio, ampliatio, et alia huiusmodi proprietates id explicat.

Hic e oppositio e quadruplex: nunc e dictionaria, dicitur, subdicitur, et subalterna. Oppositio dictionaria equevalens inter prout vult affirmatio, et partem negatio, ut si vult: quod hoc e al, aliquis hoc n e al. Vel e contra inter vult negatio, et partem affirmatio, ut nullus hoc e al: aliquis hoc e al. Oppositio dicitur, equevalens inter vult affirmatio, et vult negatio, ut quod hoc e al: nullus hoc e al.

Subdicitur oppositio e quod veritate inter partem affirmatio, et partem negatio: ut aliquis hoc e al, aliquis hoc n e al. Oppositio dicitur subalterna e quod veritate in vult affirmatio, et partem equevalens affirmatio: ut quod hoc e al: aliquis hoc e al. Vel, equevalens inter vult negatio, et partem equevalens negatio, ut nullus hoc e al: aliquis hoc n e al. huc suppositio subalterna id est dicitur dicitur talis, n e in vult affirmatio qd n e quoad oppositio e quod oia ut oculatim periphrasim huc vult prout figura dicitur.

Explicatur Equipolentia primj & tertius.

Equipolentia id est æquivalentiã duarum proposi-
 tionum eundem subiecti et prædicati ad se invicem
 negati, antepositi, et postpositi, ut si quis dicit anteponenda, et postponenda et negati,
 ut primus oppositi æquivalentes redigita, sequuntur eorum numerus communia.

Præ contra dic. post thã. piz postq sub alter.

Ex quo hujusmodi eliciuntur. Et quod contradictorijs sunt æquivalentes si subiecto
 omni negatio præponatur: quod indicat ille prædicatus, præ contra dic. Ut si quis
 contradictorijs, cum homo est animal: aliquis homo non est animal: redduntur
 equipolentes si dicatur: omnis homo est animal: aliquis homo non est animal:
 vel si dicatur: omnis homo est animal: non aliquis homo est animal

Secunda regula contradictorijs sunt æquivalentes, si subiecto
 omni postponatur negatio; quod denotant ille prædicatus: post contra. Ut si quis

Contradictorius omnis homo est animal: nullus homo est animal; red duntur
equivalentes, si dicitur: omnis homo non est animal, nullus homo est animal.
I. si dicitur omnis homo est animal: nullus homo non est animal.

Texta demum regula est quod subalterans fuerit equivalentes, si subitio omnis
propositio, et postposita negatio; quod indicat ille pariter, propositio sub altera
utitur subalterans: omnis homo est animal: aliquis homo est animal. Red duntur equivalentes
si dicitur: non omnis homo est animal: aliquis homo est animal. si dicitur: omnis homo est animal: non aliquis
homo est animal quae omnia in se hinc comminibus explicata.

non omnis, quidam, non omnis non, quasi nullus.

non nullus, quidam: sed nullus non valet omni.

non aliquis nullus, non quidam non valet omni.

non alter, neuter: neuter non praestat utrumque.

Ratio huius equivalentis est quae negatio sit maligna non quae quid quod
post se inuenit destruit, et eius oppositum red dicit; si enim propositio alteri opposita,
anteponatur, postposita negatio, hinc negatio destruit oppositionem et eius contrarium
si equivalentis red dicit. Sed hinc adiuuat, si ut propositio obscura clare
reddat, et (infallor) destruit ut clare reddat obscuritatem, non tot negatio-
nis multiplicitas necesse fusionis parat, magis obnubilat. Explicata sunt
propositio 5. et 6.

Explicantur Conversiones

PROPOSITIONUM 5. 4.

Conuersio est mutatio omnis propositio in alteram per extremorum inuersionem, et transmutationem
dicendi in praedicatum, et praedicati in subiectum ut si dicitur: nullus homo est lapis; conuertitur sic: nullus lapis
est homo. Hinc conuersio est duplex, alia simplex, alia per accidens, et alia per se oppositio. Conuersio
simplex fit per se idem transmutationem subiecti in praedicatum, et praedicati in subiectum seruata eadem quanti-
tate et qualitate. Ut si dicitur: omnis homo est animal; conuertitur sic: omne rationale est homo.

Conuersio

per accidens fit per transmutationem extremorum seruata eadem qualitate, mutata tamen quantitate ut
illa: omnis homo est animal; conuertitur sic: aliquid animal est homo. Conuersio per se oppositio
fit per transmutationem extremorum mutata eadem quantitate et qualitate, mutata

lumen sui finis in infinitum, ut ista; omnino est: dicitur sic: omnino est al.
propos. que dicitur u. affirmatiue, Innegatiue; uniuersales & particularis: ut
hij communibus explicatur.

Asserit a negat e s uniuersaliter ambe
Asserit i negat o s particulariter ambe
Idest littera A denotat pronz, uniuersalē affirmatiue; & pronz uniuersalē negatiue; I pronz partē affirmatiue; et O pronz partē negatiue; ut autē impronhulicaf que, et quomodo pronz dicitur, sequentes uerius obserua
Simpliciter feci: dicitur eua per acci.
Asto per omnia sic fit conuersio tota.

Idest dicitur uniuersalē negatiue, et partē affirmatiue presentē in illa dictione feci. Dicitur per accidens uniuersalē negatiue, et uniuersalē affirmatiue, denotate, per dictionē tua. Dicitur demique per dā positionē, uniuersalē affirmatiue, et partē negatiue, que, indicantur per illa particularē Asto. — hic late disputant auctores & proximis modalibus ut earum dictione, oppositione, et equi-potentia, calcant; & quia tota est ab ipsi tradit magis mentis, obnubilant, que forma silogistica inueniunt, illas omitere & reuolue mentes cito nebulis suffocate, ad aliora inuiles redolantur. Liber 3i simularum & his que pertinent ad tertio intellectus operatione.

Liber tertius Simularum de his que pertinent ad tertio intellectus operatione.

In hoc tertio libro agitur de discursu, qui est perfectior et nobilior intellectus operatio; et eius diuisionem precipue in silogismo reducat, ideo sit. caput unum de silogismo. & principis intrinsicis silogismi §. Ius.

Caput unicum de silogismo.
De principis intrinsicis silogismi §. Ius.

Silogismus igitur ut ex precedentibus constat, est argumentatio in qua ex duabus promissis sequitur tertia, media illationis nota. Per hanc argumentatio conuenit silogismus cum alijs argumentationis speciebus.

Supra explicatis, quibus dicitur per reliquas particulas. primo, etiam dicitur
manet syllogismus constare tribus propositionibus. quarum 1^a, dicitur maior, 2^a minor,
et 3^a, significata per nota, dationis, scilicet g dicitur D , dicitur & sciendum est D
aliquid esse bonum, et aliquid malum. prima est in qua D bene inferatur ex premissis;
2^a vero in qua D inferatur. et tunc D tota argumentatio dicitur bona imma-
ta, ut in supra dicitur manet.

Contra bona dividitur inferatur, et materialis, et
est que tenet ratione forme, et dispositionis materiam, ut si dicas omnis homo est rationalis;
Petrus est homo; g est rationalis: que, contra tenet ratione forme, sicut si dicas: omnis
homo est lapis, Petrus est homo, g Petrus est lapis: que, quidem contra exprimitur con-
centis ratione forme, etiam necessario sequitur. D materialis est que non tenet ratione
forme, sed solum ratione materiam, ut si dicas: homo est albus; g omnis homo est albus: que, D
solum inferatur, quia argumentum sit in materia necessaria, in qua per indistincta e-
quivalentes unum est albi. quare, si eadem forma materiam contingenti applicaretur,
si inferatur conclusio; ut si dicas: homo est albus; g omnis homo est albus.

Ad hoc autem conclusio inferatur exprimitur alique re, habentur assu-
muntur. prima est: quod ex antecedenti vere inferatur consequens verum; et
falso, falsum; et ex necessario necessarium; et ex contingenti contingens. Et
ratio est: quia ante est causa consequentis, et causa semper sibi simile pro-
ducit. 2^a ratio est: quod si aliqua exprimitur est pariter, et D pariter existit; si
negativa, negativa. Et ratio est: quia consequentia sequitur debitorum pariter;
nam bonum debet esse ex integra causa, sicut malum ex quoocumque effectu.
3^a demum ratio est: quod medium non ingrediatur in D , nec aliquis huius
qui non ut positus in premissis alius rebus omnimoda habet, et libenter omnia quae
ipso naturali lumine innotescunt.

Deinde cum syllogismus sit quaedam solus, constat
materiam, et forma. materia syllogistica est remota, et alia proxima.
materia remota si huius componentes partes: materia proxima si partes
immediate componentes syllogismus. huiusque materia remota scilicet si huius;
et cum partes eius sint huius, nec esse est huius reperi, ut quilibet per se, suus predicatus,
suisque subiectis habeat. quilibet autem illorum prout in syllogismo locatus suus,
habet nomen

Petrus quibus reperitur in premiis appellatur medius; qui in maiori coniungitur cum medio vocatur maior extremitas; et qui coniungitur cum medio in minori minor extremitas appellatur explicatur in hoc illogismo: omnis homo est animal. Petrus est homo; ergo Petrus est animal. ubi tres sunt tantum inveniuntur, quilibet autem reperitur. homo est medius, quia reperitur in maiori et in minori. animal est maior extremitas, quia in maiori coniungitur cum medio, scilicet cum homo. Et Petrus est minor extremitas, quia coniungitur cum medio in minori. Et in conclusione utraque extremitas inveniuntur unita.

Illic duplici materię illogismi, duplex etiam correspondet forma, prima correspondet materię proximę et apelatur modus; definiturque sic: est apta dispositio preterituz et affirmatiõnz, negatiõnz; uniuersalitatez, particularitatez. La forma correspondet materię remote, scilicet huius, et apelatur figura; definiturque sic: est apta dispositio terminorum duorum subiectione, et predicatione. Et cum hec dispositio terminorum dupliciter fieri possit, triplex etiam assignatur figura prima est in qua medius subiectus in maiori, et predicatus in minori. 2^a est in qua medius, predicatus in maiori et in minori. 3^a est in qua medius subiectus in maiori et in minori quod facile sequenti articulo memorię commendabitur.

Sub pre. prima. 2° bis pre. 3° bis sub.

In his figuris decem et nouem modi illogismorum assignantur, qui ut in preterito habeantur, excogitare non adiatechnis solide dictiones tales modos designantes que quidem dictiones in his quatuor carminibus continentur.

Barbara, celarem, dariy, seria, baralipton.
 Celantes, dabitis, fapesmo, frisesomory.
 Cesare, camestres, festino, baroco, daraphi.
 Felapton, disamis, datissi, bocardo, ferisson.

Quibus dictionibus totam correspondent modi illogismorum quorum nouis primi pertinent ad 1^{am} figuram, quatuor sequentes ad 2^{am}; et sex ultimi ad 3^{am}. et ita in nouem primis medius subiectus in maiori et predicatus in minori, in quatuor sequentibus medius, predicatus in maiori, et in sex ultimis medius in maiori et in minori subiectus; iuxta illud supra, prima et 2^a

Aduerte tamen

quod quatuor primi modi concludunt directe, aliqui quae eiusdem modis concludunt indi-
recte: et re ca modi 3 2, quae de figura indirecte concludunt. Concludere directe ni-
hil aliud est quam maiorem extremitatem predicari & minorem in D^o; et D^o concludere indi-
recte est minorem extremitatem demari in D^o predicari.

Adverte deinde, quamlibet ex-
supra positam dictionem constare ad minus triplici vocali, quarum designat primum,
maioris silogismi, & minorem, et P, D, et N alie vocales dantur, ad complementum
metri unice ponuntur. tres priores vocales cuilibet dictioni intelligendae, si us-
ta explicata in illo versiculo: aversit A negat E est, quae doctrina exemplo
adhuc melius percipietur.

Sicut conuenit silogismum in barbara dicitur: bar-
bara est una ex quatuor dictionibus prime figure, cuius singule vocales A.
debet ergo silogismus factus in barbara constare medio quod sit subter imitari,
et predicatus in minori: iusta illud sub pre prima. Preterea debet constare
maior in minori et D^o, omnibus universalibus affirmatiuis; iusta illud aversit A
et E; et demum quia silogismus in barbara debet concludere directe in-
D^o maioris extremitatem debet predicari & minori. unde et sic dispositio:
omne rationale est sensibilis; omnis homo est rationalis; ergo omnis homo est sensibilis. ita fa-
cile est iusta omnes dictiones silogismos construere. De reductione ostensiba
silogismorum. §. Ius.

De reductione ostensiba silogismorum. §. Ius.
Et si omnes silogismi facti in decem et nouis modis supra relatis legitime
concludant, si tamen quatuor primos excipias in ceteris non ita clare potest
vis illationis, ut in positis eiusdem huius aliter dispositis euidentius ostendi. hoc
est illis redducendo ad unum ex quatuor primis perfectissimis, in quibus sa-
do uidentis est D^o, ut qui illa nega amplius redarguendus non sit, ad alie-
ratis reparandus. hoc est reductio dupliciter fieri potest; per ostensio-
nem, scilicet et per impossibile, et pro numero tantum de ta agimus, acachur
& secunda. §. sequentia.

Ergo reductio ostensiba est conuersio silogismi
imperfecti ad perfectum per conuersionem alterius primum, et transpositionem
premissarum

Dicitur hoc reducio ostensiva quia per easdem piones melius dispositas
 uis uis illationis ostenditur. = Dicitur primum silogismus imperfectus ad perfec-
 tos aducos, obserua 19; Singulas dictiones in illis quatuor carminibus con-
 tentas incipere per unam eorum quatuor consonantibus, B, C, D, F. = ob-
 serua secundo; modus imperfectus incipiente per aliquam ex istis reducen-
 dis esse ostensiuæ ad modum perfectum per similem litteram incipiente, ut Ba-
 lipton ad barbara. Ceteros ad ceteros, et 8.

Obserua 30 in his dictionibus

propter litteras iniciales reperiri aliquas eorum quatuor consonantibus.
 S, P, M, C, quarum S denotat, quod pp̄ designata per uocalem antecedentem
 debet conueniri simpliciter. P quod pp̄, designata per uocalem antecedentem debet
 conueniri per accidens. M denotat primam esse transponendam mutando
 mare, in minora, et dicitur C, q̄ n̄ ponitur in principio dictionis, d̄ mediat
 inter uocales denotat quod talis modus n̄ ē reducendus ostensiuæ, dicitur
 per impossibile que omnia his duobus ueritaliter explicantur.

S uult simpliciter uerit. P aere per acci.
 M uult transponi, C per impossibile duci.

Toty 9 declarauit exemplis. forma silogismus in sapientia sic. omnis ho-
 ius nullus equus ē hoc: & aliquod rationale n̄ ē equus. ut illic ostensiuæ reducatur,
 dices ita: littera im̄bali huius dictionis sapientia ē F. debet igitur talis si-
 logismus reduci ad fecio. littera P denotat mare uersale affirmatiue
 designata per uocalem antecedentem scilicet A, debet conueniri per accidens.
 littera S indicat minora uersale negatiue designata per uocalem C
 antecedentem, debet conueniri simpliciter. M, transmutandæ esse minora
 aq, et edna. quibus obseruari ita dices.

Nullus hoc ē equus; d̄ aliquod rationale
 ē hoc; & aliquod rationale n̄ ē equus. En silogismus qui antea erat in sa-
 pientia, reducitur ad fecio. et ita inueniuntur in omnibus silogismis, si predictas
 obseruare uelas. In nota quod littera P in Baralipon n̄ denotat conclu-
 sionem conuenientem esse per accidens, quia particularis affirmatiue per
 accidens n̄ conuenit; d̄ denotat loco particularis affirmatiue pon-
 endæ esse uersale affirmatiue, que per accidens conuenit.

111

Iuxta illud conuenitur tua per accidens, & hęc Reductione ostensiba. De
reductione per impossibile. §. 3us

De reductione per impossibile §. tertius.

Reductio per impossibile dicitur, quando exui illius cogitur respondens ad con-
cedenda duo contradictoria, quę eue simul vera et impossibile. et ita explicat-
na ē transmutatio illogimū imperfectū ad perfectū, sumpta contradictoria con-
clusionis negatę, et altera ex premis qz conuenit. iuxta relas statz tradendas.
Et ut in proximo dicas ad quę modis ex quatuor primis perfectis pertinet qui-
libet illogimū imperfectū per impossibile reductus, has tres dictiones observa-
bis: nesciebatz, odieba, lezare romanz. in quibus tantis quatuor vocales inue-
nięs, scilicet A, E, I, O, A significat figura barbara cuius conclusio ē un-
uersalis affirmatiua; E Celare, cuius conclusio ē uniuersalis negatiua.
I daz, cuius conclusio ē particularis affirmatiua; et O fexio, cuius con-
clusio ē particularis negatiua.

Obserua deinde in prima dictione nempe nes-
ciebatz reperit quinque vocales suo ordine designantes quatuor modos
imperfectos prime figure, in secunda dictione scilicet odieba, inueniunt
quatuor vocales suo ordine designantes quatuor modos secunde figure,
et demique in tertia dictione nempe lezare romanz, sex vocales correspon-
dentes sex modis tertie figure, quo supposito in exemplis.

Et scias illo-
gimū factis in Camesures ad quę modis perfectis re ducitur per impossibile, dicitur
ita: Camesures pertinet ad 2^{am} figurę, et in illa secundi loci, obinet, corres-
pondet g re, vocali illius dictionis odieba; quę vocalis ut L denotat
itale, illogimū debere reduci ad Daz, cuius conclusio ē particularis affi-
matiua denotata per eandem vocalē L. Et ita in omnibus alijs inuenies si-
predictas obseruas regulas, hęc itaque prelibatę ut scias quomodo illo-
gimū imperfectū cuiuslibet figure, per impossibile reducatur obseruare
debes relas in his carminibus contentas.

Maior sit minor et sit contradictio maior.
Dempto ce, lantes in quo per uer tihir ordo.

~ ~ ~ ~ ~
~ ~ ~ ~ ~
Seruat maiorem variatq, 2a minoris.
tertia maiorem variat, seruatq, minoris.

Ex quibus his rebus, deducuntur pro tribus figuris. prima rebus: impio ma-
figura assumitur pro maiore contradictoria conclusionis negate; et ma-
ior illogismi imperfecti, pro minore; et inferitur pro conclusione contra-
dictoria minoris concessa, ab hac rebus recipitur celantes, in quo contradic-
torius conclusionis ponitur pro minore; et seruat minoris pro maiore; in-
feritur pro conclusione, contradictorius maioris secunda rebus in secunda fi-
gura contradictorius conclusionis ponitur pro maiore, et seruat eade,
maioris; inferitur pro conclusione, contradictorius minoris tertia rebus;
in tertia figura contradictorius conclusionis assumitur pro maiore, et serua-
ta eade, minoris; inferitur pro conclusione contradictorius maioris.

Sumen

hi exemplis in fraseo. aliquis hoc est al; d nullus lapis choro: et aliquid al-
n e lapis. ut illy per impossibile reducatur dices ita: fraseo est ultimus modus
imperfectus re, figuris; et cy con respondeat ultime, vocali illius dichomis
nesciebat, que e L talis illogismus reducendus e ad Daris. et ut illy re-
ducatur, dices iteris.

In prima figura contradictorius conclusionis negate
debet pon' pro maiore, sic: omne al elapis. et pro minore debet pon'
maior que erat illogismi imperfecti, ita: d aliquis hoc est al. et demique
pro conclusione debet exponere contradictorius minoris que erat illo-
gismi imperfecti. quare ita debet inferre: et aliquis hoc elapis. et ita inue-
niens in omnibus alijs illogismi imperfecti predictis regulis imper-
tu habilijs. = d hec omnia tradidit potius consuetudine, quia utilita h' ob-
temperans, quia huiusmodi rebus ferre nunquam utilia inter arguendos;
fortase quia concessis premis, et negata ad que recte inferitur ipso argu-
mentationis filo. tandem respondens ad duo contradictoria admeten-
da trahetur. Explicantur principia extrinseca Sillogismi. §. quartus.

Explicantur principia extrinseca Sillogismi.
§. quartus

Omnes artificia adu pectio. Silogismorum, speciei que infalibilitas fundatur in principiis que dicuntur personata, et quod probatione n̄ indigent; et taliter cuiuslibet innotescunt, ut ipsi auditis intellectus statim conueniant. primus principis sic n̄ habet: dicere de omni quod id debet intelligi: quicquid negatur de aliquo subto, et est etiam affirmari de omni in seiori contento sub illo. Vig: quia de homine amicus uoliter sumpto affirmatur quod sit al, debet etiam affirmari de Petro, et Paulo et alijs indiuiduis sub homine contentis. = secundus principis e: dicere de nullo quod facit hunc sensus: quicquid negatur de aliquo, negatur etiam de omni in seiori contento sub illo. unde quia de homine negatur quod sit lapis, negatur etiam de Petro, et Paulo et alijs sub homine contentis. hec duo principia dicuntur logicalia, quia s̄ in ordine ad predicationem.

Hij duobus principijs logicalibus correspondent alia duo principia que appellantur metaphisica, quia s̄ in ordine ad ue. primus e: que s̄ eade am̄ dicitur s̄ eade intente, cuius sensus e quod quando duo idem significatur cu aliquo tenore, etiam idem idem significatur. Sic quia rale idem significatur cu homine cu quo etiam idem significatur, Petrus propterea, Petrus et rale intente idem significatur.

Secundus principis e: quando dico s̄ idem intente n̄ uno, illius opera alia aliquo tenore, etiam et aliud debet negari. Exempli gratia. hoc e idem cu rale; quia q̄ de lapide negatur, quod sit hoc, etiam negatur quod sit ralis. = per hec principia idem negantur qualiter primis modis prime, sicut, et idem s̄ perfectissimu. et ratio e quia solum in illis perfecte distribuitur medium, et directe concludunt que, quide omnia n̄ conueniunt modis secunde, et tertie, figure, nec quonque modis prime.

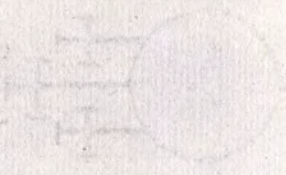
De arte inueniendi medium. §. vltimus.

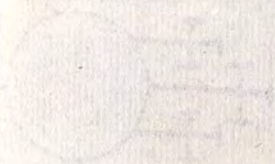
Ut resulas ad medium inueniendas aliqui per scriberent figura quandoque depingebant que pons asinorum ab illis appellabatur; tot enim erat cauilonis confusio in his implicata, ut omnes fere ad hanc pons peruenientes, illius difficile, hauritus, expauesces, quasi autem in ipso itinere in his reuolunt. Inconfusa ueritas e, labore et industria ad speciem scientiarum flumen

Pontis aurei nihilocasse. Ergo quæ plures regulas agglomerant auctores, ut me-
dij dignoscatur, & paucissimi nulli illas observant. in dictis manet mediocritas,
quod bñ pōitua in præmissis: unica et infalibilis regula ipsius ad inveniendū, e in-
fesus labor, et ardua indūputationū exercitatio.

Et hæc oratio simul hinc
co opere, maiore quæ potest brevitare, et claritate. Utinam dicta, et dicenda
cedant in laudem Omnipotentis Dei Patris, Filij, et Spiritus Sancti. Cedant
et in laudem Virginis Mariæ, in cuius presentationis diē finis huius nostri opus-
culo labori imponimus. Pro coparentibus Benedicimus, et Scholasticæ Sororibus, Bene-
mundi Patris, Echardij magne, Celestis, luminis,
Anselmi et Thomæ, Achnanij, dñi Feliciij martiris,
et omnium Cælicorum: quorum patrocinio, ut
a sequi meæ amur, pro asecuto gratias
referamus, albenantibus cona-
mentes coribus te Deo laudamus.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Simulisticis rudimentis peragratis, raris philosophicis obtata limina
 salutamus; circa cuius inventionis hanc magni momenti auctoritate
 auctores exortit; quibusdam platonis, alij Ciceronis, quibus pluribus cetero
 Aristoteli laude inventoris concludantibus. Deinde hinc, ne et om-
 nes alij, hinc Deij unicus agnoscere auctores a binde mundi proto-
 parenti adamo fuit infusa: deinde obtingente nationum barbarie
 ubi (quod ceteris) obpeccati immunditie omnia huiusmodi sedula
 animus obcurata, hanc per se extincta fuit usque ad aliqui philo-
 sophie, per se hinc grecis et instaurare curaverunt. Ut et id ex parte
 huiusmodi sunt adepti, magis et ipsi unumplures labebantur errores, eoque
 pariter in loca versari euent, ut in semel observans fuit abstru-
 dere: qui tunc immortalibus incomparabili, et opere admirandis
 penam ac lumine praeclari, ac per hinc studio veritatis adinven-
 endis insudans, hanc arte hinc usque audis, et informis recidit, et per se
 et ita ad unum perduxit, ut hinc in meliore usque duarum in solis
 orationibus comparandis, et sacris dogmatibus capessendis, hinc
 hinc a se ipso quod et perspicue ceteris exemplo doctorum apud
 Augustini qui ad hinc gentis hinc Catholicis, et hinc movit, ut
 a se ipso Augustini liberare deperderet; postea vero fidei hinc

Inadienter, ipsius dialectica plus utilitatis quae antea nocuerunt
Eadem utilitas: ita ut Augustinus obijceret pro crimine, quod dialecticus
esset, aqua repugnat accusatione magis extolens dialecticis laudibus gra-
mari Apostolorum, imo et Christi Domini easse usque fuisse ad Iudicium
peritiam aduersari: acerbis insuper, et acribus animi mentis oculis,
suaque clausurae, et stando cludit: ipsa mordet docere, et solae
suae facere potest. ad hanc ipsam potest commendatam praecommissis impie-
ti et explananda calamitas accipimus: eorum omnium philosophorum ecc-
tily in scholis introductis sequentes, in quatuor tractatus diuide-
mus: in quorum 1o agenda de carminibus explicata. Praemialibus:
in 2o de sententia: in 3o de vniuersalibus in omnium: in 4o de mag-
is et vtilibus impati sine et praedictibus in omnibus ad claritatem, et bre-
uitatem potest consilio: illud approbans Seneca consilio libro 3o deci-
mo epistolarum capite de aeternis: atque liberales cartheny vtiliter si
quatenus ingenium praesentent, non debeat; tandem illis in morandis
e. quando nihil animus agere potest malis. ad id ipsa deueniendū.
tractatus huius & praemialibus huius.

Tractatus Primus De Praemialibus Logice.

Logice tractatio iuxta communem philosophorum in hunc nunciat ab ac-
tari praemialibus in quo de existentiā natura, utilitate necessitate et
obiecto logice de vixit quae omnia per singula capita distributa exa-
minare cura auimus ut q. Caput huius Anaxi Logice. Praemialibus aliqua
Anomia et existentiā logice de existentiā in telectualibus.

CAVTLIDNALOGICAE

Primitiuntur Aliqua Denomine Est Existen-
tia Logice.

Deq; Virtutibus Intellectualibus.

Ethimologia logice quae impresenti acudimur per tractanda de
omni anomia quae logice quodammodo recte sonat serononq; re-
bus

Et ratio in quo nostra logica ista sermonealis ubi ratio nuncupatur
 Cicero ille appellat istis ueris et falsis deceptoribus. Augustinus autem
 cum omnis disciplina, eius uero uigilantia diffinitione existentiis in hoc tra-
 ctatu premialiter pendet.

Logica existere in rebus natura, certissimum est
 et insuper hac ratione demonstrari potest ad omnes difficultates uincen-
 das distinctam habere a natura: In huiusmodi (experiencia magistra)
 patitur difficultas quando in inuestigandis actibus ipsius in rebus, et insu-
 per multo huius est in dictione illorum: et ad hoc aliquis habens in huius
 natura deest. In huiusmodi actibus et non potest nisi habens logicam, ut ex huius
 natura uideatur, et huiusmodi logicam in rebus natura existit.

Antequam uero ad

aliam dissertationem diuina accedamus, suppono ad hanc uiam intellectua-
 lem, quae iuxta philosophum 6 ethicorum ita definitur: habitus perfectus
 in rebus suppono habitus hunc (generis loquens) diuina in quibus
 huius intellectuales in rebus, et sapientia, ista, prudentia, et ars. mo-
 dum in rebus in intelligimus imperientia potest intellectus, et habitus
 quendam huius principiorum, per quos in rebus a se huius huius principia peruenit,
 qui dicitur in rebus, et quia in dictionibus reuera exponit intellectus, ut ali-
 qui opinantur, et huiusmodi intellectus ille ad quod dicitur per huiusmodi
 per conceptus.

Prudentia est habitus cuius recta ratio in huiusmodi bonis, et malis
 et sapientia est cognitio re ipsa huiusmodi causas, et per huiusmodi pon-
 deratas dicitur ista, quae re ipsa causas in huiusmodi, licet certis cognos-
 cit. Istae habitus certus, uerus, et evidens per demonstrationem ad qui-
 bus huiusmodi est habitus cuius recta ratio factus operis.

Suppono

3° Logica alia est naturalis, artificialis alia, logica naturalis est habitus huiusmodi
 principiorum prout ueritas circa la principia propria quid dicitur in
 tantis committit, et inde monstrabilia. Logica uero artificialis est
 qua imperientia est habitus dirigens in rebus ut recte et sine errore

Procedat in suis operationibus ex quo dicitur, Logicæ artificiale quæ vera
vultus intellectualis est, non continetur intra speciem in sui, nec est intra spe-
ciem sapientis, quod unice theologicæ et metaphysicæ dicitur: nec demum in-
naturalis prudentis quæ tantum veritate circa objecta a voluntate so-
lus dicitur et inaudibus vultus; ad ceptis suis, et artibus obliuiscit quod examine
nisi sit. Et sic Logicæ sit simpliciter sua quod ad omnes suas partes, referuntur
sententiæ sicut.

Q. Prima An Logica Sit Simpliciter Scientia

Pro ad Omnes Suas Partes Referuntur Sententiæ sicut
Negatiue partes defensarunt antiqui aliqui, ut simpliciter, Almoius,
et prius quædam omnes suis de medio tolentes. Laipius & Logica, aliqui existima-
runt, asserentes solum esse organum, seu instrumentum sciendi hanc opinionem
demonstrat Zabarella libro 10. de natura Logicæ, capite 10. et Bartholomæus
questione quinta sectione 6. Pererius libro 10. capite 2. quibus recentior
subscripsit Lalemantet disputatione 2. paratione 3. in declaratione.
Affirmatiue partes tenet communis philosophorum sensus cum Aristotele et
Ampelico præceptione eorumque sit. La 20. s. sicut.

Prima Conclusio de Secunda

Dicendum 1° Logicæ absolute et simpliciter esse scientiam. hanc 20. dicit Thomæ
quibus in locis præsertim 4. metaphysicæ lectione 24. ubi ait quod ad
dialecticam potest considerari 2. quod dicitur: et dicitur est scientia. Deinde
per 20. dicitur dicitur de causa Logicæ, quod dicitur sicut et principia in-
quibus nihil est in quo. Logica sua ex parte causæ: in omni habitus.
per demonstrationem ad quibus est esse et proprie sua, in huiusmodi
est habitus Logicæ, ergo esse et proprie sua. Maiore diffinitione min
per in materia propria Logicæ, sunt ad in quibus plures demonstra-
tionibus quibus necessario generata aliquibus habitibus; in hanc habitus
Logicæ, sicut.

Prima in materia loq̄e in h̄ij ita discutit. Silogij constant
 p̄missis recte dispositis immata necessaria et forma perfectage-
 nerat h̄ij; at demonstratio e huiusmodi q̄ demonstratio generat
 h̄ij. Plurimq; omne uniuersale et p̄dicabile d̄omulh̄ij, q̄ genus e uale:
 q̄ et p̄dicabile d̄omulh̄ij d̄ alij uere demonstrationes facte in materia
 loq̄e ex h̄ij q̄ aliquis habitus negari n̄ pot: q̄.

Constat ex parte obiecti
 loq̄e habitus demonstrans proprietates de suo ob̄to e asere et proprie-
 tati h̄ij; d̄ ita se habet loq̄a circa sui ob̄t̄ij q̄ p̄ omnia ob̄t̄ij loq̄e
 u instrumenta sciendi ut diff̄o diuisio, l̄ rathm̄ argumentatio, d̄ d̄
 h̄ij omnibus loq̄a aliquas proprietates demonstrat; uq̄ de diff̄o-
 ne demonstrationis probat quod debeat e clarior suo de diff̄o-
 to, de diuisione qd̄ trahi debeat p̄ membra quorū r̄nsula sint
 inferiora diuisio, d̄ argumentatione qd̄ h̄ibus p̄missibus stare
 debeat: q̄.

Ex parte uero ex parte principij loq̄a expr̄ncipij certit̄e
 om̄ij et ubi proprijs euidentibus d̄nes deducit q̄ h̄ij ex hoc h̄ijlo erroris et
 p̄p̄rie h̄ij. atq; p̄ h̄ec p̄ncipia d̄ci de omni d̄ci d̄nulla que u ea-
 d̄ u uere h̄ij u ead̄ in uere. Certit̄ima u et aliaq; p̄p̄ria loq̄e q̄ ex h̄ij
 deducit d̄ loq̄a silogij de uere d̄ ita h̄ij u h̄ij quod u factus e in d̄a-
 r̄ legitime deducit, et cetera q̄ loq̄a expr̄ncipij p̄p̄riet̄ certit̄imis
 euidentibus deducit d̄nes: q̄ uere, et p̄p̄rie h̄ij. 2^a d̄ d̄ 3us.

Secunda Conclusio § Tertius

Dicitur loq̄e e proprie et uimplyter h̄ij, n̄ uolij in parte demon-
 stratiua d̄ h̄ij in parte topica et r̄p̄h̄itica ob̄t̄ij uimply. ante p̄oc̄-
 nolo; silogij topica; r̄p̄h̄itica; d̄ p̄lic̄it̄on accipi p̄ore; actiue d̄; et ob̄t̄ij
 u. 1° modo u actus et exercitiū quibus in h̄ij tantij p̄obabiliu d̄
 r̄p̄h̄itice d̄iurrit circa ob̄t̄ij loq̄e. 2° modo d̄iurrit ut ob̄t̄ij d̄
 quibus loq̄a p̄od̄at alterij generare opinionem falsam; alterij, quid
 ip̄ij d̄icendij u d̄ acibus topicis et r̄p̄h̄iticis actiue uimply e.

Principij proca dicitur: Aliter ob hunc modum procedit Itaque dicitur.

Quae
tamen pro. Ideo ubi dicitur et dicitur dicitur dicitur procedit logica e. impletur
Sua in parte demonstrativa q. demonstrat proprietates dicitur ob hunc et ad
hoc in tunc principij certissimis et sibi propriis: de eodem modo procedit
circa illos topicos et philosophicos ob hunc sumptos: p. p. omnia. Et sic
topico demonstrare p. tunc evidentibus principij generare opinionem
et philosophico generare falsam, quae hunc sunt illorum proprietates opinionem
demonstrabiles. In tunc dicitur ad hunc expectat dicitur dicitur dicitur
eodem falsam de hunc, et p. caute: q. logica experientij propriis et
certissimis demonstrat proprietates dicitur dicitur et philosophico ob
hunc sumptos: q. solvuntur dicitur dicitur dicitur.

Solvuntur Argumenta S. Quarta.

Argues 1. dicitur dicitur. Intra philosophia libro 1. Rhetorica capite 12.
inquit Dialectica et rhetorica, ut dicitur in ut facultates phacetis prudentij
e. et eorum magis subvertit. Quae dicitur in tunc philosophia capite dicitur: absurdum
e. amurque aere dicitur et modus dicitur ex omnes philosophia logica e. dicitur dicitur
facultas. et in tunc: n. e. dicitur q. e. modus dicitur.

Ad hunc dicitur philosophia
in loqui dicitur demonstrativa procedit, dicitur probabiliter actus
opponente in quo sensu in e. idem realiter habent, dicitur in procedit
ut dicitur fortiter tunc. Ad hunc dicitur dicitur philosophia ibi necesse habere
dicitur, dicitur explanare modus qui verum debet: in adquisitione
aliquis dicitur: in q. hunc in repente. In ad hunc ad hunc dicitur p. dicitur
oportet dicitur modus ad dicitur, seu dicitur: quod sit dicitur dicitur
magis dicitur, dicitur dicitur, dicitur dicitur dicitur dicitur, et hunc e.
modus dicitur qui debet dicitur precedere, et q. absurdum e. in tunc
aere dicitur.

Argues 2. logica e. modus dicitur: q. e. dicitur. In p. modus
aliter e. dicitur tunc q. dicitur e. modus: in logica e. modus seu mo =

Absoluta, in duplex, et transcendentalis dicitur: aliam vero que respicit
 unam, et duplex nuncupatur. 1° sequitur ad entitatem absolute sumptam.
 Vero vobis sequitur ad entitatem prout conexas cum suis proprietatibus;
 que etiam est excelsitas simpliciter talis; et hęc respicitur in contextu;
 quod licet in se simpliciter ens, est tamen simpliciter excelsibile; quia in multis
 vixit et simpliciter conexas cum suis proprietatibus, quę ens realis
 sunt.

Et arguitur instans 1° quod etiam quantitas utpote accidens oīe si-
 pliciter, dicitur in quibusdam ens; et tamen est simpliciter excelsibile, quia est obiectum
 maximus metaphisice: quod dicitur in contextu respectu forme. — Instans 2°.
 quantitas minus habet de entitate quę substat; et tamen est magis ex-
 celsibilis, magis et quantitate plures demonstrationes sunt amethaphisicis,
 quę substat; et excelsitas non attenditur penes entitatem vel absolute
 sumptam. conuenit fundamentis dicitur.

Ad solutionem de causam in
 multis. ad prope diuino omnis per aliqua causalitate phisice, et loca deo
 phisice, et ex parte negomnis; et ita dicitur in minore ore dicitur. — quodam
 et proprietates dimanant ab aīa in fluxu phisico et reali, et reuolui-
 ritas ab hoc; quodam vero in hoc loco, et bix in adūten, ut vixit et bonis
 habente, quę in dicitur in reuolui- a bīa, dicitur penes proprietates
 et expressis; et ita proprietates entis tamen dimanant a bīa et a
 que alioquin demonstrantur.

Aliis responderi potest: quod licet propieta-
 tes entis tamen omnino diuina ab aīa conueniunt tamen necesse est
 cuius aīa tamen quę ex entia quę in fluxu entis et proprietates
 habent. quod licet ens tamen non habeat actus proprietates demonstra-
 biles, illas tamen ab bīa in se coerigit; quod sufficit ut in se respicitur ta-
 lis expressis. Ex his solutio omnibus tamen in vixit et bonis.

Replicatur.

Conexio entis tamen cum suis proprietatibus est conexio in quibusdam talis
 et ipse factus et excelsitas instans conexione fundamenta talis est

Inferente. De his postea sermo reddetur.

Argues 9. demonstratio
e obis loge: omne illius causa; neg loga p demonstratio n ad quidam
Respondeo disputando aut demonstratio incommum non nate sumpta,
Ido aut: im particulari et exercite accepta nego aut et Dig sub data
dictione. demonstratio p particulari, et p modis actus causat ha-
bitus loge: et ex aliis loga sit ista natis et reflexa respicit ipse
demonstratio incommum p modis obis: in quo nullus e incommumies.

Argues dem q ista la Dng. ista e necessaria et perpetua. Dloga n
agit et perpetua et necessaria non e ista ma p: loga agit et dolo-
ris, diffinitionis et c. Dng perpetua, et necessaria n e, q sint efec-
abilia et contingenta ut pote ab inhi fngente dependentia: q.
Respondeo deo man, ne candomias. Ad pios concessa man dng
quo omias: n man in exercite et quo ad eia ddo man, n sum-
ta n man et quo ad eia meo omias et dng.

Dicimus igitur q si
loga, dng, et alia instrumenta logalia, attendit per se et dng
pendentia et defectibilitate, qz eaz existentia omnino dngens sit
et defectibilis possunt dng dng dng dng dng dng ad res et
et principia tunc tunc dng dng dng dng dng dng dng dng dng
cessaria et ista dng agit loga. De his futuris, deo dante in tra-
ctate de ente amf.

Argues deinde dng dng loga im parte logica, et
sophistia inclinat in illogos opinarios et sophisticos: q in his particularibus n e
ista potest dng q nulla ista in opinione et sophisticata inclinat.
Respondeo disputando aut inclinat in illogos opinarios et sophisticos
actus elidendi nego aut demonstratio dng dng dng dng dng dng
et meo dng.

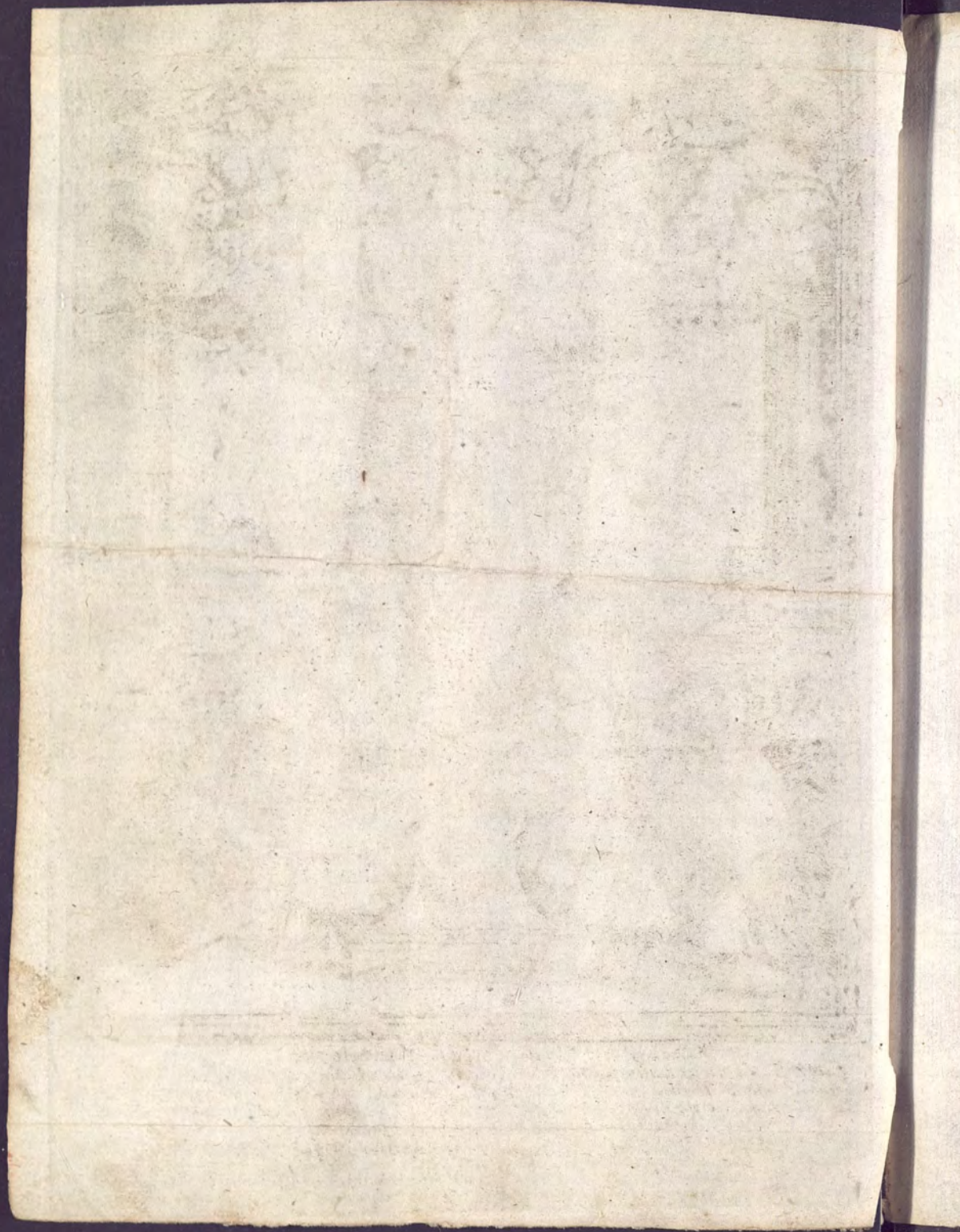
Replicatur. si loga topici, et sophistia in se multa in fa-
bilitate nec exhiat in gha dng: q loga inquit agere. Illis adue

Kineleylon. Chriſte eleylon. Kyrie eleylon.

Fater decalis Deus miſere nobis. Filij Redemptor mundi Deus Spiritus Santo Deus miſere nobis. Sancta Trinitas unus Deus miſere nobis. Santa Maria Rucgapor noſtra portuſe licuſino naciemento Rucga portuſe tros por elde tu prectoſo Hijo Rucga portuſe tros por elde tu lagroſo de tu ſervuo S. Ramon Rucgapor noſtro

ORADO SESSIMA VIRGEN MARIA ELAS MERCEDES SUPLI COTE POR LA SENTIR
 nus dulcis miſer de tu piedad orgas ala aſtigida qe llamo y por elq ſin dolor partuſe y por loſ
 meritoſ de tu ſervuo S. Ramon eluo naciemento ſue niſi lagroſo me ſuboroſa en oſte parte
 yote iſro z co ſerua tu a tu apara mejor ſeruir a tu unigenito Hijo Chriſto Redemptor noſtro

que realiter in alio ab eodem solis p[ro]p[ri]etate dicitur e[ss]e unum
inter thomistas licet in explicando talem d[ist]inctione aliquando dixerit
mag[is] vero mag[is] mag[is] duplici d[ist]inctione aperiemus. 1° d[ist]inctio.

Prima Conclusio & Secundus

Loga utens quomocumque sumam n[on] dicitur realiter adocente.
hanc d[ist]inctio[n]em s[er]v[ans] innotuit Angelicus doctor quarto metaphisice lec-
tione quarta dicens quod loga p[otes]t d[ist]inguere d[ic]ens quod e[st] docens, et d[ic]it
e[st] utens. que locutio om[n]i[um] d[ic]it[ur] realiter hab[ere] p[ro]cederet om[n]i[um]
impro[ba] p[ro]p[ri]a foret quod abut[er]e atamto doctore. = r[ati]o p[ro] d[ist]inctio[n]e ubi d[ist]inctio[n]e
in noua difficultate n[on] e[st] ponendus nobis hab[ere] realiter d[ist]inctio[n]em
hab[ere] dem[on]strat ad difficultates vincendas; d[ist]inctio[n]e in d[ist]inctione
re[sp]ect[us] log[ic]e n[on] d[ist]inctio[n]e noua difficultate in usu illar[um] p[otes]t po-
nendus hab[ere] log[ic]e utens realiter adocente d[ist]inctio[n]em om[n]i[um] p[ro]
noua difficultate, h[ab]et ex nouitate m[an]u[us] et ex diuersitate p[otes]t
n[on] d[ist]inctio[n]em. d[ist]inctio[n]em et usus log[ic]e versant[ur] circa eand[em] m[an]u[us] s[er]u-
di s[er]u[ans] p[otes]t p[otes]t ad eand[em] p[otes]t[ur] intellectus q[ui] data doctrina p[otes]t
log[ic]e in data noua difficultate in usu et exercitio illar[um].

Dices

etia[m] si quis innotuit ut n[on] d[ist]inctio[n]em ad d[ist]inctio[n]em and[em] aduc experit[ur] noua
difficultate in usu, et exercitio d[ist]inctio[n]em d[ist]inctio[n]em p[otes]t d[ist]inctio[n]em
d[ist]inctio[n]em aliquid bonu[m] morare q[ui] e[st] temperate comedens, aduc
restat noua difficultate in electio[n]e temperate comedens q[ui] d[ist]inctio[n]em
p[otes]t hab[ere] temperate; d[ist]inctio[n]em p[otes]t d[ist]inctio[n]em ad arte factu[m] log[ic]e d[ist]inctio[n]em
restat noua difficultate in usu et d[ist]inctio[n]em talis arte factu[m] p[otes]t mo-
bus hab[ere] e[st] ponendus.

Sed ma. ideo p[otes]t d[ist]inctio[n]em ad d[ist]inctio[n]em and[em] res-
tat noua difficultate in usu, q[ui] p[otes]t ad d[ist]inctio[n]em p[otes]t; d[ist]inctio[n]em
na ad d[ist]inctio[n]em et usus ad exercitio[n]em et agilitate m[an]u[us] et simi-
liter: ideo p[otes]t d[ist]inctio[n]em d[ist]inctio[n]em d[ist]inctio[n]em p[otes]t comedens restat noua

Dificultas in electione illius, quia iudicij p̄tinet ad int̄y et electio
ad voluntatis, d̄ doctrina, et usus loq̄, p̄tinet ad eandē p̄tēz int̄lec-
tus: q̄ p̄tita doctrina, nulla restat in usu difficultas.

Dices iterum.
dant̄ autē alioq̄ ad demonstratōes metaphisicāz utruēq̄ restat
nova difficultas in d̄structione vincenda p̄ habēz metaphisicāz
illa; et tamē loq̄, et metaphisicā p̄tinet ad eandē p̄tēz int̄lec-
tus: q̄ d̄cendū ē doctrina et usu loq̄. — d̄ enī h̄c responō
exonera tamē probat̄ia p̄ocupata manet. quare in hunc modū
intrauxat̄ idē p̄tēz autē alioq̄ acquir̄ta nobis habēz me-
thaphisicāz ad demonstratōes metaphisicāz, q̄ h̄c Itē versant̄
circa d̄versāz māz et ob̄y; om̄z loq̄a exp̄cificat̄ a modo sc̄-
d̄, et metaphisicā ab ente sub r̄ame ent̄y; d̄ loq̄a docent̄, et
utens eandē māz exp̄cificat̄ resp̄c̄t̄: q̄ ad docent̄ et u-
sū loq̄az sufficiēt̄z r̄ariter habēz. 2^a 2° § 3us.

Secunda Conclusio § Foribus

Loq̄a utens in p̄tēzibus topicāz et sophisicāz actiue sumpt̄y d̄signat̄
virtualiter ad eandē ad docentē: ut utens vero in p̄tēzibus demonst̄a-
tiua solēz virtualiter inaequate d̄signat̄ a se ipsa ad docentē.
duas p̄tēzibus d̄tinet 2° et quoad 1° p̄tēz. hinc duos virtualiter ad e-
quate d̄signat̄, q̄ aliquēd foriter verificat̄. Et uno, quod d̄talis
in sensu forit̄ n̄ verificat̄ d̄tā. s̄ habent loq̄a docent̄, et utens
in p̄tēzibus topicāz et sophisicāz: q̄ virtualiter ad eandē d̄signat̄
p̄tēzibus: Et loq̄a docentē verificat̄ quod ut foriter s̄tā, d̄tā-
te vero in p̄tēzibus topicāz et sophisicāz verificat̄ quod s̄tā ut
in sensu forit̄: q̄ aliquēd verificat̄ foriter et loq̄a ut docentē et
n̄ ut utente in p̄tēzibus topicāz et sophisicāz. Ita infert̄, et om̄z ex
dicendūz dubiō sequent̄ d̄tā.

Ex h̄is p̄tēzibus p̄tēzibus 2° q̄ d̄tā.

Quid verificari & loqui ut docente fortiter verificari etiam insensu
 fortiter & ipsa ut utente imparite demonstrativa: & loqui ut utente imparite
 demonstrativa non dicitur virtualiter adequate a se ipsa ut docen-
 te. anq. pr: loqui imparite demonstrativa non aliter docet quod uten-
 do, nec aliter utitur quod docendo: & quidquid verificari fortiter &
 loqui ut docente, verificari etiam fortiter & ipsa ut utente imparite
 demonstrativa.

Explicatur anq. Loqui in ut quod docet, & significare
 et demonstrative docet: & docet consistendo demonstrative, & dif-
 cere demonstrative et ut utitur traditur ad ipsa & ut utendo: & loqui non
 aliter docet quod utendo. alia etiam docendo utitur anq. significando &
 demonstrative, demonstrat proprietates & modo significandi, & hoc e
 fortiter docere: & imparite demonstrativa non aliter utitur quod docendo, &
 ut docens non dicitur virtualiter adequate a se ipsa ut utente imparite
 demonstrativa.

Quod ad dicitur in expressione seu virtualiter in-
 adequate pr. licet loqui ut utendo doceat, et docendo utatur, non ad res-
 pectu eiusdem huius, & diversorum: & ad hoc requiritur dicitur virtualiter
 inadequate: & ita dicitur. proba magis, postea magis probatur, pro-
 namque loqui hanc e facere demonstrative quod explicat etiam clarioribus
 et clarioribus: & dicitur explicat etiam diffinitio: & clarior modo diffini-
 to. licet & loqui hoc actu demonstrando doceat, non tam respectu
 eiusdem; magis docet quomodo e diffiniendo, et utitur utitur traditur
 non ad diffiniendo, & ad demonstrando: & licet utendo doceat, et
 docendo utatur, non tam respectu eiusdem huius, & respectu diversorum.

Nunc

minor principalis discussus suadet deo ens, verus, et bonus vir-
 tualiter inadequate dicitur quod eadē fortiter respiciens dicitur
 hoc, & existentia in huius, et voluntate. Pluribus: deo frequenter
 ita huius dicitur virtualiter inadequate inter deum magis et exist-

Requiritur ex parte obij dicitur ratio exspecificatiua; que est
eadem et respectu loqz docentis, et uidentis, hinc est loqz docentis et u-
tentis ea eundem habitum realiter indistinctum.

Replicatur loqz
docentis, et utroque respiciunt eorum rationes fortis, sub qua ex parte ob-
ij est ratio inimitum fundatio; am p r: loqz docentis attingit ob-
ij, et reputabile loqz uentis, ut distinetur. Hic si dicitur ra-
tio fortis sub qua, dicitur si dicitur ratio que in eadem quantitate, que at-
tingit sub eadem ratione fortis sub qua modo dicitur. sicut enim ratio et
ratio si dicitur ratio que a parte ameta phisica sub eadem ratione fortis;
sub qua enim indistincta plura ex aduersariis.

In uerbo. Loqz u-
tentis ad quanta adiciendo infide magister realiter dicitur a loqz
docente; et ratio habet respiciunt eorum rationes modi dicitur
pro obio: qz id dicitur et loqz docente, et uentis. Quia impugnat
dicitur magister dicitur omnia eamdem rationem modi dicitur, et aduerso mo-
do fortis, dicitur magister, et eadem modo fortis; magister, et dicitur. hic dicitur
duo modis fortis respiciendi obij dicitur in eo quod loqz uentis ad-
quanta infide magister, et si respiciat pro obio modo dicitur; in
tam exprime ipse ratio, et uidentibus; dicitur formidolose, et upe-
nitens ex eandem cuius oppositum accidit in habitu dicitur loqz
docentis.

Augustinus p p t auctori loqz docentis quoniam auctori ut ens; dicitur
implicat absque ditione reali; am p auctori qz implicat eundem habi-
tum realiter auctori, et in auctori. magister; p t loqz uentis p uerac-
tibus doctrine, quoniam talis doctrina utat; qz auctori ut docentis et u-
tentis. = Inqz in uerbo sententia hoc auctori nullus uis habet, nisi uis
sit demonstratiuis, et realiter ut auctori doctrine; et edina, requirit
reperit doctrina, quoniam reperit et uis. Rursus si uis sit probabi-
lis, si finis, et qz est uis doctrine tradite a loqz; quare in nullo

Sensu unte loqa, quon docent; et sequen tex in nullo sensu auget
potat docent, quon augetur, et utent. Nec amice solutio ad hunc
videatur.

Aliter respondeo ad argum negando magis, ad proz per-
misso ant nego. Dig. ingentis n' in his propter respectu d'ot' n'is igly
sit facili' indocendo, et difficili' in utendo, h'z difficultas n' o'it
ex defectu habitus utendi, de defectu magis, scil' p'entis. sicut p'xi-
tissimus artifex, si lignis, et lapideis imp'ronu n' habeat domus facile
n' d'ruat, n' quid' ex defectu habitus, d' mare, ita in his facili' indoc-
cendo, difficili' uten; n' quid' ex defectu habitus, d' mare, loqantur
et hoc argum, sicut et p'cedens et o'ique in aduersariis, na p't
loqa respectu pluz actus doctine circa diffon, et n' circa diuisioz,
q' augetur ut docent circa diffon, et n' circa diuisioz, q' ut docent rea-
liter disquiri accipit, ut docente, quod ipi n' cedent.

Argues 3° d'na
Oz d'ns habitus thentificus acaliter disquiri an thentifico; d' loqa ut
imponit topica et sophica actus n' p'ta n' e' th'z, et loqa docent th'z
e' q' h' habitus qualiter disquiri. n' patet q' nulla th'z elicit ac-
tus opinatiuos, et falaces, d' loqa uton topica, et sophica illos elicit:
q' respondeo deca mare disquiri magis: n' e' th'z ontitatie et
d' manate, nego magis; p'ofort d' d' om' n'z, ad proz d' d' quo magis: nu-
llus habitus thentificus elicit actus opinatiuos, et falaces p' manate
d' d' magis: n' d' nego magis. nullus e' respectu induentis in eo
quod e' itz habitus inclinans. n' d' ad actus thentificos elicit n' d'
actus opinatiuos; ut videt in omnibus fore th'z, quaz om' p'a-
as sub op'io n' d' p' p' d' a, quare pluz actus opinatiuos elidunt.

Re-
plicauit. p'plicat eund' actus th'z, et actus opinatiuos; q' et p'plicat
eund' habitus thentificos et opinatiuos. P' implicat eund' habitus
et simul p'acticos, et p'culatiuos simpliciter q' si d' d' g'ales, d' e'

Opinariis, et Inefficiis eius deficiunt essentia: et nequeunt aduenire in eorum realitate habere. Demum ideo diximus logicam utentem adquirentem infidelis magistri realitate discurrere, quia hoc procedit ex certitudine et euidencia, illa vero ex formidine, et periculo eiusdem; et habet utentem topice, et sofisticam ex certitudine et euidencia non procedit: et qualiter discurrat adocente.

Ad hoc dicitur an hunc negotio. Itaque ad opinionem, et hunc respectu actus ut deficiunt essentia, et respectu habitus: magis habitus est causa equivocata, quae dicitur ac si actus essentia diversorum omnium huius, et huius; quare sicut eadem potentia intellectiva, quae causa equivocata elicitur potest plures actus saltem diversorum, ita et istis habitibus in sensu explicato. ad hunc negamus eundem habitum potest esse simul practicum, et speculativum simpliciter, licet idem decidamus logicam propter peculiarem animam. ad hunc respondet logicam adquirentem infidelis magistri realitate discurrere adocente, quae ita incerte, et formidolose procedit, ut non possit hunc elicitur actus inefficis, nec disputare ex fine demonstrationis, nec omnino principii certissimum; cuius oppositum accidit in logica utentem topice, et sofisticam.

Inuites. q. saltem actus sofisticus a logica docente ad hunc proventum nequebit. Itaque inter fallaciam, et hunc summa oppositio est, quae propter aliquos in sophismatibus se exercet in habitibus huius, dicitur realitate actus adquirentem: et nego hunc ad propositum an, ex quo nihil manet, quod infallaciam se exercet, multum pluri sophisticam exercitio habitibus pessimis fallaciam suadente ubi comparat: sicut aliquis ex fine opinandi multos opinaretur habitibus pure opinariis adquirentem: ex quo non infertur habitibus huius deficiunt logicam adque expectat fallaciam de regere, actus fallaces districte, non ex fine fallaciam, et vincendum veritate a sophismatibus. sicut medicina non solum agit & pharmacia saluberrima, de huius &

Veneris, ut eos in effectibus praecaveri valeat.

Contra 2^{am} partem eiusdem

Domini, obijciunt. Ideo loquitur ad impari demonstrationem a ratione virtualiter
inadequate dicitur ad docente; quod id est actus usus, et actus doctrinae. Ita
etiam actus doctrinae, quod non sit usus: quod omnia praeter hunc actus loquitur et actus doc-
trinae; in non usus: quod omnia praeter non esset usus maxime veritatis a ratione ha-
bitus; in hoc implicat, cum ad hunc actus loquitur non praecesserit alius actus
inadequatus veritatis: quod.

Respondet 1° illis hunc actus evadere de forma
reliquis loquitur, in domum, et esse usus illorum, licet nullus actus doctrinae par-
ticularis praecesserit. Sicut dicitur de actu prudentiae, qui est veritas
subsequenti, et ipse est de forma relictus in domum. Respondet
2° quod cum ad rationem formae regulandi non datur alia ratio formae, et ille
hunc actus loquitur, ut ratio formae regulandi est bonorum, et hunc est veritas sub ipse
suis; et ita est doctrina et usus sui ipsius, et diversorum considerationes
quod sufficit ad distinctionem virtutis in adequatas, quod exemplificat
in actione, quae est ratio formae agendi effectus, et ipsius. et in ratione
quae unit extrema in se, et recipit extrema.

Ad quod demum ab-
opposito. datur actus qui est doctrina, et usus circa idem, et non respectu
diversorum: quod loquitur utens impari demonstrationem a ratione virtualiter
inadequate dicitur ad docente. ante praeter in demonstratione et doc-
te quomodo non dicitur demonstratio, qui quidem actus est doctrina et
usus circa demonstrationem: facile respondet, actus particularis de-
monstrationis solus datur unus et ad demonstrandum, ipse vero
et usus omnium veritatis ad rectam demonstrationem requisitus: quare
semper est doctrina, et usus respectu diversorum. Et 3° loquitur non
solum, ut docens, de eius veritatis sit solus in se, et referuntur
sententiae paragraphus primus.

Q. Tertia An Logica Non Solum Ut Docens Sed Etiam Ut Utens Sit Forlitor Scia?

Reformantur Sententia & Primus.

Conceptus forlitorum sunt operis habitus potius ad actus forlitorum scientificos qui quibus ex mente philosophi e cogmto certa et cuiusdam dms pccausq necessarius una q excludit dubio. Stabilitur ma- neat logg absolute et simpliciter ee itaq supponimus logg plures actus ita scientificos esse restat: igitur nunc inquirendu sub quo munere illos esseat q s' ut docens, q ut utens, q vero sub utroque munere docentis s' et utentis.

Circa quod Thomiste fere unumiter defendunt logg dicere & forlitorum ite ut duntaxat docentis n' vero ut utentis licet quos plurimone hoc asserant, quia indicant n' habere utq imparte demonstrativa ad itaq imparte topica et sophistica. alij asserant logg ut utentis omnibus docentis, et utentis se forlitorum ite, hanc sententia illustrat moster eminentissimus Cardinalis & Aguirre, ego libenter pte d'ne amplectimur. Nostre ad S. Reg.

Nostre Conclusio & Secundus

Loga n' soluz ut docens, d' etia ut utens imparte demonstrativa e forlitorum ite: ut utens vero imparte topica, et sophistica actus sumptis, n' e ita forlitor, d' pure idstice et demarati hanc iudicio expuz ut me q. Dnu thomae in quarto metaphisice lectione quarta ita loquentis: dicere est qd videtur ut quod e docens, et ut qd e utens, ut qd e docens habet consideratione d' itaq ut in rationibus, ut n' huiusmodi quoq illas procedi possit ad d'nes in singulis itaq proba- bilitate ostendendas: et hoc demonstrative facti, et ut hoc e ita

Vtens vero est quod modo ad iuris ueritatem adcludendum aliquid probabilitatem in iudicium dicitur, et sic recedit a modo dicitur. Similiter dicendum est de sophistica.

En autoritate Angelici preceptoris dicitur in quibusdam omnibus partibus amplectentis in primis. Cuiusmodi loquitur quod dicitur est in ista. Ad aduentum, quod nomine loquitur docentibus intelligit enim quod ut ueritas in parte demonstratur. nam quod dicitur docentibus (inquit) instituit modum, et cetera, et hoc demonstratur facit. Cuius gloria nihil demonstratur faciat minus utendo uel in aduocante, hinc est Angelicus magister sub bono nomine loquitur docentibus intelligere ipse ut ueritas in parte demonstratur, et sic utrumque minus a firmat esse fortiter dicitur. Aserit in superius quod ut ueritas ueritatem adcludendum aliquid probabilitatem, et sic recedit a modo dicitur, et sic dicendum est de sophistica. Ex mente ipsius loquitur ut utens in parte topica, et sophistica ad hunc sumptum, non est ista fortiter, sed prout dicitur ueritas et demarcatum quod prout sic recedit a modo dicitur.

Deinde loquitur dicitur per rationem, habetque fortiter significat, prout proprietates de suo oblo demonstrat; dicitur loquitur ut docentibus demonstrat proprietates de suo oblo: quod prout docentibus est fortiter ista. maxime extra. omnia per loquitur non aliter docet circa dicitur. Vnde minus quattuor proprietates aliquas de illa demonstrat: quod ut docentibus demonstrat proprietates de suo oblo. ante per loquitur non aliter docet circa dicitur minus quattuor de ipsa demonstrat de bere et clarioribus suo de affirmato; utare genere, et de ista; et aliquid aliud: quod non aliter docet circa dicitur minus quattuor proprietates aliquas de ipsa demonstrat.

Respondebitur loquitur docere dicitur et clarioribus suo affirmato, et hoc ipse demonstrare: ceteris non demonstrare submunere docentibus: quod prout sic solum tradit ueritas, et traditio ueritas

Ex hoc sequitur quod non est fortiter demonstratio. = dicitur: actus docens diffinitio
 et clarioris suo diffinitio. Quod in utroque non docet. In enim sic et de
 demonstratio docet: et talis actus fortiter est in enim sic ex eo quod
 docens. ante pro: logica ista, et quia in presenti, docet et in hunc recte,
 euidenter et sine errore procedat circa diffinitio; In hoc nequit
 agere nisi per actus in enim sic et de demonstratio docens: g.

¶ In pro. actus logice ut utentis in parte demonstratio est fortiter in enim
 sic: g. et logica in munus utentis in hac parte. ante pro. actus logice et in hunc
 in parte demonstratio est unus actualis in hunc demonstratio in hunc. In hunc
 ante est actus fortiter in enim sic: g. in pro. unus actualis in hunc de
 demonstratio in hunc est ipsa demonstratio actualis, et frequenter ipsa actua
 le ex exercitio demonstrandi, et actus fortiter in enim sic in hunc aliud est quod
 demonstratio actualis, seu actualis ex exercitio demonstrandi: g. in hunc ac
 tualis in hunc demonstratio in hunc est actus fortiter in enim sic: g.

Respondent in hunc logice ut utentis non in hunc demonstratio quod ad hunc
 a sensu, et talis quod ad formam artificiosam ab hunc cognitione aliqua: quare
 logica ut utentis (in hunc) idem habet materialiter applicari in hunc. In
 enim sic cognitio ad docente, quod est demonstrare materialiter, et
 in hunc in hunc fortiter et quod ad a sensu in enim sic = dicitur: logica
 ut docens iuxta aduersarij ex eo quod docet idem habet hanc et talis,
 et tam quod hoc apertum in enim sic et demonstratio prout docens fortiter
 for ista: g. idem fatentur debent de logica ut utentis. In pro. unus logice et quo
 in presenti in hunc cecum modo, et in fornicione, sicut dicitur in hunc qui
 et talis maditas amari hunc, et euidenter in hunc in hunc applicari in hunc
 in enim sic, et in euidenter de uera in hunc demonstratio: g. in ut
 docens est fortiter ista, et in ut utentis.

Quod a logica ut utentis in parte
 topica, et sophistica non est fortiter ista quod est in pro. unus pro. actus

Loge ut uterque topicus, et sophistici n. si stentifici: q. loge ut uterque in hac
 parte n. foret. Ita. ans. p. actus loge ut uterque in hac parte si sit op.
 opinabilis, et falax; d. h. actus nullo modo si stentifici: q. mixta est
 ex eo quod apponatur eundem actus stentificus simul et opinabilis, et falax.
 quod nullo modo ut uterque topicus, et sophistici ut sita. d. h. et d. m. t.
 n. a. l. p. probatone n. e. g. d. p. hoc. s. l. g. intendamus e. i. g. n. a. u. e. r. a. l. o.
 p. a. d. o. c. e. n. t. e. q. u. e. p. r. o. u. t. t. a. l. i. s. s. i. t. a. e. q. u. o. d. a. u. t. e. m. p. a. r. t. i. s. s. t. a. b. i. l. i. t. a. t. e. m. a. t.

Dicitur. Si logos opinabilis, et falax uadere tales rane omnes opinabilis, et falax n. e. r. a. n. e. f. o. r. m. e. q. u. e. i. u. r. a. r. e. l. o. g. e. d. o. c. e. n. t. e. e. x. t. r. u. c. t. a. e. q. u. i. t. a. r. e. t. a. l. i. s. a. c. t. u. s. i. n. q. u. i. r. u. n. t. a. u. u. e. r. s. a. r. i. j. i. s. t. e. n. t. i. f. i. c. i. s. i. t. a. l. i. s. e. x. p. a. r. t. e. f. o. r. m. e. q. u. o. d. i. m. p. l. i. c. i. t. u. t. l. o. g. a. u. t. e. n. s. e. o. s. e. l. i. c. i. t. u. s. s. i. t. f. o. r. t. i. t. e. s. i. t. a. d. h. i. c. r. e. s. p. o. n. d. e. i. m. p. l. i. c. a. t. a. r. i. a. i. u. n. g. i. t. d. e. s. a. d. s. t. r. u. i. t. a. c. t. u. s. s. t. e. n. t. i. f. i. c. i. s. s. o. l. u. s. e. x. p. a. r. t. e. f. o. r. m. e. n. a. a. c. t. u. s. s. t. e. n. t. i. f. i. c. i. s. e. s. s. e. n. t. i. t. e. r. e. x. e. g. i. t. e. t. d. e. b. i. t. u. s. f. o. r. m. e. e. t. q. u. o. d. n. i. s. i. n. m. a. x. i. m. a. n. e. c. e. s. s. a. r. i. a. e. i. m. p. l. i. c. a. t. a. c. t. u. s. e. l. i. c. i. t. u. s. i. n. m. a. x. i. m. a. p. u. r. e. s. t. i. n. g. e. n. t. i. q. u. a. l. i. s. e. o. p. i. n. a. b. i. l. i. s. i. f. a. l. a. x. e. s. t. e. n. t. i. f. i. c. i. s. a. d. u. c. e. x. p. a. r. t. e. f. o. r. m. e.

Deinde impugnatu solutio. implicat actus stentificus impotens generare sita; d. actus n. elicitus in maxima necessaria, e. impotens generare sita; q. mixta p. sita e. habitus acquisitus p. demonstratione; d. actus n. elicitus in maxima necessaria, demonstratio n. e. g. e. impotens sita generare mixta p. q. demonstratio e. nullo modo factus in maxima necessaria et forma perfecta. u. u. u. actus stentificus essentialiter coponitio n. p. causam necessariam; d. actus n. elicitus in maxima necessaria, n. coponitio p. causam necessariam, d. pure opinabilis, et falax. q. talis actus nullo modo e. stentificus. Soluuntur arguta. Ita. d. h. s. s. s.

Soluuntur Arguta Contraria §. textus.
 Argues 1. actus loge ut docentis e. habitus r. r. r. d. hic n. e. a. c. t. u. s.

fortiter significat: qd loqa ut docent n̄ e fortiter s̄ta. m̄ p̄. actus for-
 liter significat e actualis demonstratio, seu actuare exercitū demon-
 strandi: qd tradere rētas ad demonstratōes s̄ significat v̄ q̄ n̄ e demonstratio
 actualis, nec in actuare exercitū demonstrare: qd tradere rētas n̄
 e actus fortiter significat. Respondet de causa m̄a n̄ m̄
 r̄g. ad p̄os de causa m̄a d̄i q̄uo m̄a: tradere rētas ad demonstra-
 tōes significat et demonstratiue n̄ p̄o m̄a: n̄ significat d̄o m̄a
 et n̄ p̄o d̄i q̄.

Replicauit. licet loqa significat docet n̄ tam p̄oce-
 dit significat ex eo quod docet: qd v̄o m̄a docent n̄ e fortiter s̄ta
 t̄m p̄ actus fortiter significat ex m̄o d̄m̄ p̄ suas causas d̄l̄
 cet loqa cognoscat d̄m̄ p̄ suas causas, n̄ tam ex eo quod docet, quia
 ex hoc nihilo unice habet tradere rētas: qd v̄o m̄a. Loqa ut s̄ta
 d̄i q̄uā r̄al̄t̄ exp̄ r̄eue accipit ut docente: qd ex eo quod docet n̄ e for-
 liter s̄ta. t̄m p̄ ut docent respicit ob̄t̄ ut regulabile, n̄ ut sc̄i-
 bile: et ut s̄ta respicit ob̄t̄ ut sc̄ibile, n̄ ut regulabile: qd hoc suffi-
 cit ad d̄i q̄ r̄al̄t̄m exp̄ r̄eue: qd.

Respondet d̄i q̄uā t̄m p̄ ex-
 eo quod docet ut n̄ p̄o t̄m p̄: ex eo quod docet locali modo n̄ p̄o t̄m p̄
 d̄i q̄, et eod̄ modo d̄i q̄uā ad p̄os. Loqa q̄ et habet d̄ceptū genericū
 docendi, et specificū docendi localiter et demonstratiue; et licet n̄
 procedat d̄cientificē cognoscendo d̄m̄ p̄ suas causas ex conceptu
 genericō docendi bene t̄m p̄ ex d̄ceptū specificō docendi locali-
 t̄m. sicut licet hoc n̄ d̄i q̄uā ex eo quod al̄ e genericē, bene
 t̄m p̄ ex eo quod al̄ r̄ale e specificē. ad v̄o m̄a similiter d̄i q̄uā d̄
 d̄ceptū s̄ta in loqa exp̄ r̄eue d̄i q̄uā ad d̄ceptū genericō docendi,
 n̄ ad specificō docendi localiter: qd ex d̄ceptū genericō docē-
 n̄ respicit ob̄t̄ ut p̄ r̄eue regulabile; ex d̄ceptū vero docē-
 n̄ localiter, et demonstratiue respicit ob̄t̄ ut regulabile s̄ta
 significat.

August 2°. Loga ut utens et ut docens et fortiter arg, ut ita dicitur
 magis: q nec ut docens, nec ut utens et fortiter ita. Ita pr: ita ut ita
 procedit modo resolutivo, arg vero modo dponit: q Loga prout
 procedit modo dponit: q nec ut utens et fortiter ita. Ita pr: ita ut ita
 docens et utens et fortiter arg, nec ut fortiter ita. Respondet
 q mecum q procedere modo pure compositivo, arg vero libere
 et inenitit, quare q Loga, procedere modo dponit: q nec ut utens
 et fortiter ita. q nec ut utens et fortiter arg, nec ut fortiter ita.

Sed replicatur q nec ut utens et fortiter ita, et
 ita q dicitur a munera, implicat tamq hoc habere fortiter ut arg
 munus: q si munera docens, et utens et fortiter arg, nec ut for-
 liter ita. arg pr: q Loga ut ita et ut arg habet ditas est: q
 ea q munera nequit et fortiter arg, et ita. arg pr: dicitur diffom-
 bus correspondent esse ditis: q ita et arg dicitur diffom-
 bus: q Loga ut arg, et ut ita habet ditas est: q.

2° Loga ut
 id q munus nequit agere & necessarij: et per petu q dponit ita: et
 simul & in puaibus, et dponitibus q dponit: q nec ut utens
 sub quibus et fortiter arg, nec ut fortiter ita. 3. quid quid sit q Loga ut
 docente, ut utens ita q procedit ut arg, et nec ut ita. et pr: ita ut
 ita q dicitur: q Loga ut utens in versate circa ita, de circa
 singularia, q sit actualis dicitur ita q singularis: q.

Duplex
 nego arg. ad pro q deo an q nego ita: ad cuius pro q deo ita ex quo
 nil ita no q licet q Loga ut ita, et ut arg habeat ditas est, ut utens
 tamq et ut docens et fortiter arg, et fortiter ita. Sicut licet ad et
 ita sit ditis est, hoc ut hoc et fortiter at, et fortiter ita
 ad q nego arg. magis q Loga ut docens et utens si factiva operis
 dicitur q fortiter arg, et ut alia q ita munera respicit opus
 233

hac forma si cogit demonstratiu, et tam diuerso modo applicata, quod
sufficit ut uera sit significata et in alia.

Ad id probatur respondetur prope
hinc actus opinionis generari habet significata, ut in doctrina que
multiplicatur iuxta repetitionem usus opinionum, nam tunc tunc
que tunc uel tunc generabitur habitus applicandi debet formam debet
omnis qd habitus nullo modo est significatus ad fructum quod tunc
dicitur iuxta regulas significatas regulantes actus significatus de ma
ris; regulantes actus opinandi tunc omnia; et eodem modo dicitur in
mori meo de qd dicitur iuxta regulas regulantes actus opinandi
debet et opinandi, et in significata: immo si significata foret in eua
dicitur tali regulis formis, quo in prout habitus plures replicat
lantes, et in consensu facile desolventur. Q^{da} ergo obuiat
de qd tunc et sub quo omnino: prelibantur aliqua et in qd tunc

Q. Quarta An Logica Obuiat Conceptus Artis
Et Sub quo Munere?

Prelibantur aliqua Et Reseruntur Somnibus

Ad nihil aliud e quo recta ratio operis aperiatur, ut inquit
de qd thomas la de questione quinquagesima sexta articulo 3. iuxta
philosophum libro sexto ethicorum capitulo 10: e habitusque uera tunc
facibus operis diuiditur in liberales et mechanicos. liberales e que
ornata ad opus amice sine interitus. mechanicas que ornata ad opus
pro corpus exercitibus, sine exterioribus. pro tunc liberales subdiuiditur
in grammatice, rhetoricas, logicas, arithmeticas, musicas, geometricas, et
astrologias, que omnes facile hoc uersiculo memorie committitur.

Lingua tropus, ratio, numerus tonus, astra
mechanica uero subdiuiditur in agriculturas, venationes, artes coqui
narias, fabrilis, chirurgias, lamas, et maulicas, que omnes in hoc
uersiculo inueniuntur.

Rus, nemus, arma, taber, vulnera, lana, ray.

Quibus prohibitis paucis qui nequeunt loqui vere et proprie et arte
liberalis: plurimumque asserunt arte liberalis non esse arte simpliciter
et de ratione simili hinc dicitur. et dicitur: ita dicitur in thomista alijs
asserunt loqui esse arte liberalis, et hanc esse proprie et simpliciter
et dicitur statim ad hoc dicitur restat, sub quo munere loqui dicitur
itaque arte obstat: alijs sub munere docentis, alijs sub munere
et alijs domus sub munere, id loqui obstat opinantibus noxi-
no duplici asseritione mentis, nosque breviter aperiemus. P. 110
S. 111

Prima Conclusio Secunda.

Dicendum 10. loqui vere, simpliciter, et absolute esse arte. 20. sub
hij trij proposita duo affirmat; et quod loqui sit vere, et proprie
arte liberalis, et quod arte liberalis sit vere, et proprie arte. 20. dicitur
de thoma 10. posteriorum lectione veniente: artque ad necessaria
et que sit directiva actus rationis, et hinc est arte loqui. et insuper 20. 2.
questione 11. articulo 10. ad 3. ibi. dicendum quod omnis applicatio rationis
recte ad aliquid factiva proprie ad arte: quod ratio speculativa
queque facit, pura rationis, et alia huiusmodi in quibus
procedit in 20. certis et determinatis, inde est quod respectu
artque potest saluari ratio arte.

Ex quibus sequitur ratio nostra. 20. ut
dem arte vere et simpliciter ratio sufficit applicatio rationis recte ad aliquid
quod vere, et proprie factiva; id in materia loqui dicitur applicatio ratio-
nis recte ad aliquid vere, et proprie factiva: quod loqui est vere et
simpliciter arte, omnia per iura Angelicorum magistri in hunc modum
facit, ut sit loqui rationis et alia huiusmodi; id hinc in materia loqui:
quod in materia loqui dicitur applicatio rationis recte ad aliquid, vere et
proprie factiva.

Respondent dicitur: loquor n̄ respiciens opus simpliciter tale, sed sive
a factio, d̄ opus quicquid, et tunc n̄ est ars simpliciter talis absolute, sed
additio, s̄ liberalis. quod idem addicere artis liberalis n̄ est simpliciter ars =
d̄ dicitur l. l. i. u. t. a. d. h. u. m. q. in h. u. q. u. d. a. f. a. c. i. t. u. t. i. l. o. p. u. s. p. r. o. p. r. i. e. t. e. t. c. q.
h. u. c. o. r. r. a. t. i. o. i. n. t. e. l. l. e. c. t. u. a. r. i. a. v. e. r. e. f. a. c. i. b. i. l. i. a. u. d. i. t. a. q. u. e. i. p. s. a. f. a. c. i. t. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. a. r. t. e. m. e. y. l. i. m. i. t. a. t. i. o. n. e. d. a. b. s. o. l. u. t. e.

2. c. n. q. si opus intellectuale est
vera et rigorosa factio aduc ponemus affirmare qd argut nec habi-
tus factibus operis ut sic: itant ars mecnica sit factio operis qd
ut vera factio, et ars liberalis operis quod improprie tantus sit factio
: o. s. e. m. p. e. r. a. l. u. a. r. e. h. l. o. q. u. e. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. a. b. s. o. l. u. t. e. a. r. t. e. = c. o. n. q. u. e. q. l. i.
r. e. q. u. e. i. m. p. e. r. h. o. n. i. t. e. s. i. a. d. e. r. a. r. u. m. i. n. d. u. g. a. n. d. a. s. d. q. u. i. h. u. c. a. r. t. e. s.
d. e. b. e. a. t. a. p. p. e. l. l. a. r. i. o. p. u. s. f. a. c. i. b. i. l. e. l. a. c. i. b. i. l. e. l. o. p. e. r. a. b. i. l. e. l. i. c. e. s. i. i. v. o. c. a. t. e.
a. e. c. i. t. a. t. o. p. e. r. a. t. o. e. s. i. n. h. u. c. e. v. e. r. e. e. t. p. r. o. p. r. i. e. d. e. r. i. g. i. b. i. l. e. s. r. e. g. u. l. a. d. i. s. e. p. t.
o. p. e. r. a. b. i. l. e. s. d. i. s. o. r. m. i. t. e. r. a. d. c. e. r. t. a. s. e. t. p. r. o. p. r. i. a. s. r. e. l. a. t. a. s. p. r. o. s. c. r. i. p. t. a. s. a. b. a. l. i. q. u. a.
t. a. d. e. : c. u. r. q. h. e. c. a. r. t. e. n̄ e. r. i. t. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. a. b. s. o. l. u. t. e. t. a. l. i. s. ? l. a. d. d. e. s. u. s.

Secunda Conclusio §. Bis.

Dicitur qd loquor obtinere conceptus primarius artis sub mune docentis in-
adequate et in adequate sub mune uidentis itant ex utroq. mune coalescat
primarius et adequatus conceptus artis. s̄ breuiter d̄: era ars se ee habi-
tury recta rane factibus operis: qd conceptus primarius adequatus artis in-
greditur recta rano hoc e doctrina, et directio p. r. e. l. a. t. a. s. p. r. e. s. c. r. i. b. e. n. s. m. o. d. u. s. o. p. e. r. a. s. f. a. c. i. e. n. d. i. s. e. t. i. n. s. u. p. e. r. i. n. g. r. e. d. i. t. u. r. i. n. s. t. r. u. c. t. i. o. n. e. u. e. f. a. c. i. o. o. p. e. r. a. s. i. n. t. a. e. a. r. t. e. r. e. l. a. t. a. s. q. u. i. o. b. t. i. n. a. t. l. o. q. u. a. l. i. m. u. n. u. s. d. i. o. c. e. n. s. i. s. q. u. i. v. e. r. o. s. u. b. m. u. n. e. u. e. u. i. d. e. n. s. i. s. p. e. r. u. t. r. o. q. m. u. n. e. c. o. a. l. e. s. c. i. t. i. n. l. o. q. u. a. m. u. n. u. s. s. u. s. a. d. e. q. u. a. t. u. s. a. r. t. e. s. i. s. s. o. l. u. i. n. r. a. o. b. i. e. c. t. i. o. n. e. s. s. q. u. a. r. t. e. s.

Soluntur Obiectiones §. Quartus.

Obiectio 1. e. x. d. i. u. o. t. h. o. m. a. l. a. 2. q. 9. q. u. i. n. q. u. a. g. e. s. s. i. o. n. a. 1. e. p. t. i. m. a. a. r. t. e. 3. o.

Ad dytaloquentē. in p̄p̄is speculabilibus invenit̄ aliquāda p̄modū
 cuiusda op̄eris, puta inuencio in op̄e opus numerandi, et mēsurandi,
 et alio quinq̄ue habēt̄ speculabilibus ad hūm̄modū opus ornant̄, dicit̄
 h̄ artes p̄quandā similitudinē s̄ liberales: p̄ ex mēte Diū thom̄
 loq̄a n̄ respicit̄ aliquod opus s̄m̄p̄liter tale, s̄ p̄modū cuiusda op̄eris,
 dicit̄q̄ anḡ n̄ absolute et s̄m̄p̄liter, s̄ p̄quandā similitudinē, et eis
 addit̄ s̄ liberales. ~ ~ ~

Sed auctores huic auctoritati fidentes noluerunt le
 gere Diū thom̄ in mēdiatē post citata verba dytaloquentis: s̄ li
 berales: ad differentia illarū artū quā ornant̄ ad op̄era p̄cipue
 exercita et s̄ quod ad mōdū seruātes. Vult̄ Angelicus magister loq̄
 et aliāq̄ artes liberales ēē artes p̄quandā similitudinē, n̄ compon
 t̄ ad mēcanicas quod n̄ solūt̄ absolute et ēē ēē s̄m̄p̄liter artes, q̄
 oportunitatē s̄t̄ occulta p̄ ex m̄ hōra nobis explicare, et opus int̄orū
 artūq̄ intellectuales ita nobis n̄ patefiant sicut artes mēcanicas, et o
 pera externa: p̄ propterea aueit̄ Angelicus doctor opus int̄orū ēē
 p̄modū cuiusda op̄eris externi, et artes liberales ēē ad similitudinē
 artūq̄ mēcanicā, quare n̄ negat artes liberales absolute et ēē ēē p̄
 n̄ ēē p̄ ex m̄ de p̄p̄is artūq̄ s̄m̄p̄liter talis. ~ ~ ~

Obijciē d̄. opus intellectuale q̄ res
 picit̄ loq̄a n̄ ē vera factio: q̄ loq̄a n̄ ē vera factio. q̄ nec vere ē anḡ.
 anḡ p̄ ex Diū thom̄ l̄ 2. q̄ uestiōne 21 articulo quarto d̄isq̄ante actiōnē
 a factiōne p̄ hoc quod actio significat actiōnē inmanens factio vero
 transeuntis: s̄ nullus actus int̄orū ē actio transeuntis: s̄ nec vera factio
 p̄sterea, p̄ philosophus libro d̄ mēthaphisice capite 10 q̄ uestibiles sequit̄
 in Angelicus doctor, d̄isq̄uit̄ p̄ uidentis ab arte p̄ hoc q̄ p̄ u
 dentia versari circa agibile, et eligibile, anḡ vero circa factibile: s̄
 loq̄a circa factibile n̄ versari.

Sed et h̄ om̄ibus loq̄is p̄para vo
 ce parū curandū ē. ad h̄, h̄ dicit̄ quod parū p̄p̄uerant̄ ut n̄ n̄ p̄sit

Quae rigorose factus, si nega aut, nec oppositely infertur ex Dico thoma
quod loquens de actionibus interna, et externa; ut illas pro hunc diversis
momentibus exprimat; semel quod interna nominat actionis, sic significat
externa voce factus; quoniam ex hoc infertur ipsa actionis interna im-
manens si aliam habeat pro hunc aliquid operabile non esse vere factus
ad verba philosophi dico ex illis solum infertur loquens autem a puncto
hac dicto, eo quod loca instrumenta loca factus respicit

Argumentum

quod per se per se militat contra hoc. Dico desumitur ex eo quod loca ut docens et
ut utens et forlittera. quod dubio pro eadem solutio manet; ob id
deinde. autem intendit primario ut quod dispositionis artificialis operis, ad hoc non
intendit primario loca ut utens, et ut docens; quod loca ut utens non obtinet
suum de se per se. nisi pro loca ut utens solum habet applicare rectas, et ut
supponat operis regulatus ad hoc ut evadat recte dispositus, quare tota
dispositio operis deest loca ut docens; respondet quod autem sit habere
suum factus operis, et hoc spectat loca ut utens, hinc est quod licet suppo-
nat operis regulatus et hinc ut utens exercet munus suum per se.

Replicatio.

quod loca ut docens non exercet munus suum per se; quod loca ut utens se sola sit factus
va operis, immo et ut recta ratione, in materia sententia nego. Ita, non licet loca
ut utens sit factus operis, et recta ratione, nisi tam se sola, et non aliter docentem.
et nequaquam applicare et recta ratione rectas non habet, quare loca ut utens
est factus operis, et recta ratione applicatur, et ut docens habet, et ex utroque
munus coalescit de se per se ad adequatum per se.

Ob id hinc dicitur, quod loca
ut utens imparte topica, et solitica acinde sumptis non exercet munus
suum per se; quod loca ut utens absolute loquendo de se per se non ob-
tinet. autem pro. hinc quod in hac parte est actus suo non intentio a se per se.
hinc est; quod non applicat et recta ratione; et recta forma non applicat ab illo
manet; respondet non autem. ad hoc probatur de se per se autem non intentio

Abijca ut ista, doctus: ut arte, nego anq loqat ut ista inton-
 dit luo achz demonstrabilibz, et luo oporantibz: ut anq vero luo inton-
 unq) cy uniusq) sit factua cy recta rane ad la prog nego anq, q
 applicat devota forma manz, deultz silogo oporato, quare appli-
 cat cy recta rane qd luo intendit ab arte. qd qd tota sit ista prac-
 tica, h speculativa? Examinare quid sit praxiz et qd sit inintu. Dig.

Q. Quinta.

An Logica Sit Scia Practica Vel Speculativa?

Examinare Quid Sit Praxiz, Et An Det Inintu

Practica dicitur ex voce logica praxi, quod id est accipere seu ago. Specu-
 laribus vero dicitur a verbo praeo ex copulo qd id est accipere, sicut dicitur
 unde ista speculativa est illa quae nihil in de operatione su obij praxi ave-
 ro quae ordinat ad operationem et in ea nihil, o quia ista practica dignos-
 citur p praxiz ad quae ordinat, sicut speculativa p speculatio nq ante l-
 citionz principatiz dubij examinare oportet quid sit praxiz et qd sit
 inintu.

Erasmus cum sua schola quae impresentia communiter sequitur Thomam
 te propugnans n dicit praxiz inintu; nq illa diffinit. praxiz actus
 altituz pphz ab inintu naturaliter posterior in electione, nam regulat
 formatem ad dicitam rane, ad hoc ut sit rectus. huc diffioy omni-
 no voluntate h ad dicit, no n copit ut illi a sentiamuz. quare nq
 citr lo: ex eo qd supponit praxiz ee actus altituz pphz ab inintu, no i-
 deo actus altituz pphz ab inintu, ab inintu rane praxiz, qd dicit
 gibiliz et regulabiliz e p actus inintu, nec alia rae facile asigne-
 a in; deniq unuz actus inintu dirigibiliz et regulabiliz e p
 aruz, eiusdq inintu, ut ex se patet: an q. actus inintu n obij-
 nebit rane praxiz?

Ex quo videtur 2° dicto scilicet a seorsum praxi absolute loquendo et ma-
 litem posterioris intellectione; q^o aliquis intellectioes si praxi et requirit
 et naturaliter posteriores respiciunt. quare predicta pars solus vox: nisi li-
 mitatione intelligantur: q^o si praxi e posterior intellectioe ipsa dicitur
 gente, l. regulante: q^o tunc tunc hoc intra p^ontis intellectioe in unum.

Re

Idem deniq^{ue} predicta dicto q^o operationes praxi si vere praxi est tamq^{ue}
 in si idem ad dictam tamq^{ue}: q^o propter hoc fortasse subuenit co-
 hui^{us} illa verba: ad hoc ut sit verus. limitando predicta diffon^{is} ad pra-
 xis determinata et singularis qualis e actus bonus. et hoc quidem verum
 inus e: q^o tunc predicta dicto respicienda e q^o in presentia diffinide-
 bet praxi in comuni in a praxi determinata et singulari.

Propter

huc aucto dicitur praxi in unum sicq^{ue} illa in unum diffinid^o: praxi e
 operatio directa, producta l. regulata a principio practico mada-
 monica practica q^{ue} diffon^{is} omnes seorsum autem scilicet respiciunt
 approbantur nec valet si dicitur scilicet: omnes actus in unum, l. prac-
 ticus, l. speculativus: q^o nullus e praxi. patet dicitur q^o praxi e cog-
 nitio practica disposita huius actus et obis. arg^o p^ontis: omnes actus
 in unum, l. e cognitio rei operabilis et sic e practicus, l. e cognitio rei
 pure contemplabilis, et ita e speculativus: q^o.

Rursum iuxta vulga-

rius in unum est actus ex philosopho et metaphis: in unum extensione fit practi-
 cus: dicitur in unum dicitur in unum respiciunt operari, dicitur dicitur dicitur
 regulat actus aliter p^ontis: q^o in unum solus fit practicus in unum ad ac-
 tus aliter p^ontis ab in unum. quare propter dicitur Thomas l. 2^a q^o 10
 ma quarta de veritate articulo quarto. inquit in unum practicus id e q^o
 operabilibus: unde sola extensio ad opus facit aliquis in unum e practi-
 cus.

Non in unum valet. in unum licet actus in unum directe ut metaphis

Cognitio, practica, speculativa; con. n. d. e. h. u. t. a. n. s. u. f. l. e. x. e. p. r. o. u. t. s. e.
 directus, regulatus ab alio actu pt. ob. h. n. e. r. e. n. a. n. s. p. r. a. x. i. s. n. u. c. v. a. l. e. t. d. y. n. a.
 in ty. aliqui dicunt axioma illud philosophi n. e. d. h. o. c. p. r. i. m. i. s. s. o. d. i. c. i. o. n. i.
 h. y. e. x. t. e. n. s. i. o. n. e. f. i. c. i. p. r. a. c. t. i. c. a. e. x. q. u. o. n. o. s. q. u. i. t. a. i. n. t. e. t. a. r. i. e. x. t. e. n. s. i. o. n. e. p. r. a. c. t. i. c. a.
 e. y. n. o. f. i. c. i. n. g. a. x. i. o. m. a. i. l. l. u. d. n. e. e. x. c. l. u. s. i. b. y. d. i. p. u. r. e. a. f. i. r. m. a. n. t. h. y. e. t.
 c. o. m. m. u. n. i. t. e. r. d. i. c. i. s. o. l. e. t.

Vel enā dicitur, in h. y. quodam modo extendi dicitur
 ex cōmōnē ob. h. u. l. t. e. r. i. u. s. n. a. n. s. i. t. a. d. a. l. i. u. s. a. c. t. u. s. e. i. u. s. q. u. i. n. h. y. d. i. c. i. t. u. r.
 I. r. e. g. u. l. a. n. d. u. s. q. u. o. d. f. i. r. m. a. n. t. p. t. i. n. a. c. t. u. p. r. u. d. e. n. t. i. s. d. i. c. t. a. n. t. e. s. t. u. d. i. u. s. q. u. i.
 a. c. t. u. s. p. r. u. d. e. n. t. i. s. p. r. a. c. t. i. c. a. e. e. t. n. o. d. i. c. t. a. t. a. c. t. u. s. a. l. t. e. r. i. u. s. p. o. t. e. a. b. e. n. t. i.
 e. x. q. u. o. e. n. ā. e. x. p. l. i. c. a. t. a. m. a. n. e. t. o. m. n. i. s. D. i. u. i. t. h. o. m. a. s. n. a. m. e. y. i. n. t. r. a. i. n. h. y.
 d. e. r. e. e. x. t. e. n. s. i. o. a. d. o. p. u. s. i. n. t. e. l. e. c. t. u. a. r. e. p. r. o. p. t. e. r. e. a. p. r. a. x. i. s. a. p. p. o. n. a. i. n. t. e.
 l. e. c. t. i. u. a. n. e. r. e. g. u. l. a. n. d. a. P. r. e. n. o. t. a. t. u. r. a. l. i. q. u. a. a. n. t. e. d. i. u. i. s. i. o. n. e. s. p. r. a. c. t. i. c. a. p. r. i.
 d. u. b. i. y. e. t. r. e. f. e. r. u. n. t. u. r. s. e. n. t. e. n. t. i. s. s. e. c. u. n. d. u. s.

Prenotantur Aliqua Ante Diuisionem Principii Du-
 bii Et Referuntur Sententię Secundę.

Ante resolutionem scire oportet h. y. p. r. a. c. t. i. c. a. s. i. n. p. l. i. c. i. t. e. r. d. i. f. f. e. r. e. a. s.
 p. e. c. u. l. a. t. i. u. a. s. e. x. f. i. n. e. e. x. o. b. i. t. o. e. t. e. x. m. o. d. o. p. r. o. c. e. d. e. n. d. i. d. i. f. f. e. r. u. n. t. h. y. e. x.
 f. i. n. e. q. u. i. a. t. a. p. h. i. l. o. s. o. p. h. y. l. i. b. r. o. s. e. x. t. o. m. e. t. a. p. h. i. s. i. c. e. t. e. x. t. u. d. s. p. e. c. u. l. a.
 t. i. u. s. f. i. n. i. s. v. e. r. i. t. a. s. p. r. a. c. t. i. c. a. a. o. p. u. s. i. d. e. s. t. s. t. r. a. s. p. e. c. u. l. a. t. i. u. a. q. u. e. r. i. t.
 s. c. i. r. e. p. r. o. p. t. e. r. i. p. s. i. s. s. c. i. r. e. p. r. e. s. e. n. t. e. p. r. a. c. t. i. c. a. v. e. r. o. q. u. e. r. i. t. s. c. i. r. e. n. o. p. r. o. p. t. e. r.
 s. c. i. r. e. d. p. r. o. p. t. e. r. o. p. e. r. a. t. o. s. d. i. m. o. r. a. f. i. n. i. s. l. o. q. u. e. (s. u. t. e. t. a. u. t. i. l. i. b. e. t. s. t. r. a.)
 a. l. i. y. e. i. n. t. r. i. n. s. e. c. a. s. e. x. t. r. i. n. s. e. c. a. s. a. l. i. y. a. l. i. y. o. p. e. r. a. t. i. y. e. t. a. l. i. y. o. p. e. r. a. n. t. i. y. f. i. n. i. s.
 i. n. t. r. i. n. s. e. c. a. s. e. q. u. e. r. e. s. p. i. c. i. t. l. o. q. u. a. p. e. r. u. a. i. n. t. r. i. n. s. e. c. a. m. a. a. e. x. t. r. i. n. s. e. c. a. s.
 v. e. r. o. e. i. l. l. a. q. u. e. r. e. s. p. i. c. i. t. l. o. q. u. a. n. e. x. t. r. i. n. s. e. c. a. s. d. i. c. i. t. u. r. a. l. i. q. u. i. d. q. u. e.
 e. x. t. r. a. d. i. u. s. m. a. a. e. t. i. a. f. i. n. e. s. i. n. t. r. i. n. s. e. c. a. l. l. a. r. u. m. s. t. r. a. r. u. m. u. s. f. i. n. i. s. e. x.
 t. r. i. n. s. e. c. a. s. r. e. s. p. e. c. h. l. o. q. u. e. d. i. r. i. g. e. n. t. i. y. a. l. i. y. s. s. t. r. a. y. a. d. i. u. o. s. f. i. n. e. s. i. n. t. r. i. n.

Eius operis eque respicit sua esse: siquid vero operantis equum in dicitur
libito ad dicens sua: ut niquis loqz propter ratione dicitur addiceret:
dignos in d. q. sua in practica l. speculativa, in p. hinc extrinsecy et operis
in d. p. hinc operis et extrinsecy. — Pa. ferunt hinc rane obli; naq. practi-
ca apit. de ut operabilis speculativa vero de, n. ut operabilis, d. hinc
tendo in illius contemplatione differunt demig. ex modo procedendi:
naq. sua speculativa procedit modo pura resolutorio; practica vero
modo resolutorio operatio; ita ut n. resoluat, n. tamq. propter reso-
lutione, p. propter operatio.

Hic itaq. p. notant, la. sentia defendit
loqz nec e. practica, nec speculativa; d. in hinc describere hinc hinc pra-
ctica, quae speculativa. ita Petrus niger. Z. arabella. in migle hinc.
et alij antiqui tenent in veritate obli, l. in tendit operatio, l. loqz
speculatione, l. ut hinc; si hinc e. practica; si hinc speculativa; n. dicit
practica et speculativa simul: q. implicat loqz, nec e. practica nec
speculativa, nec in hoc amplius innotari oportet.

Verba ead. cele-
bri defendit loqz e. simpliciter speculativa, et loqz. hinc p. pra-
ctica. ita fere in unum de Thomistis iudicantibus. hinc Thomae propri-
tate. — De opposito assertit e. simpliciter practica, et loqz. hinc spe-
culativa. ita fons ead. Conimb. recens. — Ariaga. Quis, obli, Fra-
ctus hinc hinc hinc, et alij, quae hinc sequuntur plures modis in exnotis.
qua ita demig. hinc e. simpliciter practica et simpliciter speculati-
va simul. in hinc inclinari videtur. Pater Suarez disputatione
quadragesima quarta methaphisice sectione decimata
numero quinquagesimo quarto. hinc hinc tenet Barz. quae. De-
tado. Rubio. et alij. Norma. d. d. hinc hinc.

Nostria Conclusio e. Tertius

Loga e. simpliciter practica; n. simpliciter speculativa, d. hinc hinc

Pr^o D^o ex Divo thoma opusculo 10 questione quinta articulo 1° ad 3° ita lo-
 quente: dicendum qd ista speculativa si dicitur quare cognoscitur quare in se
 respicitur; res ad aequibiles e loqa n quare in ad opus dicendum p^o r^o r^o e
 ipas; sub administrandis quod ad alias. Itaq; et ideo loqa n^o contine-
 re sub philosophia speculativa ut principalis pars; d^o ut quod d^o redu-
 ty; q^o ex mente Divo thome res de quibus e loqa n^o quare in se propter
 eam contemplationis; d^o propter directionis: quare loqa n^o pariter
 parit tam speculativa principaliter; hoc e simpliciter; Itaq; reduc-
 tive; hoc e 2° quid.

Rare p^o 1° pars d^o m^o: ista simpliciter practica
 e illa cuius finis in se eus et l^ous e operatio sui obh^o; d^o operatio sui
 obh^o e finis l^ous et in se eus loqa; q^o loqa e simpliciter practica. m^o p^o
 1°: finis l^ous et in se eus ista; equi intendit; et a sequit^o p^o eius actus
 proprius et l^ous; d^o p^o actus proprius et l^ous loqa intendit; et a sequit^o
 n^o operatio sui obh^o; s^o modus intendit; q^o m^o p^o actus proprius et l^ous lo-
 qa si doctrina et a; ad qu^o p^o actus intendit; et a sequit^o opera-
 tio modus intendit; n^o doctrina dicitur operatio; et a sequit^o operatio
 p^o actus proprius et l^ous loqa solus intendit; et a sequit^o operatio
 sui obh^o; q^o.

Pr^o 2° m^o principalis dicitur modus intendit qui e ob-
 ty; loqa operabilis e; q^o eius operatio debet intendit et a sequit^o ab-
 aliqua ista; d^o in se eus alioqa; q^o d^o: ideo finis in se eus et l^ous phi-
 losophic^o moralis e operatio q^o eius finis si actus voluntarij ut dicit^o
 p^o biles iuxta aristotem; d^o finis loqa si operatio in se eus ut dicit^o
 p^o biles iuxta aristotem; q^o quare de quibus e loqa (inquit
 Divo thomas) n^o quare in se propter se ipas; d^o ad dicitur p^o r^o r^o
 omnes operatio in se; q^o finis l^ous et in se eus loqa; (et n^o solus
 l^ous ut voluit dicitur) e operatio sui obh^o.

Pr^o 2° D^o loqa e
 simpliciter arg; q^o e simpliciter practica. Itaq; e habitus habens

Obis simpliciter operabile, e simpliciter practica; d habetur qui simpliciter
e ars habet obis simpliciter operabile: qd si loqa e simpliciter ars: qd ex it
simpliciter practica. = si dicat qd ars simpliciter n' absolute, d' dicitur
s' liberari.

Ita e l. na in eo sensu in quo e ars simpliciter, e simpliciter fac-
tua et respicit obis simpliciter operabile: d' loqa e ars simpliciter, licet
liberari: qd pro ut sic e simpliciter factiva, et respicit obis simpliciter
operabile: qd pro ut sic e simpliciter practica. = si dicat qd loqa e ar-
te qd operatur, e vero speculativa, qd operatur propter speculatioem
siquis finis sui = Ita v. si loqa ut ars haberet pro fine suo spe-
culatioem poneret subistere ut ars obliata operatur, qd habetur sufi-
cienter subistat expositioe h' l'ij; hoc implicatioem e: qd et
qd loqa ut ars respicit l'io speculatioem.

Quod loqa n' sit sim-
pliciter speculativa, quae e l' p'ans d'ns, p' evertendo, p'cipuis
damus h' d'nae sentie. ideo loqa e simpliciter speculativa qd p'p'is
cipia in quibus m' h' t; s' dicitur omni dicitur nullo que si ead' sum'
verbo si ead' dicitur e. si simpliciter speculativa; d' h' d'na n'
probat loqa e simpliciter speculativa: qd m' p'p'is, eniq' m' dicitur
etarie h' p'p'is m' h' t' illiq' p'ncipij; et t'om' h' n' n' si
pliciter speculativa: id' ex it d' loqa.

Respondent d'nae illa p'p'is
cipia dicitur omni e in se e simpliciter speculativa; et licet h' p'p'is
n' illiq' m' h' t' n' tam' quae p'p'is si, d' qua h' n' si, sola e
exent illiq' p'ncipij; et d'nae p'p'is necessarias cognoscant,
qd omne d'p'it d'p'it h' n' t' sic = Ita: na h' d'nae p'ncipij; (m'
fallor) implicatioem d'nae, na ex illa requit d'nae p'p'is
qua h' n' si evadere simpliciter speculativa: qd ita p'p'is, e
leo p'p'is loqa evadit simpliciter speculativa qd m' h' t' illiq' p'p'is
cipij; d'nae h' p'p'is quae h' n' si eniq' illiq' p'ncipij; n' h' t' n'

hōmz et dicitur Demog. q. 47 ardo 2 ad 3z ait: speculatiua ratio que
dicitur facit puta silogiz pōniz, et alia huiusmodi... et dicitur inuēn-
ari quia speculatiua hinc, nōq̄ aliqua speculatiua p̄ uidentia, q̄
exmpte Diu. thomz loq̄a que dicitur inuēnitiua silogiz e simplici
speculatiua.

Hec et alia Diu. thomz uerba conueniunt aduersa-
rily p̄ uerba sennā. d̄ in meo hōz q̄ n̄ loquatur. Andronicus magister d̄
speculatiua stricto et riguroso d̄ in proprio et late sumpto: pro-
bat: d̄ speculatiua idē e ac resoluerē p̄ p̄ncipia uerū q̄ d̄ p̄nt cui-
libet hinc ex d̄cepti hinc. audiam quēso Andronicus doctor docens
quomodo medicina que e simplici p̄actica p̄nt et hinc dicitur
quid speculatiua et in proprio modo. opusculo 70 q. 40. itaq̄
respondent ad h̄.

Cy @ medicina diuidentur in theoreticā et p̄acticā q̄
ad tendit h̄ diuisiō ly f̄ng, sic e tota medicina sub p̄actica d̄ h̄
h̄ ut p̄te ad op̄eratioē ornata; d̄ ad tendit p̄ uerba diuisiō ly q̄ ea
que in medicina tractat h̄ si propinquā, r̄mo h̄ora ad op̄eratioē:
illa e pars medicine dicitur p̄actica que docet modos op̄eratioē
ad sanationē, d̄ q̄ talibus op̄eratioē h̄ ad uerba taria de me-
dia. theoretica dicitur illa pars que docet p̄ncipia ex quibus h̄
d̄ q̄ d̄ in op̄eratioē d̄ in proxime, sicut q̄ uirtutes h̄ h̄z quod
penetant f̄ h̄z h̄ tot: unde oportet q̄ si d̄ uerba actiua h̄z aia
pars dicitur theoretica q̄ p̄ter hoc illa pars sub speculatiua h̄
ponatur. In quomodo exmpte d̄ imp̄lici p̄cepto h̄ medicina
que tantū ad f̄ng e simplici p̄actica p̄ uerba p̄ncipia
uirteter resoluit d̄ d̄ p̄ quod ad modo speculatiua: d̄ p̄ q̄ d̄ loq̄a
existimā h̄e conueniēte.

Asquitur p̄ uerba f̄ng h̄z et in h̄z
loq̄e e ueritas et in opus: p̄ loq̄a n̄ e simplici p̄actica, d̄ sim-
plici speculatiua. an p̄te: loq̄a intendit modū d̄ h̄z p̄
ten

Veritatis modi sciendi: qd eius finis latus et intrinsecus e veritas
propter autem loca intendit modus sciendi ut p[ro]p[ri]um magis sciendi recte
et sine errore magis ut dicitur; hoc e intendere modus scien-
di propter illius veritatis: q.

Respondeo negando an[te] ad p[ro]p[ri]um ad-
p[ro]p[ri]os nego en[im] an[te] ad cuius p[ro]p[ri]os, i. nego magis, et laxitatis gratia
illo d[ic]it[ur] quo: ut magis ut dicitur; sed ut dicente finis latus nego
magis; finis latus d[ic]it[ur] magis, et subd[ic]ta d[ic]it[ur] non magis et d[ic]it[ur] magis
actus p[ro]p[ri]i et latus l[oc]o ut d[ic]it[ur] ab alijs latus sint docere et en[im];
hinc e quod et si ex fine latus modus sciendi d[ic]it[ur] p[ro]p[ri]a. ex fine ta-
men latus intendit modus sciendi d[ic]it[ur] non magis et d[ic]it[ur] magis clarus
et brevis n[on] d[ic]it[ur] p[ro]p[ri]a ut d[ic]it[ur] p[ro]p[ri]a, sed d[ic]it[ur] et d[ic]it[ur].

Rep[ro]b[atio]

caus. loca quibus scire propter seipsum scire: qd tem[er]e ut in d[ic]it[ur] p[ro]p[ri]a
tione s[ic]at. an[te] p[ro]p[ri]a loca intendit fugare ignorantia et error; hoc
e quare scire propter seipsum scire: qd magis patet: qd loca intendit d[ic]it[ur]
p[ro]p[ri]a en[im] ut sine errore procedat in magis operatio[n]ibus. d[ic]it[ur] rep[ro]b[atio]
ca probat omnes s[ic]at simpliciter p[ro]p[ri]as que scire propter
seipsum scire quolibet fugare ignorantia intendat. Respondeo negando
an[te] ad p[ro]p[ri]os d[ic]it[ur] quo magis: loca intendit fugare ignorantia p[ro]p[ri]a
n[on] est operatio d[ic]it[ur] magis, speculativa et ut d[ic]it[ur] p[ro]p[ri]a nego magis.
ip[s]a fugare ignorantia p[ro]p[ri]a e p[ro]p[ri]a cuiuslibet s[ic]at: quare
philosophia d[ic]it[ur] intendit fugare ignorantia propter d[ic]it[ur] p[ro]p[ri]a
en[im] mobilis: medicina vero q[ue] e p[ro]p[ri]a: propter sanationem
h[uius] n[on] e: et loca propter operatio[n]e modi sciendi.

Sed d[ic]it[ur] in super. l[oc]o en[im]

magis qd e ob[ic]t[us] l[oc]o, n[on] e latus operabile, assolis habeat ee latus, et
p[ro]p[ri]a ut an[te] ab ente reari: qd loca n[on] e qd latus attingere n[on] ob[ic]t[us]
ut operabile. V[er]o p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]as actus d[ic]it[ur] scire modus sciendi q[ue]
recte factus, d[ic]it[ur] actus n[on] respiciunt modus sciendi ut operabile

In primis, ita medicina que in philosophia nostra iuxta illud ubi
 desinit philosophia, incipit medicina ex hoc principio philosophico, et
 Speculativo: Maxima multo se expellunt et ipse generis calida fri-
 gida, frigida calida, calida frigida.

Replicans. talia principia aduc prout
 asumentur aloga nisi dictamina practica. q aduc prout sic nisi or-
 natu ad opus anq p r dictam practica e rda proxima operis iant
 ipso pposito statz opus d r h a h; d ex o l y i l l y p r i n c i p i j o p u s l o g a l e d i f i
 a nequit; q dictamina practica nisi = pro solutio ne nota prin-
 cipia practica ee induplici d i f i a . q u a d a m d i c u n t p r a c t i c a p r a c t i c
 ee et p m o d y i m p e r i j q u e d i c t a n t o p u s h o c e t n u n c f a c i e n d y : a l i a
 d i c u n t p r a c t i c a n i p r a c t i c a , e t p m o d y i m p e r i j p m o d y e x p l o r i j
 itant operans ad illa loquz ad ex p l a i n s p i r i a t a e o p u s d i r i g e n d y ;
 et huiusmodi si principia a d r a r i j s a i g n a t a .

Ex quo in forma dis-
 tincto anq nisi dictamina practica, practica, et p m o d y i d o a n q : p m o d y
 ex p l o r i j m e g o a n q . l i c e t i n s e p r a c t i c a e t p m o d y i m p e r i j
 practica nisi sunt p m o d y t a m q e x p l o r i j a l o g a a s u m e n t u r a d o
 p u s = , f a c i l e a b a r g u t o t e e x p e r i j n i r e s p o n d e a t i l l a p r i n c i p i a e x
 se nec ee determinate practica, nec determinate Speculativa,
 d i n d i f i a ; e x i l l y q u a s i n a s p r a c t i c a s c o l i p e r e p r i n c i p i a p r a c t i c a
 et Speculativa . e t l i c e t r e p u g n e t e u e n d a c t y i m o e t h a b i t y , n e c
 p r a c t i c a y , n e c S p e c u l a t i v y p r o p t e r s u i d e t e r m i n a d o z n i a r e p u g
 n a t i l l a p r i n c i p i a e e h u i u s m o d y p r o p t e r s u i i n d i f i a e t v e r i t a t e .

In-
 fauor quartz senhe ita argunt eus defensores. practicy et specu-
 lantcy nisi d i f i e u a t e s i n c o a s h a b i t u i n c o m i u n g i b i l e s : o q u a d m o
 unari possunt inloga. anq patet, hz in theologia que iuxta Dion
 Thomae practica, et Speculativa simpliciter. hz in habitu fidei qui
 prout d i s p l a t u v e r i t a t e s d i u i n a s e s i m p l i t e r S p e c u l a t i v y e t

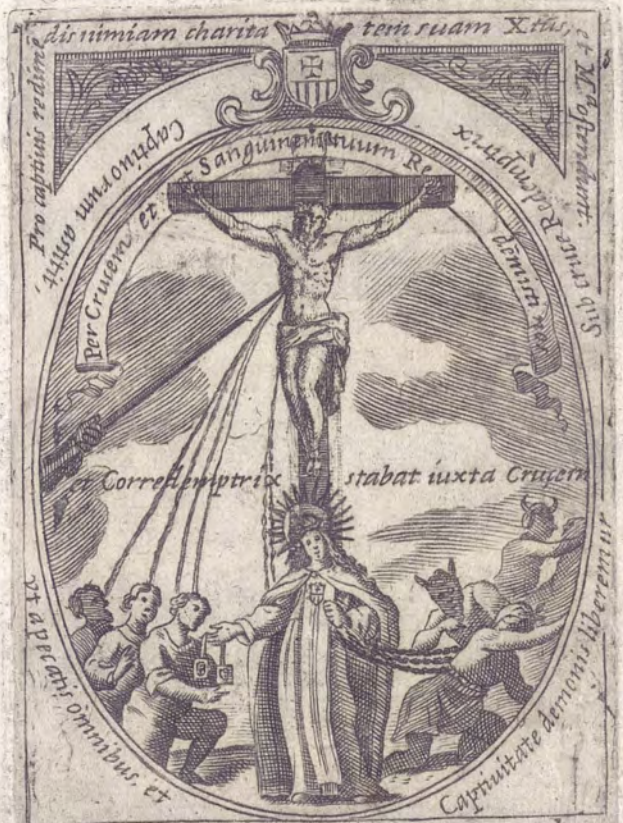
Prout dicitur operatio voluntarij simpliciter et practica. ut dicitur in ea
de potentia intellectiva quod magis dicitur simpliciter dicitur.

Permissio illas
distinguit in easdem incommensurabiles negamus dicitur posse in loco pro
ter rationes probantes in eo simpliciter Speculativa auctoritate vero ta
li ratione utentes, respondent negando tamen ad proposita dicitur practica
et Speculativa by solus esse dicitur et aliter respectu habitus determinate na
alis qualis est forma in vero respectu potentie intellectiva, nec habitus su
per naturam quae in ratione ut: in actu illud est actus quae in inferioribus si
disposita ut virtus in superioribus. Prout tamen respondet in habitu fe
dit et theologice dicitur Speculativa ratione quod si Speculativa pariter in ratione
dicitur quae practica, et Speculativa et quod quidem in respectu in loco
nec in actu habitus pure mali.

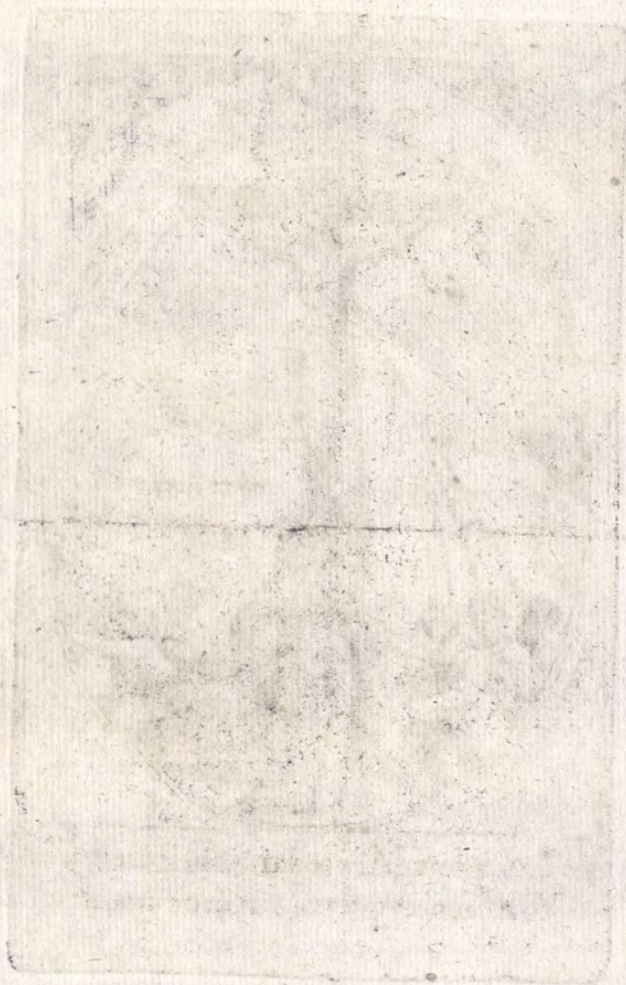
Objectiones dicuntur in favore huius scilicet
1o. ideo forma est simpliciter practica quod dicitur scilicet practica in fine
operatio. Denique dicitur Speculativa in fine Speculativa magis et tunc est
simpliciter Speculativa mixta tamen quod in quibus est forma. Cuius dicitur
Thomas in quibus tamen propter se ipsa, sicut ad modum ad alias scilicet
practicas quae Speculativa. 2o ideo forma dicitur scilicet Speculativa
magis esset practica quod eam actus regulant et accipiuntur a forma; hinc
ita nullae: quod in pra: actus in Speculativa ab ipsa efficiuntur; et in
est simpliciter practica: quod in forma licet tales actus dicitur. Ita patet
ex illo communi prologo: propter quod unus quod est tale et illud magis
efficiunt et operantur in ratione modo quae dicitur et regulare.

3° ac

bus metaphisice. 2° est simpliciter Speculativa respectu metha
phisice: quod requirit esse simpliciter practica respectu rationis, ut prac
tica et Speculativa sunt dicitur et aliter saltem respectu eiusdem actus
quarto licet modus sciendi sit simpliciter operabilis potest etiam simpliciter
Speculativa dicitur a forma ut solus locus sicut ob hoc: quod forma est operabilis

Redemptores Mercedarij ratione quartii Voti pro captivis animas ponunt

Et unum specularium simpliciter non obicitur nec demum licet logica ut arguitur
 p[ro]bat opus dirigens ut scia = etiam nequit obicitur contingens respicere. Imo
 dicitur sciendi ut operabile foris est dirigens: & logica ut scia nequit res-
 p[er]icere nisi obicitur ut operabile. prout simpliciter specularium licet ut arguitur
 sit simpliciter practica.

Primo si prima fundata huius tenentis. ad ly d[ic]t[ur]
 g[ra]do max[ime]. si dico precise negotiaz. ideo et q[ui] talis directio e[st] finis in-
 trinsecus logice. id est max[ime]. finis e[st] intrinsecus aliaz sciendi extrinsecus
 respectu logice. huius finis intrinsecus e[st] directio earum ad suos fines; qua-
 re finis intrinsecus logice. siue incientis practici siue specularii q[ui]
 per e[st] praxi. et intelligenda u[er]ba Divi thom[ae]. ad 2u[m] d[ic]t[ur] p[ro]ma-
 us: q[ui] earum actus regulariter alioq[ue] p[ro]modu[m] obicitur et praxi. id est ma-
 x[ime]. ut quo et p[ro]modu[m] actus ipsius logice negotiaz. licet e[st] aliq[ui] scia
 speculariius suis actus e[st] finis n[on] respiciunt ipsos ut obicitur et ut q[ui] d[ic]t[ur]
 t[er]t[io] q[ui] d[ic]t[ur] q[ui] d[ic]t[ur] medij illi tendunt ad suos obicitur simpliciter specularii.
 Ad =

Sed dicitur totu[m] ex quo nihil thom[ae] magis licet respiciet actus specularibus res-
 p[er]ctu methaphisice. et practici respectu logice. n[on] e[st] e[st] praxi. factu[m] directu[m]
 et regulariter alioq[ue] = ad quatuor dico quod obicitur logice e[st] modus sciendi ut o-
 perabile. si vero p[ro]pter sola d[ic]t[ur] p[ro]latione[m] co[m]m[un]e[m] cat[er]a. q[ui] d[ic]t[ur] manet
 huiusmodi co[m]m[un]ione[m] n[on] p[ro]venire alioq[ue] d[ic]t[ur] solo in h[uius] ad d[ic]t[ur] h[uius] i[st]a
 dicitur e[st] p[ro]p[ter] eas h[uius] logice n[on] respicere opus dirigens dirigentem. d[ic]t[ur]
 cessario et in modum. quare ut scia practica respicit max[ime] sciendi ut o-
 perabile p[ro]p[ter] causas necessarias p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] et ut sciat operatio-
 nes sciendi in modum. et arguitur p[ro]bat nullu[m] d[ic]t[ur] h[uius] practica[m] cum
 na[m] scia opus ut dirigens respicere p[ro]bat. Caput 2u[m] de necessitate et d[ic]t[ur]
 curia logica ad aliaz sciendia. Questio prima an logica sit
 necessaria simpliciter et t[er]t[io] secundu[m] quid ad aliaz scia ad
 qu[er]enda[m] ? explicat h[uius] et referentia tenentis. § 1u[m] d[ic]t[ur]

QUESTIO PRIMA

An Logica Sit Necesaria Simpliciter Et Aut

Tantum Quod Ad Alias Scias Acquirendas?

Explicatur Titulus Et Refertur Sententia Sicut

Ad effectum huius intelligentie notare oportet duplicem dari necessitatem
scilicet unam quod necessarium simpliciter tale est illud in quo finis ab-
solute nequitur potest et ita est ubi et respicitur necessaria si ad obtinendum
necessarium quod illud in quo finis absolute nequitur non tam fa-
cile, et proinde: et ita equum dicitur necessarium ad longum iter appropinquandum.

Inde hinc quilibet in duplici statu considerari potest: in statu perfecto,
in imperfecto, et ut alij explicant extensivum et intensivum. habet scilicet in-
tentionem perfectam, seu extensivam simpliciter, quia omnes dicitur ad ipsam expectare spe-
metur. habet vero hinc intentionem imperfectam, seu simpliciter intentionem, quia
etiam, et altera dicitur scientie attingit motu deinde. scilicet potest considerari
quoad substantiam, et hinc; et insuper quoad accidentia, et quoad
moda. habet hinc in primo sensu per hoc quod omnes dicitur illius scientie cog-
noscantur: in vero sensu per hoc quod requiruntur alia in dicitur hinc
ne explicanda.

Quibus prelibatis, non procedit ad hanc quaestione de logica naturali,
quae est habitus huius principiorum logicarum, nec de hac nullus dubitat esse
simpliciter necessariam ad scientie discurrendum in materia cuiuslibet scilicet
procedit de difficultate de logica artificiali ad quaerendum, si actuari, quae
habituali, in qua la sententia docet logicam esse simpliciter necessariam ad alias
scilicet intentionem imperfectam, quae perfecta dicitur ad. Ita Soto. Arrius.
Pauza. Secunda et alij quos citat et requirit omnino hinc inimus Cardinale

Secunda sententia defendit ee simpliciter necessariam ad
 alias scias adquirendas in statu imperfecto, nra imperfecto. Ita dicitur
 seq et alij citant a Dominico in libro 10 questione 1^a articulo decimo.
 quia plures etia Thomiste sequuntur. - Dicitur nra ee necessaria simpliciter
 ad alias scias adquirendas in quocumq; statu parandis; dicitur ee
 necessaria in quid, si ad melius, pronius, et facilius hanc huentibus
 plures ex omni schola doctores. - nec desunt qui dicant loq;
 artificialis habitualis nra ee simpliciter necessaria, bene tamq; ac-
 tualis. quid ad dicendum sit simpliciter a se hunc ostendemus. 1^a 2^a 3^a 4^a

Prima Conclusio § Secundus

Logica artificialis, siue habitualis, siue actualis nra ee simpliciter nece-
 saria ad acquirendas alias scias in statu imperfecto quoad subs-
 tantialia. prout dicitur a philosofo, et Divo thoma. Philo sophus in no-
 mo methaphisice lectione septima ait: ad dicendum arte operari fec-
 tus artis sine arte. que verba ibidem exponit ita Angeli magister
 potest hoc aliquo modo exire in scia, et videri actus, antequam habe-
 at habitus scie, et videri: quo adeptio perfecte operari. potest in hunc
 exire in actus scientificus philosophi. Unde antequam habeat ully ha-
 bitus scientificus. qd falsum esset absolute loquendo, si habitus s-
 cientificus loq; prerequisite.

Prima ratio dicitur, ead mhi sa-

tis e ficans, ita proponitur. ad assensu scientificu in materia philosophic
 Unde nulla logica artificialis e simpliciter necessaria: quia ad adquiren-
 da philosophia in statu imperfecto quoad substantialia. an p r:
 ad assensu scientificu in materia philosophic sufficit qd euidenter cog-
 noscantur premise dicitur ex illis inferri: d ad hoc nulla logica
 artificialis e simpliciter necessaria: quia ad assensu scientificu. 1^a
 pars mhi dicitur ex eo qd premise pmissa ee aliqua principia

Lumine naturae nota. ex quo etiam per se patet minoribus: in his cognos-
centur veritates per se mixtae, cognoscuntur in se extrema id est significatiua me-
dio, id hoc cognoscitur ita cognoscet Dominus in se extremis: et mix-
tae: Dominus in se extremis: nihil aliud est quod extrema id est significati-
ua in se in Dominus, quod id est significatiua in se in se mixtae, id hoc cognoscit
in his lumine naturae, ex illo principio, quod si eorum unum deo deo in se
se: et cognoscitur veritate per se mixtae cognoscet in his Dominus ex se
in se.

Explicare assumptum exemplo adhibito. in hoc dicitur: omne quod
currit mouetur, id hoc currit: et mouetur. absque ulla forma artificiali euidenter
cognoscitur in his veritates. Dominus conuenit quod veritate per se mixtae: hoc e-
st dicere scilicet in materia philosophis: et in his dicere scilicet
scilicet in materia philosophis absque ulla forma artificiali. materia per se: veritates
huius. Dominus conuenit quod veritate per se mixtae: et quod si hoc currit mouetur,
in his aliter forma artificiali, et quibuslibet rebus ab ipsa traditione cog-
noscitur euidenter, quod si hoc currit mouetur: et absque ulla forma artificiali
cognoscitur veritates huius. Dominus conuenit quod veritate per se mixtae.

Respo-
ndet. Itaque in his forma artificiali dicitur euidenter quod demonstratio materia-
lis non cognoscendo. Sicut per se mixtae dispositione. Dominus ex se in se
in se euidenter demonstratio foris ad aenum scilicet in se mixtae: et
id hoc solutio non tantum non in se mixtae: nam demonstratio foris est illa qua
euidenter cognoscitur extrema ut euidenter in Dominus, quod id est significati-
ua in se in se mixtae, id hoc per se mixtae in his lumine naturae, nulla cognoscitur
artificiosa dispositione, dicitur cognoscitur quod si hoc currit mouetur: et talis
demonstratio non est materialis, et foris in se mixtae ad aenum scilicet in se mixtae.

Ita dicitur
omnino artificiosa est per se foris, quod demonstratio foris, id in his foris
enunciatio per se mixtae. Quibus absque cognitione per se mixtae: et foris demonstratio
absque cognitione artificii demonstrationis: explicare assumptum: in his.

Evidenter cognoscit veritatem huius p[ro]p[ri]etatis: solum est maius sua parte,
 quoniam sciat quid sit subiectum, quid p[ro]p[ri]etas, quid copula, et alia alioquin tradi-
 ta: et evidenter cognoscere poterit veritatem d[omi]ni conechi cum veritate p[ro]p[ri]-
 etatis. **U**t hoc moueri ex eo quod dicitur quod sciat quid sit maior et mi-
 nor extremitas, quid sit medius, et alia alioquin tradita. In 1° casu dicitur et
 nunciatio foret ab ip[s]o cognoscit hanc artificem p[ro]p[ri]etatis: quod in 2° dabitur dicitur
 foret ab ip[s]o cognoscit hanc artificem demonstrationis.

Dicitur bonitas d[omi]ni e

p[ro]p[ri]o seu p[ro]p[ri]etatis illius: quod nequit evidenter cognoscit nisi de illa et monite-
 re. In 1° m[od]o p[ro]p[ri]o ad quod solum expectat bonitatis d[omi]ni demonstratione: quod sine
 l[og]ica dabitur in cognoscit hanc bonitatis d[omi]ni, et de sequenter necesse est
 eius scientificus. In 2° dicitur bonitas d[omi]ni est p[ro]p[ri]etas d[omi]ni est d[omi]ni in
 demonstrabilis: et quod bonitas d[omi]ni est p[ro]p[ri]etas d[omi]ni est d[omi]ni est inferri
 ex p[ro]p[ri]etate: dicitur hoc dicitur fortissime eius bonitatis: quod bonitas d[omi]ni est illius
 est: dicitur hoc bonitatis d[omi]ni dicitur hoc inferri ex p[ro]p[ri]etate ut dicitur, dicitur bene
 inferri.

Intra 1° magis dicitur inferri, nullo modo inferri: quod fortissime
 est inferri ex p[ro]p[ri]etate ac bene inferri: quod bonitas d[omi]ni est fortissime ipsius est
 Intra 2° dicitur tam innotet admissio bonitatis d[omi]ni sit illius p[ro]p[ri]o, solo
 lumine magis p[ro]p[ri]etatis cognoscit ad hoc nulla requiritur l[og]ica artifi-
 cialis, aut p[ro]p[ri]etatis bonitatis dicitur in eo quod extrema dicitur significata in de
 quod dicitur significata cum modo in p[ro]p[ri]etate: dicitur hoc cognoscit in huius lumine magis ut
 dicitur est: et bonitatis d[omi]ni est huius sit illius p[ro]p[ri]o. Intra 3° dicitur bonitas d[omi]ni
 tra ad versatorem p[ro]p[ri]o d[omi]ni, ita veritas cuiuslibet sit p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]o
 solo illius: et tamen h[uius] dicitur sine l[og]ica demonstrante euidetia co-
 gnoscit: et bonitatis d[omi]ni.

Intra 4° dicitur, et quia innotet omnia fundat[ur] Intra
 alia h[uius] est innotet demonstratio est p[ro]p[ri]o ad quod dicitur dicitur cognoscit euidetia
 bonitatis d[omi]ni, et omnia requiritur ad d[omi]ni p[ro]p[ri]o
 et tamen ad hoc alia l[og]ica non supponit: quod nec supponit debet necessario

Adquancq; alia demonstros sciendi q; si dicitur loq; et raris foris adque
vnde alia scias, nq; ad ipis aliq; loq; n; requirit, sicut nq; ad vniq; alia vniq;
nec ad alios alia ach; n; impoxtune respondet ad modo fatear q; loq; q; h;
et in h; sciendi, et raris ad quicq; scias m; n; velli; et vna et proprie scia,
nq; si scia e debet cognoscere. Vnq; in sexu exprimitur recte dispositio ad
hoc iuxta ipios p; requiritur loq; artificialis: q; loq; qua scia e aliq; loq;
supponere debet.

Vnde assumptis et orque do paritate idco ad actio n; data
alia ach; q; n; e effectus qui producit, d; ita producent effectus: et similiter
ad vniq; in data alia vniq; n; e ex nem; vniq; d; ad vniq; extrema;
at iuxta aduersarij loq; e vera, et proprie scia ad quita: q; alia loq;
supponere debet, n; ipsa ad alia scias necessarij p; requiritur. Ita
q; et vno videtur efficaciter necessitas loq; ad sciend; q; demonstrat
philosophic; loq; et in ex difficultate que patitur in h; ad ponend; mag;
ach; philosophic; ad ponend; forma n; ly: nq; ipis factis h; h; q; x;
h; demonstrat; mag; n; de quoc; mag; elicere pt. n; ly: nq; forma
demonstrat; philosophic; e; vniq; raris e ac forma loq; demonstrat;
loq; et; hanc ponit in h; vniq; loq; q; et illa ponere pt. Ita d; nq; sicut
in h; e virtualiter loq; q; ita virtualiter philosophic; methaphisic;
et; d; q; virtualiter loq; ad quita scia loq; vniq; loq; q; vniq; ad quita
scia philosophic; q; virtualiter philosophic;.

Respondent: quoad loq;
demonstros p; q; loq; ad quita q; occurit habitus loq; p; vniq;
virtualiter p; d; h; in h; p; n; c; n; q; nec pt in h; ex excels; p; demonstros
h; ariculus scia qui antea p; demonstrat; loq; ex excels; nq;
la demonstrat; (in quibus) p; q; ex excels; in h; necessario debet elici
circa demonstrat; in vniq; demonstrando ip; bonitate d; et
cy h; demonstrat; ita h; loq; generet; hinc e necessario loq; p; re
quire ad ad quita h; alia scias.

Sed vnde probas m; petendo

Principij, illa fatalis necessitate in his incipiendi discutere circa demon-
 strationis incommuni demonstrando bonitatis. Dicitur, cui non potest incipere de-
 monstrando diffinitione clarioris suo definitio, et diffinitio la speneq. modis
 sciendi que statim explicanda dicitur et in superiorem habitus loq. pro ut
 virtualiter pro. Et huius inuis principij non est sufficiens ad edicendum de-
 monstratio philosophica, si sufficiens e ad demonstrandos loq. et inde
 hęc responso subiacet fere omnibus impugnationibus uquas factis. 3a

Ad hoc, ead. comunitima norma. Dicitur hęc soles ee. nullus habitus naturalis
 ad quibus in dicitur ab habitu super naturalis infuso dat in huius simpli-
 ter posse ad aliquid actus. d. loq. artificialis e habitus naturalis ad quibus
 quod dat in huius simpliciter posse ad actus aliarum sciatur. et ad illud simpli-
 ter necessarium e. si dicat loq. n. dicitur simpliciter posse ad actus alia-
 rum sciatur quoad substantiam. d. quoad modum. d. quoad formam artificialem.
 Dicitur eadem habitus super naturales n. dant simpliciter posse ad intelec-
 tionem ut in. d. tali modo. d. ad intlectionem ut super naturales. et mequit
 hoc d. petere habitus naturalis loq.

Dicitur: hanc ratiōem solus probare

loq. habitus, que e linea potest n. ee simpliciter necessarius ad alius
 sciatur. n. a loq. actualis. d. quibus n. mixta actualis que n. e linea
 virtualis, et potest. dicitur simpliciter posse in huius ad actus aliarum sciatur.
 et tam hoc respicit loq. habitus, que e linea potest, et virtualis.
 Quibus dicitur hęc semper instaurare possunt omnes ratiōes uquas pro-
 posse.

Deinde specialiter impugnat actus loq. n. ee simpliciter ne-
 cessarius ad actus philosophicus in instaurata actus philosophice, nec est
 existens in se ipso, nec ut actualiter permanens. et nullomodo an-
 quoad loq. parte e e huius. n. instantia actus philosophice. et n. existens in
 se ipso actus loq., quia transit. et praxantij pro. actus solus persue-
 rat virtualiter, in habitu cognito, in speciebus relictis in in huius.

Sicut: quod loquor habitualis est simpliciter necessaria si dicitur: itaque sequitur in-
veniens; magis habitus dicitur essentialiter in speciebus exactibus relictis ut
aliqui iudicant; in quodam modo ex illis speciebus necessario sub-
stante, ut plures opinantur: et si per loquor habitualis est in simplici
necessaria quod ipsi tenent de eadem. 2^a D^o S^o Tertius.

Secunda Conclusio Sextus

Nulla loquor artificialis est simpliciter necessaria ad adquirendas alias scientias
etiam instanti perfecto, quoad substantialia. 1^a D^o ad habendam philosophiam
Vbi instanti perfecto quoad substantialia sufficit omnino veritates ad ipsam spec-
tantes demonstrari hinc cognoscere, et ad hoc nulla loquor artificialis est
simpliciter necessaria et nec ad adquirendas philosophiam instanti perfecto quoad
substantialia. 2^a D^o quilibet veritates philosophicae demonstrabilis est in
aliquo ex quatuor modis scilicet: 1° huiusmodi veritates ab ipso nulla loquor
evidenter cognoscitur quocumque modo statim apparet bonitas dicitur =
fratrem ex alio in 1^a D^o in huius ab ipso nulla loquor et aliquid veritates phi-
losophicas demonstrari hinc cognoscere: 2° etiam omnes dicitur 1° q^o in e ma-
ior ratio unius, quod alterius. 2° in huius in debilitate per actus sicut po-
tius et ambulatione, et sensus exteriori, immo proficit, et movet vires
adquirent: 3° si in loquor potest demonstrari hinc cognoscere aliquid verita-
tis philosophicas et hinc omnes. 3^a D^o S^o Quartus.

Tertia Conclusio Quartus

Loquor artificialis solus est verus necessarius ad adquirendas
quoad substantialia. quoad accidentalia vero est necessarius simpliciter
et pars dicitur dicitur est: in negabile negat videtur in huius factus expon-
tibus adquirendas alias scientias in huius in huius relictis loquor: quod et loquor
artificialis est verus, quod necessarius = 1° pars dicitur prae cunctis factis quod ad ac-
cidentalibus sunt esse magis demonstrari hinc per illas vires dicitur negat
sua prima principia resolventes et prioribus quod per huius in hinc;

hoc e[st] ex parte forme, quæ ex parte mat[er]iæ; et insuper p[ro]p[ri]as res
veritates suas d[omi]ni ab omnibus augurij et i[st]or[um] ma[gi]c[is] vendicare
Ad hoc loca artificia[li] e[st] simpliciter necessaria: q[ui]a et ad adquirenda q[ui]a
alia scia[nt]ia quod ad accidia talia. Solvuntur arguta Equinny.

Solvuntur Arguta Equinny

Omnis aliquas auctoritates Augustini et Angerici doctorij q[ui] loquuntur
de necessitate loq[ui] loq[ui] ad alias scia[nt]ias, s[ed] de necessitate simpliciter ad alias
adquirenda quod ad accidia talia. quæ a[ut]em arguuntur r[ati]o[n]e, nulle scia[nt]ia
quæ p[ot]est nisi p[ro]demonstrare; s[ed] loca e[st] simpliciter necessaria ad fi-
cienda demonstratio[n]e q[ui]a et adquirenda alias scia[nt]ias. nisi p[ro]p[ri]e nequit
in his aliquas demonstratio[n]e s[ed] ficere nisi sciat quomodo, et argu-
bus talis demonstratio[n]e s[ed] ficenda e[st]; hoc scire nequit sine loca.

¶ Item 1º; omnis demonstratio foris e[st] foris artificiosa, sive arte
faciuntur; q[ui]a fieri debet demonstratio ad res artificia[li]s. s[ed] in artibus quæ
loq[ui] loq[ui] ut sola hæc p[ro]beat utaq[ue] ad arte facta loq[ui] loq[ui] e[st] si-
mpliciter necessaria ad demonstratio[n]e foris cuiuslibet scia[nt]ia. ¶ Item
2º ad adquirenda scia[nt]ia p[ro]p[ri]as scia[nt]ia[rum] requiritur necessitas q[ui]a
3º res solvuntur in res principia. s[ed] hoc n[on] sequitur nisi p[ro]p[ri]o
q[ui]a sola hæc tradit res ad ea exequendo in libris p[ro]p[ri]is
et posterioribus; q[ui]a loca e[st] simpliciter necessaria ad adquirenda quæ
libet de q[ui]a

Hoc e[st] patissimè fundatè dicitur sentis q[ui]a tam
instans p[ro]p[ri]e in t[er]m[in]e demonstratio[n]e p[ro]p[ri]a loca generalis, ut dic-
tis manet, ut v[er]o hoc, et alia plura dissolvantur notari oportet:
in his dupliciter p[ro]p[ri]as commocere bonitate aliter d[omi]ni s[ed] i[n] g-
nate, seu artificiosè, et exerce. hunc commocet s[ed] manet et arti-
ficiosè, q[ui]a instructis res loq[ui] loq[ui] dicitur mat[er]iæ demonstratio[n]e s[ed] i[n]
dum, recte p[ro]p[ri]as dispositio[n]e, et alia quibus facta est p[ro]p[ri]a

Ad demonstrandum procedit. hinc vero cognoscit exercitio
morans relas topz q' videt extrema significari eum medio in p'missis
eiusdem inferit n' pone n' significari eum medio in d'ne et hoc ad
assensu d'ni d'vincit.

Ad vero insuper d'positu dupliciter esse artificiale;
In actu 1°, et in actu 2°. artificiale in actu 1° ego d'facto fit pars, et
ab illa ex nomine denominata, et huiusmodi artificium accipitur eum
libet demonstrandum. artificiale in actu 2° illud qd e capax ut
fiat p' pars d'irectionis, et in huius artificium a sola natura arte distincta
fieri potest q' natura licet n' facilius potest penetrare effectus artis sine arte
ut patet in ipsa natura infirma que sine ope medicinae sepe se in p'p'is
tingit salute restituit. hoc q' artificium in actu 2° d'istans in nomine
natura d'ine demonstratio e illud est.

Ex quo in forma ad arguendum d'
esse a natura modo omnia. ad p'oc d'istans magis minus scias (signate),
exercite d'istans; signate p'icere modo magis. Et eodem modo d'ista
minoris, nego d'ig. ad q' d'istans d'iguo ang: e soliter artificiosa
in actu 1° d'istans in d'achunego ang. et d'iguo d'equis: fieri debet d'
formiter ad d'istans ang: n' ut artificiosa in actu 2° d'istans n' d'iguo sit ar-
tificiosa in actu 1° nego d'ig. ad q' d'istans p'missa natura nego
magis eodem modo illa d'iguo: n' aequit minus p' d'iguo, signate d'
minoris. exercite nego magis. et ad hunc modum cognoscendum d'
signate, et artificiosa deseruiunt res h' d'istans in libris p'ioris
et post h' d'istans.

In hac omni d'istans Apud re. demonstratio est in
actu exercite d'istans e soliter artificiosa; magis artificiale in d'istans;
d'iguo e simpliciter necessaria ad demonstrandum artificiosa modo artifi-
ciali e d'istans. hinc q' requirit fieri demonstratio modo artificiosa;
minus dependenter a parte d'istans magis et docente. h' d'istans ut inquit
d'istans h' d'istans hoc d'istans artificiosa saltandi requirit artificiosa saltare

Ad hanc dicitur quod ad demonstrandum scientiam non requiritur quod dicitur
natura cognoscatur prout in modo, et sic seu artificialiter in actu licet verum
sit quod illa demonstratio postea ab aliquo logico inspecta in modo et sic
invenitur. et in ista in demonstratione logica et in promissis luminem arg
notis.

Argues V. seu replicatque in aucta demonstratio fortis requisita
ad causam naturalem generat assensum scientificum. hic impossibile est intellegi.
per demonstrationem fortis requisita ad adquirendam naturam mixtam per se. impossibile
est assensum scientificum nisi in his reflexe sciat se scire, hoc impos-
sibile est sine logica: in his namque scientie scit natura ipsius demonstratio
eiusque efficacitate ad illam generandam, quod ad solam logicam expectat. per se
namque logicam attingens aliquam veritatem, quod licet per paradoxum opposi-
to facile demonstrabitur ab illius assensu, cum nesciat in quo sophisma opposi-
tum dicitur: per assensum firmus, qualis est scientificus impossibile est sine
logica.

3° in istis scientificis assensibus dicitur debet ipse proponi demon-
stratio scia. et in aucta ad arguendo sophistico, ad hoc logica nece-
sario requisita, cum sine illa nesciat in his illogice demonstratibus a
sophistico discernere: quod quod prius (Amq) licet admittatur quod in his cog-
noscitur. Vnde mouet ex eo quod cum habeat assensum scientificum et in
ex parte naturae demonstratio, et ex parte formae illius, cum forma
sola per logicam demonstratur cognoscatur: per saltem logica est simpliciter nece-
saria ad assensum scientificum aliam scientiam quoad formam demonstra-
tionis licet quoad naturam.

Sed hoc omnia ex dictis facile bis aliter potest
ad arguendum nego mixtum ad quod dicitur quod mixtum nisi reflexe sciat
exercere deus magis signate nego mixtum, cum in his exercite cog-
noscatur sine logica se habere eundemque dicitur nexione dicitur per
mixtum, exercite scit se scire, et exercite cognoscit naturam ipsius
demonstrationis quoad artificialiter in actu loquendo efficacitate ad

Est necessaria quid ad alias scias, quatenus in his rebus loqz. insue-
tus facillime ad demonstrandum in quocumq. materia procedit. Tota
solutio demonstrare demonstrare qd generet scilicet aut aliquid proprie-
tatis in vexo bonitatis etc.

Necobstat quod bonitas etc. non demonstra-
tur, et tunc explicata illa principia logica dici commoda. sicut
potest explicari etiam etc. in quocumq. illa ponant adversarij, ut si ita ex-
queretur: ubi ergo salvata principia dici commoda vexe etc. tale
principium salvata in dicitur: qd in tali modo dicitur vexe etc. necob-
stat quod illa bonitas non est in actu 1o talis, de bonitas in actu 1o et
accidens talis, ad quod dedimus logicam esse simpliciter necessariam.

Argues 1o

implicat effectus ab his influxu suae causae videlicet logicae causae autem
respectu aliarum scienciarum: qd sine logica repugnant aliis scilicet: respon-
deo inponere effectus sine influxu causae autem principalis: in dicitur
transgredi, qualis est logica, quae enim est per se continetur in omnibus
quae in causa principia est: dicitur etiam per se habet dicitur in dicitur in
taliter ad actus videlicet: et tamen implicat actus virtuosus sine
principia et sine illa nequeat esse iuxta rationem: et implicat ac-
tus scientificus sine logica, et sine illa nequeat esse iuxta rationem logicam.
Respondeo cum voluntas sit porta caeca indiget directione pruden-
tiae involuntate minime praesentis: et in his logica virtualiter ex-
continetur, et ideo ipsius effectus se solo praestare potest.

Argues 2o dicitur

Deo. et si in his omnia demonstratio expediat ad alias, statim
posset aliquis elicere quoniam possit omnes. videlicet functiones de deo etc.
1o: statim in his virtute sua naturali posse cognoscere aliquas veri-
tates naturales quoniam possit omnes colere. 2o licet voluntas sine
speciali gratia possit unum, et aliud preceptum servare, non tamen om-
nia. 3o: aliqui actus ita difficiles sunt ut sine speciali gratia non possit

Voluntas eas elicere, licet elicere possit alios faciliōres. 10. licet
 aliquis in firmitates leues possint sine ope medicinae curari nō
 omnes autē difficiliorē curationē. & licet in his possit una talis dē-
 tractio alterius scilicet elicere sine lōpā nō tam omnes.

Item licet
 aliquis veritates immediate subsecute ad lōpā principia possint nō
 vī lumine demonstrari; in quibusdam scilicet repiciuntur aliquis
 vnes remote, et mediate ducte, ex lōpā principij, et ita obscurae;
 ac cognitiōe difficiles; ut sine lōpā nequeant demonstrariue cognosci:
 quia illa neque sequi scia in itate pfecto. Item Aliquis dē-
 monstratio philosophice, et formaxi possunt in modis imperfectis
 vly haud de se fieri in quibus bonitas dē nō percipitur, usque ad mo-
 dos pfectos reducantur, ad hanc reductionē lōpā ē simpliciter ne-
 cessaria: et ad philosophicū in itate pfecto.

Ad arguētiū dū quō
 an: quō possit omnes pphicē nego an: moraliter dō an: et ita dic-
 que 1g, 2g et 3g pōtō. impresenti. 1. soly loquimur dē pōhā pphicā
 qua pōt in his omnes actus sciēntificos sine lōpā elicere, sicut voluntas
 pōt pōhā pphicā elicere omnes suos actus. nō loquimur dē pōhā
 moralī, fatemur. nec in his, nec voluntate posse moraliter eos
 elicere sine speciali pōhā: que impōhā oritur ex dēbilitate nō
 que nō pōtō, dē pōhā rōnaxi dēbet. ad 2g pōtō dico, nullg dāxi in
 firmitate arte medica curabilis, cuius curationē in vōmē nō possit
 nō in intellectu solo lumine nō; cū in his effectus rōnaxi sine arte
 producere possit.

Ad 1g dē dē rōnaxi rōnaxi nō nullg veritate quibus
 mediātq in lōpā principij, accognitiōe dē dē rōnaxi rōnaxi quō nō possit
 in his rōnaxi exercite demonstrare: immo et ex impōhā pōhā
 exercite rōnaxi, licet nō rōnaxi. ad 2g dē dē rōnaxi dē dē rōnaxi
 rōnaxi factos in modis imperfectis nō exere reductione ut bonitas

Dei in eis exercite precipiat, et legitime, et non clare deludant. respon-
deo deinde quod habet scia in talibus perfectis quoad veritatem sufficit
cognoscere veritates omnium. Unde, quod omnibus modis cognoscitur;
quod in his in se ipsa efficiere potest, quod quilibet veritas demonstrabilis sit
in aliquo ex quibuslibet modis perfectissimis. Unde, quod nihil potest
bifidum esse, id est, ex dictis haberi non possit. Quod 2° gloria de curate
fective, si quis dicitur ad actus aliorum scientiarum? S. luf.

Q^o Secunda.

An Logica Concurrat Effectivè Vel Tantum
Directivè Ad Actus Aliarum Scientiarum? S. luf.

Cum loquar ut potest in quibus necessaria ad alias scias, ad eorum actus re-
gulariter concurrat examinare oportet quod deus prescribat, pro quo
scientiarum deus alius est directivus, effectivus alius. hinc aliqua causa
effectivè concurrat, simul et alia effectus efficit et producit, hinc ve-
ro concurrat directivè, omnia tradit illas, et prescribit modum quo
effectus produci debet, pro explicari vult, vult ex exemplo magis
hinc docentur primum characteres formare quibus omnia primum simul
cum ipso movet deus effectivè, deus vero totus directivè, il-
lud omnia prescribat illi, illas ad litteras et formam dabo.

Quo supposito non pro-
cedit dictione de deo deus ad actus aliarum scientiarum, cum aliis
scias in hunc principis locis proximis experibus suis in se
deus, non cum illis promissis unice loquatur, cum est alia effectivè
produci, solummodo in indubio, quod antequam respectu in actibus alia-
rum scientiarum, cum exprimitur propriis et in hanc demonstrant pro-
veniat alia efficiente illa forma, simul et alia scia efficiente
actus quoad substantiam; quod omnia proveniat alia dirigente scias
ut efficiat sui actus, quo ad formam, quo ad substantiam, hoc est

Loga tghy dcaurit dizechue; uero ty n' soly dizechue, denig efechue dcaurit.
et omnia opinionum varietate at. nota M. Pray.

Nostra Conclusio § 2us.

Loga n' dcaurit efechue, tghy dizechue ad achy aliauy sciaz hanc dng
iudicio expressit dicit thome 2o methaphisice lectione tra aieny d' imparte
loga que dicitur demonstratiua sola doctrina p'inet ad loga vng uero ad
aliauy sciaz; et hoc ideo e q' osuy demonstratiua dicit in uolendo p'incipij
uery de quibus fit demonstratio, que ad sciaz reales p'inent n' uolendo in t'ho-
mibus loge; q' ex omnes angelici p'ceptoris ay alie sciaz elidunt uoy achy
ex p'incipij p'opis, et in rancis loga n' dcaurit ad illos efechue, at tghy di-
uichue; aliay n' sola doctrina, denig vng p'inet ad loga qd' expressit
negat Angelicus doctor.

Ratio dicitur quoniam auctores hanc probant
dng, et solet ee philorophia v' eficit uoy achy quoad sub t'ghy; uoy q'uo-
ad modum artificios; q' loga ad raly modis soly dizechue dcaurit. 1^a dca p'ri-
o mme p'incipij produens rei substantia p'oducit p'fectioy t'p'is
intrinsicca p'ficiens; iuxta illud philorophoy effat; quod ad formam
dat dng ad formam; p'ri philorophia producit uoy achy quoad sub t'ghy
ehy quoad modum artificios.

Sed hęc rāo mīn' alia corroborat, scilicet sola n'
videtur efficax, nō facile eludim' ab aduersarijs a seorsūbus causis sub-
t'ghy ehg causare modum, si modus sit intra effectus causę, secus uero
si sit extra illius effectus, cum modus artificios sit extra effectus phi-
lorophię n' producit ab ip'a, d' alia, quare rāo p'oposit' in hunc
modum roborat. causa produens substantia eficit modum, qui e
extra effectus causę; d' artificios achy philorophia e intra effectus phi-
lorophię q' tale artificios efechue p'ouenit a philorophia mixta ac-
hy sub forlibet artificios e intra effectus philorophię; q' artificios e in-
tra illius effectus tra patet, et ante p'ri achy ut scēntificus forlibet e

Intra extera philosophie d'achus ut forliten scientificus e forliten arthifio-
sus qd

Probo max postea probaturus mix philosophia exercetur ut scia;
dant scia soly exercetur p'achus ut scientificus: q'achus ut scientificus e intra ex-
fena philosophie ut sciz mune probo mix illa p'zccit'is d'icurus. achus
ut forliten scientificus e d'forli cog m'ho rei p'causas et qd illud sit causa,
et qd aliter se habere n' possit; d' huiusmodi cog m'ho importat d'forli rec-
ta d'ispositho' arthifio'is: q'achus ut forliten scientificus e forliten ar-
thifio'sus.

Nec obstat d'mune e fugi' d'harioris a'egh' philosophie influe-
re mix achus ut scientificus ex parte subit'is in quo sensa n' d'ici d'forli ar-
thifio'sus. n' h' e' euasio (m'fallor) implicatio'ia iungit qd sic attendo im-
plicat achus d'ideraty ex parte subit'ant'ie p'zccit'ue a forma intelli'gi
forliten scientificus: q'achus forliten scientificus ex parte subit'is im-
plicatio' e. an' p'x d' d'iderata achus philosophie p'zccit'ue ex parte
subit'ant'ie nullo modo intelligit' ut euasione cog m'ho rei p'causas
re te d'ispositas. n' hoc ig e' d'iderata achus quoad form' arthifio'is: q'
d' d'isposith' achus philosophie ex parte subit'ant'ie p'zccit'ue a formam e-
quet intelligi' alio modo scientificus d'forli.

Quare demonstratio phi-
losophica quoad subit'is p'zccit'ue a forma puenit e' demonstratio e' p'zccit'ue
moralis facta a'ustico n' soly d'ifest' ab illa q' philosophica e' arthifio's-
se facta; d' demonstratio moralis facta a'ustico nullo modo e' significat'ia
q' nec demonstratio d'icta ab habite philosophie intelli'git' aliquo mo-
do significat'ia, si p'zccit'ue quoad subit'ant'ie d'iderata p.

Ita e' loqa dicens ha-
dit relas utal'is sciz suos d'ficiant demonstratioes, d' hoc ipso nequit
efect'ue d'urere ad tales demonstratioes: q' p' mix si loqa e' f'icret d' e-
monstratioes aliar' sciaz, n' hacleret relas ad illas nec quoad for-
m' nec quoad subit'is: q' nullo modo. an' quoad p'zccit'ue p'zccit'ue n' q'

In una loqa tradet et relaq̄ philorophic̄ ad acty quoad formā n̄ talis ac-
 tus philorophicus quoad subitq̄ nullo modo expectat ad loq̄: q̄ n̄ an-
 nit ad illo dirigere illy acty quo ad subitq̄. h̄z enī q̄ acty quoad subitq̄
 p̄p̄cūse nulla dīrecciónē eget, nq̄ acty soly ē dīrigībīlī, quathenq̄
 aīn fīnōse. factībīlī: q̄ loq̄a nequīt dīrigere philorophic̄ ad suos acty
 quoad subitq̄.

Itan̄ 2° virtutes morales efficiunt suos acty iuxta relaq̄ p̄u-
 dētiē, impudētia illo acty efficiat. voluntas p̄osequit̄ bonū iuxta ha-
 p̄re h̄z rōnē entī, quī h̄p̄re h̄z rō ad acty voluntarij efficiētia dēcurat.
 et actōnes extēriq̄ avergīa circa p̄p̄riū māg, et sequēdo relaq̄ acty
 p̄hoc p̄cūse quo arḡ rēndēns in int̄ dīrecciónē illas actōnes in p̄p̄o effici-
 ciat. cur q̄ n̄ sufficēt dīrecciónē loq̄e ut aliē scēe suos acty efficiant. Et
 om̄q̄ p̄robant̄ p̄t̄ 2° q̄ n̄a aliquoq̄ extētes formā artificiosā acty n̄ ēe realē
 dīam̄ dīa quoq̄ sic argum̄to illa formā artificiosā rām̄ n̄ sūt p̄t̄ d̄
 resultat̄ ex p̄cūsiōne subitq̄: q̄ nequīt effici nec aīnq̄ in rāne effecty
 mīn̄ a p̄cūsiōne p̄t̄o l̄t̄o p̄ducente acty quoad subitq̄: dīoq̄a n̄ influet
 in acty philorophic̄ quoad subitq̄ iuxta p̄p̄o: q̄ n̄a quoad formā ar-
 tificiosā. Solvunt̄ obiectōnes p̄oij

Solvuntur Obiectōnes 3° Tertius

Argues 1° artificij acty philorophic̄ nequīt effici a philorophia: q̄ loq̄a
 effici debet aīnq̄ p̄t̄: artificij illud nequīt effici a causa illud n̄ contingēte;
 a philorophia illud n̄ dīnēt̄ q̄ mīa p̄t̄ artificij ut tale ē extra ex ferḡ phi-
 lorophic̄, cur soly sit extra ex ferḡ artificij. 2° loq̄e: q̄ in philorophia n̄ dīnēt̄
 r̄: q̄ Itan̄ 2° idē acty philorophic̄ ab ip̄a effici q̄ ē cognitō entī
 mobīlī, q̄ ē obīy philorophic̄: d̄ itaq̄ acty p̄ovt̄ artificiosus ē cogni-
 tō formā artificiosē, quā ē obīy loq̄e: q̄ quāq̄ formā efficiat loq̄a.
 Itan̄ 2° idē loq̄a efficiat suos p̄p̄riōs acty q̄ enīlly rēp̄erit̄ forma
 artificiosa: q̄ n̄ h̄c rēp̄erit̄ in acty b̄ḡ alia r̄y scīa r̄y enī loq̄a illo r̄e f̄cēre
 debet.

Respondeo negando anſ ad p^{ro}ſ. Deſa maⁱ nego miſg. ad p^{ro}ſ. diſo^u
anſ. aⁿſ. ſit^u ut tale, in e^t demonſtrabili^u p^{ro}mo^dy ob^he extra ex^{er}ſy phi-
loſophic^o ſo^lo anſ. in aⁿ ex^{er}qu^o bili^u p^{ro}mo^dy ach^uſ et e^ſech^uſ nego anſ.
ex^{er}ſy utat ſolu^o. n^oq^uo^u in e^t ob^he extra ex^{er}ſy ſic in e^t ach^uſ et e^ſech^uſ
h^uſ p^oſe in^{tra} ill^uſ ex^{er}ſy, ſic enſ mobile in^{tra} e^t ob^he v^oſice in^{tra} phi-
loſophic^o ex^{er}ſy et in^{tra} e^t e^ſech^uſ d^hng^h in^{tra} cauſa ipſy producent^u et
e^t h^uſ ach^uſ v^oſ h^uſ moralit^u ut ſpecial^u di^u in^{tra} e^t ob^he v^oſice expectant ad
p^{ro}du^o h^uſ et ut ex^{er}qu^o di^u in^{tra} e^t e^ſech^uſ, et ach^uſ n^o ad p^{ro}du^o h^uſ, d^h ad v^oſice
h^uſ e^t moralit^u aⁿſ.

Similiter q^u ſorm^o aⁿſ. ſi^oſ q^u d^uderare p^{ro}mo^dy
ob^he ſolu^oſ lo^qſ, ipſy v^oſice e^ſicere in^{tra} ach^uſ philoſophic^o ad ſol^uſ phi-
loſophic^o expectat. q^u ut d^uſy e^t q^uſ lib^o et ſci^oſ ſy ach^uſ ut ſci^oſ ſi^oſ, et
d^uſy ſi^oſ ut aⁿſ. ſi^oſ ſy e^ſicere d^ubet, quare aⁿſ. ſi^oſ ſolu^oſ in^{tra} d^uſy et d^uſice
h^uſ ſolu^oſ, ſi^oſ n^o q^uſ ſi^oſ d^uſice ſi^oſ, et nulla d^uſice ſolu^oſ, ſi^oſ d^uſice
v^oſice ſi^oſ ex^{er}ſice = ad ſi^oſ d^uſice nego miſg, p^{ro}ſice ill^uſ e^t q^uſ ſi^oſ
caⁿſ, n^oq^uſ ali^uſ d^uſice ill^uſ ach^uſ e^t coⁿſi^oſ aⁿſ. ſi^oſ ob^he philoſophic^o,
ali^uſ v^oſice e^t coⁿſi^oſ ali^uſ ſi^oſ ſi^oſ aⁿſ. ſi^oſ ſy e^t v^oſice, et ſy ſi^oſ
ſy. quare nulla e^t cauſa p^{ro}bat^uſ ill^uſ coⁿſi^oſ d^ubet e^ſicere aⁿſ. ad ſi^oſ
d^uſice anſ. ideo p^{ro}ſice nego anſ. ideo et q^uſ ill^uſ ach^uſ ſi^oſ in^{tra} maⁱ
p^{ro}p^oſa lo^qſ, et ſi^oſ ob^he ipſi^uſ ſi^oſ anſ, et nego d^uſice. ex^{er}ſice ſi^oſ
ſolu^oſ.

Argu^oſ q^u ach^uſ mei^oſ ſi^oſ et ſorm^o ſi^oſ et ſi^oſ in^{tra} v^oſice
v^oſice ad ob^he charitat^uſ ſi^oſ ſi^oſ d^uſice d^uſice d^uſice d^uſice
in^{tra} flux^uſ et e^ſech^uſ charitat^uſ in^{tra} ipſi^uſ p^{ro}ſice p^{ro}ſice e^t anſ. ſi^oſ
d^uſice e^ſech^uſ lo^qſ, ad ach^uſ ali^uſ ſi^oſ = d^uſice, ideo p^{ro}bat^uſ
theolo^gſ d^uſice d^uſice ach^uſ ſu^oſ ſi^oſ nec^oſice p^{ro}ſice ab^hice
h^uſ ſu^oſ ſi^oſ ſi^oſ ap^oſice e^t ſi^oſ e^t n^o p^{ro}ſice ſi^oſ aⁿſ.
p^{ro}ſice ſi^oſ in^{tra} d^uſice q^uſ e^ſech^uſ ſu^oſ ſi^oſ in^{tra} ſi^oſ p^{ro}ſice ſi^oſ
p^{ro}ſice ſi^oſ p^{ro}ſice d^uſice. d^uſice ſi^oſ ſi^oſ in^{tra} ſi^oſ d^uſice
h^uſ ſi^oſ ſi^oſ d^uſice, d^uſice ab^hice p^{ro}ſice.

Ad arguendū neq̄ causalz antij. nō cur vituz charitatz influit
 effectus in actus formatos fidei, et sp̄ci ē q̄ illos debet ordinare, n̄ p̄s-
 cūse oriendū q̄ dō, et proponendū obhūe, d̄ abhūe impelendo, et mo-
 uendo: cū @ lōgā subiectū n̄ impelat, nec moueat ad arhifitū ac-
 tūz aliaz sc̄iaz, idēo ad illa d̄ t̄q̄z directiue d̄ curit = ad d̄ rānōz
 d̄ico theolozoz quz op̄ime probare actū super nāalē efficiēte cau-
 sari ab habitu super nāali, ex eo q̄ in ip̄o solo proxime p̄r d̄ h̄nēz,
 n̄ @ impōhā pure nāali p̄obent q̄ ad uersarij actū p̄hilozophicū, n̄
 p̄r d̄ h̄nēz p̄ proxime in ih̄ absolute, et in p̄hilozophiā t̄q̄z in-
 habitu facilitante, et intenz̄ a sequest̄.

Obijct̄ dem̄. forma arhifi-
 tiōis demonstratiōis p̄hilozophicē p̄h̄net ad lōgā p̄modū obh̄: p̄ h̄z
 p̄modū effectū d̄ a p̄r: sc̄ia s̄ p̄lita p̄racticā suū obh̄z efficit, et ope-
 rat̄, d̄ lōgā p̄rogē s̄ p̄lita p̄racticā: p̄ = r̄spondēo sc̄ia s̄ p̄lita
 p̄racticēz r̄spicere r̄y obh̄z et operabile, d̄ directiue, s̄ effectiue, n̄ quē
 lōgā s̄ s̄ p̄lita p̄racticēz r̄spicere arhifitū actūz p̄hilozophicū quia
 illud r̄spicūt ut operabile directiue licet n̄ effectiue. Caput d̄ d̄ obto
 lōgā. Explicat̄ diuersitatē obtoz.

CAPVT Tertij DE OBTO LOGICE

Explicatur Diuersitas Obiectorum.

Obijct̄ sc̄ia ē r̄y quz obijct̄n sc̄ia, ut abijct̄a a h̄ngat̄. d̄ d̄ct̄a enī obijct̄ q̄
 d̄i p̄r p̄ratiōez demonstratiōez. et enī māq̄ d̄icaguz, q̄ em̄t̄a d̄icā
 quz sc̄ia uersat̄. quare obijct̄ p̄ratiōez h̄c h̄a m̄nēra h̄z h̄ibus mo-
 d̄im̄ibus gaudent; d̄ q̄ n̄m̄z obijct̄ uirtutūz ē, enī et n̄z talē nomē
 ut em̄t̄ = d̄ d̄ d̄ct̄a q̄ obijct̄ in m̄axale, et forte, forte ē q̄ p̄r arhifitū māx-
 ale q̄ n̄ a h̄ngit̄ p̄r d̄ solū t̄nē forūz ex p̄r gr̄acia: color ē obijct̄ for-
 le p̄h̄ ē uirtutūz, q̄ n̄ d̄ct̄ p̄r p̄ratiōez uirtutūz ē obijct̄ māxale, q̄ n̄ d̄ct̄a
 māxale colorūz.

Potius virtus; virtus ipsa e obhy quo quia medio actu virtus virtus virtus color =
 demq obhy forte qd aliud e adequaty, et aliud in adequaty. obhy adequa-
 ty e qd dicit subse omnia in adequata; obhy in adequaty e pars adequa-
 ty. color e obhy adequaty potius virtus; albedo vero et modo do si obhy =
 adequata, quia sub colore ut sic dicitur.

Obhy adequaty apelari solet obhy
 attributionis, qd illi tribuitur quidquid in scia tractate, dicitur et hie specific-
 canibus qd ab ipso deuenit. Species scie, etay ipso comensurata, quare hec
 illius conditiones assignari solent. 1. qd dicitur omnia quibus agit scia
 dicitur qd pte dicitur. 2. qd illius cognitio principaliter in hie data a scia. 3.
 qd illis scie ab illis dicitur, adverte inter obta in adequata aliud e
 principale, qd principaliter attingit. alia vero minus principaliter
 minus principaliter licet pte attingunt, quibus ut certis supportis hie
 alia dicitur dicitur digna accedamus. 4. Quod nunc sit obhy adequaty
 loqre. Explicari hie, et referuntur sententia. 5. hie.

Q. I. Quod nunc Sit Obiecty Adequatum Logice?

Explicatur Titulus Et Referuntur Sententia. 5. hie.

Non procedit inuenerit dicitur forte sub qualitate, et obto forte qd ludo
 et adequato. pro quo notare oportet modum sciendi dupliciter accipi
 posse: Stricte et late. modus sciendi Stricte sumptus (quo in loga
 pauca) ex parte ignora manifestata a diuisione adequate hie genus
 inuag species in dictione, diuisione, et argumetatione; modus sciendi late
 scie communissime sumptus, e raso artificiosa recte intelligendi: in qua
 acceptio dicitur subse in solo modo sciendi Stricte sumptus, et hie pte
 genus, species, et omnia instrumenta p hie hie ad hie, quod ad hie hie
 peractio.

Sed hie instrumenta adue si in duplici dicitur quod ad hie hie
 ceptu ludo, et etali, et ex indigentia sui oringit ad aliud in hie hie

Etane ipse dicitur propter et genus ut propter et sine ordine ad aliud contingunt aloga: genus ob hoc tunc adequatum dicitur propter et quod propter dicitur aloga. tunc propter in unum quod propter et sine ordine ad aliud habet et propter et sine ordine ad aliud contingunt aloga: dicitur se habent propter et genus: propter propter et sine ordine ad aliud diffinitur propter et sine ordine ad aliud habet et propter et genus propter et sine ordine ad aliud diffinitur: propter patet, ut diffinitur explicet et quod seipsum autem. tunc propter propter diffinitur propter hoc quod sit oratio enunciativa unum dicitur: genus propter dicitur et plura sunt differentibus speciebus et hoc diffinitur explicet propter, et genus sine ordine ad aliud in unum dicitur.

Respondent

Thomam amicus quidam pro sua sententia quidam dicunt genus et dicitur propter ordinatum ad species: propter ad silogismum, et sic omnia instrumenta simplicia ordinata ad modum sciendi. Thomam amicus, alii respondent instrumenta simplicia propter, diffinitur, et divisionem ordinata ad modum operationis, ad quod ut pote perfectissimum omnes operationes imperfecte ordinata debent sicque omnia instrumenta aloga ordinata ad demonstrationem, silogismum, et argumentum.

Sed hee responsiones que dicitur Thomam amicus asserunt instrumenta simplicia nec proprie sub hoc nomine aducuntur motuque merentur, nec licet propter in eis propter dicitur ad modum ordinatum ad silogismum in tantum in eis propter ut ex eis diffinitur dicitur similiter licet genus, et dicitur aloga res metaphysice species ad propter ordinatum, in tantum propter in tota aloga que dicitur inferioribus predicantibus: quod nullum ex his instrumentis in hoc, et propter ad aliud ordinatum: quod omnia propter aloga contingunt. Propter et hoc diffinitur quandoque ordinatum ad propter silogismum: ut diffinitur hoc in hoc silogismo omni hoc e aloga, Petrus et hoc: quod Petrus e aloga, et tamen iuxta hoc aloga dicitur aloga propter et sine ordine ad silogismum: quod dicitur dicitur propter, genere et licet quandoque silogismum et species dicitur.

Ex hoc impugnat

manus auctores de responsione huc quod una demonstratio potest aliter dicitur quod

Perfectionis: d genus ut predicabile e pfectibile p actualis predicatio:
 q n p se, d propter actualis predicatio ab ingit mixti omni ponia p ront
 im ponia ad ius actus e pfectibili p p p p, d genus ut predicabile e im ponia
 ad actualis predicatio tagug ad ius actus: q genus ut predicabile e pfecti-
 bile p actualis predicatio.

Idem V ideo genus ut predicabile est
 pre aringibile q a totis ponia d plect; d h e r a o m i n i l p r o b a t : q n u l l a
 e p r i m i t . i n t e n t i a t h o m i n i t a r u m m o d u s s c i e n d i f o r m e e q u i d d p l e t ;
 e t t a m q a e r i a a d o b i t p r e n a n g i t : q q g e n u s u t p r e d i c a b i l e e
 v i a a d a c t u a l i s p r e d i c a t i o n e m p r e d p r o p t e r i l l g a n g i t = I d e m
 d m g . l i b r i p r e d i c a b i l i t u m i n i t i t u t i n t u s r e c t e , e t s i n e e r r o r e a c-
 t u p r e d i c e t m a x i m a s s u p e r i o r e s d i n f e r i o r i b u s n v e r o u t i s t a t i n t u s
 i n u l l a c a p a c i t a t e q u a h a b e n t p r e d i c a b i l i t a a d a c t u a l i s p r e d i c a-
 t i o n e m : q p r e d i c a b i l i t a n o t t a l i a , d u t a c t u p r e d i c a n t a p r e a l o q a a l i-
 g e n t e .

Respondetur p p r o p t e r r a t i o n e m : g e n u s u t p r e d i c a b i l e e e p f e c-
 t i b i l e p a c t u a l i s p r e d i c a t i o n e m m e t a p h i s i c e p r o s u b t r a c t o e t r a n e
 m a r e n a l o q e e t r a n e l e i n t e n t i o n e m : u i a t e n g e o d y m o d o e
 p f e c t i b i l e p d i f f e r a d q u a s I d e m p t = I d e m . o m n i s p o n i a d l i n e a
 l o q a p r o u t e i m p o n i a a d a c t u s l y e i u s d p l e n e e , e l o q e p f e c t i b i l i t u m
 g e n u s u t p r e d i c a b i l e e p o n i a d l i n e a l o q a , e t i m p o n i a a d a c t u s l y
 e i u s d l i n e e i t a d a c t u a l i s p r e d i c a t i o n e m : q p r o u t i c e l o q e e t f o r m e p-
 f e c t i b i l e .

I d e m V g e n u s u t p r e d i c a b i l e e p f e c t i b i l e p a c t u a l i s p r e d i c a t i o n e m
 n a n e p r e d i c a b i l i t a t u m : d p r e d i c a b i l i t a t e i d u e m i t r a n e l e i n t e n t i o-
 n e m t a g u s f o r m e n v e r o r a n e m a r e : q g e n u s u t p r e d i c a b i l e e p f e c-
 t i b i l e p a c t u a l i s p r e d i c a t i o n e m n e m e t a p h i s i c e e t r a n e m a r e , d l o q e
 e t r a n e l e i n t e n t i o n e m . n e c p a r i t a t i n r e s p o n s i o n e a d u c t a a l i c u-
 i u s e m o m e n t i . f a t e m u r . Q g e n u s u t p r e d i c a b i l e i q u e i p f e c t i b i-
 l e p d i f f e r a m e t a p h i s i c e , d e x h o c i t a r e t o r q u e o p a r i t a t e : q g e n u s

Potente dicitur: et in hoc sensu rane proxime nullatenus astringitur similiter sub-
 ly dixerat potest ut huius et parte proxime et huius ut actus maxime subiectibilis et licet
 subiectibilis non astringitur prout natura ut predicabilius propter eandem
 mes, prout tamque actu subiecti itaque quid perfectus, et dicitur prout astringitur.
FL

ita pro notariis pro breuiter dicitur: subiecti et partem in sensu explicato si quid
 dicitur, et perfectus ad aliud non ordinatur: pro parte alioquin astringuntur. autem pro parte si
 in sensu explicato accipiuntur necesse partes, necesse perfectibilia, necesse ex suo
 conceptu uale ad aliud in sensu locale itaque ad sui perfectionem ordinatur: pro
 parte dicitur dicitur dicitur, nec late coet pro parte maxime et mixta extremitas
 medius et proximus, ex suo conceptu uale ordinatur ad simplicem, in ordine ad
 ipsam definitam: hoc in huiusmodi prout alioquin non astringuntur. Soluuntur
 quatuor de dicitur opposita sequuntur.

Soluuntur Argumenta Primum Conclusionem
 Opposita 5 Quintus

Argues 1. obiectum adequatum locale est finis ad quem omnia localia instrumenta
 ordinantur: omnia ordinantur ad aliquod instrumentum de operatione: pro simplicibus et mixtis
 huiusmodi, et instrumentum est obiectum adequatum locale mixti pro parte. Et lamentis operatio
 ordinatur ad deum: instrumentum locale est huiusmodi operatio ad aliquod de operatione ins-
 trum, autem pro parte. 1^a in sola de operatione est quiescit in huiusmodi itaque in sui perfectione ul-
 tima. 2^a quid quid est perfectionem in huiusmodi, et 2^a operatio est distincta in deum.

Ad arguendum

aliquo modo: ad quem omnia ordinantur, huiusmodi, et ex indigentia sui deum modo: re-
 currendum est ex indigentia finis in deum modo, et ita dicta minorum modo deum ad
 proos eodem modo aliquo modo, et de quibus, et huiusmodi proos de quibus quiescit
 in huiusmodi itaque in sui perfectione ultima in adequata deum: adequata modo et
 huiusmodi proos de quibus quid quid est perfectionem in huiusmodi, et 2^a distincta in deum, huiusmodi et
 ex indigentia sui modo, huiusmodi et ex indigentia deum deum.

Itaque, Necta in huiusmodi opera-
 tio

Ornati ad 1^{am} nec 2^{am} ad 3^{am}, 1° et exindigencia sui, dicitur 1° et exindigencia 3° operatio, quatenus in his nequit discernere quod prius habet et iudicat. ut et 1° et 2° operatio pro aliquanti, sufficit quod in eis quod etat in his ultimo inadequate n^o absolute, nec in sententia reo versa demonstratio pro aliquanti ab inhi, et tamen ipsa iudicata n^o absolute quod etat in his, dicitur 1° et 2° ultra dividerat et arguitur manifeste in statu in corpore mathematico quod etaliter includit lineas, et superficies, et tamen linea et superficies in se perfectae species quantitates pro mathematica aliquantibus, quod in nostro actu.

Re

placitum per Patre Vriado. dicitur ut dicitur (et dicitur dicitur instrumentum) ornati ad demonstrationes: quod 1° et pro ad demonstrationes ornati, sic quod sola demonstratio est ob hoc adequata l^ope, aut pro dicitur ut dicitur explicat eam rei, dicitur pro ut sic ornati ad demonstrationes: quod 2° mixta: pro ut explicat eam rei et medius ad demonstrationem: quod pro ut explicat eam rei ornati ad demonstrationes, aut ita probat: si dicitur non explicaret eam rei nisi esset medius ad demonstrationem: quod et medius ad demonstrationem pro ut explicat eam rei.

Insto replicat eadem

quod si linea non esset in se fortiter exteriora verius loquendo corpus non dicitur. quod pro ut corpus pro ut in se fortiter exteriora verius loquendo pro ut te rea una demonstratio pro ut medius ad demonstrationem, ut si dicitur, omni demonstratio facta in Dario dicitur directe dicitur hic seipsum omni modo et Perus est hoc: quod Perus eam demonstratio facta in Dario: quod dicitur directe: tunc in isto si nulla demonstratio dicitur alia non esset facta in Dario, non esset medius ad demonstrationem: quod et medius ad demonstrationem pro ut demonstratio est facta in Dario: pro omnibus respondet dicitur in pro ut explicat eam rei dicitur pro ut habet rati^oem sui, l^o pro ut dicitur dicitur demonstratio, et dicitur dicitur instrumentum dicitur si quando quod aliud dicitur ex quo informata nego omnes rationes que probantur a summa, et ad hunc pro ut dicitur ante nego dicitur: quod non in se propter variationem appellationis, non arguitur a xnu maiori ad forte.

Argues in iudic. obij adequaty loq̄ e dūgere in h̄y ut sciat; at sola
 demonstratio sc̄i: q̄ demonstratio e obij adequaty loq̄. Si dicitur q̄ obij
 loq̄ e dūgere in h̄y n̄ soly ut sciat demonstratiue, d̄ etiā h̄ap̄ h̄ensiuē
 et iudicatiue. Itē in iudic. q̄ loq̄a qua sc̄ia e soly demonstratiue p̄ obij
 adequato respicit. Itā p̄ loq̄a ut sc̄ia n̄ procedit iudicatiue, aut h̄a-
 p̄ h̄ensiuē, d̄ demonstratiue: q̄ p̄ ut sic soly demonstratiue respicit p̄
 obij, d̄ h̄c replicā p̄ obij probat demonstratiue e obij adequaty cuiuslibet
 sc̄i, ay quilibet intendat demonstratiue sc̄ia. ad arguēdy q̄ obij
 ibi. ad replicā respondeo loq̄ ut sc̄i soly demonstratiue respicere ut
 quo, et p̄ modū actus; mediā q̄ ip̄a respicere p̄ modū obij q̄ om-
 nia in h̄y h̄a p̄ a d̄ aliud n̄ ornata.

Obijcit iterū Patet Vitado. id q̄
 deficientē d̄ficeret loq̄a e obij adequaty illū; d̄ deficientē demons-
 tratio e loq̄a d̄ficeret. q̄ demonstratio e obij adequaty illū; d̄ etiā
 h̄c obiectō omnino vtilis e n̄ deficientē demonstratiue d̄ficeret
 omnes sc̄i: q̄ demonstratiue e obij adequaty omnino sc̄i: ay. respon-
 deo q̄ d̄ficendo māy: q̄ id quod deficientē d̄ficeret loq̄a ex defectu
 actus, et cause, n̄ q̄ māy: ex defectu obij adequaty d̄ficeret. d̄fi-
 cientē d̄ demonstratiue causante loq̄a d̄ficeret loq̄a ex defectu cause,
 n̄ q̄ ex defectu obij: n̄ q̄ etiā d̄ficeret demonstratiue quo, e obij inae-
 quaty licet p̄ncipaliū aduc remaneret alia obij inaequata,
 licet minus p̄ncipalia.

Argues q̄ in fauore modi sc̄iēdi stricte sumpti
 h̄ obij adequaty loq̄ e id q̄ p̄fecta x̄ny cognitiō aequitate p̄ modū
 sc̄iēdi stricte sumpti: q̄ h̄c obij adequaty loq̄: n̄ p̄ aequa-
 cūq̄ re n̄ia h̄y possunt ignorari: e q̄ partes et proprietates; d̄
 omnia h̄c sc̄iēdi p̄ modū sc̄iēdi stricte sumpti: q̄. Respondeo d̄-
 guendo māy: p̄ q̄ aequitate p̄fecta x̄ny cognitiō adequata et
 omnibus modis d̄ māy: inaequata et aliquibus h̄y modis
 licet p̄fecti n̄ q̄ māy, et ita ad reliquas p̄ces. licet q̄ p̄ modū

Pendet ex dicitur capitulo de genere. primum ad objectionem optimam
 respondere. ad id quod replicatur de eo ante nego. neque in. neque quod explicat in par-
 te excludit aliam partem. et pro expresso, quod pro implicito, genus vero
 dicitur per se et specie dicitur pro implicito dicitur, licet illud non explicet, quare pro-
 te ut totum personale dicitur, pro alioquin dicitur. ad id dicitur etiam dicitur
 predicari dicitur inferioribus ut totum personale dicitur. quod ponatur
 ad latum arboris predicamur talis non provenit ex eo quod dicitur non sit d
 quod non significat pro modo pro se sit, d alteri ad id dicitur. et in unum ex eo
 quod non dicitur recta ratio inter se pro, et predicata superiora et inferiora
 ra = ad id dico genus non oritur ad speciem tamen quod ad perfectum, dicitur quod
 ad purum tamen quod non tollit agere astringibilem pro. Arguitur de dicitur
 opposita dicitur.

Argumenta Tertium Conclusionem Opposita dicitur

Arguitur in istis totale in se dicitur et perfectum est pro alioquin astringibile; dicitur
 cabile ut tale est in unum totale in se dicitur, et perfectum est pro alioquin astringibi-
 le mixtum pro predicabile ut tale est totum personale dicitur pro in intentionem predicabilem
 perfectum et dicitur: est in unum totale in se dicitur et perfectum = si dicamus predicabile
 ad tale est imperfectum, non pro modo pariter, d quatenus est perfectibile pariter pro-
 dicatur. Ita in unum licet sit perfectibile pariter predicatur maxime pro-
 substracto et rane rane; non formaliter et rane de intentionem predicabilem
 et rane talis de intentionem est pro astringibile alioquin ante pro, tamen quod rane gene-
 ricale de eque actu pro, non intentionem. hinc; quatenus la in se =
 non unice oritur ad speciem tamen quod ad purum tamen non ad actum predicatur
 tionem.

Verum in hoc dicitur et ratio predicamur talis astringibilis talis pro re-
 laio tamen quod talis respicit aliud, tamen quod pariter, tamen quod suum perfectionem, sub
 alio munere; ratio vero predicamur talis unice respicit tamen pro modo
 pariter tamen quod predicabile dicitur in tale pro respectu predicamur talis superiorum
 ab inferiora; pro ut tale nihil aliud respicit nisi inferiora pro modo
 pariter tamen = Verum ad hoc. ideo genus ut pro, astringibile pro alioquin quia

Licet sola natura actus p[ro]p[ri]e dicitur; n[on] tam[en] sci[ent]ia d[icitur] r[ati]o[n]e de i[n]t[er]i[us] p[ro]p[ri]e
 d[icitur] t[ame]n e[st] forliten p[ro]p[ri]e d[icitur], et de gusten forliten p[ro]p[ri]e d[icitur] sicut et appu-
 nus licet sola natura ut p[ro]p[ri]e d[icitur]. In i[n]t[er]i[us] h[oc] qua natura d[icitur] h[oc] h[oc] p[ro]p[ri]e
 p[ro]p[ri]e d[icitur] et d[icitur] a b[is] i[n]f[er]i[us] b[is] n[on] a[n]g[el]i p[ro]p[ri]e, d[icitur] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e d[icitur]
 ad l[ic]t[ur] p[ro]p[ri]e d[icitur] q[ui]s q[ui]s: talis i[n]t[er]i[us] p[ro]p[ri]e d[icitur] r[ati]o[n]e r[ati]o[n]e p[ro]p[ri]e d[icitur]
 superi[us] ad i[n]f[er]i[us] r[ati]o[n]e d[icitur]: p[ro]p[ri]e d[icitur] r[ati]o[n]e r[ati]o[n]e r[ati]o[n]e d[icitur] ad ac-
 tu[us] p[ro]p[ri]e d[icitur] r[ati]o[n]e.

Ad l[ic]t[ur] quo replica i[n]t[er]i[us] d[icitur] ma[n]u d[icitur] q[ui]s
 om[n]i[us]: p[ro]p[ri]e d[icitur] d[icitur] h[oc] i[n]t[er]i[us] r[ati]o[n]e superi[us] ad i[n]f[er]i[us] r[ati]o[n]e d[icitur] ma[n]u
 i[n]t[er]i[us] forliten p[ro]p[ri]e d[icitur] q[ui]s q[ui]s et d[icitur] ad l[ic]t[ur] d[icitur] ma[n]u d[icitur] r[ati]o[n]e
 p[ro]p[ri]e d[icitur] q[ui]s q[ui]s ma[n]u d[icitur] i[n]t[er]i[us] et q[ui]s p[ro]p[ri]e d[icitur] ut talis i[n]t[er]i[us] r[ati]o[n]e r[ati]o[n]e
 d[icitur] talis p[ro]p[ri]e d[icitur] r[ati]o[n]e d[icitur] ma[n]u d[icitur] ex quo d[icitur] solutio.

Replicauit. Igenus

In h[oc] h[oc] p[ro]p[ri]e d[icitur] p[ro]p[ri]e d[icitur] q[ui]s q[ui]s i[n]t[er]i[us] h[oc] r[ati]o[n]e r[ati]o[n]e p[ro]p[ri]e d[icitur] talis ad spe-
 tie[m] p[ro]p[ri]e d[icitur] q[ui]s q[ui]s i[n]t[er]i[us] h[oc] r[ati]o[n]e? n[on] l[ic]t[ur] i[n]t[er]i[us] p[ro]p[ri]e d[icitur] et d[icitur] talis q[ui]s q[ui]s p[ro]p[ri]e
 d[icitur] talis q[ui]s q[ui]s i[n]t[er]i[us] h[oc] r[ati]o[n]e n[on] i[n]t[er]i[us] h[oc] r[ati]o[n]e p[ro]p[ri]e d[icitur] p[ro]p[ri]e d[icitur]
 h[oc] r[ati]o[n]e d[icitur] q[ui]s q[ui]s i[n]t[er]i[us] h[oc] r[ati]o[n]e p[ro]p[ri]e d[icitur] i[n]t[er]i[us] h[oc] r[ati]o[n]e r[ati]o[n]e
 d[icitur] p[ro]p[ri]e d[icitur] p[ro]p[ri]e d[icitur] talis ad p[ro]p[ri]e d[icitur] i[n]t[er]i[us] h[oc] r[ati]o[n]e: q[ui]s q[ui]s e[st]
 necessitas alterius de i[n]t[er]i[us] h[oc] r[ati]o[n]e p[ro]p[ri]e d[icitur] i[n]t[er]i[us] h[oc] r[ati]o[n]e p[ro]p[ri]e d[icitur]
 ad ad p[ro]p[ri]e d[icitur] p[ro]p[ri]e d[icitur] q[ui]s q[ui]s q[ui]s q[ui]s d[icitur] p[ro]p[ri]e d[icitur] p[ro]p[ri]e d[icitur] r[ati]o[n]e
 i[n]t[er]i[us] h[oc] r[ati]o[n]e r[ati]o[n]e p[ro]p[ri]e d[icitur] talis i[n]t[er]i[us] h[oc] r[ati]o[n]e r[ati]o[n]e p[ro]p[ri]e d[icitur] r[ati]o[n]e
 ut i[n]t[er]i[us] p[ro]p[ri]e d[icitur].

Respondeo p[ro]p[ri]e d[icitur] r[ati]o[n]e q[ui]s q[ui]s i[n]t[er]i[us] h[oc] r[ati]o[n]e
 neq[ue] una r[ati]o[n]e p[ro]p[ri]e d[icitur] talis d[icitur] p[ro]p[ri]e d[icitur] r[ati]o[n]e ad i[n]f[er]i[us] r[ati]o[n]e; et alia abro-
 lita et ma[n]u d[icitur] talis r[ati]o[n]e r[ati]o[n]e i[n]t[er]i[us] h[oc] r[ati]o[n]e i[n]t[er]i[us] h[oc] r[ati]o[n]e p[ro]p[ri]e d[icitur] p[ro]p[ri]e
 h[oc] r[ati]o[n]e p[ro]p[ri]e d[icitur] ad ob[ic]t[ur]i[us] i[n]t[er]i[us] h[oc] r[ati]o[n]e; d[icitur] ma[n]u d[icitur] q[ui]s q[ui]s ad d[icitur]
 l[ic]t[ur] p[ro]p[ri]e d[icitur] q[ui]s q[ui]s q[ui]s q[ui]s ad p[ro]p[ri]e d[icitur] et p[ro]p[ri]e d[icitur] p[ro]p[ri]e d[icitur] r[ati]o[n]e
 d[icitur] r[ati]o[n]e p[ro]p[ri]e d[icitur] talis superi[us] ad i[n]f[er]i[us] r[ati]o[n]e; et l[ic]t[ur] i[n]t[er]i[us] h[oc] r[ati]o[n]e ab-
 solut[ur] et r[ati]o[n]e r[ati]o[n]e r[ati]o[n]e qua d[icitur] i[n]t[er]i[us] h[oc] r[ati]o[n]e i[n]t[er]i[us] h[oc] r[ati]o[n]e r[ati]o[n]e p[ro]p[ri]e
 d[icitur] r[ati]o[n]e ad l[ic]t[ur] p[ro]p[ri]e d[icitur] d[icitur] a[n]t[ur] i[n]t[er]i[us] h[oc] r[ati]o[n]e d[icitur] d[icitur] p[ro]p[ri]e d[icitur]
 r[ati]o[n]e r[ati]o[n]e e[st] r[ati]o[n]e r[ati]o[n]e r[ati]o[n]e i[n]t[er]i[us] h[oc] r[ati]o[n]e r[ati]o[n]e p[ro]p[ri]e d[icitur].

Predicabile vero ut tale est actus huius qui pro se solo xelatos predicamz talis
in huius requit.

Sed in unum multipliciter: scilicet pro se dicitur pro ut dicitur xela-
tos predicamz talis superioris ad inferiora et pro alioquin dicitur tale. Valde pro-
ut actu pro se dicitur ad hoc ad hoc est imposita ut predicamz talis species dicitur pro se
dicitur ut totus potest dicitur imposita ad hoc ad hoc; et tamen pro ut sic
per se alioquin dicitur. Et hinc ut predicabile licet sit imposita ad actus et predic-
caos = 3° ex nostra doctrina requit predicabile omni imperfectum modo
totum; de ut parte pro se ad ipsa omnia. per sequia actualis pro se actua-
lis predicatio dicitur predicabile ut tale omnia ad actus et predicatio; et pro modo par-
tis pro se ad ipsa omnia.

Ad hunc deo dicitur ex quo nihil dicitur quod solus exclu-
dit huius ratione ob hanc legem generis ut fortiter predicabile; ut dicitur solus
actus predicamz talis superioris ad inferiora non est fortiter predicabile ut
ex dicitur ut ad scientiam dicitur pro se in se. Sed hoc, ad hoc dicitur actu pro se
in dicitur, et intelligitur actualis, et perfectus eo modo quo actualis est, et pro se
actualis predicatio dicitur de se dicitur licet non habeat omnes actus
simul. sicut materia pro se perfecte actualis pro se forma licet materia im-
posita ad alios, et voluntas pro se perfecte actualis pro se actu amoris licet
sit imposita ad alios actus dicitur, ad hoc nego sequitur. ad pro se dicitur
predicabile non actualis pro se pro se, et pro se dicitur pro se pro se, et ad ac-
tus predicatio omnia solutio dicitur dicitur ex dicitur dicitur sequitur.

Argues 2°
seu dupliciter dicitur. ut dicitur. ut dicitur. ut dicitur. ut dicitur. ut dicitur. ut dicitur.
ut tale pro se alioquin dicitur. et ut fortiter predicabile. max patet ex dicitur
ut dicitur. ut dicitur. ut dicitur. ut dicitur. ut dicitur. ut dicitur.
omnibus ad dicitur dicitur. ut dicitur pro se dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur ad inferiora dicitur nego dicitur: pro ut explicat dicitur
hinc dicitur ad actualis predicatio dicitur, et ita dicitur dicitur nego dicitur.
Ita
que dicitur dicitur quia tale non est omni actu predicari dicitur dicitur dicitur

Secundū autē quod subiecto et predicato quod predicatum ut tale est pars et huiusmodi. 1. predicatum est quod
 dicitur subiecto et pro ut emittit iam dicitur et pars pronomi ut pro sit oratio eny-
 dionis unius dicitur: quod dicitur vocat philosophus inquit et soluta pro huiusmodi in-
 subiectis et predicatis: quod predicatum ut tale est pars pronomi.

Pro resolutione nota: predicatum dupli-
 ce respectu dicitur ad subiectum alij huiusmodi dicitur huiusmodi pars ut quia pronomi
 ponit: et alij predicam talis quod ut superius respicit subiectum pronomi
 dicitur, in quo sensu est totum dicitur, nam ut postea dicemus in dicitur in huiusmodi
 ut dicitur in dicitur, genus pronomi dicitur dicitur totum quod subiectum, res est falsa pro. et in
 hoc sensu pro dicitur a dicitur, in dicitur prout dicitur respectu huiusmodi dicitur
 pronomi ad dicitur. ex quo noto in superius quod predicatio potest dicitur ut
 totum dicitur ex subiecto, et predicatum huiusmodi pronomi in dicitur huiusmodi dicitur
 ad dicitur orationis, et ita obtinet rationem pronomi: et in superius prout est par-
 tialis predicam talis pronomi ut superioris ad dicitur huiusmodi in quo sensu nō
 est forlitter pro, dicitur predicam talis et actus huiusmodi ad dicitur dicitur
 se omni predicam ut tale, et ita quod dicitur dicitur dicitur.

In forma ad
 arguitur dicitur in dicitur in quo mixtum subiectum et predicatum huiusmodi dicitur sumpta in
 dicitur pronomi dicitur in dicitur: predicam taliter accepta in dicitur in dicitur ad dicitur
 nationis eodem modo dicitur totum dicitur, et ita ad dicitur pronomi ad dicitur dicitur
 quod pro ut talis est oratio emittit unius dicitur sumptis huiusmodi dicitur,
 in dicitur predicam taliter acceptis = ad dicitur dicitur: philosophus recte appe-
 latur huiusmodi inquit et soluta pro huiusmodi in subiectis et predicatis sumptis huiusmodi
 dicitur taliter, in dicitur taliter.

Replicatur predicatum quod tale respicitur
 ut dicitur dicitur pronomi, quod dicitur ab alio in dicitur pro. quod nec pronomi
 huiusmodi quod tale in dicitur: requirit intelligi predicatum nullo modo nisi dicitur
 oratio eny dionis unius dicitur quod est forlitter pro quod requirit intelligi predicatum
 quod tale in dicitur pronomi = iuxta dicta dicitur in dicitur, predicatum
 quod tale huiusmodi dicitur sumptis dicitur in dicitur sumptis predicam
 taliter sub dicitur nisi dicitur pronomi huiusmodi additione sine

Etiam, uicut circa propria maria. ex quo infero: obhs proprius e obhs
lruy; d iuxta Angelicus Magister, actus namq; seu modus sciendi proprius
si obhs, seu maria propria lope: q; si obhs lruy.

Respondet Thomae

Diuis Thomae solus uelle actus namq; ee maria lope uiaq; et lruy, nra lruy.
dicitur uero maria propria lope, q; loqa per alijs sciency specialiter
agit & actibus namq;. = d hzc expositio omnino uoluntaria, et insequitur
uadiu athomistis. nq; ex eo qd Diuis Thomae asserat qd intentiones
obhs ee proprie in obhs lope inferant tales intentiones ee obhs
lruy lope: cum qd dicit Angelicus Magister actus namq; ee proprie
in maria lope interpretari licet d obhs uiaq; et lruy? p; r; uia q; q;
libet scia uia uia circa usq; actus taq; uia circa maria uiaq; et lruy; d
propter hoc tales actus nra maria propria aliaru sciency: q; si ac-
tus namq; si maria propria lope nra maria uiaq; et lruy, obhs
proprie, et lruy.

Etiam p; d modus sciendi p;e a dirigibile a loqa e
obhs lruy illius; huiusmodi e modus foris q; e obhs lruy lope: m; p;e:
demonstratio foris u; e artificiosse disposita in forma demonstratio;
d tale artificium e p;e a loqa dirigibile: q; et demonstratio foris m; p;e
sitatis demonstratio foris. Videtur ut arte factus totale et plerq; et
aliaq; in ordine ad obhs nra dicitur in xane modi sciendi obhs: q; p;e uia
e dirigibile p;e a loqa: q;.

Ita obhs lruy lope e d quo lruo et p;e pro-
prietates demonstrat; d loqa lruo et p;e demonstrat proprietates
d modo sciendi foris: q; hie e illius lruy obhs. m; p;e: & demonstratio e
foris docet loqa generare scia & aiffone ee clarioris suo diffinito, et
d aiffone ne liberare m; p;e a fusione, q; q; omnia ut pote p;e uia
uia modi sciendi foris p;e lruo d ipso dmonstrat et nra xane modi
sciendi obhs: q; loqa lruo et p;e demonstrat proprietates d modo
sciendi foris: q;.

Respondet Thomae modus sciendi foris uia lruo ee

Vig est ad huc ad obhby et ita soly te dicitur vialiter ut quo tra-
 me obhby que e obhby qd luy loqz d dha et simul roborate d pue-
 sendo fundans d nariy. modo quz dicit modus sciendi fori qd obh-
 by n auferat amodo sciendi fori a nngibilitatz pncaloga: nult q
 fundans d nariy. uny p: enq modus sciendi obhby pt ad aliq obh-
 by oinari; et tamq anngim pte dnta ipioy: q daz dicit daz Amodo
 sciendi fori. p: ma in hac demonstnaco e obhbya: omne velle e pte
 dcauile genus e velle: q est pte dle. qus quidaz e velle et mediy ad
 genus obhby cuius pcedibilitaz demonstnate et tamq taly demon-
 naco obhbya e pte anngibilis aloga: q daz faten debent Amodo sci-
 di fori. ~

Ita Lex Angelica magis no aserit qd sicut philosophia mo-
 raliy versat circa actus voluntary, ita loqa circa actus inhy; d licet
 actus voluntary dicant omny ad obhby, si obhby luy philosophie mo-
 raliy: q licet actus inhy dicant omny ad obhby si obhby luy loqz = d
 eut philosophia moraliy habere pro obto luy actus voluntary, n
 @ actus ipius philosophie moraliy qd necesserat ad vj pncaloga
 d dha, nq paritaz idqz n e deus efecania d iustit in hoc qd n
 eut actus inhy ealiter e velle et dca n a ad obhby ita actus volunta-
 ry et tamq actus voluntary pceditue atali oane si obhby luy phi-
 losophie moraliy: q et actus inhy artificiose d i pnti pceditue ab-
 oane ad obhby si obhby luy loqz.

Ita d' n' omnes respugnat pnti q ha-
 bere nuy actus pro obto luy qus habity d pntia in intellectu a ha-
 bet pro obto luy inleclionz qus e euf actus: q et habity loqz pt
 nuy actus respicere p mody obh' luy patet dta q' idio inhy res-
 picit inleclionz t q qus obh' luy q' inleclio pax h' e p at rany
 veri specificatiuz inhy d actus loqz pax h' e p at formz artificio-
 sa q' ipius loqz specificatiuz: q si inhy respicit pro obto luy
 nuy actus etiq loqa. ~

Ita demq et nuy d dca nuy q' idqz h' e

Genus obibz e diversu ad intz hōne spēciē quare dilla nequit
 predicari, nō ad hoc neceserāt intese iāz nōficari = dīa dīffo et
 genus obibz sumpta nō soly dīcūt iāz intz hōnes, dē hōz et pīz cīpue
 nāz qz pīovt substantī illīz iāz intz hōmibus vere et pīoprie dē
 nōmīnāz dīffo, et genus; d nāz qz nō dīffo et dīffōmīz axīe dūc-
 tūm, et sīmīlīter nāz qz dē nōmīnātū genus vere dē spēcīe pīz-
 tīz; qīlle pīoprietates vere et pīoprie dūcīunt modō scīendī ob-
 vībo; dīpīo; dē mōnīstrāz.

Explicat nāz hōz Vō qz subīndūit
 Vō intz hōz dīffōmīz bōne dūcīunt nāz aīz iāz qz subīn-
 dūit Vō intz hōz dīffōmīz, et dīa; licet Vō intz hōz ipīz int-
 tēse nō dūcīgt; et sīmīlīter nāz aīz Vō qz subīndūit Vō
 intz hōz generū vere et pīoprie pīz dē hōe, qz subīndūit
 Vō intz hōz spēcīēz achy vero intz hōz dīffōmīz īn nullo
 sīnū dūcī pīz hōe dēffīnīto, nec achy intz hōz cōpōnēz alīz genus
 pīedīcārī pīz hōe; qīlle pīoprietates nullāthēnūz dūcīunt nec dē-
 mōnīstrārī possunt dē modō scīendī fōlīz, dōmīce dē hōmīz dō dē sūz

Tertīa Conclusio S Quarta

Obīz iāz adēquātūz lōz adīntēgrātūz ex modō scīendī fōlī et obīvō
 tōz ex obīz iāz īn adēquātūz. Dō hōz īnfērtē expīz cōdībz, vīdēz
 expīzīā Angelīcī pīzceptōzīz aīz hōz achy rāz qz pīoprie māz glō-
 rīe, et iāz intz hōnes generū, spēcīēz, et sīmīlīter pīoprie dīllīz sub-
 hōz; d achy rāz nō modū scīendī fōlīz et Vō intz hōnes modū scīendī
 obībz; pīentīz Angelīcūz māzīter ex obībz adīntēgrātūz obīz ad-
 quātūz iāz lōz = rās dōmīz. cōbīz adēquātūz iāz lōz adīntēgrātūz
 ī ex obīz pīe lūo alōpā at achy, d vīz qz modū scīendī fōlīz; et
 obībz pīe lūo alōpā at hōz, ut pīz achy māzīter; obīz iāz ad-
 quātūz ex vīz qz modō scīendī adīntēgrātūz. Solvīzīz expīzīā
 thōmīstāz S Quīntūz.

Solvuntur Argumenta Thomistarum S Quīntūz.

Considerata dicitur p[ro]p[ter] q[uo]d d[ic]itur ab ob[sc]uro; d[icitur] tale p[ro]p[ter] h[oc] e[st] oratio v[er]ba:
p[ro]p[ter] explicat d[icitur] p[ro]p[ter] v[er]ba.

In to[mo] 1° actus methaph[is]t[ic]i quib[us] v[er]is reflexe
Indicet[ur] s[ecundum] p[er] an[im]a[m] ut ens forte; d[icitur] p[ro]v[er]t[ur] sic explicat d[icitur] p[ro]p[ter] v[er]ba ad
ens ob[sc]ur[um]; quib[us] quib[us] p[er] r[ati]o an[im]a[m] amethaph[is]t[ic]a. in to[mo] 2°: ens forte
quomodo d[icitur] an[im]a[m] dicitur p[ro]p[ter] q[uo]d d[ic]itur ab ob[sc]uro; d[icitur] tale p[ro]p[ter] h[oc]
e[st] r[ati]o v[er]ba: p[ro]p[ter] explicat d[icitur] p[ro]p[ter] v[er]ba. = Neq[ue] p[er] p[ro]p[ter] d[icitur] i[tem] m[er]ito
an[im]a[m] ad p[ro]p[ter] d[ic]itur m[er]ito: d[icitur] r[ati]o ut modus sciend[um] forte; d[icitur] sum-
p[er] h[oc] nego m[er]ito; h[ic] sum p[er] h[oc] d[icitur] r[ati]o, reflexe d[icitur] m[er]ito. et d[ic]itur m[er]ito:
modus sciend[um] forte; quib[us] talis sum p[er] h[oc] d[icitur] r[ati]o, reflexe a-
tach[us] nego m[er]ito; et d[ic]itur ad d[ic]itur p[ro]p[ter] d[ic]itur m[er]ito: dicitur p[ro]p[ter] imple-
cito p[ro]p[ter] q[uo]d d[ic]itur ab ob[sc]uro d[icitur] m[er]ito, dicitur; et explicat nego ma-
az. et d[icitur] m[er]ito, nego d[ic]itur. solutio d[icitur] ut ex d[ic]itur.

Replicat lo[qu]a re-

flectens supra s[ub]j[ect]u[m] actus; h[ic] inno d[icitur] in ip[s]o art[ic]ul[us] d[ic]itur ab ob[sc]uro an-
tea habebat; h[ic] art[ic]ul[us] d[icitur] d[icitur] r[ati]o: s[ic] h[ic] extra dubi[um] p[ro]cedimus n[on]
illud art[ic]ul[us] e[st] r[ati]o n[on] et ob[sc]ur[um] s[ic] h[ic] innotat d[ic]itur d[ic]itur n[on] art[ic]ul[us] mo-
di sciend[um] forte; d[icitur] sum p[er] explicat r[ati]o v[er]ba: q[uo]d si hoc id[em] art[ic]ul[us]
reflexe in ip[s]o h[ic] s[ecundum] p[er] explicat r[ati]o v[er]ba. V[er]ba q[uo]d art[ic]ul[us] d[icitur]
et p[ro]p[ter] p[ro]v[er]t[ur] h[ic] p[ro]v[er]t[ur] e[st] inno ad p[ro]v[er]t[ur] quib[us] v[er]is reflexe d[icitur]
act[us] alio q[uo]d s[ecundum] r[ati]o p[ro]v[er]t[ur] an[im]a[m]: q[uo]d art[ic]ul[us] forte d[icitur] sum p[er]
ty dicitur r[ati]o ad ob[sc]ur[um] quib[us] v[er]is hoc id[em] art[ic]ul[us] reflexe d[icitur] s[ecundum]
p[er] r[ati]o ob[sc]ur[um] an[im]a[m]. V[er]ba amplius: enigm[ati]c[us] habet art[ic]ul[us] d[ic]itur
forme r[ati]o lo[qu]e: et tam[en] q[uo]d e[st] inno ad p[ro]v[er]t[ur] s[ecundum] p[er] an[im]a[m] r[ati]o illud
q[uo]d d[ic]itur d[ic]itur modo sciend[um] forte; licet habeat art[ic]ul[us] d[ic]itur forme r[ati]o
lo[qu]e.

Pro solutio[n]e ad v[er]ba lo[qu]a d[ic]itur d[ic]itur reflexe supra mod[um]
sciend[um] forte; quib[us] nob[is] art[ic]ul[us] in ip[s]o d[ic]itur innotat. V[er]ba d[ic]itur
p[er] alius act[us] d[icitur] mod[us] sciend[um] forte; ut r[ati]o ad ob[sc]ur[um]; et ita
p[er] n[on] an[im]a[m]. V[er]ba d[ic]itur d[ic]itur in modo sciend[um] forte; alio q[uo]d
art[ic]ul[us] totare ut forme r[ati]o lo[qu]e, p[ro]p[ter] d[ic]itur r[ati]o ad ob[sc]ur[um].

Utin hoc sensu dicitur modus sciendi fore reflexe dicitur preteritio
aliqua aningit = Ex quo ad dilemma dico: loquor in modo sciendi fore reflexe
sumptio dicitur id est aningit quod antea habebat. in quibus eorum mo-
do dicitur diverso, ut explicatur manifeste. pro quo dicitur ad proos in dicitur.

Ad hoc quo
duplex videtur: Deo autem nego dicitur. nam per se in ratione sui promissum
participat aliquid aningit totale preteritibile: demoni vero vero
et alia instrumenta fore participat aningit totale, et profecto quod
si adceptione videtur per se dicitur est preteritibile = Ex quo ad hoc dicitur promi-
ssum nego dicitur. nam aningit preteritio aningibile aliquid non est participabile nec
preteritibile apparet et totale quia propter et si tunc dicitur pro ut
habet aningit forme velis loquor nunquam preteritio ab ipsa anin-
git, bene tam demonstratio et alia instrumenta fore, totalia, pre-
teritio ab ordine ad obiectum.

Ad hoc in quibus. modus sciendi fore non parti-
cipat ratione specificam loquor: quod in nulla dicitur ratione preteritio aningit
in aningit: specificam scilicet procedit actualis dicitur ratione scilicet
modus sciendi fore non participat ratione specificam loquor, pro priori
ad actualis dicitur ratione loquor. quod in pro priori modus sciendi fore
tunc aningit preteritio reflexe dicitur quod pro priori ad dicitur ratione
reflexe non participat ratione specificam loquor.

Respondeo mo-
dus sciendi fore pro priori ad actualis dicitur ratione loquor, in partici-
pare ratione illius specificam loquor. quod in pro priori ratio modi sciendi virtua-
liter dicitur adceptione videtur est reflexe cognoscibile in tali dicitur videtur.
ad hoc ut actualis specificet, sufficit quod sit reflexe cognoscibile, ut
actu vero terminet actualis loquor, requiritur quod actu reflexe dicitur.
et nihil quod in est dicitur nostra doctrina, quod omnes admittunt
tenent, in actu metaphysice ipsa specificate, in actu in mente
vero, et bono specificibus metaphysice in actu, et voluntate ratione
virtualis dicitur, pro priori ad actualis dicitur ratione.

Magis: ad dicitur deus in his p[ro]p[ri]e in suis operationibus negotiis, addit
 ge[n]e[r]e[m] et h[ab]et res artificiosas d[omi]n[us] magis ad loq[ui]tationem: de cetero magis nego
 tiis: ad p[ro]p[ri]e dicitur deus magis: in quo e[st] dicitur error actus p[ro]p[ri]e nego
 tiis, actus loquendi d[omi]n[us] magis: et ita dicitur minor error nego[ti]i q[uam] in
 rebus n[on] rep[er]itur error fortiter, et actus q[uod] dicitur actibus: inveniunt ta
 men error obliuio, qui p[ro]p[ri]e l[og]ic[us] aloga tollit b[e]t ad loq[ui]tationem dicitur
 solus actus in his, de his res ut dicitur in forma d[omi]n[us] magis et dicitur in
 p[ro]p[ri]e d[omi]n[us] magis, et dicitur in quibus fortiter, et actus sicut actus, d[omi]n[us]
 h[ab]et obliuio.

Replicatur posita d[omi]n[us] magis in parte actus, in his recte p[ro]p[ri]e
 et artificiose cognoscit obliuio, qui dicitur in amplius p[ro]p[ri]e l[og]ic[us] in d[omi]n[us] magis
 respondet in d[omi]n[us] magis q[uod] artificiosus in h[ab]et in d[omi]n[us] magis in rebus, et d[omi]n[us]
 e[st] q[uod] l[og]ic[us] p[ro]p[ri]e l[og]ic[us] in d[omi]n[us] magis cognoscere d[omi]n[us] magis obliuio v[el] ut fortiter artifi
 ciosus: et hoc p[ro]p[ri]e inquit, qui artificiosus in h[ab]et in obliuio in d[omi]n[us] magis
 h[ab]et e[st] q[uod] l[og]ic[us] artificiosus in h[ab]et, d[omi]n[us] magis obliuio p[ro]p[ri]e l[og]ic[us] in d[omi]n[us] magis.

Insuper
 artificiosus obliuio resultat d[omi]n[us] magis ex artificioso fortiter: artificiosus forte inspici
 aloga d[omi]n[us] magis, et obliuio d[omi]n[us] magis. Quasus: dicitur obliuio e[st] h[ab]et bene l[og]ic[us] le
 sunt quatuor bene, male sunt d[omi]n[us] magis forte: q[uod] obliuio solus aloga
 in aloga r[ati]o fortiter: ad p[ro]p[ri]e d[omi]n[us] magis: artificiosus obliuio in e[st] efec
 tus d[omi]n[us] magis: in e[st] obliuio nego[ti]i: et eod[em] modo d[omi]n[us] magis d[omi]n[us] magis artificiosus e
 git obliuio in d[omi]n[us] magis v[el] e[st] efec[ti]us p[ro]p[ri]e in d[omi]n[us] magis ab actu efficien[ti] et ita o
 uo d[omi]n[us] magis in d[omi]n[us] magis in d[omi]n[us] magis in d[omi]n[us] magis in d[omi]n[us] magis in d[omi]n[us] magis
 ip[s]ius l[og]ic[us] in quo se i[st]a ab ip[s]a act[us] q[uod] d[omi]n[us] magis q[uod] omnes factus in
 in artificiosus, et in d[omi]n[us] magis p[ro]p[ri]e in d[omi]n[us] magis, qui sua obliuio e[st] h[ab]et = ex quo ad d[omi]n[us] magis
 d[omi]n[us] magis in d[omi]n[us] magis d[omi]n[us] magis: solus aloga in d[omi]n[us] magis r[ati]o fortiter in e[st] efec[ti]us d[omi]n[us] magis
 in e[st] obliuio nego[ti]i d[omi]n[us] magis.

Insuper d[omi]n[us] magis nulla res que efficit instrumenta habet
 p[ro] obliuio d[omi]n[us] magis, ad q[uod] instrumenta omnia, ut patet in arte p[ro]p[ri]e fac
 toria, que n[on] habet p[ro] obliuio d[omi]n[us] magis gubernatione sequi, d[omi]n[us] magis efficit

In unsece arthifiosq, in quo sensu habet rana modi sciendi obh'u;
 et ita n' negamus ee p'se. l'io alopa arthifiosq = ad ymago parita-
 t'z: nq actus in h'g realiter et in unsece parit'at form' arthifio-
 is diffom' quez si ab or'ne ad obh'z p'p'ciend'at p'se l'io alopa arthi-
 in: voces vero soly habet form' arthifiosq diffom' ex unsece, quale-
 m'is: l' ex unsece et noming'li adiffone forli; ex quo soly sequit' for-
 m' arthifiosq diffom' forli; voces ex unsece et noming'z ee p'se l'io
 alopa arthifiosq. Q^{3o} q obh'z l'ius adequat'z l'opz n' aliquid reale,
 xam'z? explicata h'uluz et refer'z in sent'z S. l'uz.

Q. III. An Obiecty Iruy Adequaty Logicz Sit
 Aliquid Reale, Vel Rationis?
 Explicatur Titulus Et Resolvuntur Sentent'z S. l'uz.

Cy stabilit'z maneal obh'z l'uz l'opz adequat'z ee mod'z sciend' late sup-
 na, ex forli, et obh'uo adate graty in quib'z d'uz restat; n' reale obh'z ex reale
 xam'z: p'p'ciend' p'fecta in l'ib'z scia tractat'z p'dente xam'z desiderab'z:
 p'nomine @ b'ub'it'z p'p'om'io; eng diuidi in reale, et xam'z. eng reale e
 q'p' v'oz ee habet ap'ate rei in app'z d'uz ab in h'z f'ing'z: ad p'om'z l'opz
 et d'c. eng vero xam'z, e q'p' t'g'z habet ee obh'ua in in h'z f'ing'z. q'p' diuidi-
 tr in eng xam'z sine fundato; ut d'uz in h'z f'ing'z it' mont'z auaz, h'z co-
 x'eb'z, et alia qu' m'rica: et in eng xam'z cy fundato ut d'uz in h'z f'ing'z
 p'ital v'ozeng, h'z et spec'z. et d' hoc p'p'ocidit' p'p'zeng d'no u'ezna.

In-
 qua l'z g'ha h'et obh'z l'opz ee adequate eng reale. ita d'om'it'z p'at'z
 d'oc'it'at'z: in ter quo'z aduc diuid'z restat; n' reale eng reale diu'g'ibi-
 lit'z in unsece actuz, in h'g: q' actuz q'p'it' d'uz ech; et regulat'z p' al'oz
 q' d'om'z et nomina h' obh'z unsece et sumpta ab act'z, et ex act'z in-
 obh'z: la g'ha ex opp'osito defendit' obh'z adequat'z l'opz ee eng xam'z
 ita frequat'z thom'it'z = 3° v'oz sent'it' mod'z sciend' forli ee quid' reale
 obh'z quid' xam'z: obh'z vero forli l'uz adequat'z l'opz ad ente reale

Et ratio choales ceter. hinc est ut pote magis distinctus dicitur dicitur
et dicitur libet et g. plech mix. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Prima Conclusio & Secundus.

Modus sciendi foris est ens reale. sicut breuiter dicitur in 2. d. 1. m. 1. et effectus ratione. modus
sciendi foris est actus in his artificialibus dispositus ad actus in his ut artificialibus
dispositus est ens reale: quod et modo sciendi foris mixti sicut: causa et effectus effectus
reals realis: ad actus in his ut artificialibus dispositus est effectus reals: quod
ens reale. 2. max. dicitur quod causa non realis nec dicitur nec causa effectus
reals, quod nemo dicit quod in se non habet. mixti sicut: actus in his ut artificialibus
positus causat habitus scientificos longos: ad habitus longos effectus reals: quod.

Res =

ponit dicitur sicut in 2. d. 1. m. 1. causat habitus reals longos nec artificialibus actus,
quod est ratio, de eius reals in his ad: de per dicitur tamquam ab artificialibus ratio, tamquam ad di-
stinctione. in quo nullus in deum est (inquirit) censeri debet. magis est ratio sacra-
mentis et ratio legis causat gratias reals dependet ex a significatione verbo-
rum, tamquam ad distinctione que significatio quod ratio est et quod certus est (alibi)
uocet significatio reals et reals et causat in auditu spiritus in his honoris;
et tamquam significatio uocet est ratio ut quod ratio.

Sed dicitur artificialibus actus in
ut dicitur, ad ut ratio foris se habet ad causam longam ut sciens reals: quod etiam
pro iacta nulla est. ratio sicut: ratio scientifici in actu in his non ut dicitur, ut
ut dicitur foris se habet ad causam longam, ut sciens: ad actus in his in se sciens
et artificialibus: quod artificialibus actus in se dicitur ratio foris causam longam ut dicitur
mixti dicitur ex dicitur cap. 2. premium, quod 2. in corpore. max. dicitur certa.
magis dicitur pro dicitur habitus ut scientifici debet et scientifici pro modo
ratio foris: ad ha. 2. eae ratio foris causam reals effectus, quod reductio
ipso effectus causato: ad artificialibus reductio in effectus causato ut longam, ut
pote artificialibus: quod artificialibus actus se habet ut ratio foris causam
Nec

Sciē; quāquā influxus cy rēgularis nō sit nō exigit qd pfectio effectus in
causa dīneata quare arifitū obhby et sūit rāmī pōt obhūe causare habitū
lōge; arifitū vero actū mīnūt rēare nequit habitū lōge efficiēter
causare. 2° 3° 3° 3°.

Secunda Conclusio 3^a Tertius

Arifitū rēpēns in rebus ppe lūo a lōge a tactū ē eng rāmī. 2° ex
pze pta angērici pze pta rōis auctōritate rēpēns rēpēns, vbi ait qd arifitū
hū obhby generū, et rāmī ē eng rāmī, et qd hūc modi eng rāmī pze
pze rāmī lōge rāmī pze. 2° arifitū obhby generū vō ē eng rāmī;
q dū qd quōlibet alio arifitū obhūe. arifitū pze generū obhby vō tate ego
rāmī; q dū hūc in rāmī salī p arifitū; q mō pze generū obhby vō tate
ē rāmī; q dū vō tate equū rāmī; q et generū obhby vō tate. mō pze
q dū vō pze rāmī, nō cū hūc in rāmī nō rāmī, nō quō quō apze rāmī
nō hūc ē rāmī. hūc hūc q dū vō rāmī vō rāmī rāmī pze rāmī
ad rāmī; q dū rāmī rāmī ē rāmī et rāmī pze eius q dū rāmī rāmī
rāmī; q dū vō tate equū rāmī.

Respondet dūmūter pater sociētātū
pze rāmī obhūe dūmūter 2^a 3^a q dū rāmī rāmī generū
pze rāmī, et rāmī ē q dū rāmī, vō pze dūmūter in dūmūter rāmī
rāmī dūmūter a rāmī rāmī al dūmūter generū rāmī rāmī vō tate nō
cū rāmī dūmūter rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī
hūc auctōr (mī fallos) id dūmūter nō rāmī 2° dūmūter 2° rāmī
rāmī obhūe rāmī rāmī nō dūmūter in dūmūter rāmī rāmī rāmī rāmī
te exache vō tate rāmī q dū rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī
rāmī, achū rāmī rāmī rāmī; q dū rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī
rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī
2° dūmūter rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī
ad rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī rāmī
dūmūter a rāmī rāmī rāmī; q nec generū obhby, mō pze: achū rāmī rāmī

Allo genus quomodo cum sumatur in re relatio superiorum ad inferiora ut q. 9
 talis respectus superiorum ad inferiora non dicitur in denominatione extrinseca & sumpta
 ab actu, sed quod forma intrinseca rationis et ab intellectu facta.

Ita 3° nullus ob-
 tus artificialiter forlitem artificialis passionis ipsa quae procedit ab arte
 & domus. Quod dicitur forlitem artificialis passionis ipsa artificialis cho-
 rographi lapides ligna etc. & per artificialis dispositionis in ipso domo in-
 trinseca in modo ducta. Similiter Imago dicitur forlitem artificialis per
 actionem pictoris, & per intrinseca appaitionis, et figura artificialis in-
 ipsa imagine existit, licet ab actione pictoris efficienter procedat
 & ob hoc loquendo non dicitur forlitem artificialis passio in hoc efficienter
 tangit tale artificialis, & per artificialis fieri in ipso ob hoc intrinseca in-
 modo ducta: & artificialis ob hoc in denominatione extrinseca & sumpta
 ab actu dicitur nequit. 3° D^o 3° Quartus.

Tertia Conclusio 3° Quartus.

Motus scilicet de choicis forlitem et ob hoc quod dicitur in ob hoc loquendo adequatus loquendo
 nec determinate est ens, nec determinate ratio, & ex hoc ad integratam rationem dicitur
 ex hoc ob hoc forlitem loquendo adequatus loquendo, includit motus sciendi in forlitem, quod ob hoc
 by, & motus sciendi forlitem & rears, et ob hoc ratio, & ab ente rears, et ratio ad
 integratam ob hoc forlitem loquendo adequatus loquendo = dicitur per occupando per ipsum po-
 bitionem. Ideo ob hoc loquendo debere esse, & adequate rears, & adequate ratio, &
 ab entibus rears, et ratio, ut ipse analogus, nequit abstrahi aliqua ratio
 univoca specificativa scilicet, & hoc est falsum, in quo ab ente rears, et ratio a-
 bstrahitur ratio univoca specificativa ipse intellectus: in quo quod a Deo
 et rears, & abstrahitur, et accidit, quod analogus, abstrahitur ratio univoca
 entis specificativa metaphysicis: & ab ente rears, et ratio abstrahitur
 potest ratio modo sciendi specificativa loquendo, arguitur de 3° D^o opposita dicitur

Argumenta Tertie Conclusioni Opposita Nichilominus.

Iuxta naturam ditionis, ex hoc titulo inhi, iuce arifit hōia ē.

Arguitur in uaria
 ta enim actus potest variari arifit hū: qd arifit hū equid rōm. am p r. ac
 tas que in uera p rone; representat hōs p modū sub h; p t in alia ipus
 respiciat p modū p r h: q tale arifit hū variari potest imp r mū negō ar.
 nō idē numero actus ut pote unū q t hū habes duratiōnē nequū hōs r
 p r e s e r a r e u t s u b h; e t p o s t e a u t p r e s e r a r e d e i n d e i n s e n t i a a r e r g t e a r i f i
 hū r e a l i t e r d i s p u e a b e n t i t a t e a c t u s; p m i s o a n n u n c i a d i q. q d i n n u
 m e r o a c t u s p t u n q d i s p u e r e a l q a d m i t e r e, e t a l i q d n o u o r e s p i c e r e, s i
 c u t l a p i d e s r e s p i c i u n t d i s p u e a r m u s, e t e a a m i t u t q u i t a l i q d i s p u e u t
 r a m s. i n s e n t i a u e r o i a r i f i t hū e t a r i f i t hū e g e n t i t a t e a c t u s r e s p o n d e t;
 p o s s e u a r i a r i d i s p u e a r i f i t hōs, q u o a d e r a c t u s, e t e x p a r t e c o n o t a t i
 nō q u o a d e n t i t a t e; e t e x p a r t e u t i d q u i d q u i d u t h a c d o c t r i n a i n n u l l o
 p h i l o s o p h i c a, D e o d i c t e, l a n u s e x p e d e t.

Dices. si dicitur silogus erit realis, alie
 qd sub hū realiter informaret, at nullus informaret; qd illa dicitur aut infor
 marit q t hū p rōn; aut omnes? nō hū q nē u n a r a t i o u n i u s p r o m s;
 q u e a l t e r u s. n q h; n q u n i c a d i s t a n e q u i t t u a s u b i e c t a r e a l i t e r i n f o r
 m a r i; a r i c u t, i d a r g u t u r (u n u t d e t a s u p p o n e r e) s i l o g u s f o r e d i t a r e s u b h;
 a c t i b u s r e a l i t e r d i s t i. r e s p o n d e o; q d u n i c a d i s t a i n d i u i s i c i l i q n e q u i t
 u n a s u b t a i n f o r m a r e; b o n e t a m q d i s t a d i u e s i u i l i s q u a l i t e f o r m a l i
 l o g i q u e n ē t o t a i n q u a l i b e t p a r t e s i l o g i, d t o t a i n t o t o s s i l o g o s, e t p a r t
 i m p a r t e i l l u s, s i c u t d i c t u r e r a m i t a t e p l e t a c t u a t i o n e, e t a r i f i s.

Replicat
 uis. q silogus meris unū p r e s u l t a t s e x a c t u s, e t p a r t a, d u n y p a c c i d i s
 r e s u l t a t s e x p l u r i b u s e n t i b u s i p l e h; s i c u t c u m u l l u s l a p i d u s u t h r e, e t
 i m i l i a d d o l u a s m o t a; q u a u o x d i p o s i t i o n e s i m i l i t e r d i s p u e i q u e
 r e s u l t a t e x m a r a, e t a l i f i a. s u b s t a n t i a l i b u s u t l u t a; 1^a q u e f i t e x s u b t o
 s u b s t a n t i a l i, e t d i s t a a c t u a l i, u t a l b u s. 2^a q u e r e s u l t a t e x p a r t i b u s o m n i
 n o i n c o n t a r a s u t c u m u l l u s l a p i d u s. 3^a d e m q d i c t a p o s i t i o o m n i s,

Quarum reperta in silogis. In istis hinc una pp ad aliam oritur iuxta naturam legum:
que omnes ornes sufficit ad aningibilitate pre: sicut numerus aningibilia pre a
metaphisica p hoc precise qd talium unitate omni pcedat.

Arguetur in ac-
nibus in his nulla data dista realis p se aloga aningibilia: qd artificij actus e
quidam rami. anij p. talij dista realis, lesit aningibilitate passiva actus, l
actus pot directe. dicitur p. qd mix p. nghy: nq dista aningibilitate passiva actus
soly e quod qd rappa actus ut dicitur qd in que n e arguud artificiale, d maali
ter ipij actibus p pnt. nghy: nq actus ut dicitur sumph for res, ut recte
in p re p stotez obliata cy in hoc usu p se aningibiles n sunt: p. Respondet
quod sicut loq in modo sciendi obliata p se aningibilia artificij rami in hinc =
reca qd rebus: ita in modo sciendi foru p se aningibilia artificiosq dispositio
nis actibus ipse in m m reca, et p p m reca loq n quid est ut p p r t ant
artificij obliata, d precise ita tati orne, ut dicitur. Solventur arguta
que nullit qd ma qd. Dng. S. b. u.

Solventur Argumenta Que Militant Contra
Secundam Conclusionem S. Sextus.

Precipue arguty desumpta ex cogens rami nequit ergo realis loqz specific
care: qd e p p oemialuz disolutuz manet: in quo qd p p iuz in m o r a r i n i t e e t
arguetur dicit in fauoriz p a t u z s o c i e t a t i z. artificij obliata ead nominatio
ex m i n u e c a d e s u m p t a a b a c t u z. d h e c e a l i q u i d r e a l e q d a r t i f i c i j o b l i -
b u z. m a x p o s i t o a c t u a r t i f i c i o s e d e f i n i e n t e u a d i t a o b l i a t a a r t i f i c i o s e
e t o b l i a t a d i f f i n i t u z p i p s i z a c t u z d e f i n i e n t e z: y a r t i f i c i j o b l i a t a d i h o m i n e e d
n o m i n a t i o e x m i n u e c a a b a c t u z d e f i n i e n t e d e s u m p t a: a n y p o r p h o c p r e c i s e
s e q u o c o g n o s c a t a o b l i a t a u a d i t a o b l i a t a c o g n o s c i t u z s i c u t p a r i e s u a d i t a u i n q
p r o l a x p r e c i s e q d u i d e a t a. d o b l i a t a e a r t i f i c i o s e d i f f i n i t u z m i h i a l i u d
e, q u o z e a r t i f i c i o s e d e f i n i t u e c o g n o s c i t u z.

Ista loqz p hoc precise qd in
his p p a r e t n a t q u e n e r i c o z a d s p e c i e s d a t a g e n u s o b l i a t a: d i l l a p p a
a a h o

ut aenes in hys q. p. acty in hys d. m. h. u. x. o. enis ob hys = d. p. a. n. l. or nate v. o. l. l. s.
m. h. i. l. p. o. n. i. t. i. n. o. b. i. o. p. r. a. t. e. e. x. t. r. i. n. e. c. q. d. e. n. o. m. i. n. a. t. i. o. n. i. s. v. o. l. i. t. i. s. q. u. o. r. n. a. t. e. e. t.
o. r. n. i. f. i. c. a. t. i. o. d. i. f. f. i. n. i. s. m. h. i. l. p. o. n. i. t. i. n. o. b. i. o. p. r. a. t. e. e. x. t. r. i. n. e. c. q. d. e. n. o. m. i. n. a. t. i. o. n. i. s.
o. r. n. i. f. i. c. a. t. i. o. d. i. f. f. i. n. i. s.

Ut hec, et alia diuoluas; nota actioes alias ee pre speculatiuas,
que nihil ponunt in obhys p. r. a. t. e. e. x. t. r. i. n. e. c. q. d. e. n. o. m. i. n. a. t. i. o. n. i. s. ut v. d. i. o. v. o. l. i. t. i. o.
h. o. et alique cogmitiones pure speculatiue; aliq. a. v. e. r. o. e. e. p. r. a. c. t. i. c. a. s. e. t. e. f. e. c. t. i. u. a. s.
que in t. g. h. y. e. x. t. r. i. n. e. c. e. d. e. n. o. m. i. n. a. t. i. o. n. i. s. o. b. h. y. d. e. t. a. r. t. i. f. i. c. i. u. m. i. n. t. r. i. n. e. c. e. i. n. q. u. o. i. n. n. o. d. u. c. y. t. v. t. d. o. m. i. f. i. c. a. t. i. o. d. i. p. i. c. h. o. e. t. h. u. i. u. s. m. o. d. i. u. s. c. o. g. m. i. t. i. o. n. e. s. p. r. a. c. t. i. c. a. s. e. t. a. r. t. i. f. i. c. i. o. s. e. q. u. a. r. u. m. o. b. h. y. v. t. e. x. t. r. i. n. e. c. e. d. e. n. o. m. i. n. a. t. i. u. m. a. c. o. g. m. i. t. i. o. n. e. a. r. t. i. f. i. c. i. o. s. a. t. g. h. y. d. i. c. i. t. u. r. f. u. d. a. m. q. u. a. l. i. t. e. r. e. t. e. x. t. r. i. n. e. c. e. a. r. t. i. f. i. c. i. o. n. i. s. r. e. d. i. t. u. r. v. o. a. r. t. i. f. i. c. i. o. n. i. s. f. o. r. l. i. t. e. r. e. t. i. n. t. r. i. n. e. c. e. p. a. r. t. i. f. i. c. i. u. m. i. n. t. r. i. n. e. c. e. i. n. i. p. s. o. i. n. t. r. o. d. u. c. t. y. e. x. q. u. o. i. n. f. o. r. m. a. n. e. g. o. t. i. a. n. g. a. d. p. r. o. q. d. i. n. q. u. o. a. n. y. r. e. d. d. i. t. u. r. o. b. h. y. d. i. f. f. i. n. i. s. e. x. t. r. i. n. e. c. e. e. t. f. u. d. a. m. q. u. a. l. i. t. e. r. e. d. d. o. a. n. y. f. o. r. l. i. t. e. r. n. e. g. o. a. n. y. e. t. s. i. m. i. l. i. t. e. r. a. d. p. r. o. q. e. x. q. u. o. d. i. t. a. t. r. o. l. u. t. i. o. e. t. d. i. s. p. a. r. i. t. a. s. e. t. d. i. s. p. a. r. i. t. a. t. i. o. n. i. s. a. r. g. u. t. a. d. n. a. l. q. d. n. o. s. o. l. u. t. i. o. n. i. s.

Arguitur ob hys scilicet debet ee vniuocus; d. e. n. g. r. e. a. l. e. e. t. r. a. m. y. n. e. q. u. e. u. n. t. v. n. i. u. o. c. e. d. u. e. n. i. u. e. q. a. r. t. i. f. i. c. i. u. m. r. e. s. u. l. t. u. s. e. x. r. e. a. l. i. e. t. r. a. m. y. n. e. q. u. i. t. e. e. o. b. h. y. l. o. q. u. e. m. a. x. i. m. e. p. r. e. e. n. g. r. e. a. l. e. e. e. n. g. s. i. p. u. t. e. r. t. a. l. e. e. t. e. n. g. r. a. m. y. e. n. g. h. y. q. u. i. d. d. h. a. u. i. u. s. m. o. d. i. e. n. n. o. n. e. q. u. e. u. n. t. v. n. i. u. o. c. e. d. u. e. n. i. u. e. d. t. g. h. y. a. n. a. l. o. q. u. e. i. n. t. o. t. a. d. m. u. n. g. r. o. l. u. t. i. o. n. i. s. d. e. r. e. a. m. a. x. i. d. i. s. t. i. n. g. u. o. m. e. n. s. n. e. q. u. e. u. n. t. v. n. i. u. o. c. a. d. u. e. n. i. u. e. i. n. t. e. e. n. g. s. d. d. a. m. i. n. g. i. n. t. e. e. o. b. t. i. n. e. n. g. m. i. n. g. s. i. c. d. e. u. s. e. t. c. r. e. a. t. u. r. a. s. u. b. s. t. a. e. t. a. c. c. i. d. i. t. q. u. e. d. i. u. e. r. s. i. m. i. a. i. i. n. t. e. e. e. n. g. s. v. n. i. u. o. c. a. d. u. e. n. i. u. e. i. n. t. e. e. o. b. h. y. s. p. e. a. l. f. i. c. a. t. i. o. n. e. m. a. t. h. a. p. h. e. e. t. r. a. o. v. n. i. u. o. c. e. q. u. o. t. o. p. t. i. m. e. i. n. q. u. i. t. c. a. r. l. e. t. a. n. i. g. l. e. a. q. u. e. i. n. v. n. o. q. m. a. x. i. m. e. d. i. s. t. i. n. g. i. t. a. d. a. l. i. u. d. h. a. s. e. q. u. i. t. p. o. s. s. i. t. v. n. i. u. o. c. a. d. u. e. n. i. u. e. q. u. a. r. e. e. a. q. u. e. i. n. g. e. n. t. i. n. a. x. i. m. e. d. i. s. t. i. n. g. i. t. p. o. s. s. i. t. v. n. i. u. o. c. a. r. e. i. n. g. s. e. q. u. i. t. a. d. g. e. n. u. s. o. b. h. i.

Deinde aliter respondetur p. r. a. t. u. m. m. e. g. a. n. d. o. m. a. x. i. m. e. q. u. o. d. a. l. i. u. d. e. o. b. h. y. s. c. i. l. i. c. e. t. b. e. n. e. e. e. v. n. y. a. l. i. u. d. v. e. r. o. e. t. b. e. n. e. e. e. v. n. i. u. o. c. a. q. u. i. r. e. q. u. i. r. i. t. a. d. r. a. n. g. o. b. h. i. n. a. d. l. y. e. t. r. a. o. e. q. u. o. p. e. r. t. y. a. l. i. q. u. o. d. t. g. h. y. d. i. c. i. t.

Eniñbus realy, et rāny dō māy: adeny ut sic abstracty omice ab aliquo
 determinato, eniñ realy, et ab aliquo determinato ente rāny negomāy.
 igit dicitur e obly loqē tēhy abstractare ab ente reali, artificiali, et ab ente
 rāny loqō. et ita ē inferūy adeny ut sic dīmūssimē rāny: et in hoc
 rāny ē mōdy dūmāy nādequatō rāny. Q^o tō hūy loqā sit qualitatē
 plex, q̄ ex pluribus qualitatibus sponitā tēhy aliquibus rāny
 hūy. Sūy.

QVÆSTIO 4^a

Vtrum Logica Sit Qualitas Simplex. An Ex-
 pluribus Qualitatibus Composita?

Statutis Aliquibus Reseruntur Sententię Sūy.

Præterea dicitur quod dīmūssimē in omnibus scilicet topicitate et difficultate
 et specificatio hūy dicitur fore esse alibi dīmūssimē p̄stermināte ab au-
 toribus magis famelicis, dicitur in merito sane cuius inter p̄cipuas p̄miāy ad
 quomāy data sit, et licet cap^o p̄miāy p̄cipuas obtinet scilicet q̄ im-
 p̄sentē rāny p̄ hactē q̄, q̄ tota eius difficultas ad obly loqē p̄cip-
 pue dīvolūtā. imo et p̄io illius p̄fecta intelligētia aduc fore rāny sub-
 qua loqē eniñ p̄cipuas oportet, p̄cipuas tamē supponit obly mōdy rāny
 q̄ny fore subqua loqē et mōdy sciēdy quare quid quid a loqā, ut obly
 fore q̄ atingit rāny mōdy sciēdy atingit. dicitur v̄q̄ (et dicitur dicitur)
 licet ut dicitur a loqā atingit. n̄ tamē q̄ dicitur q̄ mōdy sciēdy.

Dicitur

ab omnibus debet supponit ut locus (quod dicitur) scilicet habitualis, qualis
 ē loqā dicitur, in quodā qualitate ex vi loqē demonstratōy rēctā p̄-
 mōdy rāny, quare in hūy adimāy demonstratōy rēctā facilliy quē
 quicq̄ facilitas habēhy nūcupata. et ne pluribus simul in mōdy
 supponit loqē et v̄q̄ scilicet in spēne atōma v̄itate specificā ab obly
 mōdy, seu fortiter subqua desumptā nullus dīponit in hūy p̄cipuas

Logas specie distat.

Ventum ipse indubius in loga ita sit qualitas ex habitibus
posita, ut plura demonstretur unus habitus ad quatuor alios plura quae
ita sit unus et indivisibilis habitus ut unus ad quatuor plura demonstra-
tor locale, nisi eadem omnes in loga demonstretur ad quatuor plura
itaque de qualitate positae scilicet eius discipulis, et fere in omni
inter omnes societates, quibusque paucis exant. Loga est simplex quali-
tate propugnata ab omnibus Thomistis, inter quos innumerari volumus ju-
nes magis Angelici perceptores nobis pateat. nostra 2° sequatur.

Nostra Conclusio 3^a Quartus.

Loga est simplex qualitas haec 2° expressa Angelici Doctoris 1° 2° 3° 4° 5° 6° 7° 8° 9° 10°
quanto in corpore ubi ita loquitur: habitus est perfectio potentiae, omnis ad perfectio-
nem proportionata suo perfectibili. unde sicut potentia dicitur una ad multa
extendit, ita quoque dicitur in aliquo uno, id est in quodam ratione obiecti, ita etiam
habitibus ad multas extendit. itaque habitus habent omnes ad aliquid unum, potentia
ad unum ratione obiecti et postea. si consideramus habitus, ita quoque se ex-
tendit, sic innumeramus in eo quodam multiplicitate, itaque haec multiplici-
tate est ornata ad aliquid unum, ad quod probabilitate respicit habitus, inde
ergo habitus sit simplex qualitas, in habitibus pluribus habitibus extendit ad
multa extendat se.

Enimvero nostrae Dicitur, quae sub hac diffinitione proportionata
indivisibilis habitus loga, ad quatuor plura demonstretur extendit ad omnes
Dicitur locale demonstretur: et loga est simplex qualitas, unum prae omnes Dicitur
locale dicitur in ratione modo dicitur specificatio loga, itaque in aliquo
uno: et ita indivisibilis habitus loga ad omnes haec Dicitur extendit. Itaque
eadem indivisibilis potentia intellectiva extendit ad omnes veritates inte-
ligibiles, quae dicitur in ratione vera specificatio in unum itaque in aliquo
uno, et ita omnes Dicitur locale dicitur in ratione modo dicitur specificatio
huc loga, itaque in aliquo uno, ad omnes sufficit unum, et indivisibilis

habitus loge. max et mix in certis. Ita (inquit Divus thomas) dicitur ex eo qd
habitus e perfectio potatis, omnis ad perfectio proportionata suopfectioni illi.

Res

pondeus. potatis in huius n dms, suaxi cy aliquo vexo determinato sic
q eadz simplis potatis sufficere ad omnes vexitates, aut rez vexo dms suaxi
cy actibus, aquibus generata, cyg actus sint diuimiles requit eadz habitus
se extz dere ad actus diuimiles illis, aquibus fuit gemitus = Puerus. sicut
habitus e perfectio potatis, ita actus e perfectio habitus; et tamz circa eadz
xans foris specificantur loge dgra plures actus spehe diuersi; q et da
xi potest plures habitus pariales in te se disti.

Sed hec responsio dicitur

ne Divi thome immediate procedit: necesse e potatis in huius n dms
suaxi cy aliquo vexo determinato, dicitur (inquit Divus thomas) ad
multa se extz dit, q illa multa dvenunt inqu ad gra ne obit, d omnes
dnes locales dvenit in xane specificantur a modi dca d: q eadz in a dmi
bilitz habitus loge, sufficit ad omnes illas dnes = preterea. licet habitus
dms suaxi cy sua causa e adequata, n tamz in adequata, d habitus in cau
sa e adequate ab actu, d potia, ab actu, et a principio quibus mixta: q
diu potatis adversarioz nulla e. imo re torquz in in ipsoz no habitus pe
omnis pot se extz dere ad id, ad qd se extz dit causa generis, d causa generis
loge e potia in huius n cy pncipis localibus, que ad omnes dnes loga
les se extz dit: q et eadz habitus gemitus ad omnes has dnes extz dit.

Diu

Et responsio adversarioz dicitur pte. no licet in eadz potia dgra disti
habitus; et varuz habitus diuersoz actus elicit; hoc ideo e, q specifican
tibz potatis vtilis e, que specificantur habitus; et specificantur habitus
vtilis, que specificantur actus: q eadz n admitemus actus loge e spe
cifican diuersoz actus dicitur nullae. imo ita re torquz in: ideo ac
tus loge n diuersi, q diuersa habet obta; d obit habitus loge n e ad
versus, d omnes s. modus sciendi ut sic: q habitus loge in quodales
cit ex plures habitibus, d e simplex qualitas.

Dices iterum: eodem modo philosophorum est de habitibus accidentibus, nam
distinguentur ut sic et specificantur totare habitus logice. habitus vero parcia-
les logice specificantur adiuuuntur modis sciendi, nimirum unus habitus parcia-
lis adfectionis, alius adiuuuntur. Et cum hi modi sciendi sint parciales
specie diuersi, etiam specificantes habitus specificentur parciales et diuersi.

sed

hęc diuersitas specificatiua parcialis habitus, ut intelligibilis et implicati-
onem respicienda est, ipsa admittit quod ponere prohibentur plures po-
tias intellectuales parciales in hoc ad intelligendum diuersas veritates,
plures potias virtuales parciales ad diuersos diuersos colores? plures
habitus charitatis parciales ad dilectiones Dei, et proximi? plures ha-
bitus parciales fidei ad hęc diuersa miracula? et alia absurda athe-
ologice reiecta? sicut et stat plures ex illis accidentibus et diuersis, et abeo-
dem simplici habitu dimanare, etiam stare potuerunt plures accidentibus
diuersis ab eodem simplici habitu logice dimanare.

In aduinde. Logica debet

supponi una in specie a thoma: non quod coalescere ex illis parcialibus ha-
bitibus. Ita per specificentur diuersis non quod resultare unus in specie a thoma:
dum illi habitus parciales et specificentur diuersi: et ex illis resultare non quod
una logica in specie a thoma: solum quod restat tribuere logicę quędam unitate
omni quę admittit, etiam impedit, et habitibus super naturalibus ponenda est
unitas. Præterea ideo ex philosophia et logica non resultat una specificentur
scilicet totalis ex parcialibus, quod non contingit sua obta sub ratione diuersi
materia scilicet, et iuxta aduersarij illi habitus parciales logicę non contingit
sua obta sub ratione diuersi modi sciendi: quod quilibet contingit suis obta
sub ratione talis modi sciendi: et ex eis non resultat una specificentur scilicet.

Dices.

domingus Maxam probatur logicę et simplicis qualitatis, et est una numeri-
ca; et unitas numerica male per unitate forli obta: et nostra ratio
nulla est mixta: ab unitate forli obta, sola unitas specifica desumitur,
unitas vero numerica desumitur ab unitate numerica subta: et unitas

Secunda Simplicitas ab-
 solute, et ex his necesse unitas numerica, nec specifica: q obitio maiori
 falsi supponit. anq pr: quantitas est una numero et tamq disposita, et n
 simplex: hoc est unius specifica, et tamq n e si plex, ad dispositio: q simplici-
 tas n e ex his n e unitas numerica, nec specifica. Ita d: et n e admic-
 tere mus = (quod falsi respicit omnes) simplicitates et unitates numeri-
 cas aduc optime probareta ex unitate fori obli: q raso. Dico thoma q spec-
 ficax e. anq pr. licet accidit hia absoluta indiuidua a subto n e se
 sumpto. Sciz tamq, que accidit hia respectiva n, indiuidua a subto n
 n e sumpto, p raso t e d i ad unitate fori obli: q ex unitate fori obli op-
 time probareta unitas numerica logic.

Ita demq. plures habitus su-
 per naturales, et pona aduc duxta ad veru a raso n e simplices qualitates: q
 talis simplicitas probari debet, ex unitate subto, obli, n ex unita-
 te subto n e in eod subto iuxta ipsos, res id est plures habitus dispositi ex
 parialibus numerice d i h i: q ex unitate obli: cur q id e d i h i n e u i t
 d i h i a d i c i m u s i d e m s i m p l i c i t a t e s e x s e e t e x h i s n e c e p r o f o r i u n i t a t e
 h i n u m e r i c a n e c s p e c i f i c a i n s a m v e r o q u o b i t i m e i n f e r a t e x u n i t a t e
 fori obli n e q u a s i m p l i c i t a t e s i t p r i n t y p h i n g s a d e s q s c i z a s o l o o b l i o f o r-
 li. Et sumpt. optime d i t a e x d i c t o t h o m a p r o b a m u s l o g q e s i p l i c i p
 qualitates ex unitate fori sui obli. Solvitur arguta ad hanc d i h i a.

Soluntia Argumenta Contraria Sextus.

Arguitur 1o facilitas ad actus circa d i h o n y n e f a c i l i t a t e s a d a c t u s c i r c a
 s i l o g y: q h a b i t u s l o g e c i r c a d i h o n e e d i h i n y a b h a b i t u c i r c a s i l o g y. I n a p a r t e
 e x e o q d h a b i t u s e f a c i l i t a t e a n q p r. n u t i u s h a b i t u s a d q u i r i t u s e f a c i l i-
 t a t m i n u s a d a c t u s s i m i l e s e s p q u o r g e n e r a t u s a c t u s c i r c a s i l o g y n e s i
 m i l e s a c t u i d i c t o c i r c a d i h o n y. q f a c i l i t a t e s a d q u i r i t a p a c t u s c i r c a d i h o-
 n y n e f a c i l i t a t e s a d a c t u s c i r c a s i l o g y. V n q i p r a e x p e r i e n t i a d i t a t i n h i s f a-
 c i l e s c i r c a d i h o n y m u l t o r e s p a r t e t d i f f i c i l i t a t e s c i r c a s i l o g y: q t a l e s d i f f i c i l i t a-
 t e s

Sunt autem: g. et habitus.

Pro solutione arguuntur in intellectu duplices et difficultates:
aliqua forte et in hunc modum; maius autem, et ex hunc modum. Quoniam ex defectu
in intellectu, seu inclinationis ad obiectum forte, cuius in hunc modum ad quodammodo adue
patitur difficultas in philosophia, cogit enim mouere, quod obiectum specificum
causis philosophia, et forte dicitur ab obiecto specificatum. Quod dicitur
difficultas, quoniam in mente ex defectu applicationis, quae applicatio fit
medijs speciebus, et eorum usu, et oratione, et huiusmodi difficultas
in exposcit nobis habitus, et mouere existens ad applicationem eiusdem habi
tus presentis.

Quod factum tenetur aduersarij in habitibus in hunc modum charita
tis, et fidei, qui simpliciter quatuor sunt, et tamen formalitate in intellectu
omnium, quod dicitur, quod difficultas intelligitur in intellectu, et facillime in ex
pedito aliquod omniterum, quod difficultas est in intellectu, ad aliquid quod nouum
habitus, charitatis, et fidei, et hunc modum. deinde quod in mente actus dicitur cir
ca dictionem, non ita facillime ad hunc modum actus, actus plures, quod ac
tus circa eorum dictionem dicitur, et tamen motus habitus, quod in intellectu
in noua applicatio presentis, quod dicitur doctrina, admittere tenetur
in forma ad arguendum, nego autem, ad quod prout dicitur in mente: nisi uim
maius dicitur deo, forte nego autem, similitudo forte dicitur in ex
tante forte specificatum actus, quod eadem est, ad hunc modum dicitur ad
quod prout dicitur in mente, difficultas, maius, et ex hunc modum, deo: in hunc
modum, et forte nego.

Replicatur actus huiusmodi dictionem habet obiectum specificum
et diuersum ab actibus in intellectu: g. huiusmodi actus si specificiter diuersum, et ha
bitus, quod prout dicitur, quod prout dicitur, quod dictionem, aliquid in intellectu
in intellectu, et actus huiusmodi in intellectu, quod dicitur, quod dicitur, quod dicitur
si specificiter diuersum ab obiecto: g. maius patet: quod actus dicitur in intellectu
omnium, ut dicitur, et dicitur, quod dicitur, ut dicitur, et dicitur, quod dicitur, quod dicitur
habet obiectum specificiter diuersum in intellectu, et dicitur deo, quod dicitur
et diuersum, quod dicitur, quod dicitur, quod dicitur, quod dicitur, quod dicitur, quod dicitur

Quia sit facultas ex parte divisionis, et alius circa syllog. Proportione posito in
intelle habere productio p[ro]p[ri]a circa diff[er]entia, stat error circa syllog. & talis
error non debet p[ro] habere dicitur quia sit facultas ex parte syllog.

Respondeo

Deo amari dicitur modo: ad idem diff[er]entia se extendit sub ratione motiva
sub qua diff[er]entia p[ro]p[ri]a opposita sub ratione sub qua motiva dicitur ad idem, et ne-
go sig. ut actus dicitur circa diff[er]entia ip[s]a attingat q[ui] modus, sed dicitur pro-
ducit facultate ad omnia extrinsecam modi. Sec[un]do dicitur participat[ur] ad
quod licet actus n[on] sit data bene habere, quia in inferat effectus. Sec-
unde dicitur habere causam, quia ut dicitur et habere legem, n[on] a solo actu pro-
ducitur, sed simul a potentia intellectiva, et principis, quia ad omnia in tra legem
licet se extendit, sicut propter eadem rationem, et si actus transcurrentes sint ge-
nerat[ur] habere p[ro]p[ri]a legem p[ro]manentes in sententia. Itaque ad diff[er]entia dicitur
quo amari: stat error ex parte syllog. ex defectu habitus, & ex defectu applica-
tionis ad idem. ut error circa syllog. vincatur, n[on] requiritur productio non
aut habitus, sed sententia, et applicatio p[ro]p[ri]a.

Arguitur 3°, quod licet demons-

tratio habet viam generat[ur] habitus, & productio habitu legem, p[ro]p[ri]a demons-
tratio, circa diff[er]entia, n[on] alic[ui]a circa syllog. elicita nobis habitus generat[ur].
Deo p[ro]p[ri]a dicitur habitus producere iniquitatem, sicut in sententia esset potentia ad idem
illis producitur. 2° quod nobis actus nobis exposulat effectus, & nobis demons-
tratio nobis habitus producitur in ista, & elicita dicitur demonstratio e[st] circa di-
ff[er]entia, n[on] alic[ui]a ip[s]a diff[er]entia elicita nobis habitus ex parte diff[er]entia generat[ur].
v[er]o alic[ui]a sicut in sententia esset potentia de demonstratio, et nobis actus nobis
effectus n[on] habere. Respondet ergo ad idem.

Respondeo Deo autem negat

do sig. n[on] licet demonstratio esse possit producere habitus, ip[s]a actus
n[on] producitur p[ro]p[ri]a dicitur ex in dicitur potentia sub h[ab]itu, in quo rep[ro]p[ri]a negat
unt duo accidit[ur] solo numero dista nec p[ro]p[ri]a alic[ui]a potentia e[st] sicut
in sententia, h[ab]itu q[ui] dicitur e[st] esse p[ro]p[ri]a producere habitus in iudicio, h[ab]itu
q[ui] p[ro]p[ri]a dicitur p[ro]p[ri]a, in quo dicitur illi dicitur, et applicat[ur] ad aliud in h[ab]itu.

Ad q^o p^onc^o dicimus nobis actus n^o ex postulare effectus & nobis productus
sufficiat q^o aliquis huius d^oz pl^oz: in t^o h^ona e^o in e^one scata, q^oz n^o habet de
bis productus, d^o n^o m^o illud d^oz pl^oz.

Dices habitus log^o ad quibus p^oac-
ty circa d^offon^o p^o actus erga silog^oz realiter auget, v^olti^o s^oten^o d^o hoc
fieri nequit nisi p^o production^oz nobis habitus: q^o max^o p^o actus q^o p^o demon-
strat erga silog^oz realiter p^oficita habitus p^oz exist^oz, h^oz et h^oz ut ait
D^oct^o thomas, cum h^oz s^oten^oz fit p^o adic^oz, n^o vero. cum h^oz ex d^oz
m^oz deca max^o negoti^oz, ad p^oz dico p^o demonstrat^oz erga silog^oz
p^oficit habitus p^oz exist^oz, t^oz s^oten^oz n^o vero p^o habitus d^oz bo^o p^oduc-
ty. q^o vero talis exist^oz exist^oz m^oz habitus super actus, t^oz d^oz
m^oz da in lib^oz d^oz generatione, circa ent^oz h^oz qualitat^oz ad q^o p^onc^o
dico D^oct^o thomas solus velle cum h^oz exist^oz s^oten^oz p^o adic^oz
exist^oz m^oz ad actus et obta ad q^oz antea n^o se exist^oz debet, ad d^oz h^oz na^o
z cum h^oz in d^oz s^oten^oz, q^o v^olti^o fit p^o max^o radicatio^oz in sub^oz.

Sequitur
d^oz q^oz p^olicat qualitat^oz simplic^oz, et indiuisib^oz d^oz h^oz q^oz ad aliqu^oz,
et q^oz ad aliud p^omanere, d^oz man^ote log^oz circa d^offon^o p^o d^oz h^oz
ca silog^oz n^o e^o qualitat^oz simplic^oz, et indiuisiuit^oz m^oz p^oz: s^oten^oz s^oten^oz
ca d^offon^oz, ex p^olicat^oz actus exonei erga silog^oz, p^oz habitus exonei p^oz
max^oz, et h^oz m^oz habitus exonei d^oz h^oz habitus s^oten^oz
log^oz erga silog^oz: q^o Respond^oz: q^oz log^oz licet in h^oz ualiter in-
diuisib^oz, s^oten^oz h^oz m^oz h^oz licet in d^oz s^oten^oz p^oducto
habita exonei circa silog^oz d^oz h^oz habitus log^oz n^o absolute, et in-
h^oz h^oz, d^oz ad silog^oz s^oten^oz et applicat^oz, sicut q^oz b^oz q^oz abs^oz d^oz,
n^o d^oz h^oz form^oz absolute, d^oz in form^oz h^oz, et v^olti^o h^oz m^oz apli-
cat^oz.

Sufficiat obta p^o toto tractatu p^oociali^oz ex quibus h^oz exi-
t^oz h^oz d^offo log^oz artificial^oz in h^oz m^oz: log^oz e^o s^oten^oz p^octica
et artificial^oz directiua in h^oz m^oz s^oten^oz d^oz s^oten^oz, usq^oz
stabilitas maneat log^oz, n^o s^oten^oz absolute et simplic^oz h^oz s^oten^oz p^octi^oz.

Locogeneris ppd dicitur loga cy taris scilicet et hinc speculatiuis, qui bus di-
ferit per praenitigita et ad alij praenitig que vero aris n is, differit per
ly an' artificialis extore, parly ultimo digyt logg ab omnibus alijs
scilicet: cyquis ultima difia hinc dicitur de beat arane forali sub qua scia
ultimo specificate, et hinc in loga ut raa modi scilicet de late sumph op-
tine taris parly loga ultimo difie ponit. tractatus hinc de ente rami.

TRACTATUS II. DE ENTE RATIONIS.

Tractatus hic de ente ratiōis ad id quod expectat metaphisica cuius manū e-
entia matas investigare; de quibus ratiōis notitia vtilissima videtur hinc
ad ea quae de oblo loge dicta sūt clarius percipiēda, hinc ad ea quae de or-
libus, et praedictibus dicitur ideo tractatus istius de ente ratiōis in dnu-
on; iuxta dnuum philosophorum, hinc impetretur explicare oportet,
et quod de dicitur seofeat. de loge de tra entia ratiōis dicitur.

QUESTIO PRIMA

An Entium Entia Rationis & Primus.

Entium ratiōis dicitur tale ab inhi, qui ratiōis ratiōis; dicitur hinc plures or-
nē ad inhi et hinc in hinc ratiōis hinc plures talis dicitur de monstratōis.
nā aliqua entia dicitur ratiōis, eo quod effectus hinc ab inhi procedit, et
hinc modis sūt omnes actus inhi, alia vero dicitur talia quae subie-
ta in inhi, ut scilicet, species, et omnes habitus intellectuales. alia de-
omni quae vnicē habet es ob hinc in inhi ferre, et hinc entia dicitur
proprie ratiōis, hinc vero, et de hinc nomine dicitur sine proprie ta-
lia dicitur, nā reuera entia sūt talia quae de hinc hinc hinc, proce-
dit per se in mouensia.

Circa quod differunt qui entia ratiōis nā pa-
rēt, ut Barrius Spinula, Patet in tomis Perez quibus sub e-
ripit Patet in tomis 2° selectiones disputatiōis de exione
mona et quod mēis enouisiōne cy de sedere congh scilicet quae dicitur
nā familiē moderam plus noua hinc quae soliditati dicitur, mēis.

Denominatio exnenseca a cognitione: q̄ est ens rami. p̄ mix: cogno-
 tio cognosces p̄ uatione ut ens cognosces est ens dicitur ab ipsa
 cognitione ut pote ob h̄c illius. d̄ denominatio exnenseca dicitur n̄ ē
 ea cognitione aqua dicitur: q̄ illud ens cognosces n̄ ē denominatio
 exnenseca, d̄ ens rami.

Respondens 2° dicitur quod dicitur in eo cerby m̄
 nil aliud dicitur quod rami, cerby, et omnino quod omnia enna realia:
 ad quod q̄ p̄ omnia ens rami = d̄ dicitur 1° dicitur in h̄c dicitur in eo cerby, dicitur
 ut est h̄c omnino cui repugnat existere: q̄ omnia illa n̄ ē realia: q̄
 rami. 1° dicitur patet n̄ ē uero in eo rami, et cerby impossibile ē t̄ h̄c habet
 ē ob h̄c in h̄c finis: n̄ realia d̄ rami. dicitur 2° et simul roborata
 dicitur. Actus negat ens rami habens omnia enna in h̄c dicitur
 hac re dicitur, app̄ h̄c dicitur h̄c sub dubio illud ipse ens rami habet
 ē ob h̄c in h̄c cui est h̄c negat d̄ illud ens ab ipse app̄ h̄c
 n̄ ē ens reale, n̄ cuius est h̄c negare n̄ potest: q̄ est ens rami.
 d̄ dicitur. Soluitur obiectio dicitur.

Solutio Obiectiones 5° Tertius.

Ad 2° omne ens p̄ h̄c dicitur aliquid causis habere debet nulla
 ē causa enna rami: q̄ dicitur. n̄ aliqua esset causa maxime
 in h̄c, dicitur n̄: q̄ p̄ max: in h̄c ē causa realia causis media causalit̄
 tate realia, q̄ causa realia media causalitate realia requirit effectus n̄
 realia causare: q̄ ad dicitur dicitur omnia, n̄ p̄ omnia, et similit̄ ad
 p̄ h̄c, et ad p̄ h̄c dicitur dicitur max: dicitur omnia requirit effectus n̄ realia cau-
 sare p̄ omnia, et directe dicitur omnia: dicitur et directe n̄ p̄ omnia, causa
 realia influens media causalitate realia solus exigit realia p̄ h̄c
 tate dicitur p̄ h̄c dicitur, qualis ē dicitur n̄ h̄c respectu in h̄c, n̄ in effectus
 dicitur, in dicitur, et p̄ h̄c dicitur p̄ h̄c dicitur, qualis ē ens rami.

Replicans.

causalitas influens in illis effectus dicitur. ē intellectus, dicitur dicitur causa
 ritas realia: q̄ est effectus dicitur realia esset: dicitur max: ē intellectus

Vt fignō ē et causa metaphoricā dōdō māng, ut causa realij vero et pro-
 pria nego māng, et dī quō māng: Intellectō ē causalitā realij respectu
 laij dō: respectu laij nego māng, et dī quō māng: Intellectō ē causalitā
 realij, nō actus fignōs enī fignō nō ē dī intellectō respectu hī laij ē fignō
 pneg: q̄ adue respectu hī laij ē causalitā realij: q̄ et fignō laij
 realij est.

Respondeo ad quōd māng: ē realij in hī tūc, et quāsi
 amari dōdō māng: forūter, et pro expreſſo nego māng. licet @ ac-
 tus fignōs sit actus realij, hoc tūc explicat respectu hī laij realij nō
 @ respectu hī laij rānj, in oīe ad quō vīce explicat, et causalitā me-
 taphoricā est p̄p̄riū. et arguē q̄ tūc replicat in tūc in causā in fī-
 mita pro dū q̄ tūc dī effectū fignō. et in actione generā tūc q̄ p̄-
 tūc ē, et licet habeat pro hīo laio effectū p̄p̄riū dī formā generā
 habet @ pro hīo laio effectū negatī dī dū tūc formā p̄p̄riū dī tūc.

Quē dī implicat enī rānj cognoscē ab in hī q̄ et implicat ex hī hī ta-
 ly enī. enī p̄p̄riū in hī negatī cognoscē ab hī mī p̄p̄riū illud re-
 p̄p̄riū tūc q̄ dī implicat p̄p̄riū negatī enī rānj q̄ p̄p̄riū ē
 illo p̄p̄riū necesse ē realij, nec rānj. nō in quō tūc q̄ enī realij negatī
 rānj rep̄p̄riū ut p̄p̄riū nullū habent cyō similitudinē, nō rānj
 p̄p̄riū ē sub hīe in hī q̄ enī rānj rep̄p̄riū: q̄ dī quō mā-
 ng māng p̄p̄riū illud rep̄p̄riū tūc dī laio dī laio dōdō māng: laio p̄p̄riū
 enī nego māng p̄p̄riū. itaq̄ enī rānj nullū habet p̄p̄riū p̄p̄riū
 cognoscē in @ p̄p̄riū realij laio rep̄p̄riū tūc enī realij, et laio ip̄s
 enī rānj.

Dices qd ē in hī p̄p̄riū fuit in hī enī: d enī rānj nullū mo-
 do sensibū p̄p̄riū: q̄ nullo modo cognoscē p̄p̄riū. Respondeo enī rānj
 ē in hī nō forūter ē p̄p̄riū p̄p̄riū: d occasionalitē: et p̄p̄riū a-
 liū p̄p̄riū p̄p̄riū enī māng: et māng realij, et hī p̄p̄riū
 p̄p̄riū occasionalitē fignō enī rānj: in hī p̄p̄riū: q̄ nullū dabit enī rānj
 in hī dō, q̄ quōlibet rep̄p̄riū tūc p̄p̄riū enī hī realij hī p̄p̄riū rep̄p̄riū

Per se pure obhby. L' d'fert ony rany ab onte realit' g' parte ce pure obh-
 by d'nhu' m'as p'ri: null' g'ng' r'are p'v'it' g' p'p'ibile habet ce pure
 obh'ca in'nt'he f'imp'ete d'ng'ce p'p'ibile in' d'p'p'ca f'ea af'ic'one in'ky' r'ar-
 it'at' s'ug' r'any' c'g' c'g' ap'p'ud'ine d'v'it' g' p'p'p'ure obh'by ab'it-
 he d'f'ic'ng' d'f'ert ony rany' aq'uo' g' g'ente r'ar'.

1° d'ng' rany' d'v'it' h'it
 in' aliquo medio in'ca ony r'ale, et p'v'it' m'it' ng' d'ete r'ar' p'v'it' h'e
 p'at' in'it'ere, et d'v'it' h'it r'ale r' n' e'it'ere, d' illud ce pure obh'by, e'
 med'ng' in'it'ere r'ale, et m'it' h'it aq' aliquo modo c'v'it' h'it, et r'ale r' n' e'g'
 v'it' g' in'it'lo ce pure obh'uo r'ale loqu'at' ony rany' c'ca. 2° d'ng' rany'
 rany' n' habet s'uy' te extra in'it' h'it, ali'ng' nec in' h'it in'it' h'it, nec ac-
 t'ng' p'v'it' h'it, et hab'it'ng' in' d'lect' h'it' g' g' g' om'ia en' h'it r'ale r' n' r'ale
 r'ng' in'it' h'it sub'lect' g' m'it' h'it ce d'v'it' h'it by ony rany' a' g'ng' r'ar' p'v'
 m'it' h'it illud ce pure obh'by ab'it' h'it d'f'ic'ng'. S'elay' r' arg'uta d' d'ng'.

Subiunctio Argumenta d' Bur.

Arguta que fieri possunt d' h'it g' p'v'it' h'it d'ng' d'v'it' h'it r'equ' h'it d'v'it' h'it
 arg'ue' d'v'it' h'it d' h'it g' p'v'it' h'it ex p'v'it' h'it by in' p'v'it' h'it r'ale r' n' r'ale
 ex p'v'it' h'it by in' c'v'it' h'it h'it by r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale
 s' a r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale
 m'edo d'ng' r' ng' d'v'it' h'it n' ap' m'it' h'it r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale
 r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale
 n' m'it' h'it ony rany' e' d'v'it' h'it r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale
 r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale
 g' r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale

Dicitur hoc

ony rany' m'it' h'it r'ale r' n' r'ale d'v'it' h'it r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale
 et r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale
 rany' m'it' h'it r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale
 Respondet aliquis: hoc d'plex' m'it' h'it r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale
 r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale r'ale r' n' r'ale

Romani. et licet motus realiter significatus cy auro n. ut verus motus,
 bene @ motus significatus cy auro obh'ue. ad dy dico ens f'ichy vltate n
 dicere f'ichone d'it' h'ue. d' illg necesse a'io p' sup'ponere n' qu'q' caus' f'ic
 ca'g' aqua toty ext'it' e'ce de' n'ominat' f'ichy. sicut ens p' d'ucty ot
 talen' d'it' h'ue p' actiony p' d'ucty d' illg et caus' f'ic' d' sup'ponit.

Arquet
 d'und' d'na d'g part' d'nt' e'ia' ens' r'ant' neq'it' d'it'ere in'at'ipio d'fec
 t'it' d' d'it' h'ue. d' illud e' d'p'are obh'by d' f'ech'it' e' et d'it'nges: o' in'illo d'ia
 ens' r'ant' d'it' h'ue. m'it' p'x: illud e' obh'by p' d'et' a' f'ichone' d'nt' d' f'ic
 no' d' f'ech'it' e' et variabil' e' p' d'it' h'ue' i'nt' h' f'ing' d' h' g' n' d'ic'om' d'g
 e'ia' ens' r'ant' d'it'ere in' d' p'are obh'ue. n' d'it' h'ue' f'ic' e' d' d'it' h'ue' d'
 sum' p'lo u'omate. et quoad p' d'it' h'ue' e'ia' d' i'nt' h'ue' r'ant' d' f'ech'it' e' in
 d' p' d'it' h'ue' a' f'ichone' i'nt' h'ue'. d'na' i'nt' h'ue' p' d'it' h'ue' ad'ua' n' g'
 mate' sum' p' h'ue' f'ic' h'ue' d' ad'ua' p' r'ant' h'ue' p' d'it' h'ue' a' f'ichone' i'nt' h'ue' d' illa
 e' obh'by quomodo cy d' sum' p' d'it' h'ue' d' f'ech'it' e' et variabil' e' e'.

Ad argu'nt
 op'ime r'esp'onsy e' ad' d' p'lic' d' d'eo' ann' d'it' h'ue' d'it' h'ue' p' d'it' h'ue' a' f'ichone'
 exercit' d' n'ic' n'ara' u'ob' d'it' h'ue' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' n' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue'
 d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue'
 e' obh'by conot' a' f'ichone' i'nt' h'ue' ext'it' e'ce. et p' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue'
 b' d'it' h'ue' nec conot' a' f'ichone' d' d'it' h'ue' f'ing' d' h'ue' d' f'ichone' signat' g' h'ue'
 e' f'ichone' p' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' p' d'it' h'ue' e' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue'
 f'ech'it' e' et i'nt' h'ue' d' d'it' h'ue' e' et i'nt' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue'
 d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue'
 d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue'

Sed aduc p' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue'
 debet e' r'ea' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue'
 r'ea' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue'
 l'it'ea' n' e' d' r'ea' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue'
 t'ay d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue' d' d'it' h'ue'

lex cognoscibile n̄ ē. 2° ē obh̄y ē ēē cognōh̄y d̄ eia ent̄y rāmy n̄ ē ēē cog-
nōh̄y. o nec ēē obh̄y mix p̄r omne cognōh̄y p̄rūy ē cognoscibile, d̄ eng rā-
my n̄ ē p̄rūy cognoscibile, quā cognōh̄y. o mix p̄rūy ing eng rāmy p̄rūy quā sit
cognōh̄y m̄h̄l ē. o nec cognoscibile ē. **¶** Eng rāmy t̄vere d̄i h̄t̄ n̄llo ē ob-
h̄y, s̄ h̄t̄ n̄l, n̄ hoc d̄y: o f̄ic̄ia ē firmam̄y eng rāmy in illo ē obh̄y d̄y
t̄ere. n̄ h̄y: o eng rāmy ē aliq̄ v̄y eng ng d̄o q̄ v̄y eng n̄ ē aliq̄ v̄e
n̄e aff̄imari n̄ p̄l.

Sed h̄c licet subtilit̄ n̄ v̄y q̄t. ad h̄y d̄i q̄d̄ m̄y: d̄ h̄t̄
ēā realit̄ē cognoscibile ex h̄n̄seca d̄o m̄y: in h̄n̄seca r̄go m̄y
et h̄a d̄i q̄d̄ m̄y, et h̄y p̄rōy. cognoscibilit̄. **¶** Realit̄ in h̄n̄seca ē
p̄rōy r̄ōy ent̄y realit̄ n̄ ē ent̄y rāmy, q̄t h̄y ē cognoscibile ex
ārit̄ē ex h̄n̄seca, realit̄ē n̄ ex parte ent̄y rāmy, d̄ ex parte cog-
nōh̄y realit̄ et h̄y, q̄t explicari, et in t̄ax̄ p̄t̄ in negat̄ōn̄ib̄y
p̄rōy h̄ōn̄ib̄y, et quē m̄y, quē ent̄ā realit̄a p̄rōy n̄ h̄y, et t̄ax̄ s̄
posit̄ive, et realit̄ē cognoscibile.

Ad d̄y, n̄ loquar d̄ cognōh̄ōne spe-
culat̄iva, d̄ico eng rāmy d̄i h̄t̄y p̄rōy ēā speculat̄iva cognoscibile
d̄y quā speculat̄iva cognōh̄ō. n̄ v̄y loquar d̄ ēē p̄rōy cognōh̄ō et
d̄ h̄t̄ h̄ōn̄ib̄y ent̄y rāmy, d̄ ex m̄y, r̄go m̄y. **¶** p̄rōy m̄y et h̄y m̄y
n̄, n̄ licet ēē quā n̄ d̄i h̄t̄ in cognōh̄ōn̄ib̄y p̄rōy cognoscibile s̄ quā
cognōh̄ō: q̄t ēā ent̄y rāmy ēēē cognōh̄ō. **¶** Instat̄, ne quē p̄rōy
ēē cognoscibile: cognoscibile s̄ quā n̄ m̄y, n̄ ē. **¶** Eng rāmy p̄rōy
ēā cognōh̄ō n̄ m̄y s̄ quā ēē cognoscibile ex ēē p̄rōy q̄t ac-
t̄ē ex ēēē cognoscibile p̄rōy cognōh̄ōn̄ib̄y ent̄y rāmy ex ēēē s̄ m̄y.
m̄y.

Pro solut̄ōne t̄er̄c̄ij n̄oto ex d̄ico thoma q̄d̄ r̄eḡy n̄ d̄y
lex v̄y realit̄, et p̄rōy d̄i d̄i ēā d̄i p̄rōy d̄i d̄i, et alit̄ p̄rōy
n̄ v̄y p̄rōy p̄rōy: h̄y v̄y d̄i ēā d̄y, v̄y d̄i d̄i d̄i d̄i
et r̄ōy d̄i q̄t ē p̄rōy ent̄y realit̄, et alit̄ obh̄y, et d̄emonstrat̄
h̄y q̄t ē p̄rōy ent̄y rāmy ex quā ad r̄ep̄l̄cā r̄ep̄nd̄o eng rāmy

J

Nominata in fortiter viuis. Patet namq[ue] ut supra arguimus, idē videlicet
vires parietis, ac parietis in fortiter viuis.

Contra 2°. Ut patet in nominata fortiter ex-
tincte viuis in requirit in virtute receptio virtutis in pariete: q[uod] sufficit q[uod] virtus in ad-
tate parietis tunc. An[te] p[ro]p[ter] Denominatio fortis in virtute potest in virtute receptionis fieri in-
subto: q[uod] Denominatio fortis extincte virtuti talis receptionis in virtute fieri non existit. Na[m]q[ue]
p[ro]p[ter] h[oc] in hoc dicitur quod Denominatio extincte ad in virtute q[uod] in virtute prouenit a-
fia in virtute in subto recepta; nec in Denominatio extincte. 2° q[uod] effectus fortis fieri
nihil aliud e[st] q[uam] ip[s]a fia ut comunicata; Denominatio e[st] effectus fortis fieri Deno-
minant; q[uod] Denominatio in virtute prouenit a fia in virtute comunicata, Denomi-
natio in virtute a fia tamq[uam] comunicata extincte, quare fortasse nullus.

Reb[us] 2°:

q[uod] ad hoc ut paries dicatur fortiter viuis, talis requirit q[uod] virtus comunicata parietis p[er]
modu[m] fieri in virtute, et q[uod] paries p[er] modu[m] sub h[oc] talis fieri capiat; q[uod] totu[m] e[st] opus ratiōis, cu[m]
paries in parietis in municata, nec paries sit reale sub h[oc] virtutis - sed dicitur ut paries
dicatur fortiter viuis in requirit, q[uod] virtus in h[ab]eat, q[uod] tamq[uam] adh[er]eat parietis; nec q[uod]
paries sit sub h[oc] in h[ab]eat, d[icitur] tamq[uam] adh[er]eat; ad hoc sufficit realis tendentia vir-
tutis in parietis; q[uod] nullu[m] dicitur ens ratiōis. Max[ime] admittunt auctores huius solu-
tione[m]. Alii probant p[er] hoc q[uod] virtus extincte parietis in municata, illi adh[er]eat, et
fia extincte, et paries e[st] illius sub h[oc] adh[er]eat; d[icitur] virtus in aliter extincte parietis
municata, nisi quatenus ad ip[s]u[m] se tendit: q[uod].

Ita 2°: fieri respectus in vobis dicitur
fieri realis in vobis, in quo; de h[oc] in h[oc] adq[ui]s tendunt; d[icitur] virtus e[st] fia respectus; q[uod]
fia realis e[st] h[oc] in h[oc] adq[ui]s tendit. Max[ime] p[ro]p[ter] fieri respectus necesse est h[ab]ere in h[oc] ratiōe
sub h[oc], de h[oc] ad aliquid se tendit: q[uod] in vobis in fieri realis in vobis in quo; et h[oc]
in h[oc] adq[ui]s tendunt. In ratiōe o[mn]i[n]e: q[uod] fia extincte ad h[oc] in h[oc] in virtute non existit
sub h[oc] p[ro]p[ter] et ratiōe d[icitur] tamq[uam] sub h[oc] in h[oc] p[ro]p[ter] et ratiōe: q[uod] h[oc] paries viuis p[ro]
hoc q[uod] virtutis in h[oc] qui p[ro]p[ter] requirit fictio aliqua parietis ut sub h[oc] p[ro]p[ter]
virtutis in h[oc].

Reb[us] d[icitur] q[uod] Durando q[uod] licet e[st] fortiter viuis amant[ur] et sit

J

Vincij in paxietz.

Replij. Vincij Anominans pa-

rietz dat illi aliq' ee. In prout e in p'oa: q' prout e in paxiete. Ergo illi inhiet. Alia
patet: n'q' vincij prout e in p'oa vincia inhiet hoc exchy videns; n'q' hoc exchy vincij
vincij. Vincij prout Anominat vincij e paxio et n' actio; d' prout tendit ad paxietz e
actio, et n' paxio: q' prout tendit ad paxietz ipius forliten vincij n' Anominat.

Prosoluto-

ne notat: qd' paxio e duplex (sicut dicitur in 2o de celo) alia intrinca et lyca. Alia extrin-
ca, et lyca dicitur in q' realij n' ut d' amobij. 1a casualitas p'oz paxioz ipius intrinca p'oz
vincij. 2a appellatur paxio lyca n' q' realij n' ut d' amobij explicatur ut casualitas p'oz
paxioz ipius extrinca p'ficiens. Itaq' vincio het recepty actioz, et recepty paxioz
extrinca: prout actio Anominat p'oz videns, et ut paxio extrinca obij vincij. Ex
quo ad duplices d' p'oz manz: dat illi aliq' ee extrinca, ad manz intrinca, n' q' o
manz, ad manz, et n' q' o. Itaq' dicitur e qd' vincio Anominat vincij n' p'ote e in p'oa
nec in obto; d' ut tendit ad obij sub munere paxioz extrinca. Ad lyca d' qd' vi-
cio prout Anominat vincij n' e actio, d' paxio; n' quidz intrinca, et lyca d' extrin-
ca, et lyca d' ut explicatur e.

Replij: qd' ut paxies dicatur forliten vincij requiritur qd' ac-
tio et illi ee p'oz paxioz extrinca; q' et requiritur qd' paxies recipiat tale ee.
at n' illud n' recipit: q' p'oz. 1o obij e fra extrinca specificans, et Anominans
n' acty ut in ipius obij tendentz; q' vincio p'ot tendit ad obij nequit ee fra extrinca
specificans, et Anominans obij n' q' p'oz. 2a patet ex eo qd' n' recipiat mu-
nere casualitas in eodz q' acty. Invidens, et vincij n' secreta dicta: q' in p'ortant fraz
acty. Sed fra h'oc acty e vincio p'ot exiit app'etuz: q' fra n' e vincio p'ote-
xilit p'oz.

Ad lyca d' qd' ut paxies dicatur forliten vincij requiritur qd' vincio reci-
piat ex paxiete n' intrinca et ut in obto inhij vincij. d' extrinca, et ut in obto a-
d h'oc qd' reale e. Ad lyca d' qd' vincio het munus actioz, et pa-
xioz extrinca, ita paxies het munus obij, et munus subij ad h'oc vincij. Paxies
ipius sub munere obij e fra extrinca specificans vincioz ut actioz; et sub
munere subij ad h'oc vincij, n' specificat, d' specificata aut' vine ut explicante

Munus paronij extitit. Obij qd hnt specificane obijue achy: achy v obijue n specificat obij: et ita vitata mutua causalitas in eodis q cas.

Ad 3y dicitur anj: n ocreta ditinta ex pte subh: do anj: ex pte fit subdij: do: n ditia an: nego anj: ex pte nre nre viduali- ter: do anj: et dicitur dicitur eodis modo. Lad qd in hntas vionij: qz sub munere actioij vilitat scilicet vilitas, vilitat scilicet vilitat sub munere paronij extitit. rade ditioij nre vidualij inter hntas mutua repert. Sicut in omnia plura ex aduersariis ead on hntas e actio et pario ly ee, et tamen p vte pcedit ab agente, vilitat scilicet agens, et p vte capita in passio vilitat scilicet passio.

Ad 2y qd Durando. In cogitatu tantu hnt et obijue in in hnt: q talij dno mino equid rati. Anj p: et mon auctu v. hnt ee pure obijue q hnt pure ee cogitatu: q ee cogitatu ee pure obijue. Ex hnt: implicat Deu recipere alij ee reale in hnt pte. Deu in hnt pte suscipit dno mino cogitatu: q talij dno mino n ee reale, d rati. Ex hnt: hoc cogitatu cogitatu resultans ex Deo p modu subh: et ex cogitatu cogitatu pte, n ee cogitatu reale, h ee cogitatu, in creatu? N ly, nq subh: in creatu ee. Non ly, nq fra e creatu: q implicat tale cogitatu ee reale.

Ad arguunt nego anj. Ad pte dicitur anj: q hnt ee cogitatu pte, nego anj: q hnt ee cogitatu fictiu, et aliter accipit subdij: do: ee cogitatu extitit, nego anj: ee cogitatu in hnt ex cogitatu fngente resultans, do anj. Ex quo vitat monz auctu hnt ee pure obijue in in hnt. Cogitatu cogitatu extitit: nq obij cogitatu hnt vte ee reale rati cogitatu in in hnt, nq qd fngente, d in cognoscente. Ad ly dico, Deu in hnt pte ponere alij reale recte pte in quaz in hnt ee extitit. Ad 3y dicit poterat cogitatu illud ee in creatu ex pte subh: et cogitatu ex pte fit. Ly a dno mino cogitatu qd a dno mino, melius rati cogitatu illud ee cogitatu: sicut in omnia aduersa cogitatu vilitat equid rati, ex eo pte quod fra rati e.

Ad 1y dicitur ex Notio Illustrissima Monera dno mino pte oumij est n dicente reale cogitatu ad dno mino cogitatu reale n ee: d dicit hnt modu dno mino extitit: ea q dicit dno mino extitit qz reale n ee. Mir p: colunij ee dicitur vte dno mino pte oumij amamus dicitur hnt nullu cogitatu reale dicente ad colunij:

Sed talis denominatio e extrinica: q. Nec implicare fig. realy n. dicentz omz realy
 adz denominatq. Denominatio ad dextez incoluna n. l. u. m. ita amanu hoiz absolu-
 te iusta: Int existente in d. b. ito illy in quo sonu realy omz dicit ad colunz dextez.
 Ita manus hoiz in d. b. ito n. existat talis denominatio exit r. a. q. ut pote plibi-
 to in hys ficta. Et an alia poa p. t. ex in hys ena r. a. q. e. f. r. a. p. o. s. s. i. t. ? Respondeo in hys d. h. y.

An Alia Poa Preter innum entia r. a. q. a. f. r. a. t. e. Possit?

Referuntur Sententię S. l. us.

Suppono ut dicitur: q. si ens r. a. q. accipiat p. cogit. p. p. r. i. e. u. s. m. p. l. i. c. a. t. t. a. l. e. n. o. m. e. n. e. x. i. s. t. e. n. z.
 in p. o. s. i. t. i. o. n. i. s. a. u. t. o. i. n. h. y. f. i. e. r. i. p. t. : a. y. s. o. l. u. y. i. n. h. y. r. a. o. n. u. m. e. u. p. e. i. a. I. n. h. y. g. l. a. t. u. s. a. c. c. i. p. i. t.
 t. r. i. p. p. u. o. c. u. y. s. e. n. t. e. f. i. e. r. i. o. o. b. h. i. e. t. a. n. t. y. e. x. i. s. t. e. n. t. e. i. n. a. l. i. q. u. a. p. o. a. s. u. p. p. o. n. o. d. i. n. d. q. d. i. n.
 h. o. e. p. r. o. t. e. r. i. n. t. y. e. t. v. o. l. u. n. t. a. t. z. e. t. s. e. n. s. u. s. e. x. t. e. r. n. o. s. S. e. n. s. u. s. a. u. d. i. t. i. y. q. u. i. t. y. o. d. o. r. a. t. y. e. t.
 t. a. c. t. y. r. e. p. e. r. i. u. n. t. q. u. a. t. u. o. r. s. e. n. s. u. s. i. n. t. e. r. n. i. s. S. e. n. s. u. s. c. o. i. s. e. x. t. i. m. a. t. i. u. a. f. a. n. t. a. t. i. a. e. t. m. e.
 m. o. r. a. t. i. a. e. t. l. o. t. u. s. h. y. p. r. o. c. e. d. i. t. p. r. e. s. e. n. s. d. i. o. u. r. s. i. a.

In qua quidz cedunt voluntatē ef-
 ficientē in hys r. a. q. Ita Scotus, Anaxagora, et Oleina = t. r. e. t. A. t. h. o. i. n. y. P. r. a. d. o. L. i. n. c. e. e. t. F. r. a. n.
 c. i. u. s. d. o. n. y. s. p. e. i. t. a. l. z. e. f. f. i. e. n. t. i. a. z. c. e. d. u. n. t. s. e. n. s. u. s. i. n. t. e. r. n. i. s. = N. e. c. d. r. u. m. q. u. i. p. p. u. s. u. n. t.
 s. e. n. s. u. s. e. x. t. e. r. n. o. s. q. u. a. e. n. t. i. a. r. a. o. n. e. f. r. a. n. e. = C. o. n. s. a. P. h. o. n. y. s. e. n. t. i. a. s. o. l. y. i. n. t. y. p. r. t. e. a. q. e. f. f. e. c.
 t. u. s. e. n. t. y. r. a. o. n. e. a. g. n. o. s. c. i. t. C. y. q. u. i. b. u. s. i. t.

Nostria d. s. secundus.

Solus in hys n. a. voluntatē nec sensus q. in t. e. r. n. i. s. q. u. e. e. x. t. e. r. n. i. s. e. n. t. i. a. r. a. o. n. e. e. f. f. i. a. t. = e.
 O. i. t. h. o. y. p. l. u. r. i. b. u. s. i. n. l. o. c. i. s. p. r. o. p. r. i. e. e. x. i. l. l. o. d. u. c. t. a. T. u. m. e. f. i. e. n. t. i. a. r. a. o. n. e. q. d. i. o. a. t. i. n. o. i.
 t. e. n. e. n. s. u. s. u. t. e. n. s. a. t. s. o. l. u. y. i. n. h. y. a. t. i. n. g. e. r. e. p. t. n. e. n. s. u. s. u. t. e. n. s. : q. d. i. u. s. i. n. h. y. e. n. s. r. a. o. n. e. f. i. a. t.
 M. a. x. e. c. e. r. t. a. e. i. q. a. p. u. d. a. d. v. e. r. s. a. t. i. o. s. M. i. n. i. p. r. : n. u. l. l. a. p. o. a. p. r. o. t. e. r. i. n. t. y. a. t. i. n. g. e. r. e. p. r. a. e.
 t. y. i. p. s. u. s. i. n. h. y. S. i. n. e. n. s. u. s. u. t. e. n. s. e. o. b. h. i. e. t. i. n. h. y. : q. M. a. x. p. a. r. e. t. : n. o. e. l. l. a. i. n. h. y. n. a. t. i. n.
 g. i. d. b. o. n. y. n. e. c. v. o. l. u. n. t. a. t. z. e. l. o. r. a. t. y. q. d. b. o. n. y. e. o. b. h. i. y. v. o. l. u. n. t. a. t. z. e. t. e. l. o. r. a. t. y. s. u. s. u. s. p. l. i. e.
 e. n. g. v. i. d. e. b. i. c. e. r. t. a. q. f. o. r. t. i. t. a. t. e. n. t. y. u. t. p. o. t. e. v. i. l. i. s. s. i. m. a. a. d. p. o. a. e. f. f. i. c. i. e. n. t. i. a. m. q. u. a. l. i. y.
 e. i. n. h. y. p. m. o. d. y. o. b. h. i. s. p. e. c. t. a. t.

Fracti. poa effectiva entis r. a. q. d. b. e. t. a. t. i. n. g. e. r. e. n. e. n. s.

Ut dicitur ab ente reali, et ipse dicitur. hoc omnia sunt posita in his: q. Mix potest
nec licet alia pota fieri possit in ens facti nequit tamen ipse ut ab ente reali dicitur
hinc attingere. Max pr: ut efficiatur ens reale debet cognoscere n' ens separabile ad
ens cu cognoscit debet ad unitatem hinc. Ad hoc requiritur qd cognoscatur n' ens ut
dicitur ab ente reali, et ipse dicitur. q.

Prout dicitur excludendo a voluntate et silentio
hinc ens ratio. Omne obij ut operabile e extra sphaera voluntatis: q et ens ratio ut ope-
rabile. hinc pr: voluntas tendit in unum obij, existens in se, propositum ab inhi, de n'
existet iuxta illud n' volit, qu' pro comit: q voluntas sui obij existens supponit.
Iuxta illud ut operabile respicere nequit. Prout dicitur. Pot' qu' n' attingit q' aliter
ac erat ante talis attingentis, n' erat entia ratio. Voluntas n' attingit q' aliter
ac erat ante talis attingentis: q. Mix pr: voluntas attingit q' eodem modo quo
antea erat inhi: q n' attingit q' aliter ac erat ante talis attingentis.

Prout excluden-

do iuxta q' inter nos qu' exteros. Quid q' attingit a sensibus debet e' sensibile: ens ratio sen-
sibile n' e' in nullo sensu attingit. Mix pr: de sensibile e' ens reale n' realitas e' ratio e' q'
qu' p' ens sensibile dicitur: ens ratio q' realitas excludit: q nullatenus e' sensibile.
Prout: nulla pota materialis, qualis e' sensibilib' attingere pot' obij o' n' in materia: ens
ratio o' n' in materia e' q. Mix pr: h' q' o' n' materia participat ratio e' hinc realitas h' e'
hinc q' illud e' in materia in ordine ad v' p'ceptionis pot' sensibilib' q' n' dicitur quali-
tatis materialibus, et sensibilib' q' ens ratio h' qualitatibus n' dicitur: q.

Prout

excludendo specialiter imaginatibus in qua mixta et magna mixta dicitur iudicant ad ver-
sarij. Deficientis ens ratio debet scilicet modo ens n' ens possibile, seu cu' repugnat e'
imaginatibus scilicet nequit n' ens cu' repugnat e' q. Mix pr: e' iuxta ad verum
imaginatibus talia possible scilicet q' apprehendit montes, auxes, hircos, ceras, et alia
montis. Ad hoc pot' ab imaginatibus attingunt, possible n' d' q. Mix pr: ima-
ginatibus in hi obij tantis attingit accidentia sensibilia n' p'ferit montes sub-
coloris auro, et h' h' hircos, ceras. H' oia possible n' h' q' facile in imagi-
ne d' p'ncipos. h' ens q' a deo poss' duci: q in hi, et silibus obij nihil

Paony, et colij columbarij: et insuper videtur sensus caribus in aqua, et in uisceribus n' sit: p.
 Demum: gustus in firmi febricitantibus sepe percipit amaritudinem, in potione uisceribus dulcis
 Et ad ultimum sensus externi uacua ratione sunt.

Ad hoc dicitur, quod licet sensus speculatiui ratione coram, is tamen tractat ad aliquid
 sensibile singularare: quare nullus actus sensus externi trahit ad sensum rationis et
 licet admittamus, sensus externi possunt percipere rationes eorum singularari, adhuc n' percipiunt
 quod abstractum n' emendatum. Ex quo ad hunc diuinitus: uisus in tali casu n' attingit ad rationem
 eorum colorum, singularium, et dicitur, n' quidem tractat, d' ipse propter distantiam.

Ad hoc dicitur, illos

colorum n' percipiunt, d' tractat licet apaxenter presentari potest uisus. Quia tamen presentantur, s' present
 ex reflexione lucis, h' ex luce hoc, h' illa modo disposita, s' ex indispotione nubium in uisibilibus localia caa.
 Et in ista apaxentia uisibilibus in uisio formata ab aqua ita illos presentantur. Ceterum tamen
 uisus n' attingit illa obta aliter ac exant ante talis attingentibus, quod necessary exat ad entia ra-
 tionis et franda. Ad ultimum dico gustus febricitantibus percipere uisum, et uale amaritudinem, n' in-
 potione existerit, d' in lingua humore coherico infecta: quare tunc fallit uisus n' sensus
 ad quos n' percipit uisibile, a amaritudo sit in lingua, s' in potione. Unde percipit gustus
 ad uisum presentat fundatum in uisus rationis et franda.

Q. 3a.

An intus diuinitus cognoscat, et exornet entia Paonis. Re-
 seruntur auctorum placita. S. L. S.

Hanc questionem licet theologice in h' duximus examinandum, quod adfectus rationis entis rationis n' percipiunt
 uisus. In qua aliqui uideant, quod entis rationis nullatenus cognoscitur, nisi ipsa singulari, ne
 fateantur Deum sentire, cognoscitur omnimodis entis rationis Deo ne percipit. Ita Cassamuel,
 Barthelemy, Alarcon, et Cauesus. Alii ex oppposito n' solus cognoscitur, d' entis efficentibus entis
 rationis Deo uideant. Citantur pro hac sententia Iohannes Durandus, Henricus, Fonseca, et Ma-
 lina. Quos sequitur Arroyo lib. 3. metaphysicorum q. 2. art. 3. Hanc etiam sententiam illustrat in-
 mensabilimus Cardinalis Aquinas in 1. 2. q. 1. art. 2. d' disputatio 1.

Sed inter hos aucto-

res adhuc non leues diuiduntur, nam alij uideant, Deum efficere quod libet entia rationis: alij

Facilitas et error exigunt ad iudicium efficiendum quod in se cognoscatur, et non pro ut in se,
nequeunt ad hoc fieri eius ratio non cognoscibile perfecte, et pro ut in se, neque ad
hoc cognosci. Ita dicitur. licet in his creaturis obuij perfectionis plura ut in se cognoscere non
possit, nulla tamen res ex sui intrinseci potest cognosci aliter ac in se: et solutio perijacta fal-
si supponit. An pr. Cognoscibilitas in hinc a se ipsa emittat se pro ut in se: et nu-
lla res intrinsece exigit cognosci aliter ac in se.

Neby 2° posse Deum cognoscere, hinc
creaturis. Ut aliter ac in se, non patens, iudicamus: aut a se, eorum natura est unitas, sicut
cognoscit: et per diuisionem hoc est diuisionem a se aliter a se: quod cognoscit perfectionis non ac-
quit = dicitur. In his attingit hinc creaturis hinc efficit eius ratio quod apprehendit illa ex-
trema, ut unitas: et deus cognoscit hinc creaturis per diuisionem non sciunt illa extrema,
ut unitas: et deus cognoscit hinc creaturis per diuisionem non efficit eius ratio. Mix pr. illa
extrema sciunt ut unitas per se habentibus illis talis unitas licet fieri: et cognos-
tio diuina attingens hinc creaturis per diuisionem non habuit unitas illi extremis, imo de-
sentendo, remouit, et separat ab illis unitas: et talis cognoscit non apprehendit ex-
trema, ut unitas.

Si dicitur quod Quisdam imperfectionis retinere expectantibus per se in se
eius ratio, non ex parte sed per efficiendum eius ratio, eorum ad ipsos spectat cognoscere eius
ratio ac creatura facti = Ita dicitur implicat iterum fieri, quod semel facti est: et ita numero
eius ratio in fabricant ac creatura ad hoc nequit iterum fieri: et si dicitur efficiet aliquid
ratio, illud efficiet. Sed hoc imperfectionis arguit intentionem huius autem: et ad hoc re-
legamus e.

Contra 2°. Si quislibet cognoscit eius ratio illud efficit, et Deus ea omnia
ad eternum cognoscit, ea omnia ad eternum fieri, et facti est iterum factibile non: et nullus
eius ratio fieri poterit ac creatura. Quid dicitur e.

2° pr. ratio alia. Deus ut potest
veritas non potest fallere, nec falli: et si potest efficiere eius ratio potest fallere, et falli: et
pari mix in se in se, quod pr. veritas cognoscit non in in formitate actus
et oblo ut in se. Dicitur ex Parente Nostra Amalmo dialogo Veritate cap.
3° aiente: non vera et recta est cognoscit, non ob alium, quod quod putamus et quod, aut

Falsitate, mendacis, et peccatis, quae omnia cognoscuntur a Deo ab eterno: quae omnia habent
esse ab eterno in virtute divini non esse fabricata, ac creata: quae partem a Deo? Sicut quae
omnia ab eterno Enominantur extrinsece cognita a Deo, quatenus ab ipso cognoscuntur
sive in virtute non actuali, sive possibile, sive esse posse, ac creata: ita similiter dicimus
in ente rationis.

Insuper. Quis cognoscit ab eterno ens rationis pro ut habet esse? Habet esse ad mo-
dum entis realis: quod cognoscit id quod non est ens reale ad modum entis realis. Hoc est ens rationis extra-
re: quod de ea maxime dicitur in his: habet esse ad modum entis realis ex vi cognitionis creatae, ad ex-
tra cognitionem divinum, in quo maxime. Ut dicitur in his: ens rationis modo. Quis igitur cognoscens
ens rationis cognoscit, ipsum habere esse ad modum entis realis ex vi cognitionis creatae, ita ad de-
pendentiam: quod non arguit in Deo efficientiam entis rationis: quod pro ut est esse cognoscit et
non aliter.

Superius dicitur in his: Quis cognoscit privationes, et negationes, quae non sunt ens ad
modum entis: quod efficit ens rationis. Ita patet etiam pro: Quis cognoscit privationes, et negationes ut
sunt cognoscibiles, id est cognoscibiles ad modum entis: quod ita cognoscuntur a Deo: ideo ad
modum entis non cognoscuntur a Deo, quod argueret imperfectionem in illo: quod. Mirum: nulla
est imperfectio in eo quod res cognoscatur, sicut exigitur cognoscere: id privationes, et negationes exi-
gunt cognosci ad modum entis: quod ita cognoscuntur a Deo nulli in Deo arguitur im-
perfectio.

Ad arguendum vero: quod aliud est cognoscere non ens ad modum entis positivum, et aliud cog-
noscere non ens positivum. Invenit in his creato obscuram imperfectionem: sive propter
invenit alium cognoscens privationes, et negationes ut sunt esse, propter positivam oppositam,
quibus privant, et quas negant. Invenit propter positivam plures: cecitatem pro visu, et
intra, in quo maxime. Ad id propter dicitur maxime: ut sunt cognoscibiles, et propter perfectionem, ad id
imperfecte in quo maxime. Ut dicitur in his: ita sunt cognoscibiles ac creata, ad id, ad deone-
go maxime, et sic. Non a Deo cognoscibiles sunt propter positivam, quod est cognoscere non ens
ut ens, non ad modum entis: quod cognitio non ulla dicitur imperfectionem. Propter patet ad id.

Superius. Vero creatura cognoscit non ens ad modum entis, quod ob hoc in his creato est ens,
de his ens est ob hoc in his creato: quod est Quis non ens ad modum entis cognoscit. Invenit.

Cognoscit, acis n̄ est lucidus, qd̄ ē cognoscere tenebras p̄sensu; d̄ est cognoscit,
 acis est tenebras, qd̄ ē cog. p̄sensu cognoscere. Neō d̄i quendo māg: cognoscit h̄c
 coceruy ēē impossib̄l̄ p̄ practica, immēdiatē, et ipse, nego māg: Speculatiue et p̄
 om̄y ad int̄y noshy, do māg, et nego māg: cognoscit q̄ d̄t̄ Deuy Speculatiue int̄y
 ototy d̄fecto a fraxē h̄, raltē a fraxē posse h̄ico ceruy ēē impossib̄l̄: Deuy tam̄
 p̄ practica id̄ immēdiatē n̄ a fraxē q̄ n̄ h̄ici, et ceruy n̄ obij̄cunt̄ int̄ h̄i d̄uino,
 m̄in̄ ut amob̄ ita f̄ict̄ h̄ cognoscibiles. Perq̄ p̄aret ad 2y.

Arḡ 3: Deuy creauit
 simul cy creatura ad om̄ia r̄aoy; q̄ ca facti. An̄ p̄: Deuy creauit cy creatura ad int̄llec-
 tiōny creaty fingens eny r̄aoy; q̄ simul cy creatura fingit. — Neō negando an̄. An̄ p̄: d̄i quo
 an̄ ad int̄llecōny p̄ ot̄ int̄llecōe, do an̄: p̄ ot̄ f̄ict̄ e, nego an̄. Deuy p̄ly creauit ad in-
 t̄llecōny creaty q̄ d̄ h̄t̄ d̄ficiētia, et p̄fectiōny n̄ d̄ q̄ h̄t̄ d̄fectu in int̄llecōny
 do; q̄ h̄t̄ int̄llecō, et f̄ict̄ e = d̄ uita Deuy creauit ad int̄llecōny creaty quib̄y d̄i-
 uinitus fallimur, et peccamus; et tamen Deuy nec d̄i creauit, nec fallit, nec peccat: p̄
 q̄nt̄y tenent̄ solvere aduersarij.

Arḡ 4: forma eny r̄aoy, n̄ ē f̄ict̄, h̄ f̄ict̄ est n̄ d̄ d̄t̄
 h̄ p̄fectiōny; q̄ Neō negando n̄ ē f̄ict̄ eny r̄aoy. An̄ p̄: d̄ p̄us dom̄ny frabit eny
 r̄aoy; d̄ xp̄to sup̄gnat̄ oīy imp̄fectiōny f̄ict̄ eny r̄aoy, h̄ n̄ ē f̄ict̄, h̄ f̄ict̄ ē n̄ ē imp̄fect̄.
 Aduersarij dico: ad eny r̄aoy regulā f̄ict̄ny app̄hendib̄ n̄ f̄ict̄ny auertib̄. An̄ p̄: q̄
 x̄ca māg, d̄i quo māg: oīy imp̄fectiōny moral̄y, do māg: p̄ct̄ica, nego māg, et sig. Licet
 xp̄to Dominō sup̄gnat̄ oīy imp̄fectiōny moral̄y, et in sup̄ f̄ict̄ auert̄ica a fraxē p̄p̄o-
 s̄ty eūy, qd̄ d̄uina sapiētia cognoscit; n̄ tamen ei sup̄gnat̄ aliqua imp̄fectiō ph̄i-
 ca, qualis ē f̄ict̄ app̄hend̄ica p̄p̄ia int̄ny creat̄: licet q̄ modo relegenda ab int̄
 d̄uino. **Exponit̄ mens Diui Thom̄, 3° Ultim̄.**

Opponit̄ An̄ p̄: uigent̄ ex d̄. f̄ict̄ p̄, q̄ l̄z art. 2° ad 3y d̄i expectib̄, quoy d̄ict̄ d̄i-
 uina id̄ez ut im̄itabil̄ acuat̄ny a fraxē; qd̄ r̄uy illi quib̄y multiplicat̄ id̄ez, n̄
 cauēnt̄ a r̄eb̄y; d̄ ab int̄ d̄uino p̄p̄axant̄ eūy ad r̄ey. Et h̄uic̄ mod̄ r̄uy n̄ quē
 r̄aoy h̄y q̄ t̄ia d̄uina in t̄ac̄ id̄ez n̄ ē t̄ia d̄uina, et multiplicata. An̄ p̄: Deuy n̄ n̄ d̄-
 parat̄ ad creaturay, om̄o creaturay ad Deuy emanat̄; q̄ r̄all̄ h̄uic̄ mod̄ eny r̄aoy int̄ny
 d̄i uinitus e format̄.

Sed simpliciter, quae sufficit ad formationem entis rationis.

Nec dicat: in d. Cognitio qua operatur

in alio inferiora supponit totum cognitum per aliam cognitionem, et magis aliter dicitur cognitio et reflexio per cognitionem reflexam sicut per totum rationem. Quia: cognitio qua cognoscere aliam cognitionem non habet in se ipsam in se, et non est ratio, et talis cognitio est reflexa: et non ad aliam cognitionem: non cognitio reflexa, quae attendit ad aliam cognitionem tamquam obiectum: obiectum cognitionis in actu et in potentia non est alia cognitio, sed alia cognitio. In quo ad d. dico, nec illa cognitio est reflexa, quae non cognoscit aliam cognitionem, sed sui esse, et ut est, dicitur, et ut in se habet.

Q. VI.

Utrum Ens Rationis Adequate Dividatur In negationem, Privationem, et Relationem?

Prænotantur Aliqua § Primus.

Non procul dubio dente ratio sine fundamento, dente facto et fundamento ut dicitur in d. pro quo aduato: quod privatio nihil aliud est quam carentia scilicet obiecti subto apto nato ad illud habendam; ut ex d. in ratione. Negatio nihil aliud est quam carentia scilicet in obiectis, aut repugnantia subto. Ut ex d. in lapide. Sic privatio, et negatio sumantur privatione, et repugnantia ut si apte rei, nec si entia rationis positivum, nec ratio, d. carentia entis positivum: pro ut sic tamquam si entia rationis, quatenus si fundata present, ut in his talia non entia positivum ad modum entis positivum recipiat.

Adverto in super intentionem dividit in talis et dicitur.

Et quilibet ex his subdividit in foris et obiectum. In intentione foris est actus cognoscens ut dicitur quod habet in se ut actus cognoscens horum pro ut al. et dicitur. In intentione obiectiva est obiectum cognitum ut dicitur quod habet in se hoc cognitum pro ut est al. dicitur. In intentione foris est quae attendit ad obiectum ut dicitur quod habet ex consideratione in se fieri, et actus cognoscens al. ut genus foris tale. In intentione obiectiva est obiectum per tale cognitum at actus, sed in ratione generis foris talis. In quo huiusmodi intentionibus, id est in intentionibus obiectivis ut quid ratio, et de hac dubitamus, dividit in privationem, negationem, et relationem.

Notanda 3° § 2°.

In ratione ad quare dividit in privationem, negationem, et relationem. Ita d. in his pluribus in locis pro ut dicitur in d. dicitur, aut. p. h. verba. id est ratio tantum potest duplex, scilicet in se, et aliqua

Modo. Quod positio absoluta aliquis in rebus sua existens significat. In quibus propositio
intelligit contentio in col. i. ut praeiudicia, seu negativa. & ex mente. Quod dicitur ratio
tantum. praeiudicia, & negativa, & relatio.

Naue. pro. Totum enim ratio est fundato, quod si
fundata ad eandem. praeiudicia, & relatio si fundata ad fictionem entis ratio
et nullum aliud fundatum autem praeiudicia. & praeiudicia praeiudicia fundata entis ratio, quod
in proprio decepti non explicat entitatem realem. Ita se habet praeiudicia, relatio, et negatio,
non praeiudicia, et negatio si non est, et relatio decepti ad proprium relatio nihil reale ex-
plicat. & haec ratio si fundata ad entis ratio fictionem, quod nullum aliud fundatum
sit assequabile, quod & praeiudicia, praeiudicia, quod non subit, qualitates, et alia praeiudicia
absoluta in proprio decepti explicat entitatem positivam absolutam, et realem. & quod
ad hunc praeiudicia vera est. Solvuntur Objectiones §. 3us.

Ob. Ratio entis recipiens Angelus ad modum rei corporeae, sicut est ratio, siquidem recipit
et aliter ac in re. Ita est ratio non praeiudicia, nec negatio, nec relatio. & talis similitudo =
dequata non est. Nec ratio manens, et inclusio praeiudicia, & praeiudicia: recipit et aliter ac in re
applicatio, et attributio, negatio, praeiudicia, et cognitio, & ratio manens, &
ipso recipimus, et est ad modum entis applicando, et attribuendo entitatem non entis, est
ratio, et ratio, & recipimus. Quod tenebras ad modum entis positivum obiectum tribu-
entis, et applicando non entis, illi entitatem positivam obiectum. Angelus non cognos-
cimus ad modum rei corporeae, talis corporitatis, et non applicando, quare nullum
significamus est ratio. Clarus et brevis: haec fit est ratio, quod cognoscit non est
ad modum entis, hoc est ut in re. Angelus non recipit ut corpus, & omnia ad
modum rei corporeae.

Quibus: quibus recipiat Angelus ut corpus: hoc est tribuen-
do ei fictilem corporitatem, et ratio est ratio, & non negativam, nec praeiudicium,
nec relationem: & praeiudicia similitudo addequata non est. Murus: Quibus recipit ratio, &
y. montis aurei, et alia est ratio, quod non est praeiudicia, nec negatio, nec relatio.
Nec est aliquid, talia entia ratio, et relatio, & haec solutio in hunc modum in hunc modum. Ange-
lus deceptus ut corpus, sit est ratio, quod non est fundatum, et praeiudicia, & praeiudicia
ita omnia de re ratio, et fundato procedat, praeiudicia, praeiudicia ad y.

Dicitur quoque in his appropinquat Petrus et Paulus ad unum in natura humana, et talis unitatis descriptio
 ut sit positio, et sit ens rationis. Itale ens rationis non est relatio, nec carentia pluralitatis; nec
 privatio, nec negatio. Nec fundatur talis unitas rationis et carentia pluralitatis non numerice
 sed specificiter; et Petrus, et Paulus, vere carent pluralitate specifica, quia non sunt species
 et plures.

Ob. 2. Ratio unitatis, quantitas, et qualitas ficta non habent fundamentum in re, quod explicat
 entitatem realem; de his relatio per proprium conceptum explicat et reale; nec datur ens rationis relativum
 fundamentum. Itaque, relatio per conceptum ad specificum relatum non explicat entitatem realem. Ita in
 unum est: eius actio per conceptum ad specificum actionem non explicat entitatem realem, et tamen non
 datur actio ficta et fundamentum.

Sed facile ratio actionis per proprium conceptum non explicat entitatem
 realem fortiter, bene tamen conuenit: quod importat realem cognitionem actus oppositae entitati rationis re-
 spectuantis. Quia propter paritatem in oblatione adiecta nullum verborum est. Dicitur: omnia en-
 tia rationis fundantur in negatione et sola negatio fundatur entitatem rationis. Si per omnia en-
 tia rationis dicuntur negationes entitatem realem; ergo omnia in negatione fundantur. Nec in deo ens, non licet
 de ens rationis importet negationem entitatem realem, non tamen per modum fundamenti, sed concomitan-
 ter, et ut per se, in quo omnia entia rationis conveniunt.

Itaque dicatur: privationes, et ne-
 gationes conceptus ut sit positio non sunt privationes, et negationes, de natura rationis positio, cuius di-
 cimus ens rationis aliud est relatio, aliud negatio, aliud privatio? Nec privationes et nega-
 tiones ut entia rationis proprie et quid positio; de talia entia rationis hociale nomen non
 venit, ea nomine sui fundata appellamus. Et hec de toto tractatu entitatem rationis a-
 lia vera, quae habere poterant in oblatione ad nostrum in oblationem reputamus, quae in eis
 morari non oportet. Tractatus Super Avibus in cor.

TRACTATUS III.

DE UNIVERSALIBUS IN COI.

Cuius tractatus non parvo vultu, actus et principibus, seu Avibus in parte dicitur

Cōj Phōny vny tractatus vny in hūmūg dūmūg in cōr, in quo dūmūg nāa et cāa exa-
 mēnate. Quibus cōmūg et explanatūg operatūg n̄ erit in p̄dīcātūg p̄fectūg nōūg dūmūg
 n̄. Itē dūmūg exāminandūg ē, Et n̄c apte n̄c v̄tē?

Pro quo et alij in proprio tracta-
 tus percipiendūg, ad v̄tē, q̄ v̄tē, attenta vocūg impositione ē vnūg respiciens plura,
 et ē v̄tē p̄dīcātūg; v̄tē incāuandūg, in r̄p̄sentandūg, seu in ēssendūg, sūe p̄dīcandūg. V̄tē
 incāuandūg ē vnūg respiciens plura, et dūmūg ē f̄ctūg quōg causā v̄tē, v̄tē dūmūg cuius
 causalitatē ad dūmūg se extendit. V̄tē in r̄p̄sentandūg ē vnūg respiciens plura, quōg
 r̄p̄sentat, v̄tē h̄c v̄tē h̄c. Vel aliquid v̄tē in mente existit, v̄tē existit. V̄tē in ēssē-
 dūg, p̄dīcandūg ē vnūg respiciens plura p̄dīcātūg, p̄ p̄dīcātūg.

Quisquid dīfō dūmūg
 m̄tē et p̄tē 7. methaph. lec. 13. alēnē: v̄tē ē, q̄ plura v̄tē in ēssēntiā ē dūmūg
 v̄tē p̄tē dīfō dūmūg v̄tē p̄tē ad ēssēntiā in m̄tē, talē dīfō v̄tē intelligētia ē dūmūg
 v̄tē in achēl v̄tē dūmūg, cuius p̄p̄tē ē p̄p̄tē, seu v̄tē in p̄dīcandūg v̄tē
 dīfō dūmūg p̄tē q̄ dūmūg p̄tē p̄dīcātūg dūmūg. Relicūg v̄tē v̄tē in ēssēntiā,
 et in r̄p̄sentandūg ad lōgū nullatenus spectantibus, v̄tē in ēssēntiā, et in p̄dīcandūg
 in h̄ tractatūg agendūg ē.

Sed exprīmā explicatōe colligēs q̄ dūmūg v̄tē nāa aliqua dūmūg v̄tē
 lōgū, tūg r̄p̄sentandūg dūmūg r̄p̄sentandūg, q̄ dūmūg v̄tē v̄tē vnā p̄fecte, quare licet nāa v̄tē p̄tē
 m̄tē, n̄quit tamen ē v̄tē, q̄ ē p̄tē analogū dūmūg dūmūg v̄tē p̄tē, talē et analogū
 tūg dūmūg. Itē p̄tē hanc dūmūg excludentē exprīmā dūmūg v̄tē equiuocūg et p̄tē
 r̄a.

Requirētūg 2° q̄ nāa p̄tē dūmūg dūmūg v̄tē plura v̄tē p̄tē multiplicatōg in m̄tē, et tūg ē q̄
 v̄tē ē pluralitatē r̄p̄sentandūg v̄tē, quare nāa dūmūg ē m̄tē p̄tē et dūmūg, ut v̄tē
 v̄tē dūmūg. Nāa hūmūg dūmūg excludēt v̄tē v̄tē nāa dūmūg, quōg
 n̄ vnā, et dūmūg dūmūg p̄tē n̄ tamen p̄tē multiplicatōg in m̄tē, excludēt v̄tē p̄tē
 quōg licet n̄ vnūg n̄quit tamen ē plura v̄tē dūmūg.

Requirētūg 3° q̄ nāa v̄tē dūmūg
 dūmūg p̄tē v̄tē plura v̄tē, n̄ v̄tē p̄tē. Nāa h̄c q̄ nāa v̄tē dūmūg dūmūg p̄tē et dūmūg
 v̄tē dūmūg ad q̄ requirētūg v̄tē dūmūg v̄tē dūmūg. Nāa licet n̄ v̄tē v̄tē n̄ vnā
 n̄ in qua dūmūg in f̄ctōg, n̄ vnā dūmūg v̄tē dūmūg v̄tē p̄tē dūmūg dūmūg dūmūg.

Statuunt D. sane **Tha** Miraculis, et Crabitibus. Innegunt & singularibus, & de
 de uerbis atq; sine negari n̄ possunt. & nec manz uerles. & apparte reu dan-
 te nate, quz uerles ualent denominari. **Tha** ab eterno dante p̄ones
 sempiterna, ueritatiz, n̄q; h̄c p̄p̄ h̄o ē al rale ab eterno exera, & n̄q; p̄
 illas p̄ones significata ē eterna, et incorruptibilis, & uerles, patet **Tha**.
 n̄q; idēo iuxta hos auctores uerles n̄ est, quia corruptibilis foret: n̄q; inco-
 ruptibilis est eterna etq; uerles.

Et inde statuunt D. **Tha** nominatus in
 hac p̄one Petrus et h̄o, uerle n̄ ē uox h̄o, & hominis n̄ata: q̄ n̄ uocet, & n̄q;
 si uerles inuendo. ans p̄r. uerle ē quod p̄dicat & inferioribus. d̄ n̄tate p̄o-
 ne uerle p̄dicat de Petro n̄ata homi, n̄q; uox n̄q; alia p̄p̄ euet falsa
 & n̄q; uox & n̄ata ē uerles. **Tha** in uerle nominatus sine agunt & uerles
 patet agunt & uocibus. & uoces uerles n̄ si. m̄ina patet, n̄q; methaphisica
 agit & n̄ata en̄q; n̄ & hac uoce en̄q; medicina agit & pulsu et febr̄ n̄q;
 uocibus id̄ significandibus. & n̄ uocet, & n̄q; uerles si. **2° D. § 3us.**

Secunda Conclusio & Tertius

Respondeat a parte rei nate, uerles asingularibus separata, p̄r D. sane
 desumpta ex Angelica Magistro opusculo 55, et 56. uerle ē quod p̄dicat
 de singularibus, & implicat aliquid a parte rei separaty asingularibus &
 illis p̄dicari, & implicat uerle a parte rei separaty asingularibus, m̄ina
 p̄r implicat p̄dicari de singularibus aliquid ab eis realiter disty, & si
 uerle esset a parte rei separaty asingularibus esset ab eis acriter disty,
 et separatio realis ut signis realis disty: & uerle de singularibus p̄re-
 dicari n̄ possent.

Tha l. implicat a parte rei nate que sit, et n̄ si uerles
 at n̄ata separata a Platone posita esset, et n̄ esset uerles. & implicat. sequi-
 la m̄ina p̄r in p̄one esset uerles, ut supponit: alia n̄ esset, & quid quid ē a
 parte rei ē singularis: & n̄ uerle. ans p̄r. quid quid a parte rei p̄one ex
 actionis realis; d̄ h̄us actionis realis ē singularis. & si d̄icant n̄ata illa se-
 parata ē improducta, et eterna. **Tha** implicat en̄q; p̄one h̄us improduc-
 ty adeo disty; & n̄ata separata adeo dista foret: & per actionis realis p̄o-

ducta. Item V. ad hanc. Ita Platonem nunc uales specificis ponam ad lo-
ne separate singularibus ut sint obta stantibus; hanc ratio nullat: nam si solima
re specificis, et hanc generice si obta stantibus, et tamen nullat idem, seu nunc gener
re separate ponunt Plato: nec specificis ponere debuit. Soluuntur obiecc
tiones Squarum.

Soluuntur Obiectiones Squarum.

Ita Item V. obieccio V. uale e incorruptibile, dicitur a parte rei e corrup-
tibile: qd non ualeat. Item: quid quid a parte rei e productum: qd singulari: qd
non ualeat, ut supra arguebamus = respondeo distinguendo minus a parte
rei e corruptibile quoad existentiam. Ideo minus, quo ad eam nego mino-
re, et dico licet a parte rei corruptibile quoad existentiam illi acci-
dente rei in se tamen a parte rei sua eam que incorruptibile, et in hoc sensu e
ualeat, si aut a parte rei denominatur talis fundamentaliter, et ualeat fortiter
per se, per quod patet ad confirmationem.

Replicatur nunc uales composite
ex materia, et forma si corruptibiles, non solum tamen singulari tantum, et existentie,
denique nome sui: qd per se solutio nulla e ante per: corruptibilitas e passio
materiae composite ex materia, et forma, nam iuxta philosophum materia e principium
corruptionis: qd nego ante. ad probationem dico nego ante e passio materiae, et est
ut impudens. Ideo ante: materiae, nego ante, licet a parte rei composita ex
materia, et forma ualeat dicere ut corruptibile non tamen corruptibilitas
exercenda in statu ualeat, dicitur in statu existentie, et impudens, et in hoc sensu.

Obieccio V. ualeat e unum in multis; dicitur implicat materia que sit una et in multis: qd
et implicat materia ualeat. minus per se, qd quod e in multis non e unum, dicitur plus
hanc ualeat quia una albedo nequit ee in pluribus subiectis: qd nec una materia
in multis = respondeo distinguendo minus que sit una in multis. V. intentio:
materialiter nego minus, phisice sub dicto fortiter. Ideo, fundamentali-
ter nego minus eam a parte rei solus ponimus materiae ualeat fundamenta-
liter eam @ Petrus, et Paulus a parte rei sint similes in materia humana
talis similitudo fundatur per se in hanc, ut dicitur materiae humanae fortiter

Prenotantur Aligua Et Reflexionibus Senten- tiis § Primus.

Inouentia n' parum difficilis agnoscitur difficultatibus, quaeque et ad didit celebres
diuino Scholazum subuersit' Deuithome, et subn'lis doctozum, n' leuibus ap'unt'
nunc in diu aglomerantur, quibus p'ze sing' difficultat' aliquibus min' influsa
obtusaz' uide'te ut a certa ab incertis separemus, sensusque quoz' hom' clare
inotescat: noto 1° quod uny' definita ab Aristotele 7° methaph' n'ice capite
sexto ita: uny' e' ens in diuisu' in se, et diuisu' a quolibet alio quare uny' tot'
dicit' entitat' posit'uz, et carentia' diuisio'ny: siue dicat' in recto caren-
tia' diuisio'ny; siue in recto entitat' posit'uz ad quoz' sequit' carentia
diuisio'ny in obliquo conotata; iuxta uari' op'inand' modos.

Nota 2^a:

quod h'c uny' e' duplice: foris e' et numerica. foris e' carentia' diuisio'ny
per p'ncipia foris: et h'c adue' e' duplex; l' generica quae ad p'ze-
dicata generica sequit' l' specifica quae p'ze dicant' specificis' d'p'nt. uny' nume-
rica quae ent' manent' dicit' e' carentia' diuisio'ny per p'ncipia manentia,
seu in diuisiua. quod tot' explicat' in Petro, qui e' uny' foris generica quae
thorus al: uny' foris l' specifica quae thorus h'c: et uny' numerica quae thorus
Petrus nota 3^a: quod uny' foris potest dicit' d'num' pluribus, l' posit'ue, l' nega-
tiue. hunc dicit' nota una d'num' posit'ue quando manent' in se in diuisa, et
posit'ue ead' in pluribus: dicit' d'num' negatiue quando n' e' posit'ue in
pluribus, nec in aliquo in diuiso de de'om'ato; d' ad utrumque in d'ferentia,
et n' repugnant' se habet.

Prima igit' sententia' propugnat' n'q' a parte
rei habere unitat' foris pluribus d'num'. citat' pro hac sententia' Scotus
septimo methaph' n'ice questio'ne decima octaua circa cuius ment' n'
leuiter d'cidit' cui' d'cipuli: alij ponentes n'q' a parte rei pluribus
posit'ue d'num' acti: alij tant' ab'itud'ne: alij uero Scotus, et n' inf'c-
one note, inter quoz' rada' p' parte Inouentia 3^a quae sequit' illu'st'io'ny
Maximo capite primo d'num' ualibus d'sp'at'ione 1^a questio'ne 1^a
propugnant' n'q' a parte rei sane uel tant' d'cere unitat' negatiue supra

Explicatq descendentes subtilis doctorz in ea fuisse sentia = 2^a sentia per o-
ppositio omnes has unitates negat nareq aperte rei. omntz @ nostra respici
asertione ostendemus. 1^a D^o S^ug.

PRIMA Conclusio

§ Secundus.

Nara aperte rei n^o habet unitate forte positiva pluriibus d^umung actu;
me ab hincione pr^o d^o quoad lz parte ex philoso^o philo^o p^o primo Carnona asente
que ad uale, m^o hile, t, e postea n^o nostra copmitione, et ex D^ouo Thoma qu-
arto Lente, et et a aserente nareq per d^uactione sic u^o singulari, et per abs-
tractione anre. y ex mante uniusque nara aperte rei n^o habet unitate
pluriibus positiva d^umung cu^o on^o d^u unitate uniuersalitate distat.

Prone p^o.

nara diuisa, et multiplicata realiter n^o e una positiva d^umung pluriibus, n^o a-
ra humana aperte rei e diuisa, et multiplicata realiter: y n^o e una positiva
d^umung pluriibus m^o n^o nara humana repeta in Petro identificari uale-
ter cu^o n^o n^o singularitate et que e in Paulo cu^o singularitate Pauli: y nara
humana aperte rei e in illis diuisa, et multiplicata iuxta multiplicitate
singularitatis = d^u facta l^o quando producit nara Petri, lz nara Pauli
erat producta: q^o n^o habent eandem et indiuisa nareq, d^u diuisa, et multiplica-
ta. 2° Petrus n^o solus e diuisus indiuisus a Paulo, deniq^o diuisus h^oo; d^u diuisus
indiuisus quia habet diuisa singularitatis: q^o e diuisus h^oo, quia habet
diuisa nareq. denique nara d^umung positiva Petri, et Paulo esset diuisa
et indiuisa: diuisa quia singularitatis cu^o quaidem significat nara diuisa esset:
indiuisa, quia positiva una, et d^umung, d^u hoc compleat: y.

Respond^o

us naturae humanae esse diuisa rane singularitatis, et indiuisa rane
naturae in quo nulla e contradictio, quia n^o e afirmatio, n^o negatio, uis-
de d^o d^o securus idem, et ita responsum omnibus rationibus supra factis
h^oo solutio rationes nostras n^o excedat et ulterius impugnant l^o, in-
nara humana in aliquo vero textu esset positiva d^umung Petri, et Pau-
lo n^o diceret plures homines, d^u unus h^oo, d^u hoc e absurdum: y et solutio

Probat sequi simile: coetus Divinae personae nō sunt Divi, unus Deus: & licet personae sint distinctae natura Divina tamen illi una, et indivisa = licet singularitas Petri, et Pauli essent distinctae si natura humana esset indivisa, et indivisa, nō essent plures homines, unus hō.

Contra Quia natura Divina indivisa realiter in tribus personis nō habet unitatis requisitū ad unitatis rationem: & licet admittatur natura humanae manere una, et immultiplicata realiter in Petro, et Paulo, aduc nō esset ratio unitatis. = Itaque implicatur natura humanae ex aliquo titulo multiplicari, et ex alio manere indivisa: & si natura Petri, et Pauli a parte rei multiplicanti ratione singularitatis implicat quod ex alio titulo participant eandem indivisam naturam. arguitur: quod est positivum unum excludit quamcumque veram distinctionem ex quo cumque titulo oritur quare ad hoc ut diversa nequit esse positivum unum, et divinum, sicut nequit aliquis esse vere unus, et mortuus aduc ut diversa: &

Propter haec alij Scotistae asserunt naturam a parte rei solam esse positivum positivum unum ab habitu, seu habere ab habitu positivum ad essendum in multis = Contra, et simul probatur secundam partem conclusionis: implicatio nō est ab habitu naturae, ad exercitium sive repugnantiam; sed naturae Petri a parte rei repugnat ei in Paulo, et in alijs individuis. & implicat habere ab habitu positivum ad essendum in illis. minor probatur: natura Petri a parte rei realiter identificatur cum Petritate; sed natura realiter identificatur cum Petritate repugnat ei per identitatem in Paulo. = Arguetur identitas dependet a conditione impossibili, impossibile est; sed natura Petri identificari cum Paulo dependet a conditione impossibili: & talis identitas impossibilis est minor pars: dependet ab eo quod natura Petri a parte rei non sit realiter singularis; sed haec conditio impossibilis est.

Dices: licet natura Petri prout recipitur carnis singularis non sit similis naturae Pauli bene tamen sumpto specificativa, et in ratione naturae: & quamvis naturae Petri identificatur cum singularitate repugnet identificari cum Paulo

Non tamz naturz Perit ratione sui = Ratioz licet materia prima prout est de-
 terminata per unam formam non possit aliqz recipere tamz specificatiue, et
 quantz est esse habet abitudinē ad omnes alias formas recipiendas: &
 licet natura humana ut determinata per unam singularitatz non dicat
 aptitudinē ad essendū in multis, bene tamz quantz est esse, et specifica-
 tiue sumpta.

Sed hez paritates nihil urgent nqz unitatē conuenientē,
 et similitudinē non consistit in diuisibile, imo exigit esse inter distincta
 extrema quoz unus habet esse ad instar alterius; quare natura Perit po-
 test esse similis Paulo ratione nature, et nō ratione singularitatz: obitu-
 do tamz positua ad essendū in multis exigit euentū determinationis
 per singularitatz quom habere nō potest natura a parte rei hinc ē quod
 in nullo sensu talz abitudinē habeat = nec secunda paritas aliquid
 est momenti nqz materia prima realiter distinguitur a forma, potestqz
 realiter ab illa separari, natura vero realiter identificatur cu singulari-
 tate: quare licet materia prima sit apta recipere alias formas, nō tamz
 natura a parte rei apta esse in multis. V. D. S. Aug.

SECVDA H.

§ Tertius.

Natura a parte rei non est communis pluribus negatiue. nec conclu-
 sio medij aduersus scilicet a veris, et dicitur Caietanus militat a seuentz
 naturz a parte rei esse habere unitatē negatiue, ex eo quod singularis
 nō sit; quia eo ipso non repugnat illi esse pluribus communis, & ex hac
 ipsa doctrina sua optimo relinquitur natura a parte rei e positue singu-
 laris, ut pote cu singularitate identificata: qz nō habet unitatē negati-
 ue pluribus donans. Consequenter p̄: hz expressa explicatione unitatē
 negatiue tradita ad aduersarijs. hz etiam ratione.

Nam hinc natura

est una pluribus negatiue donans quando eē non repugnat esse
 in multis; dō more positue singulari repugnat esse in multis: qm̄na

Probat: primo: quia natura positivè singularis significat nec impliciter
ad essendū in multis scilicet singularitate: & eū in multis esse repugnat. se-
cundo quia talis actus essendi in multis pendet a conditione omnino impo-
ssibili scilicet a separatione singularitatis a natura: & talis quod prius, et
ita in natura possunt omnes rationes in prima delusione aducere.

Dicunt:

natura essentis in Petro taliter esse in illo, ut illi esse n̄ repugnet esse in
Paulo, et alijs individuis; nec solus esse repugnat ratione singularitatis in
a ratione nature quod sufficit ut natura esse sit pluribus communi natura
nec = d̄. Ita primo preoccupando membrata, ambiguitate solutio n̄ in
si natura existenti in Petro n̄ repugnat esse in Paulo, nec n̄ repugnat
propter naturam in Paulo; et hoc est signum et transmigratione
ammonit, delictis, apertiora decantantur ab Obidio quinto metha-
phorose.

MORTE COESENT ANIME SEPERQ̄ PRIORI RELICTA.
Et Sede nobis domibus vivitq̄ habitatq̄ receptis.
Vel sensus e quod natura existenti in Petro n̄ repugnat simul esse in Paulo,
et hoc e Trinitatis mysterium n̄ tantum adumbrare, d̄ illud patet in creaturis
s. sensus e quod natura Petri non repugnat ee in Paulo, et Ioanne Bage
hoc e quod natura Petri esse indifferens e ut sit in Petro, in Paulo, in Ioa-
nne quod (licet alias falsus) admittat ut verum aduc n̄ sufficit ad om-
versitatem negantem. Quia impresenti, adque sequente n̄ repugnantia
adessendū in Petro, et Paulo deterronante; n̄ sufficit n̄ repugnantia ad-
essendū in Petro, in Paulo Bage. = Vel demique sensus e: quod natura Petri
a parte rei esse fundatim prestat in eis, ut in his pre, sciendū natura
a singularitate reddat e negantem, ut statim dicemus: e t̄ hoc
tantum e natura a parte rei esse habere unitatis negantem fundamen-
taliter, n̄ actu, et formaliter: & preiacta solutio in multis sensus n̄
debet.

Ita 2. natura a parte rei, esset esse n̄ singularis pre, cū in
si q: applicatio involuntaria, et pre, cū a singularitate, e opus in his
n̄ proprius natura a parte rei: n̄ q: falsus, natura a parte rei in natura e t̄

Ut singularis = si dicatur natus a parte rei et n̄ singularis, fortiter ex natura
 q̄ n̄ n̄, et singularitas fortiter ex natura rei distinguitur. Ita ē q̄ talis dicitur
 posse implicatōria, insequentibus anobis reijcitur. Ita deinde: ad unitati-
 ditione, adue n̄ n̄a Petri realiter entitatis eipsa singularitas inuen-
 ta scilicet d̄ n̄ n̄a realiter entitatis idē significat, et singularitate Petri
 apponit eē in Paulo: q̄ n̄ n̄a Petri nunquā dicit unitatē negantē plu-
 ribus d̄ n̄ n̄. 3° 4° Quartus.

Tertia Conclusio § Quartus.

In n̄ n̄a a parte rei datur unitas fortis, que tantū ē comunis pluribus fundamē-
 taliter remota, ante probationē per se dicta in notabilibus, pr̄mitto quod
 unitas fortis ē duplex, alia extrinseca, et propria scilicet unitas idē n̄ n̄a
 eorum q̄ dicitur similitudinē, et diuersitatis. n̄ n̄a q̄ ē unam unitate idē n̄ n̄
 tantū a parte rei in superioribus probatur manet: quare Secunda unitate
 tantū pr̄cedit conclusio, que pr̄ ex D̄o thoma 3° posteriorē lectio Patente
 n̄ n̄a hoc alio ē simillē illi alio in albedine n̄ n̄a eadē numero al-
 bedine existente in utroque: Ita etiā sortis ē simillē Platoni in huma-
 nitate, non quasi unq̄ numero humanitate in utroque existente in D̄o
 nostro.

Ratione p̄, Petrus, et Paulus a parte rei dicunt eorum q̄ dicitur
 similitudinē, et diuersitatis in principiis fortibus scilicet in n̄ n̄a humana:
 q̄ si unq̄ fortiter unitate diuidentē, et similitudinē, am̄ patet, et Ita p̄
 eorum q̄ dicitur diuidentē, et diuersitatis fundatur in unitate: q̄ eorum
 n̄ n̄a diuidentē, et diuersitatis fortis fundatur in unitate fortis simi-
 litudinē, et conuenientē. Pr̄terea Petrus a parte rei magis defert ab-
 equo quā a Paulo per eadem principia fortia, d̄ unitate per materialem
 Petri unitatē, q̄ n̄ n̄a in D̄o, et Paulo ē una fortiter unitate conuenien-
 tē, et similitudinē = quod ē talis unitas ut pluribus d̄ n̄ n̄ fundamē-
 taliter remota patet: quod ē quod unq̄ unitas diuidentē, fundamēntaliter
 pr̄bet, ut intellectus decipiat n̄ n̄a sine singularitatibus, et postea
 ut unq̄, et in d̄ n̄ n̄a in illis, quod ē ē a parte rei comunem pluribus
 fundamēntaliter remota. Soluunt h̄ argumenta D̄ n̄ n̄ q̄

Conclusiones Quintae.

Soluntur Argumenta Contra Primam

Conclusiones Quintae.

Argues 1^a Th^a 1^a 2^a 3^a. una et ead^e materia humana reperit^r a parte rei in Petro, et Paulo: & materia humana a parte rei est una fortiter positive omnibus personis, seu virtutibus. arg^o pr^o: Petrus, et Paulus a parte rei n^o distinguuntur fortiter in materia humana: & una, et ead^e fortiter materia humana est in illis = I^{ta} Petrus, et Paulus a parte rei s^ut eiusdem speciei; & species est fortiter una: & materia humana a parte rei est fortiter una, et consequenter una et ead^e in pluribus, nec valet dicere: Petrus, et Paulus a parte rei est eiusdem specie fundamentaliter n^o fortiter. n^o Th^a arg^o arg^o 2^a: Petrus, et Paulus a parte rei n^o distinguntur fundamentaliter, & erg^o actu fortiter n^o s^ut eiusdem speciei: & actu fortiter eiusdem speciei s^ut.

Vt arg^o respondetur mota cu^m Caietano Petrus, et Paulus a parte rei n^o s^ut solum distinguuntur per principia materialia, & erg^o per secula in quibus d^{ist}inctione fortiter orta ex ipsius principijs fortibus, & a principijs materialibus, sane realit^{er} identitatis non principiorum. quare d^{ist}inctio quae d^{ist}incta a parte rei inter materias Petri, et Pauli vere fortiter quia inter principia fortia exorta licet orta a principijs materialibus.

Adverte d^{ist}inctio

inde exord^o Caietano capite quarto 2° ente, et 3°. aliud est aliquid est d^{ist}inctum; aliud est d^{ist}inctum; et aliud est d^{ist}inctum. quod est d^{ist}inctum ab alio caret identitate cu^m illo, licet cyro ponit est communis. c^{ir}c^u in h^one corpus, et anima licet d^{ist}incta realiter distinguuntur. quod est d^{ist}inctum ab alio, et c^{ir}c^u est communis identitatis, et carent h^one communis cu^m illo: sicut anima est separata a corpore est a deo n^o solum d^{ist}incta, & d^{ist}incta, quod est d^{ist}inctum ab alio, ultra carent h^one identitatis, et communis non d^{ist}inctum caret h^one similitudinis, et communis cum illo: sicut lapis, et h^one quae solum distinguuntur, et d^{ist}incta, & erg^o d^{ist}incta cu^m ipse inter principia formalia Petri, et Pauli a parte rei d^{ist}incta d^{ist}inctio est d^{ist}inctio n^o est d^{ist}incta; Petrus, et Paulus a parte rei distinguuntur et d^{ist}incta fortiter, n^o est fortiter d^{ist}incta.

In forma ad arguty disquo anq una unitate conveniētie et similitudinē 106
concedo anq: unitate idēitatē nego anq, et consequentē, et ad probatōis
nego anq tam e constat Petri, et Pauli a parte rei formaliter disqui
vidē licet formaliter in diversificatōe ad affirmatōis distinguo magis
in eiusq: speciei fundamentariter concedo maiorē: actu formaliter
nego maiorē ad impugnatōis in Thā concedo anq nego Itē cum
enq Petri, et Pauli a parte rei nō sint consubstā in specie actu formaliter,
et tantū fundamentariter nō valet: nō sunt autē istē speciei actu formaliter.
et eiusq: speciei actu formaliter. sicut quia enq tamq non est enq actu, nō
valet unq enq tamq in disquēta veriter ab alio: qualiter idēifica
tu cy illo.

Replicauit dīctō quod dicitur inter naturas Petri, et Pauli oīta a singula
ritatibus per nos d distinguō oīta a singularitatibus ē numerica, et materia
lis: et magis Petri et Pauli solus distinguuntur materialiter: et formaliter ē
eius natura. propterea magis disquēta Petrus ab egeo, quam a Paulo;
d ab egeo disquēta per principia formalia: et a Paulo tantum per prin
cipia materialia. et idē quod prius = Respondeo distinguendū minorē:
distinguō oīta, et exercita in singularitate concedo minorē: oīta a singu
laritate, et exercita in natura nego minorē, nam distinguō exercita in
ter principia formalia vere formalis est. ad 2y dico Petri nō minorē dis
qui et diuici a Paulo, quod ab egeo; ab egeo tamq diversificari, et nō
a Paulo.

Insurges distinguō oīta a singularitatibus Petri, et Pauli me
quit exerceri in naturis ipsius: et Petrus, et Paulus formaliter non
distinguentur anq probare in nostra sententiā sicut distinguō oīta
a singularitatibus ista unitas conveniētie, oīta amatur, et tamen u
nitas conveniētie nō exercetur in singularitatibus idēificantē cy maiorē:
et quod distinguō exercetur in naturis idēificantē cum singularitatibus.
minorē patet quia Petrus, et Paulus ut statemur nō conveniunt in sin
gularitatibus.

Huic subtili paritatē respondeo 1° unita dūm opī
monē augando anq. ad probatōis Decisū prius negō Itē. disparitas

Sed quod dicitur opposita unitati dicitur e
 li, entitatē secundū omnes eius virtualitates transcendens, ut pote conueniens
 rei a se uel intrinsece, entitatē quare respicitur entitatē aliquā aparte
 rei esse dicitur quod unū quāque, et in dicitur quod aliq; dicitur in hāc uita et similitu
 do si dicitur de latib; quare conuenire possunt entitatē secundū unū uita
 nualitatē, et in dicitur aliq; immo eadē mōdo per ordinē ad unum conuoluit scilicet
 cet albedinē et dicitur in dicitur, et per ordinē ad aliud scilicet nigredinē et similitur
 respondeo nūq; singularitate Petri et capax conuenientē, neque natu
 aq; disconuenientē, neque conuenientē q; natura Petri non exerce
 ut in eū singularitate aspectu Pauli: principia uero formalia uer
 capax dicitur in dicitur, et singularitate quare nulla fit pluralitas.

Argues 2o

multipliciter 1o: aparte rei dicitur singularitate: q; et uale, seu natura pluribus parti
 ue domum. Ita pxi. quod relatiua si simul natura et cognitiōe; dicitur singularitate,
 et uale si quod relatiua: q; si aparte rei dicitur singularitate et in uale. 2o obij in hū
 precedit omnes in hū operationē; dicitur in hū et uale: q; aparte rei dicitur uale
 precedens omnes operationē in hū. 3o Petrus et Paulus aparte rei in uale.
 nōq; si dicitur in uale unica dicitur; dicitur quod dicitur in uale unica dicitur et
 positūe unū: q; Petrus et Paulus aparte rei si unū positūe in uale hu
 mana.

Ad primū dicitur in hū anq; dicitur singularitate 1o intentionaliter sumpt
 ty concedo anq; 1o intentionaliter, et formaliter accepty nego anq; cui q;
 singularitate, fundamentale, et 1o intentionaliter ita, et uale, si a for
 miter, et 1o intentionaliter unum q; natura in dicitur aparte rei, dicitur opus
 solū in hū = ad dicitur nego natura absolute prolata, nūq; aparte rei solū
 dicitur obij in hū fundamentale, obij uero formaliter, sumpty supponit
 abstractionē nature amara, et conditionibus indiuiduā hū facta per
 in hū; et natura ita abstracta licet nūq; formaliter uale, et tamē una unita
 te requisita ad naturā obij = ad dicitur similiter respondeo: Petrus et Paulus
 aparte rei solū esse defimbiles fundamentale, ut uero formaliter
 defimbiles unica dicitur dicitur nature humanę abstractę a singularitate hū

August 3° Ita de eiusdem. Dicitur partem natura humana a parte rei e actu positio-
 tive impluribus: qd a parte rei habet ab hinc positio ad essendum impluribus
 bus. patet Ita; quia dicitur ad partem bene valet illo. Ita. natura huma-
 na a parte rei e positio materialis; dicitur positio materialis e positio
 apta ee in multis: qd. minor patet: hinc quia natura e principium multiplici-
 hominum individualium. hinc quia natura in materiali qualis e angelica
 a parte rei positio refertur ee in pluribus individuis: qd. natura mate-
 rialis qualis e humana, a parte rei e apta positio ee in illis.

Maximè

dignus aut e actu positio impluribus per modum uniusmodi. per modum
 plurius. Do aut. et dignus frequens: una et eade natura, nego Ita: diuisa
 et multiplex. Do Ita. et ita dicitur ad partem valet illo. Ingegnaria
 humana a parte rei ut individualis actu diuisa per multiplicata, hinc
 a parte rei e apta ee in illis, n. ut una, et indiuisa, dicitur multiplex, et di-
 uisa.

Si dicitur: natura ut multiplicabilis n. e multiplex actu dicitur.

q. actu e una, et in multiplicata. at natura a parte rei e positio mul-
 tiplicabilis. Pro ut sic ut una, et indiuisa e positio apta ee in pluribus
 bus. respondet dicitur aut natura, ut multiplicabilis que actu n.
 e multiplicata. Do aut: n. actu multiplicata sit nego aut, et natura a par-
 te rei taliter e multiplicabilis, ut qd. per, et pro omni instanti. In
 natura individualis multiplicata ad definitionem respondet natura ma-
 terialis dicitur ab in materiali in eo quod in materialis nullo modo
 potest multiplicari: natura vero materialis e facta a parte rei multi-
 plicari, potest qd. multiplicari n. ut una, dicitur plures ut replicatus e.

Dicitur.

natura a parte rei e comunicabilis pluribus: qd. apta ee in illis. aut per natura
 a parte rei e facta comunicari pluribus: qd. a parte rei e pluribus comu-
 nicabilis. Ita patet ex eo qd. actu a parte rei, quos ponit a parte rei
 positio eiusdem rei. hinc obiecto n. noua difficultate, d. noua hinc
 addit per eadem. pro ut hinc plerumq. solutione aduesto qua natura
 dupliciter e comunicabilis, et comunitate per actum d. et reari ter

Natura ut communicabilis per se est una potens et in multis per modum unius,
 cui per modum actus quo respondet. Vnde in intentione actuali per predicacionem qua
 constituitur una pluralitas actu communicata natura vero ut communicabilis
 realiter non est una, sed multiplex, quare communicabilis est, et communicatio a
 parte rei si idem realiter, et solus per se actus de se digni ponunt. Cetera
 in hunc arguenda. *S. Vltimus.*

Cetera Diluuntur Argumenta § Vltimus.

Argues deinde. *Tha 2g* Dns natura humana existens in Petro a parte rei
 existens sui in singulari: & esse, et rane sui existit impedimento ut sit in alio
 individuo. Sed quod casus impedimento ad existendum in multis dicitur non repugnat
 huiusmodi sit in illis natura humana Petri a parte rei dicitur tamen non repugnat huiusmodi
 esse, et rane sui. & et aliter negatur in rane non repugnantia distincte.
 Item natura Petri esse in e incomunicabilis alij individuo: & habet ex
 unitate negatur consistentes in tali carentia incomunicabilis dicitur
 per huiusmodi natura Petri tantum in uno comunicabilis rane singulari tanget
 esse in unitate in dicitur. huiusmodi quia si a parte rei esset esse in comu-
 nicabilis nunquam ponit de se ab in huiusmodi fundato, et comunicabilis. quod
 non fatemur.

Respondens communiter Thomista, negando applicationem antij
 ceterarum probationum quia deus dicitur natura esse et rane sui significata natura
 abstracta per se in huiusmodi, non a natura a parte rei. Equo procedit arguere, dicitur
 in huiusmodi rane; cum natura humana est in statu a parte rei quod debet
 rane singularitatis, quod de vero rane sui, nec tam facile existimandum est
 et sub huiusmodi doctorum ab huiusmodi nature, a parte rei, per se in huiusmodi ignorant
 per se distinctio.

Quare ad arguere respondeo negando antij et de se quod natura
 a parte rei non realiter singularis in nullo vero sensu potest verificari. Dicitur, ad
 rane sui ponit non singularis, quod requiritur ad unitatem negatur = ergo ad
 confirmationem eius non arg. ad se pro se dicitur et dicitur per se in comunicabilis
 oratione singularitatis. Cetera in huiusmodi quare est natura esse
 hoc est, in se est incomunicabilis et ceterorum est incomunicabilis natura

Non oia de hoc desumit in his fundam^{ta} ad d^{ic}ip^{en}d^um n^{at}ur^{ae} ut pluri-
bus communicaute per quod patet ad 2° p^{ro}o^g.

108

Insuper q^{ue} n^{at}ura p^{er} se
a parte rei dicit repugnant^{er} ad eund^{em} in mult^{is} ort^u sic licet ill^{ud} dicat
in se exercit^{ur}: q^{ue} dicit in repugnant^{er} ort^u ab ipsa natura: ergo
et universalit^{er} negat^{ur} a natura ort^u conciso an^{te} nego consequ^{en}t^{er}
n^{at}ur^{ae} q^{ue} semel quod n^{at}ura in se dicit repugnant^{er} ort^u a singularit^{er}
se nequit ort^u ab ipsa natura, aliqua non repugnant^{er} cu^m tal^{is} in
repugnant^{er} in nullo vero sensu exerceri possit in natura a parte
rei u^{el} in sit^u. natura a parte rei ratione sui solum dicit sua p^{re}di-
cata essentialit^{er}; sed natura ratione suorum p^{re}dicatorum essentialit^{er} n^{on}
p^{ro}mat esse in pluribus: q^{ue} nec natura a parte rei ratione sui nec et
al^{ia} ob^{ie}ctiones oportunit^{er} dubio sequenti. d^{ic}soluunt. 3° it^{em}
natura in statu d^{ic}se habeat aliqu^{as} unitat^{es} pluribus posit^{is} in
h^{is} dom^ois: p^{re}libantur aliqua, et referuntur sent^{en}t^{ia} 3° l^o.

Q^{ue} Tertia Vir^{us} Natura In statu Secundum se Habeat Ali-
quam Unitatem Pluribus Posit^{is}
Vel Negat^{ur} Communem.

P^{re}libantur Aliqua Et Referuntur Sent^{en}t^{ia} 3° l^o.

Ante dub^{io} soluti^onis p^{ro}notand^u est cyclatano; nam^q h^{is} p^{ro}pos^{it}is statu ha-
bere posse. h^{is} est statu n^{at}ur^{ae} d^{ic}se: h^{is} statu d^{ic}traction^{is} seu n^{at}ur^{ae} a parte rei;
h^{is} statu ab d^{ic}traction^{is} seu p^{re}sent^{is} n^{at}ur^{ae} in statu d^{ic}se solum dicit sua p^{re}di-
cata essentialit^{er}, p^{ro}p^{ri}etates, et negationes ad n^{at}ur^{ae} n^{at}ur^{ae} sub^{ie}ct^{is}, unde
n^{at}ur^{ae} humana in statu d^{ic}se dicit essentialit^{er}, sub^{ie}ct^{is}, et n^{at}ur^{ae} i-
accident^{is} n^{at}ur^{ae} in statu d^{ic}traction^{is} dicit singularit^{er}, et n^{at}ur^{ae} p^{re}dicata
accident^{is} comitant^{er} n^{at}ur^{ae} a parte rei, et est p^{ro}pos^{it}is al^{ia} m^ult^{is}
Et n^{at}ur^{ae} in statu ab d^{ic}traction^{is} d^{ic}emunt aliqu^{as} p^{re}dicata intention^{is}:
ut nom^o q^{ue} d^{ic}it sp^{eci}es; aliquod d^{ic}it genus: q^{ue} n^{at}ur^{ae} sit uale^{at} p^{re}dicat^{ur}
et n^{at}ur^{ae} q^{ue} s^u op^{us} sol^uit in his.

Ex quo collig^{it}ur. statu contraction^{is} null^{us}

Perseverantia & Paulitate, pro illo prioritate humana indifferens ad
 non, vel illa singularitate: & pro prioritate singularitate & terminata e
 pluribus positioe communi = & hec solutio nulla tenus sustinenda potest
 ne natura independenter ab omni, h, e positioe, existens appareat? sicut
 secundum: est determinate singularis, cu natura existat a parte reliqua
 singularitate est identificata. si v, id, sequitur in inveniend: pro natura
 non singularis, n e positioe: sicut Petrus existens dicit actu mag
 distincta a Paulo, ita Petrus positioe dicit mag positioe a Paulo dis-
 tincta pro prioritate ad in, nullg habet unitate pluribus positioe co-
 muni.

Præterea. Deus indifferens e ut producat mag Petri, & mag Pau-
 li, non e indifferens e ut producat eandem naturam in Petri et Paulo: &
 in nullo sensu solutio data sustinenda e. demque: et h, si admittatur
 natura pro prioritate ad singularitate indifferens e ad hanc verad, h
 habenda, aduc ee esset pluribus positioe communi: & etiam exacte
 vero: prædicta solutio sustinenda e. ant, p: indifferencia illa non stat in eo quod
 natura possit contineri per Petri, et Pauli determinate, et conuenienter, sed
 vel per Petri, vel per Pauli, uty ad distinctione: at huiusmodi diffe-
 rentia non sufficit ad unitatem pluribus positioe communi: & minox pa-
 tet: quia uniuersale eum in multis, non in uno, veralio: si dicitur huius-
 tor natura in actu solitudinis esse, natura in statu Dyse amobis explicata
 to, sequitur assertionem impugnatam. 2^a D^o D^o D^o.

Secunda Conclusio 3^a Textus

Natura in statu Dyse n habet aliquam unitate pluribus positioe communi, ad
 inferiora n descendente: habet tamq unitate negatiue que cum ipsa ad in-
 feriora non descendit. prima pars conclusionis non potest: quid quod positioe
 communi nature, secundum se, in omni statu debet illi diuinitate, & unitate positioe co-
 muni pluribus n diuinitate nature in statu a parte rei: & nec nature in statu
 Dyse. maior patet: quia e non Dyse positioe dicit rationalitate, cum
 in omni statu dicere debet. minor a Patre Fonsecca n negam. p: ex quod
 quod constat ex dictis toto dubio procedunt. Patet, & implicat ali quod

quæ habet natura in statu secundy se; qui quidam status n' dicitur prope-
ratione in hunc, licet egr in obliquo conotet, ut in motu uelibus explicat in ma-
net. 110

Arguitur secundo rane. natura in statu secundy se n' e' positioe plures; &
positioe una. & habet unitate positioe pluribus comuny. Dicitur natura in
statu se e' ens reale positioe; & et una positioe. Ita patet ex eo quod unitas
sequitur ad ens; & ad ens positioe unitate positioe. ad animum. Dico antecessari
nego Dico, n' e' positioe, uny, et e' positioe plures soly opponuntur in sta-
tu determinato, n' in statu indiffer, qualy e' status secundy se, in quo
natura soly dicitur positioe predicata essentialia: unitas uero, et pluralitas
positioe, ut pote accidentalia soly ipsi dicuntur negatiue inquanty
e' n' repugnat fieri positioe singularis per abstractionem, et positioe e'
una per abstractionem, sic patet Dico nomen positioe albus, nec positioe
non albus, et cetera cetera positioe propriore ad dicitur deatynest
positioe futuræ, nec positioe n' futuræ.

Ad Dictionem Decoanti, distinguo
Dico quoy: una positioe unitate transcendentale, Dico Dico: unitate pre-
dicamentale, seu pluribus in unum, nego Dico, quid quid dicant aliqui
thomiste, Dico dicitur manz Dico unitate positioe transcendentale
que sequitur ad ens positioe manz, et ratio e': quia natura, ut dicitur in appe-
dicata essentialia, e' indiciua in se, et dicitur positioe a quolibet alio,
in quo unitas positioe transcendentale dicitur: n' tamy e' una positioe
in unum pluribus in quo consistit positioe predicamentale.

Sed
multipliciter insurges. 1°: natura secundy se n' e' determinata positioe
per aliquam singularitatem; & Dico e' non determinata positioe, et po-
sitioe indifferens ad plures singularitates. 1^a Ita patet ex eo quod anser
positioe & predicato finito, ad affirmatiue & predicato infinito uales. Ita ut
n' dicitur, nos n' e' albus; & n' albus = 2°: natura Dico caret positioe, & positioe
adualitate. 3°: singularitate; & positioe unitas = 3°: natura Dico potest ha-
bere aliquod predicatum positioe, quod cyclo ad inferiora in descendat, et
unitate pluribus positioe in unum. ans pi: natura Dico e' in genera biliffet

Inco uocabiliū positūe. In materia apartere generari, et corrumpi: & talia praedicta. Quia dicitur mare, Lyse, et in parte xii.

Ad huc concedo anti, nego consequentia.
ad proz dico, quod si dicitur, quod amariua dicitur finito ad affirmatiua
dicitur in finito ualere. Ita absolute loquendo, nec facta aliqua redup-
plicatione, quare licet absolute ualeat: Albus n̄ e albus: & e non albus.
n̄ e facta aliqua reduplicatione, ut n̄ dicat: non Lyse n̄ e albus: & Ly-
se e non albus. et ratio e: quia cy dicitur, ex his duabus ultimis habeat ne-
gationis antecopula, et alius reduplicata status Lyse facit hunc sen-
sum: albedo n̄ e essentia Petri. et 2^a pp̄ facit hunc sensum: negatio
albedinis e essentia Petri. quod falsum est: si e non ualiter dicitur
negationis albedinis, quomodo potest fieri albus, cy & determinatio po-
situa n̄ e accidentalis, nec, si dicitur Lyse loquatur, nec est positio-
ne determinata, nec positio n̄ determinata; ad utrumque negati-
ue se habet, quod e habere unitate negatiua.

Ad huc dicitur anti, nego dicitur.
ad hoc. Quia dicitur n̄ positio unitate n̄ sufficit quod causat impedimentum
ad unitate; dicitur requiritur, quod per uoluntate praedicta
tem, dicitur, ut una impleribus, explicatur: hoc infidelis est in ca-
pax dicitur unitate, Episcopatus, et tam licet fidelis fiat, adue or exit
Episcopus positio, dicitur negatiua: uoluntate dicitur impare senten-
tia dicitur nego anti. et ad proz nego mare, materia in quo Lyse tantum dicitur
positio, quod e illi essentiali: in generabilitate uera, et incorrupti-
bilitate in se. Quia mare, alias e nunquam potest generari, nec cor-
rumpi: tantum igitur si praedicta accidentaliter negatiua. Quia
essentia mare, in statu Lyse, sicut unitate et pluralitas positio.

Argu-
re 3° dicitur huc parte Ly. Dicitur, quod quod dicitur mare, in statu Lyse
omni statu debet ille dicitur; dicitur in statu Lyse, habet proz unitate
negatiua: genit illud habet in statu a parte xii. mare igitur dicitur
Lyse unitate negatiua ad inferiora n̄ descendit: si res non dicitur
unitate negatiua in dicitur mare in statu Lyse rane sui, dicitur

Comunitate propugnant, et quodam rarij Omnia, seu collectione omnium in-
diuiduorum quatenus cognoscuntur. Iste, et in se similia. Illi dixerunt,
et quondam idoly ab inuicem ficti habent inesse cogito id quod habent in-
gularia in aduersa. Vnde quando dicitur non, dicitur idoly, aut similia
quodam habent predicata similia in se, et Paulo sapientia.

Iuxta,
Omnia ceterorum autem opinionum breuiter dicimus: substracty, et libatj
et magis abstracty singularibus. rarij positimae. Qualitatem substracty
potest et inferioribus predicari, ita ut quolibet predicari possit: at sola
maxima humana. Vnde potest predicari et Petrus, nra collectio omnium indiuidu-
orum; nec illud mentale idoly ab aduersarij signant; p dicitur dubij et
cetero ex dicens innotescat; quare otiosy cetero complius in se innotescat.
2^a uny gradus superioris dignum positer exmaxime ab inferioribus;
explanatio inuicem, et autoru placita & sup. ~ ~ ~

Q. Quarta Viru Tradus Superiores Distinctionum Proximaliter
Ex natura Rei Ab Inferioribus?

Explanatio Tituli: Et Autorum Placita & Primus.

Celebry sanjque difficily insubtily autoru agredimur pugna; que ut felici-
tate peragat antequam rationy arma accipiant, instructio notabilis necessaria
e. quare noto id quod notimus rarij intelligunt in se, semel fortis esse, que in-
quolibet indiuiduo reperitur: apelantur gradus eo quod superioris, et inferioris
res sunt, per illud quod gradatj ascendimus, et descendimus. ex plic rarij: in Petrus
reperitur gradus in se, in se, in se, in se, et Petrus, et de omnibus dubi-
tarij, quomodo in se distingunt.

Nota secundo distinctione diuisione in reals,
et rationis. 1^a e, que versari inter extrema, quorum uny, n e aliud realiter. 2^a
e, que versari inter extrema, quorum uny n e aliud personis operatione in se aliud
realis alicuius positiua, negatiua alicuius. positiua e que datur inter extrema po-
sitiua, ut inter Petrus, et Paulus; negatiua e, que versari inter extrema nega-
tiua, ut inter cetera, et inuicem Petrus inter extrema quorum uny e positiua
et aliud negatiua, ut inter Petrus, et eius cetera.

Deinde dicitur realiter subdividitur in dictiones rei esse, et modales. 1^a e. que
 datur inter duas res, s. inter duas entitates, ut inter Petrum, et Paulum. 2^a que
 versatur, s. inter res, et eius modum, ut inter Petrum et eius sensum; vel inter
 duos modos, ut inter existentiam, et subsistentiam Petri. — subdividitur etiam
 que dicitur realiter in dictiones includentis, et inclusi, tatis e. dicitur que datur
 inter totum, et eius partem, et excludentis, et exclusi, qualis e. dicitur que datur
 inter duos nos. — demum alia e. dicitur essentialis, et alia accidentalis. 1^a e. que
 procedunt a principijs essentialibus. 2^a vero que a principijs accidentalibus
 procedunt. ad que reducitur dicitur muonexica nam materialis, eo quod
 individuatio in e. d. ceptu essentiali est.

Et alia parte dicitur ratio dicitur
 dicitur in dictione nam rationate, et rationantibus. hec e. que procedunt
 ex libito in unum sine fundamento fingentis, illa vero que a fundamento figuntur.
 et e. duplex adequata. s. et in adequata: tate que datur inter fortiter leg
 eiusdem entitatis. 2^a vero inter eiusdem fortiter expressiones, fundantur a
 dictionis nam e. dicitur virtualiter fundata in eminentia eiusdem indub
 se rei ad prestanda plura que in alijs rebus dispersa reperuntur. ut in
 anima rationalis, propter suam eminentiam ut intellectiva equivalet Angelo; ut sensitiva
 bruto; ut vegetativa plante et c. sicut inquit magnus Parisius master Gregorius:
 omnis creatura aliquid habet hoc: habet etiamque immo e. cum la
 pidiibus, vivere eorum arboribus, sentire ayalebus, intelligere cum Angelis.

Subtilis

Doctor in 1° dictione 3^a e. 1^a et septimo methaphisice, e. decima, que unum
 avari scotica familia comitatu quondam dictionem mediam excogitavit, mi
 moris dictione reari, omnis dictione nam, que forte ex parte rei appellat,
 e. g. inter gradus superiores, et inferiores eiusdem individui apponit: que
 dicitur media nominata, quia nec realiter, nec ratione, s. quia licet s. s. rea
 lis, in tantum entitativa, realiter fortiter, eo quod in inter entitates, sed inter
 fortitates eiusdem entitatis versatur. — Doctor vero ceterorum philosophorum
 consensus sola dictionem virtualis, et fundamentalem aperte rei, et
 forte per inter in inter hos gradus agnoscit, licet inexplicata huius
 modi

Distione virtuali aliquantulum differant. motu vero mens ex dubijs progre-
su distat. Repugnantia distionis medie quomodo cumque explicata dicitur
~~~~~

Repugnantia Distinctionis Medie Quomodo cumque Explicata Convincitur & Secundus.

Si distio fortis ex materia vel statu media inter reals et rams, in hunc
modum dicitur omnis distinctio sequi ad ens; & implicat ens medij quod
non ut reale, nec rams; & et implicat distio media que nec reals, nec rams
ut. maior e certa. omnino patet ex immo philosophorum sensu ad quade
distionem ens in reale, et rams; dicitur ex distionem nec esse realem, nec
rams; quia nec fingit ab initio, nec inter realitates versari; & tantum esse for-
tis, quia fortiter dicitur. Dicitur e, illa distio fortis inter fortiter super-
ta dependentem ab initio; h. pro ratione ad initium esse finis? si ly, e distio rams: u-
ta e vera reals; & neque servata distio media inter reals, et rams.

Propter
hanc immo Scoti discipuli affirmant ex distionem esse reals, non quidem reals
entitativam, & reals fortis: esse que media eo quod m. inter entitates, sed in-
ter formalitates eiusdem entitativam ac per se dicitur. implicat unam fortis
realiter dicitur ab alia, et non entitativam; & implicat distio media ita explic-
cata. ans pr. e distio reals sequitur ad ens tamquam illius ratio; & distio re-
lis subiecta ad ens e distio entitativa. g. V. distinctio entitativa e dis-
tio ens ab esse; sed implicat fortiter alij dicitur, dicitur a fortiter reals
et non tamquam ens ab esse; & et implicat distio reals inter ipia que n-
sit entitativa. immo pr. alia, et realitas nequeunt realiter distinctio que
tamquam nihil ambulo. & dicitur debent ut ens ab esse, eon dicitur media.

Dicitur talis distio ut pote inter fortiter aspectus in ee entitativam dua-
lem formalis: sicut in nostra sententia distio modalis entitativa n. est, sed
reals modalis, eo quod inter modos realiter versari. Dicitur e. n. distio
modalis e vera distio entitativam modalis ab entitate modalis, e que
vixit entitativa, licet talis n. nominata ad dicitur distionem reals

Sed animalitas, et rationalitas vere obtinent xanz entis: q̄ u' reale digni-
tatis dicitur e'it' entitatis abentitate; et salu' e'it' dicitur foris entitatis uo,
quod insentia Scotica applicanda est. Dicitur Scotica inter gradus superio-
res, et inferiores eiusdem individui specialiter ratione reprobatu' dicitur.

Distinctio Scotica Inter Gradus Superiores Et Infe-

Riores Eiusdem Individui Speciali Ratione Reprobatur

Id quod ualiter predicatur dicitur uera, et foris predicacione, nequit ab eo
foris dicitur; q̄ gradus superiores predicantur inferioribus uera, et foris pre-
dicacione, ut in hijs: hoc e' al. Petrus e' homo: q̄ gradus superiores nequeunt ab in-
ferioribus dicitur foris. nec foris ex maxima u' maioris u' uera, et foris
predicatio unius dicitur exigit uera, et foris identitatis eorum; atq; uera, et foris
identitate in stat dicitur foris: q̄ id quod predicatur dicitur uera, et foris pre-
dicacione nequit ab eo foris dicitur.

Si respondeatur: ad uera predicatio-
nis unius dicitur subdicere identitatis eorum materialis, et identitatis diaphani-
lis, ut dicitur foris ex maxima u' = Dicitur e' hinc predicatio hoc e' al. e' pre-
dicatio foris: q̄ hoc et al. medij entitatis, nec foris dicitur. Dicitur:
quod foris dicitur ab aliquo nequit dicitur foris predicari, q̄ ne-
quit dicitur foris dicitur per identitatis: q̄ si al. foris predicatur dicitur hoc,
nequit hoc ab alio dicitur foris.

Quare aliter Petrus sonica solutio in-
tendit arguit affirmans predicari predicacionis, tantis e' uera supposita dicitur,
et personaliter, ne uera foris, quapropter reddat hunc sensu suppositis ha-
bens humanitatis, habet e' hinc alitatis sicut ista Petrus albus, cuius sensu q̄
suppositis Petrus e' suppositis habens albedinis = Dicitur e' q̄ hinc solutio e' omnino
ex maxima mens Scoti, qui iug dictionis medijs ponit in soly inter alitatis, et realitatis
dicitur inter suppositis alitatis, et realitatis.

Dicitur q̄ maior identitatis exigit
ad predicacionis e' al. et foris, quod ad accidentalis; sed ad hanc dicitur
hinc identitatis supposita: q̄ ad illud exigit identitatis medium supposita =

Lij, d' foris, et eialij = Ita aemque puz dicatō eialij, et foris Petri quod puz
dicatō nō ē deceptu eialij subh; d' euz idēitate tantū suppositali puz dicatō mor
ē deceptu eialij subh; ut patet in hac puz dicatōne dulce ē alby, in qua al
bedo nō ē de conceptu eialij dulcedionij; q' idēitas suppositali nō sufficit ad
puz dicatōnis eialij. Propter hec aliqui auctores nō admittunt dūtionem
foris exnata rei inter gradus superiōres, et inferiōres, et citantes inter
gradum genericū, et differētiā, interque nōq, et singularitā, euz
q' indūduū. quare hec opinio aliter impugnamda ē. Excludit hāc dū
tio Scoti inter quosq' gradus euzq' indūduū: dūtionē inter eos reperta
statuē q' quatēs.

Excluditur Distinctio Scoti Inter Quosq' Gradus Eiusq' Indūduū:

¹⁵¹
¹⁵²
¹⁵³
¶ Que Inter Eos Reperta Statuētur Quare
Puz tunc paragrapho 2 proposita, specialiter, et efficaciter dūtio Scoti
inter quosq' gradus ita impugnatā nō alitā, et nō alitā (et idē de quibuslibet
gradibus metaphisicis) essent dū, forlites forlites exnata rei dūte, et q'
essent dū, entitates dūte forlites exnata rei, d' hoc nō admittunt scilicet
ponentes iug dūtionē, nō inter entitates, d' inter forlites euzq' entitatij.
q' maior puz: in tali casu entitas alitā, esset exnata rei dūta ab
entitate nō alitā; q' essent dū, entitates forlites exnata rei dūte. omz puz
nitas alitā, esset exnata rei dūta a nō alitā: q' et q' ab entitate nō alitā
Ita patet ex eo quod nō alitā ē idē forlites exnata rei, et sua propria en
titate. ex quo et q' puz: alitā, esset exnata rei dūta a nō alitā; d' alitā
ē idē forlites exnata rei, et sua propria entitate nō alitā; q' entitas alitā,
esset exnata rei dūta a nō alitā. omz nō videtur in negantij a d' scoto
quā nō concedit alitā, exnata sua nō ē omz.

Deinde impugnatā dū
dūtio tunc alia. humanitas Petri nō dūquā forlites exnata rei ab euz
singularitate: puz de quibuslibet gradibus metaphisicis, et iuxta Scoti eadē
similitē nō dū anz puz. humanitas Petri dūta forlites exnata rei a nō
nō alitā nō esset dūta ab humanitate Pauli, d' hoc implicat. q' ex nō

Quoad utramque partem, hinc dicitur dicitur virtualis apparetur quod, eadem, et
indivisa entitas prestat quod quod prestantent plures entitates esse in-
ter se diste, hoc reperitur in quolibet individuo maxime numerum, quod
minore patet: nam Petrus a parte rei est vivens, sensibilis, et intelligens
quod prestant Arbores, Leo, et Angelus inter se distincta: huiusmodi
gradus descendunt virtualiter a parte rei in Petro. at huiusmodi vir-
tualis distinctio est fundata distinctio prestantis sicutque in his recipiens Pe-
trus, ut sensibilibus, et non ut in his statim hoc gradus est fundato descendit:
quod est, et est quod ad utramque partem. proponitur precipue Scoti funda-
tus sicutque relictus vera solutione occurrunt sequuntur.

Propositum Precipuum Scoti Fundamentum Etique Aliis

Reiectis Vera Solutione Occurrentibus & Quibus.

Obijcit Scotus: aliter dicitur actu ante omnes operationes in his, in ve-
lita entitate: quod formaliter ex natura rei. omniaque: de eadem et in dicitur neque
intra verificari preter dicta dicitur, de eadem, et actu ante omnes operationes
intellectus verificari preter dicta dicitur: quod ante omnem ope-
rationem intellectus actu dicitur. minor preter hoc per alitatem dicitur
a quo, et ille est similis: per alitatem non dicitur a quo, et est similis
in his preter dicta dicitur.

Respondens aliqui hoc a parte rei nec
dicitur a quo, nec esse similis formaliter, dicitur in his fundamenta liter;
nam dicitur in his formaliter est opus in his, quare dum affirmativa, et negativa
dicitur in his supponitur distinctio namque. dicitur solutio dicitur in his
apudibus autibus dicitur, admittentibus relationes tales preter
causales dicitur, et similitudinis immediate fundata in
substantia. ex quo argumentor ita: hoc per relationem preter
talis similitudinis reddita similis a parte rei, et non tantum fun-
damentale: quod formaliter omniaque: hoc oppositum fundatum relationem sic reddita
similis fundamenta liter: quod relationem reddita formaliter simili-
lis: quod oppositum ad opus in his, quod formaliter similis a quo.

Quare respondens alij

De adz se indistincta posse verificari p[ro]p[ter] d[ist]inctio[n]e[m] a parte rei bene fi-
 no d[ist]inctio[n]e[m] virtualit[er] in se, que ab aliquibus maxime solet appellari,
 quare aserunt nonz a parte rei ee, et m[od]o simill[is] equo, in actu al, et rati
 inter se disquant, d[ist]inctio[n]e[m] virtualit[er]. = d[ist]inctio[n]e[m] d[ist]inctio[n]e[m] virtualit[er] in se
 ea referens ad suscipienda p[ro]p[ter] d[ist]inctio[n]e[m] a parte rei, ut implicatio[n]e[m]
 u[n]de[m] a e[st] quare d[ist]inctio[n]e[m] u[n]de[m] argumentor.

Peruoz al nonz a parte rei ac-
 tu e ratio asimilandi nonz equo; et rati actu e ratio asimilandi nonz
 equo: q[ui]a al nonz a parte rei actu e id quod actu e rati: q[ui]a al, et rati in hoc
 actu disquant a parte rei: q[ui]a in tantu[m] virtualit[er], sed formalit[er] ut
 intendit Scotus. = arguet. ratiq[ue] p[er] id[em] hitat[em] p[ri]ncipiu[m] dif-
 ferendi: q[ui]a ratiq[ue] nonz a parte rei non est actu p[er] id[em] hitat[em] ratiq[ue]
 q[ui]a actu a parte rei disquant. Ita distat ex illo p[ri]ncipio certissimo
 in creatis: que, si ead[em] u[n]de[m] teno[n]t.

Si accuras ad Misteris Trinitatis

in quo locy habet d[ist]inctio[n]e[m] virtualit[er] capax d[ist]inctio[n]e[m] u[n]de[m] ex hoc ipso impug-
 nata manet euasio. nam dicit esse Misteris supra humanam causam
 admirabile, quod est Diuina, et paternitas idem significatur cum tantu[m]
 verificata. Quia, et non d[ist]inctio[n]e[m] u[n]de[m] in qualibet exigua entitat[is] u[n]de[m] hu-
 iusmodi verificatio d[ist]inctio[n]e[m] ratione virtualit[er] reperita.

Arguo contra sco-

h[ic] op[er]one respondet D[omi]nus thomas septimo d[ist]inctio[n]e[m] a parte rei ad quatuor d[ist]inctio[n]e[m]
 quod e id[em] re, et d[ist]inctio[n]e[m] rati[on]e[m] nihil prohibet predicata d[ist]inctio[n]e[m] p[ro]p[ter]
 dicant, q[ui]a ut ait philosophus 3° d[ist]inctio[n]e[m] anima, idem p[ri]ncipiu[m] re, et d[ist]inctio[n]e[m]
 rati[on]e[m] e p[ri]ncipiu[m], et form[is], et q[ui]a quod e p[ri]ncipiu[m] n[on] est form[is] itaque
 affirmatio, et negatio sint operationes in se d[ist]incta[m] affirmata de homine,
 quod ut ratio asimilandi in quantum animal, et negam de eo in quoc[un]q[ue]
 hum[an]i rati[on]e[m] q[ui]a animal, et rationale, supponunt p[er] rati[on]e[m] d[ist]incta[m] licet
 cum fundamento ad d[ist]inctio[n]e[m] u[n]de[m] u[n]de[m] d[ist]inctio[n]e[m] = ex quo ad ar-
 gumentum nego maior[em]. ad probationem d[ist]inctio[n]e[m] maior[em]
 : Eadem re indistincta realit[er], et d[ist]incta p[er] rati[on]e[m] nego
 maior[em]. p[er] rati[on]e[m] et[ia]m indistincta d[ist]incta, et nego minor[em]; ad

Probationis disquisitio quo ad 2as partes: per raritatem ex dictis personis
non est similis dictionibus: per raritatem, ut in re evidenter negotiorum: et
Deo communi, nego D^{iq}.

Replicatur ad in re, et proportionem ad omnes opera-
tionem in re est principium duemendi, et rare non est principium duemendi: q^d
ari, et rare in re, et proportionem ad dictionem rari, verificante per dicta
D^{iq} ad dictionem: q^d prout in re si fortiter actu dicitur, respondet negando
ant^q: n^o licet rare, ut precise ab ari non sit principium duemendi, rare
tamen prout in re, ut potest fortiter actu, et sic est principium duemendi:
q^d quare non dicitur, et rare prout in re loquatur, hoc est duemendi ex equo
per raritatem, et ex eo dicitur duemendi per raritatem.

Insuper: hoc a parte rei
duemendi ex equo quia ari, et quia rare non duemendi ex eo: q^d hoc a parte rei
est principium duemendi, et rare est principium non duemendi ex equo. ant^q
pro: quia ari respicitur in hunc, et equo a parte rei, est rare duemendi, dicitur
re respicitur in hunc, et non in equo: q^d hoc quia rare non duemendi ex equo
a parte rei = Respondet negando ant^q quod ad 2as partes. ad probationem
disquisitio minoris: rare non invenitur in equo, nec alio simile ari. hoc est
verificante cum rare, nego minoris: non respicitur rare precise, d^o minoris,
et nego D^{iq}. itaque ex rare a parte rei sit al^q, hoc per raritatem duemendi
ex equo, quia raritas a parte rei nihil aliud est quod ipsa aritas, et
licet in equo non invenitur raritas, invenitur tamen aritas: cum que
aritas non duemendi ex aritate equi sit ipsa raritas, et sic hoc per
raritatem duemendi ex equo.

Replicatur hoc a parte rei, et est principium duemendi:
dicitur, et principium disconvenienti ex equo: dicitur principium duemendi, et non prin-
cipium duemendi. Dicitur: hoc quod non est principium disconvenienti, non principium
duemendi, et quattuor principium duemendi, non principium disconvenienti: q^d hoc
a parte rei est et non principium disconvenienti, et alio est et non est prin-
cipium duemendi = Respondet Deo ant^q negando D^{iq}, ad probationem
nego ant^q. licet q^d hoc a parte rei sit principium duemendi, et disconve-
nienti, quia fundat partium relationes duemendi, et disconvenienti.

Quod nullus Inadictione arguit; n. unguis tamq. Lipsio a parte reue-
rificata; quod n. sit principiu. diuiniendi, nec quod n. sit principiu.
disdiuiniendi; et dissequentes, nec predicata Inadictoria.

Et ratio e. quia
negatio ut pote malignanti; inatuz, si semel alicui entitati conuenit pre-
dicatum, quod negat ab ea totaliter auget: quare siue homine a parte
aui verificaretur non esse principiu. diuiniendi in nullo sensu. Leo
verificaretur esse principium conueniendi quod saluz. et @ puzi-
piu. conueniendi, et disconueniendi diuiniendi potest adz. entitati fuz. et h.
a parte au. relationes diuiniendi, et disconueniendi, per omz. ad xoz. salz.
u. ualiter distoz, in quo nullus e. in diuiniendo.

Dices. Deus a firmo ad
hoy ee principiu. sentiendi, et ratio n. ee principiu. ignendi, d. id. a firmo
dali. et ratio d. d. h. n. h. p. ea. ad h. n. h. u. z. in nostra sentia. Deus d. h. n. h. u.
ramz. n. e. formet. z. d. illi p. u. o. u. s. a parte au. z. dali. et ratio a parte au.
predicata Inadictoria verificanti. respondio: d. s. p. u. n. d. o. m. a. z. a firmo
mediate, et p. ea. om. n. e. m. ad. in. h. n. o. s. t. r. u. s. s. d. o. m. a. z. i. m. m. e. d. i. a. t. e. et p. e. r. s. e.
n. e. g. o. m. a. z. i. s. a. g. u. e. D. e. u. s. t. a. m. q. a. f. i. r. m. a. z. e. p. o. t. e. r. a. t. e. d. i. c. t. u. s. p. e. r. i. n. t. e. n. t. i. a.
c. r. e. a. t. u. s. d. a. l. i. n. o. e. s. s. e. p. r. i. n. c. i. p. i. u. s. s. e. n. t. i. e. n. d. i. i. p. s. a. v. e. r. o. D. e. i. c. o. g. n. i. t. i. o. i. n. o. m. e. n. t. i.
d. i. a. t. e. t. e. r. m. i. n. a. t. a. a. d. h. o. m. i. n. u. s. u. t. p. o. t. e. d. p. r. i. n. c. i. p. i. u. s. u. a. et h. o. n. g. p. r. o. u. t. e. i. n. s. e.
a. p. a. r. t. e. a. u. c. o. g. n. o. s. c. e. n. s. t. a. m. q. a. f. i. r. m. a. z. e. h. o. n. g. e. s. s. e. p. r. i. n. c. i. p. i. u. s. s. e. n. t. i. e. n. d. i. et
d. i. c. u. r. e. n. d. i. n. o. e. s. s. e. p. r. i. n. c. i. p. i. u. s. s. e. n. t. i. e. n. d. i.

Est argutus, cu. n. i. n. t. e. p. i. c. i. t. u. s.
instare tambus s. quarto aduch, et inu. p. e. x. p. r. o. b. a. t. a. z. et r. a. t. i. o. a. p. u. r. a.
t. e. r. e. d. i. s. p. u. e. i. n. t. i. t. a. t. i. u. e. q. u. i. a. d. i. u. i. n. i. e. n. d. i. a. et m. d. i. u. i. n. i. e. n. d. i. a. s. i. m. i. l. i. t. u. d. o. q. u. e. t.
n. s. i. m. i. l. i. t. u. d. o. q. u. e. i. u. x. t. a. a. r. g. u. t. u. s. d. i. c. u. n. t. a. d. a. l. i. et r. a. t. i. o. n. o. l. o. g. f. o. r. t. i. t. e. r.
e. x. n. a. r. a. a. u. s. d. e. h. i. c. e. n. t. i. t. a. t. i. u. e. i. m. m. o. t. e. g. g. u. s. e. n. g. e. t. o. r. e. n. g. i. n. t. e. a. s. e. d. i. s. p. u. r.
t. u. r. C. e. t. e. r. a. d. i. l. l. u. u. n. t. a. a. r. g. u. t. a. d. u. l. t. i. m. u. s.

Cetera Diluuntur Argumenta s. Ultimus

Argues. d. d. i. n. g. d. i. s. f. o. r. m. b. u. s. q. u. o. r. e. s. p. o. n. d. e. t. n. a. z. d. i. n. g. d. a. l. et r. a. t. i. o. d. i. n. g. d. i. s. f. o. r. m. b. u. s.
d. i. s. f. i. m. i. l. i. t. u. n. t. a. (a. l. i. e. d. i. s. f. i. m. i. a. p. r. i. n. c. i. p. i. u. s. s. e. n. t. i. e. n. d. i. r. a. t. i. o. n. o. l. o. g. p. r. i. n. c. i. p. i. u. s. d. i. s. i. u. i. n. d. i. n. g. d. i.)

Quatenus si unus apparet, cum alio realiter id significati licet ergo singularitas, nisi sit de Deo natura, moralis 19, et 1o modo, bene tamen tenetio. quare in e accidens philosophice respectu nature, accidens tantum loquens exigens solum distinctionem rationis: natura vero immorali 20, philosophice, quae metaphysice est essentia singularis; ex quo dicitur disparitas = ad 1o fixa rationem dico aliter in statu huius se sumptis accidit aliter aduenit realitate; in e aliter huius prout in statu apparet, inquit essentia philosophice ipsa realitas. alie difficultates, quae in presentia adueni potest in dubio sequenti diducuntur. Quidam in hoc gradus metaphysicos eiusdem individui de praesentia obiecti? Explicata aliqua, et referuntur sententiae S. Ius.

QVAESTIO V. Vtrum

Inter Gradus Metaphysicos Eiusdem Individui Detur Praesentia Obiectiva?

Explicantur Aliqua Et Referuntur Sententiae S. Ius.

Impugnata dictione ex natura rei, certum videtur stabilita inter gradus superiores, et inferiores; in quibus quod huiusmodi dictione videtur, insistentibus, ut in hoc dicitur praesentia obiectiva, quae huius data, quando ex parte obiecti huius praesentia quae respondet aliqua fortitudo, a qua ipsa realiter id significata latente praesentia vocis fortitudo, seu in adiquata e illa, quae huius se tenet ex parte actus, et obiecti ut cognoscitur huius praesentia nominationis extrinsecus dicitur praesentia.

In quo celebri certamine 1o sententia defendit nullam praesentiam obiectivam inter gradus superiores et inferiores: unde actus cognoscens aliquid, et huius ratione individui huius quae respondet, esto aliquid clare, et rationale huius cognoscens: quare in hac sententia huius cognoscens aliquid, quod cognoscens huius, seu essentia huius in ordine ad operationes sensu huius, huius veritate, quod cognoscens huius in ordine ad operationes reales, seu nominationes, quae sequuntur plures ex familia huius, ut videtur, quod huius huius, quae quae, quibus ad huius, ut obiecto in praesentia, huius huius quarta parte octavo

¶ Imo omnes ditiones actualis, que exferenda sunt per cognitionem obtinet ab omni
mente creato spectat. ¶ Vero, et dominum gentium philosophorum cum Dico tho-
ma imo plures ex schola societatis ut Doctor Eximius, Melina, Barz-
quez, quoniam breves, et alij quos citat orator eminentissimus Carolina-
us. ¶ Quia in longa tractatu 3° disputatione decima septima, opposi-
tis sententiis, cum quibus sit. nostra D^o S^o Reg.

Nostri Conclusio 2^a Secundus.

¶ Gradus superiores obtinet precipue ab inferioribus. pro hac dicitur
Petrus mesiter Anselmus in monologio capite undecimo sexto ubi hec
habet: cum aliquis hinc dicitur corpus, alij, et hoc, in uno modo, hinc dicitur
vione et hinc dicitur secundum rationem, et hinc aliud corpus, et singuly
horum, in e totis quod est hoc: quod iuxta sententiam Anselmi in dictione
inter partem hinc unum, et alij gradus: quod Anselmus inter precipue
obtinere gradus nominis. probo itaque precipue obtinet in hoc, quod ex parte
obtinere partem in ratione, et alij gradus, at hec iuxta sententiam
dicitur: 3°

¶ Deinde dicitur hec D^o ex Angelico Preceptoris 1° Magna gentes capi-
te 21 aserente: intellectus vero ea que in inter dicitur in dictione dicitur hinc
cipere, quando unum eorum in alterius ratione in cadit; et propter hoc in
terminatio dicitur in partem binarium totum, et in parte ratione id quod est in parte totum.
hinc dicitur Thomas.

¶ Ergo dicitur: propter cognitionem alij in cognitione rationis: quod ob-
tinere precipue dicitur. In parte, quod precipue in parte totum in parte alij, que
cognitione unum, alij in cognitione. propter genus, alij in e decepta ratione rationis,
necesse est, sicut ex dicitur D^o Thomas loquax) alij in cadit in ratione rationis: dicitur
quod in cadit in ratione alij in cognitione propter alij in cognitione quod in cognitione
propter ratione in cognitione. una dicitur certa: omnia dicitur in dictione in parte dicitur
in dictione, alij in dictione dicitur et ratione ratione dicitur dicitur.

¶ Item: in parte gradus me-
thaphorice dicitur dicitur methaphorice, dicitur dicitur unum dicitur in parte
ter

Ingo per rans adquate: ing s' t' h' y in adquate d' i' g' u' i' t' a' , s' u' p' p' o' n' t' e' s' e' x' p' r' e' s' s' i' o' n' e' s' , d' a' z' e' h' e' t' i' n' d' e' o' d' i' p' o' s' i' t' i' o' m' e' t' h' a' p' h' a' q' u' o' d' i' n' e' a' t' D' e' r' i' u' s' t' h' o' m' a' s' i' n' p' a' r' t' e' 2^a a' r' t' o' 7° , e' t' a' l' i' b' i' p' a' s' i' o' n' .

Respondet aduersarij d' p' o' s' i' t' i' o' n' s' m' e' t' h' a' p' h' a' q' u' o' d' i' n' e' i' n' p' r' o' o' b' t' o' , d' i' n' a' c' t' i' b' u' s' i' n' t' e' l' l' i' g' i' t' u' r' : q' u' a' t' i' e' n' u' s' u' n' u' s' d' i' u' i' s' i' o' n' i' s' , e' t' a' l' i' u' s' d' i' s' c' o' n' u' e' n' i' e' n' t' i' s' r' e' p' r' e' s' e' n' t' a' t' , f' r' e' q' u' e' n' t' e' r' q' u' o' d' i' n' e' x' p' a' r' t' e' a' c' t' u' s' a' c' q' u' i' r' i' t' u' r' i' n' u' n' i' u' s' e' x' p' a' r' t' e' o' b' t' i' n' e' t' = d' i' n' a' c' t' i' o' n' e' i' n' g' a' d' d' i' p' o' s' i' t' i' o' n' s' m' e' t' h' a' p' h' a' a' c' q' u' i' r' i' t' u' r' , q' u' o' d' u' n' u' s' e' x' t' e' r' i' u' s' i' t' h' a' b' e' a' t' p' e' r' m' o' d' u' s' p' o' s' i' t' i' o' n' i' s' , e' t' a' l' i' u' d' p' e' r' m' o' d' u' s' a' c' t' u' s' : d' a' c' t' u' s' i' n' p' o' t' i' t' i' b' u' s' i' t' h' a' b' e' r' e' p' e' r' m' o' d' u' s' p' o' s' i' t' i' o' n' i' s' : q' u' o' d' i' n' i' l' l' o' d' i' p' o' s' i' t' i' o' n' e' n' o' n' d' a' t' u' r' . D' e' i' n' d' e' . q' u' o' d' d' i' p' o' s' i' t' i' o' m' e' t' h' a' p' h' a' e' s' a' l' i' b' i' p' r' o' h' i' t' d' i' u' i' s' i' o' n' s' e' x' t' e' r' i' o' r' u' s' , a' t' i' n' d' i' u' i' s' i' o' n' e' s' r' e' a' n' s' , a' l' i' a' s' p' r' o' h' i' t' a' , e' t' i' n' m' e' t' h' a' p' h' a' e' s' e' t' : q' u' o' d' p' e' r' r' a' n' s' , n' u' n' c' i' t' d' a' c' t' u' s' i' n' p' e' r' r' a' n' s' , d' r' e' a' l' i' t' e' r' d' i' g' n' i' t' a' t' : d' i' n' i' p' s' i' s' i' n' e' d' i' p' o' s' i' t' i' o' m' e' t' h' a' p' h' a' .

Exp' o' s' i' t' i' o' d' i' n' a' c' t' i' o' n' i' s' i' n' t' e' l' l' i' g' i' t' u' r' : u' n' d' e' r' e' s' p' o' n' d' e' t' , e' t' p' r' e' c' i' p' u' e' o' b' i' e' d' o' , q' u' o' d' u' t' a' l' l' c' o' p' o' r' a' t' a' u' t' r' a' o' d' i' c' e' m' e' n' d' i' i' n' p' l' i' t' e' r' , s' u' f' f' i' c' i' e' n' s' e' u' t' c' o' g' n' o' s' c' a' t' i' o' t' o' t' a' , e' t' i' n' d' i' u' i' s' i' b' i' l' i' t' e' m' i' t' a' g' n' i' p' e' r' o' n' i' s' a' d' o' m' n' i' a' c' o' n' o' t' a' t' a' , d' d' o' q' u' o' d' p' r' e' c' o' n' s' i' d' e' r' a' t' u' s' a' d' a' c' t' u' s' s' e' n' t' i' e' n' d' i' e' x' p' r' e' s' s' e' , q' u' o' d' i' n' i' n' d' i' u' i' s' i' o' n' e' s' o' m' n' i' u' m' r' e' a' l' i' t' e' r' c' o' g' n' o' s' c' a' t' : e' t' s' i' c' c' o' g' n' i' t' i' o' e' x' p' r' e' s' s' a' a' l' i' u' s' e' c' o' g' n' i' t' i' o' d' i' u' i' s' i' o' n' i' s' , e' t' i' d' e' o' n' o' n' e' c' o' g' n' i' t' i' o' p' r' e' c' i' s' i' u' a' a' b' s' o' l' u' t' e' a' u' t' i' t' c' o' g' n' i' t' i' o' u' n' i' u' s' , e' t' i' n' a' l' t' e' r' i' u' s' .

Sed d' i' n' a' e' t' i' n' i' l' l' i' s' s' o' l' u' t' i' o' n' e' d' i' s' t' a' t' i' o' n' e' d' e' c' e' p' t' u' s' i' n' u' n' i' u' s' , e' t' a' n' a' l' o' g' i' s' : q' u' o' d' e' t' i' a' c' o' g' n' i' t' i' o' t' e' r' m' i' n' a' t' a' a' d' e' n' s' e' x' p' r' e' s' s' e' s' o' l' u' i' n' d' i' u' i' s' i' o' n' e' s' o' m' n' i' u' m' s' u' b' i' t' a' , q' u' o' d' e' d' i' s' t' a' c' t' i' o' n' i' s' , e' t' t' e' m' p' o' r' e' c' o' g' n' i' t' i' o' s' i' t' t' e' r' m' i' n' a' t' a' a' d' e' n' s' e' c' o' g' n' i' t' i' o' t' e' r' m' i' n' a' t' a' a' d' d' e' c' e' p' t' u' s' a' n' a' l' o' g' i' s' i' n' s' e' n' t' i' a' p' l' u' r' i' u' s' d' i' n' a' q' u' o' d' i' n' p' r' e' s' e' n' t' i' : q' u' o' d' i' n' c' o' g' n' i' t' i' o' e' x' p' r' e' s' s' a' a' l' i' u' s' , e' t' d' i' u' i' s' i' o' n' i' s' e' x' t' e' r' i' o' r' u' m' c' o' g' n' i' t' i' o' p' r' e' c' i' s' a' a' n' a' l' o' g' i' : q' u' o' d' i' n' a' l' i' u' s' c' o' g' n' i' t' i' o' n' i' s' i' n' c' o' g' n' o' s' c' a' t' a' l' l' u' t' r' a' o' d' i' c' e' m' e' n' d' i' i' n' p' l' i' t' e' r' , q' u' o' d' d' i' n' a' c' t' i' o' n' e' n' e' g' a' n' t' . 2° e' x' d' o' c' t' r' i' n' a' o' b' i' e' d' i' d' i' n' a' i' l' l' i' g' i' t' u' r' : q' u' o' d' i' n' c' o' g' n' o' s' c' i' t' a' l' l' u' t' r' a' o' d' i' c' e' m' e' n' d' i' i' n' p' l' i' t' e' r' i' n' a' n' i' m' i' s' a' l' l' i' u' s' o' m' n' i' e' a' d' e' o' n' o' t' a' t' u' s' i' n' t' e' l' l' i' g' e' n' d' i' . h' i' c' d' i' n' a' e' s' u' m' a' d' o' c' t' r' i' n' a' i' p' r' o' p' r' i' a' : n' o' n' e' s' t' : q' u' o' d' i' n' e' p' r' e' c' i' s' i' o' n' e' a' l' a' b' o' r' i' n' e' a' d' a' c' t' u' s' i' n' t' e' l' l' i' g' e' n' d' i' : q' u' o' d' i' n' e' p' r' o' c' e' d' i' t' i' o' n' e' q' u' o' d' i' n' p' a' r' t' e' .

Probo d' i' n' p' a' r' t' e' , i' d' e' o' n' o' n' d' a' t' u' r' p' r' e' c' i' s' i' o' o' b' t' i' n' u' a' , q' u' o' d' i' n' q' u' o' d' i' n' a' c' t' u' s' c' o' g' n' i' t' i' o

Fuit cognitio, ut unus in cognitio utriusque apparet philosophis. & ita quod prout. De
 entitas propria peccati id est significati eius ipsius malitia; et tamen Deus causat entitatem
 et in malitia; & et ratio omnis est, quod tradit ab hereticis. Si quod in his oratione, ut
 dicitur et hoc secundum caput, in re dicitur in si, in rane us, emingne, fundat hunc
 in re ad hunc prout in re: ut dicitur in re gradus eius in re dicitur. Solus hunc
 gata dicitur d. 3. g.

Solvuntur Argumenta Contra d. 3. Textus

Argumentum 1. si in re al. et rale hunc dicitur prout in re ob hunc, deus entitate veri-
 ficata prout dicitur dicitur; hoc implicat: g. prout maior: cognoscere et al. et in
 cognoscere et rale, d. cognoscere, et in cognoscere in prout dicitur dicitur: & si responde-
 mus iuxta dicta dubio prout dicitur, dicitur et rale prout verificari cognoscere, et
 in cognoscere, quod in dicitur dicitur, g. in re al. et rale prout actu dicitur, dicitur
 in re: si ob hunc prout dicitur et prout ad omnes operationes in re habet
 dicitur cognoscere dicitur: g. al. et rale dicitur actu ante omnes operationes in
 re. Ita patet ex eo, quod cognoscere dicitur e prout entis.

Ad arguunt respondeo

dicere, et in cognoscere verificari dicitur et rale rane dicitur rane; in re arguunt cog-
 noscere al. in cognoscere rale, e tunc actu prout dicitur dicitur, ad prout dicitur dicitur
 dicitur dicitur virtualiter. dicitur dicitur; actu foraliter, in re arguunt. ut dicitur ob hunc prout dicitur
 data rale, licet prout ad in re habet cognoscere dicitur actu dicitur re-
 quiritur quod habet cognoscere dicitur actu foraliter, dicitur virtualiter,
 re quod dicitur, g. e actus entitas virtualiter multiplex re prout dicitur prout
 re species in re quod dicitur, quare una ob hunc dicitur foraliter, et in re dicitur re
 prout dicitur.

Respondetur: g. al. et rale prout ad in re talis habet actu in re cog-
 noscere dicitur: g. prout ad in re unus dicitur e actu cognoscere dicitur in re dicitur: g. nequit
 cognoscere unus sine alio. Ita prout al. posse cognoscere in re rale, et dicitur prout
 re ad actu dicitur dicitur estent actu dicitur modo cognoscere dicitur; d. hunc habere
 cognoscere dicitur dicitur actu: g. si prout ad in re n. habet cognoscere dicitur
 actus dicitur actu, unus in re actu cognoscere dicitur virtualiter. respondeo dicitur dicitur.

Et negando laq[ue]m ad p[ro]p[ri]os deo amari negotia[m] n[on] licet ali, et tale s[un]t distomo-
 do cognoscibiles, hoc igitur a quod distinctione cognoscibiles, n[on] quod cognoscibili-
 tates distinguat p[ro]p[ri]as ad operatione[m] entis acti, et fortiter d[icitur] q[uo]d n[on] realiter
 rea.

Insuper n[on] sufficit d[ist]inctio r[ati]o[n]is ut ead[em] entitas cognoscatur, et n[on] cognoscatur:
 aut q[uo]d fundatur in istis. c[on]tra p[ro]p[ri]a: n[on] sufficit d[ist]inctio r[ati]o[n]is, ut ead[em] entitas produ-
 catur, et n[on] producatu[r]. 2. r[ati]o[n]is: et h[oc] si relatiua realiter d[ist]inguat q[uo]d tam se-
 viter conuenit, nequit unus cognosci u[er]o realiter, n[on] si simul n[on] ex, et cognoscitio-
 ne p[ro]p[ri]a u[er]o, et h[oc] quod realiter d[ist]inguat, nequit unus cognosci
 alio m[od]o cognoscitio.

Ad h[oc] nego an[te]m: ad p[ro]p[ri]os deo amari negotia[m] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a man-
 festat d[ist]inctio[n]e: quod d[icitur] q[uo]d d[ist]inctio[n]e d[ist]inctio[n]e entitati p[ro]p[ri]a t[er]m[in]e op[er]ati-
 onis, et h[oc] realiter, ut produci, existere, et alia, et ex d[ist]inctio[n]e a se[m]p[er] m[od]o ne-
 quunt. Illa negari ad h[oc] fortiter p[ro]p[ri]a d[ist]inctio[n]e: cognoscitio[n]e,
 et n[on] cognoscitio[n]e op[er]ati-
 onis quod p[ro]p[ri]a d[ist]inctio[n]e sit unus fortiter a h[oc] d[ist]inctio[n]e
 quod unus cognoscendo similitudine quare nulla sit p[ar]itas.

P[ro]p[ri]a quod q[uo]d an[te]m
 p[ro]p[ri]a negari poterat ut videtur in u[er]sali tate, et u[er]sali tate acti, et in-
 entitate p[ro]p[ri]a malit[er] peccari ut in corpore quod in d[ist]inctio[n]e ad h[oc] p[ro]p[ri]a
 lo, quod d[icitur] q[uo]d unus relatiua u[er]o in u[er]sali tate d[ist]inctio[n]e nequit unus in alio d[ist]inctio[n]e
 cognoscitio. et u[er]o unus p[ro]p[ri]a n[on] e[st] p[ro]p[ri]a ab h[oc] d[ist]inctio[n]e ad aliu[m] d[ist]inctio[n]e u[er]o u[er]sali
 tate u[er]o u[er]sali p[ro]p[ri]a n[on] alio cognoscitio, et p[ro]p[ri]a q[uo]d u[er]sali u[er]sali tate
 tate q[uo]d n[on] minus respicitur ead[em] entitate cognoscitio, et n[on] cognoscitio d[ist]inctio[n]e, et
 est p[ro]p[ri]a, quod cognoscitio, et n[on] cognoscitio absolute.

An d[ist]inctio[n]e acti e[st] d[ist]inctio[n]e
 d[ist]inctio[n]e h[oc] cognoscitio[n]e ad h[oc] t[er]m[in]e p[ro]p[ri]a t[er]m[in]e et u[er]sali tate cognoscitio[n]e
 m[od]o nec refert. d[icitur] q[uo]d ad h[oc] cognoscitio[n]e ad h[oc] t[er]m[in]e
 nate d[ist]inctio[n]e d[ist]inctio[n]e p[ro]p[ri]a t[er]m[in]e u[er]sali tate u[er]sali tate d[ist]inctio[n]e
 al, cognoscitio[n]e aliquid e[st] in se, d[ist]inctio[n]e e[st] in se t[er]m[in]e t[er]m[in]e cognoscitio[n]e
 quod e[st] acti t[er]m[in]e respondeo, quod d[ist]inctio[n]e cognoscitio[n]e aliquid e[st] in se t[er]m[in]e
 nate aliquid e[st] in se, n[on] p[ro]p[ri]a t[er]m[in]e u[er]sali tate u[er]sali tate p[ro]p[ri]a t[er]m[in]e d[ist]inctio[n]e

Existentia intentionalis in actu prescendente.

Sed Tria insurget Obiecto,
 ex hac solutione sequitur in dandi precisiones obiectivas qd precisione obiectiva datur
 quoda ex duobus id significans unus cognoscitur a dno in cogitando: qd in huiusmodi
 dicitur existens intentionalis in cogitando a dno in actu prescendente
 ex duobus id significans in cognoscitur unus a dno in cogitando: qd in prescendente
 minor: ob huiusmodi cogitando existentia intentionalis a dno
 dicitur id significans, dicitur a dno existentia intentionalis a dno: &

Hec re-
 plicat minus simpliciter. quare in ob huiusmodi cogitando a dno existens in
 nonale in rebus est ipsa existentia intentionalis, qd licet aliquid dicitur a dno
 per se existentia in actu ex parte subiecti neut licet dicitur in actu prescendente
 ta a dno in intentione subiecti, tam in actu subiecti a dno in actu dicitur, sed ipsa id
 significans, et dicitur a dno a firmatius prescendente.

Arguitur. Vbi datur precisione
 bi datur forma distinctio precisionis: forma distinctio precisionis qd datur
 in actu in rebus in ob huiusmodi: qd datur precisione factis, in actu precisione obiectiva:
 minor ex parte: forma distinctio precisionis est cogitando: dicitur huiusmodi datur in actu in
 in ob huiusmodi: qd respondet cogitando a dno in actu prescendente ex parte in huiusmodi
 quia in actu, seu in actu in actu acceptis ex parte ob huiusmodi, ipsa dicitur denominatio prescende-
 nis obiectiva: in actu prescendente obiectiva in actu dicitur realis dicitur a dno
 datur, id quod aliquid datur, aut ob huiusmodi: qd in actu prescendente, et in actu a dno
 ve dicitur huiusmodi hoc retinetur ex parte ob huiusmodi.

Replicatur: huiusmodi prescende-
 ta unus ab alio quando in cognoscitur a dno a dno: at huiusmodi dicitur denominatio
 existens: qd in huiusmodi in actu prescendente unus ab alio, dicitur ex in rebus dicitur a dno
 in actu, et dicitur dicitur: in actu in actu in actu prescendente, dicitur precisione in huiusmodi
 ce in ob huiusmodi, dicitur dicitur in actu in actu in actu prescendente dicitur in actu in actu
 ob huiusmodi, quia aliud datur a dno a dno: quando igitur in huiusmodi unus a dno ab alio ob-
 huiusmodi prescendente in actu prescendente ipsa sit in actu in actu ob huiusmodi quod ex parte
 ob huiusmodi, ob huiusmodi in actu a dno in actu in actu a dno, quia aliud datur a dno et in actu in actu
 secus

Innu' obij' nati. Obij' quaz operaco' in nu' sciat' ut q' p' m' d' q' u' u' b' u' p' se' u' u' u'
Ioh' de S. Lug.

Q. Sexta Pox Quam Operationem Intellectus Fuit

Vniuersalis. P' m' isis Aliquibus P' d' ex omnia Sententia
C' ex p' p' r' e' d' i' b' u' s' p' a' t' e' t' m' a' x' i' m' e' u' i' t' e' l' o' q' u' i' a' p' a' r' t' e' r' e' i' d' e' n' s' e' c' c' a' m' q' u' i' p' p' e' m' i' u' s'
p' r' o' l' o' g' o' p' e' r' a' c' o' s' i' n' t' u' s' s' e' r' i' p' a' r' t' e' p' r' o' c' u' i' u' s' i' n' t' e' l' l' i' g' e' n' t' i' a' p' r' o' m' i' t' e' r' e' o' p' e' r' e' t' e' c' e' l' e' b' r' a'
u' i' s' i' o' n' i' s' i' n' t' u' s' i' n' a' g' e' n' t' i' s' e' x' p' o' s' i' b' i' l' i' t' a' d' a' c' u' i' u' s' e' x' p' l' i' c' a' c' o' s' o' p' u' s' i' n' t' e' l' l' e' c' t' i' o' n' i' s' i' n' t' e' l' l' i' g' e' n' t' i' a' s'
i' n' t' e' l' l' i' g' e' n' t' i' a' s' d' e' a' n' i' m' a' l' a' h' u' i' u' s' h' a' c' i' t' u' s' h' a' b' i' l' i' t' e' r' p' e' r' m' i' t' t' e' r' e' o' p' o' r' t' e' t' . o' m' n' i' q' u' i' c' o' g' n' i' t' i' o' n' i' s'
h' u' i' u' s' m' o' d' i' p' r' o' h' o' c' s' t' a' t' e' d' e' p' e' n' d' e' n' t' i' a' d' i' c' e' r' e' a' u' t' e' m' b' u' s' a' d' i' n' t' e' l' l' i' g' e' n' t' i' a' s' u' i' t' a' l' l' i' t' u' d' .
m' i' n' i' t' e' i' n' i' t' i' n' i' q' u' i' p' p' u' i' s' p' a' c' e' d' i' n' t' e' s' u' .

Itaque cum tametia cognitio argu' b' u' s' i' n' -
cipit hoc omne obij' argu' u' r' e' t' e' r' n' o' p' e' r' a' c' i' o' n' i' s' p' e' t' i' t' i' o' i' n' p' r' o' i' n' p' r' i' o' n' i' t' . q' u' i' s' p' e' -
t' i' e' s' i' t' e' r' u' s' a' i' e' n' t' i' e' e' x' t' e' r' n' o' i' m' m' e' d' i' a' t' e' i' n' s' e' r' u' i' t' u' m' q' u' i' i' n' t' e' r' n' u' s' e' t' a' d' q' u' i' s' p' e' r' -
t' i' o' n' i' s' p' e' t' i' e' s' a' i' e' r' u' i' s' i' b' i' l' i' t' a' t' i' s' m' e' t' a' d' a' c' c' i' p' e' r' e' a' d' a' l' i' q' u' o' m' o' d' o' d' i' s' c' e' r' n' e' r' e' e' x' p' -
e' r' i' t' i' g' n' a' t' i' a' c' o' l' o' r' u' s' a' q' u' i' u' s' q' u' i' s' t' u' s' a' b' o' d' o' r' e' a' d' o' r' e' s' a' i' o' m' n' o' s' e' t' d' i' c' t' i' o' n' i' s' s' e' n' t' i' a' s'
o' m' n' i' u' s' q' u' i' s' p' e' t' i' e' s' o' m' n' i' e' s' p' e' r' c' e' p' t' a' s' p' e' r' s' e' n' t' i' a' s' e' x' t' e' r' n' o' s' a' c' c' i' p' i' t' . a' t' a' l' i' q' u' i' s' p' e' -
t' i' o' n' i' s' i' n' t' e' r' n' i' s' h' a' e' d' a' t' .

Dicitur: Species iste sensibiles argu' d' n' u' m' a' d' f' a' -
t' i' a' s' . u' i' u' i' m' a' g' i' n' a' t' i' o' n' u' s' i' n' m' i' n' i' t' u' s' h' u' i' u' s' c' u' i' u' s' m' i' n' u' s' e' s' p' e' c' i' e' s' r' e' n' s' i' b' i' l' i' t' u' s' i' g' a' b' -
i' s' t' u' s' . s' u' p' p' r' e' s' s' i' b' i' l' i' t' a' t' e' p' e' r' c' i' p' e' r' e' q' u' i' s' p' e' c' i' e' s' . e' o' q' u' o' d' i' n' t' e' r' i' a' t' i' a' r' e' n' d' i' t' p' h' i' l' o' s' o' -
m' a' t' a' a' p' p' e' r' c' i' t' . d' i' c' t' u' s' e' s' p' e' c' i' e' s' i' s' t' e' s' m' a' t' a' l' e' s' u' . e' t' i' n' t' e' r' i' o' r' e' m' o' d' o' t' e' r' e' u' i' t' e' s' p' i' -
a' c' t' u' a' l' i' t' e' r' e' a' q' u' i' t' i' t' e' p' e' r' c' i' p' e' r' e' n' e' q' u' e' a' t' . d' i' c' t' u' s' e' s' p' h' i' l' o' s' o' p' h' i' u' s' u' i' s' m' a' t' i' t' u' s'
q' u' i' s' e' t' q' u' i' s' p' e' c' i' a' l' i' t' a' t' e' q' u' i' s' s' u' p' r' a' s' a' n' t' a' m' a' t' a' i' n' t' e' r' i' a' d' i' c' i' t' . i' t' a' s' p' e' c' i' e' s' s' p' i' r' -
i' t' u' a' l' i' t' a' t' e' . a' t' p' r' a' e' t' e' r' i' o' r' e' r' e' p' r' e' s' e' n' t' e' t' q' u' i' d' a' t' e' s' u' i' s' a' b' s' t' r' a' c' t' a' s' a' d' d' i' s' t' i' n' c' t' i' o' n' i' b' u' s'
i' n' d' i' u' i' d' u' i' s' i' b' u' s' . s' . a' t' o' e' . t' s' p' o' r' e' . e' x' i' s' t' e' n' t' i' a' . s' e' n' q' u' i' d' a' t' i' t' a' t' e' . e' t' c' .

Hic plures
h' u' i' u' s' i' n' t' e' l' l' e' c' t' i' o' n' e' s' a' p' p' e' l' a' u' i' t' p' h' i' l' o' s' o' p' h' o' r' u' m' d' i' u' i' n' u' s' P' l' a' t' o' . A' r' i' s' t' o' t' e' l' e' s'
i' u' x' t' a' d' i' s' t' i' n' c' t' i' o' n' e' s' . e' t' o' m' n' i' e' s' p' e' r' c' i' p' e' n' t' i' a' s' e' t' i' n' t' e' r' i' o' r' e' s' . u' n' d' e' d' i' u' i' n' u' s'
t' e' r' d' u' p' l' e' x' i' n' t' e' r' i' o' r' e' s' a' i' o' n' a' t' u' s' . a' l' i' u' s' a' p' p' e' r' . e' t' a' l' i' u' s' p' o' s' s' i' b' i' l' i' t' a' t' e' . s' e' u' p' o' s' s' i' b' i' l' i' t' a' t' e' .

Prima Conclusio S. Ius

Vale metaphy sit per abstractionem inuis agentis; n'tamz uale loqz nec fortiter,
 nec fundamz taliter proxime Epang. Dmz. Dicit ex Angelico Magistro opusculo
 quinquagesimo. P'cente maxz maxz sit uale p' actioz inuis depuratz illz a di-
 nomibus maxz maxz, at talis depuratio sit p' abstractionem inuis agentis; et maxz ita &
 purata e uale metaphy: &

Ratione p' uale metaphy e qd p' abstractioz; hoc fit
 per abstractionem inuis agentis; q' onatioz supponit et onatioz p' obz; hancz uale p' o-
 p'etuz, et incorruptibile e quod abstractioz ad actioz inuis uale; at hancz
 onatioz abstractio e propria inuis agentis: q'. Itaqz: uale metaphy habet un-
 itate quodq' diuinitz q' in depuratioz ad euendz inuis; at talis unitas p' onioz
 p' abstractionem inuis agentis = q' onioz p' repugnantia ad talis unitate; dicit
 maxz maxz singularitate; q' per abstractionem inuis agentis maxz & purata
 singularitate: q'.

Seco obijtes l. maxz uale n' e uale metaphy; nec per abstractio-
 nez inuis agentis. Itaqz: natura uale imponit predicata uale in uale ab-
 stractio singularitate; hoc idz habet maxz per abstractionem inuis agentis: q'.

R:

Deo antz, me canido Dig. ad p'os. Decimaz, meo onioz maxz. Quae nec dicit
 abstractionem, nec contractionem ad singularia, licet onioz illi repugnet: maxz uale
 ut representata per se p' productuz ex uale abstractionem inuis agentis; p' actio-
 ue dicit abstractionem singularitate; que quide abstractionem licet negatiua
 municipalia cogit p' onioz in a uale onioz, et singularia, ut in uale ad on-
 uale separata; e tamz quodq' modo p' onioz q' uale actio p' onioz termina-
 ta ad depuratioz maxz singularitate, quare reddidit q' p' onioz unq' unitate
 p' onioz; maxz uale uale loqz dicit unitate negatiua p' n' repugnantia;
 unde tantum e uale metaphy negatiua, et per abstractionem inuis agentis
 p' onioz.

Obijtes l. unitas illa p' onioz, que habet maxz per abstractionem
 inuis agentis, aut e uale aut tamz illz loqz unitate maxz uale, q' in
 abstractio singularitate uale repugnat q' p' onioz cogitatioz inuis p' onioz

Sicut per ens rationis = Respondet unitate precibus quibus habet naturam abstractam per
 omnes agentes, non est rationis, de rebus, in intrinseca, de extrinseca, et accidentali tenet ip-
 sum naturam, dum in omni ratione quibus de rebus, et extrinseca de nominatio dicitur
 haec a specie producta per omnes agentes, quibus realiter et extrinsece representat
 et denominationat namque abstracta a singularibus: quibus quidem denominationatio nec
 potest dici de unitate, nec a se ipsa naturam dicitur, de ad illa quibus negatur, et per mi-
 nute se habet.

Secunda pars dicitur per rationem: unde loquor de fundamentis,
 quam forte, est quidam rationis; dicitur agens omni singulis: generatione quoad totum
 et, in qua est difficultas per fundamentis proximus ad unitatem enata proxime,
 et potest esse capax suscipiendi relationis superioris ad inferiora, hoc
 quidam rationis: et minor per naturam proportionem, et potest esse capax ad hoc ut
 referatur ad inferiora, et naturam ab inferioribus potest esse elata; dicitur
 modi dicitur potest esse rationis est: et extrinseca ut capax relationis ad inferiora
 et, et naturam ut unitatem, metinaphis fundamentis tenet proxime. 2° dicitur.

Secunda Conclusio § Tertius

Unde loquor non fit per abstractionem in omni agentibus, nec per abstractionem in omni
 potestibus; nec existit resultat licet per se ponatur fundamentis proximus unitatis
 rationis. plures partes dicitur dicitur et quoad totum per: unde loquor pro forte est ens rationis;
 et fieri nequit per actus, qui cognoscuntur in se ut unum ens rationis unitatis quibus
 et abstractionem in omni agentibus actus cognoscuntur in se ut unum ens rationis unitatis quibus
 et per abstractionem in omni agentibus, nequit fieri unde loquor. dicitur et laborari
 potest rationibus aduersis pro dicitur parte.

Quibus in hunc modum per: unde loquor pro
 forte dicitur respectus superioris ad inferiora: dicitur in hunc modum respectus potest
 quibus per actus quibus abstractionem in omni potestibus: et per nullum existit fieri potest
 loquor. minor per 1° et per abstractionem in omni potestibus naturam in referatur, in o-
 potestibus abstractionem actus in inferioribus. 2° per actus abstractionem in omni potestibus
 et, et abstractionem in omni actibus, et respectus superioris ad inferiora est quid fieri;

Idem uero legi nequit fieri nec per abstractionem per se, nec per se
in his possibilis: & per nullum, nisi quod ad legem patet: ne abstractionem
in uero possibilis contingit nisi in illis modis a deo in inferioribus: omne
autem potest fieri in inferioribus: & sic ut dicitur foris. 2^a pars in his per ab-
tractionem per se in his possibilis, sicut habet cognoscere magis ut positum dicitur
ab inferioribus: & hoc non sufficit ad ueritatem legum: & in minoribus per ad ueritatem
legum requiritur quod cognoscatur magis in illis dicitur ab inferioribus, ut in
natura ad ipsa per modum superioris: & cognitio autem magis in ueritate
ab inferioribus non sufficit ad ueritatem legum.

Tertia pars. Omnis per se ad quod
est natura uel ad inferiora non resultat per se abstractione ad ueritatem
in his possibilis: & uero legum non habet per se uel quod ex ueritate abstractionis aut
per se cognoscatur magis ut positum dicitur ab inferioribus, per se omnia natura ad
ipsa per modum superioris: & huiusmodi ordo ex tali cognitione non resultat.
autem per se: talis ordo est quod factus prohibito in his, ad ueritatem dicitur na-
re ab inferioribus: & per se tali dicitur potest natura in omnia ad inferiora,
et sequenter talis ordo necessario non resultat.

Respondet noster illi
tionibus. Moneda dicitur quando duplex munus in abstractione per se in
his possibilis, munus per abstractionem, et munus per abstractionem dicitur magis
fieri uel per cognitionem in his possibilis in quatuor abstractione est quod
paratio. Hinc respondit dicitur non militat magis ad ueritatem legum fieri per
talem in his possibilis, ut foris tenet est duplex paratio, et nihil aliud in talibus,
quod in huiusmodi actibus realiter in se dicitur, nec ex professo affirma-
mus, nec ex se in presentibus quod per abstractionem per se in his po-
sibilis ponatur fundatur per rationem uel legem per se, ne quod natura in po-
sibile dicitur ab inferioribus est per se in capax recipienti omni superioris
ad ipsa: & hoc est fundatur per rationem huiusmodi omni, sui ueritatis
legum. 3^a 2^a 3^a Quartus.

Tertia Conclusio. 3^a Quartus

Argumentum ad probandum unde loquitur fieri per abstractionem in his agentibus, scilicet
 per abstractionem in his possibilibus, nam a purata a conditionibus individuorum
 habet eam aptam ad eundem in multis, id hoc habet per abstractionem in his
 2° dicitur: 1° nam per abstractionem fit singulariter, 2° per abstractionem fit un-
 versaliter. 2° De actu intelligibile, quod est actu intelligibile; nam per abstractionem
 fit actu intelligibile, et ad hoc ob hoc in his: 2° et unum. 3° si autem nam ma-
 xime separata a singularibus esset fortiter singulariter; id per abstrac-
 tionem in his habet quod hic habet a parte rei: 2°.

Ad primum dicitur: nam;

est apta fortiter in eo maxime: fundam. taliter, proxime, et remote id maxime.
 Itaque nam in his apta fortiter est in multis, quando relata ad inferiora
 dicitur, ut si ponatur ad actus unum: per abstractionem vero ponitur in his pos-
 sibilibus est apta est in multis fundam. taliter proxime: propter unum, fundam. ta-
 liter remote: per abstractionem in his agentibus fundam. taliter max-
 ime remote, et a parte rei fundam. taliter remotissime.

Ad 2° dicitur: nam;

nam per abstractionem fieri dicitur in his agentibus, et fundam. taliter loquitur
 in unum explicato, in uno fortiter. ad id similiter dico quod ad hoc ut na-
 ra sit intelligibile actu sufficit quod sit unum in his agentibus. ad id dicitur: nam
 in eo maxime. nam nam separata realiter a singularibus esset realiter rela-
 ta ad ipsa per relationem realem necessario resultat ex se dato, et hoc, relatio
 vero nam necessario resultat ex se dato seu ex natura per se separa-
 ta a singularibus, quare nullus sit agens.

Replicatur: inquit cognoscit

nam ut ponitur abstracta a singularibus, quod cognoscit in nomine ad ipsa:
 2° et quod fiat unum loquitur, nam per se cognoscit nam ponitur abstracta a sin-
 gularibus tunc quod ad unum tunc, aliquid singularia, ut tunc talis abstrac-
 tio: 2° cognoscit nam in nomine ad singularia tunc quod ad unum tunc: 2°.

R^o

disputando autem: in nomine ad ipsa ut inferiora, et ut tunc ad quod per res
 peccat

Luxa nō est q̄ doctōrū rēponēdo q̄ ad hoc ut nāra ualē sit p̄fecta et ac-
tuata debet d̄cipi ut actuata i p̄uicibus et idē significata ualē: ut a exō ut ualē
in actu. sate q̄ d̄cipiāta et uia implūibū appūuōne et ut idē significatū
ut ut absolute ualē sū fēt quod d̄cipiāta ut uia in p̄uicibus ab actu, appūuōne p̄-
d̄nādo, quod sit p̄cipiō d̄paratiōis.

Tādē d̄ca lō eiusdē d̄m̄ p̄artē d̄ca p̄-
gū: nāra ualē in p̄fectū d̄y d̄d̄m̄ m̄nū ualē, d̄ p̄ d̄paratiōē d̄p̄oligū nāra
ad d̄m̄ m̄nū ualē: q̄ p̄ d̄paratiōē d̄positū nāra in p̄fectū. m̄nū p̄ nāra
ualē p̄ d̄paratiōē d̄positū d̄ictō m̄nū ad actuā p̄ d̄ca d̄ hōe: d̄ nāra a co-
mūnū ualē ē, quō magis d̄eterminatū: q̄ p̄ d̄paratiōē d̄positū d̄d̄m̄ m̄nū
ualē.

Res̄a nāra nō ḡandō m̄nū. ad p̄os d̄ignō m̄nū. d̄eterminatū,
d̄eterminatiōne actuāte, et p̄fectū nāra ualē d̄d̄m̄ m̄nū: d̄eterminatiōne
ū p̄uicizate nāra, et exiūente eius ualētatē m̄nū m̄nū. d̄y d̄ca actu
p̄fectū d̄ hōe, nāra ualē n̄ sit ū p̄uicizate, q̄ d̄m̄nū ualētatē d̄ p̄fectū ut nāra
ualētatē d̄m̄nū d̄ p̄p̄a a n̄ō p̄p̄nū: quare talis d̄eterminatiō n̄ m̄nū d̄
actuāte, et p̄fectū ualētatē, et in tā in m̄nū 1^a, cuius ē aē, et p̄p̄nū n̄ p̄-
nūg om̄nū formā, et tamē p̄fectū d̄y p̄eunū d̄eterminatū, et n̄
m̄nū d̄m̄nū in p̄p̄nū in t̄lectū, et uolētiā.

Rep̄licatū: nāra ualē ex
ut n̄ p̄cipiō d̄paratiōis, ē p̄eū a lō p̄a n̄ d̄p̄nū: d̄ ualē a lō p̄a p̄eū
a n̄ p̄ibile t̄ ualē p̄fectū: q̄ nāra sit p̄fecte ualē p̄cipiō d̄paratiō-
is: q̄ p̄ d̄paratiōis d̄positū in p̄fectū. Rēponēdo d̄ca m̄nū
nō ḡanda m̄nū: nō ad hoc ut ualē sit p̄eū a lō p̄a n̄ p̄ibile n̄ requirū-
tū quod sit p̄fectū ualē, d̄ quod sit in t̄ p̄fectū lō p̄a q̄ habet nāra
ū p̄nū aē aē aē d̄n̄ f̄nū aē p̄cipiō d̄paratiōis.

In ualē ualē ē in t̄ n̄ lō
p̄a, q̄ ualē: q̄ ū p̄cipiō d̄paratiōis ē in t̄ n̄ lō p̄a p̄fectū, et n̄ exiūente p̄fec-
tū. Rēponēdo n̄ q̄ ualē, p̄fectū, ū p̄cipiō a p̄fecto, et n̄ p̄fecto, d̄d̄m̄ m̄nū. q̄ n̄
p̄fectū p̄cipiō n̄ aē, et d̄y. ū aē ualē actuāte t̄ ualē p̄fectū: ut lō d̄m̄nū ac-
tuāte, nec ut actuāte, d̄ ab ualē p̄cipiō, licet n̄ sit ualē p̄fectū et p̄fectū in t̄
lō p̄a, q̄ d̄icit a n̄ f̄nū aē aē d̄p̄nū p̄e aē aē d̄m̄nū.

Dicitur qd e dignitate predicabilis, et ut dicitur in actu est perfectus in istis locis, licet non sit perfectus in dicitur et de quibus prout sic non est per se alioquin abingibilis qd expresse negamus. proterea: e dignitate motus doctrinae artificialis praeiudicis apud naturalis, et totalis non est per se alioquin abingibilis, d debet esse determinate totalis: qd uti praeiudicis a perfecto et imperfecto non est per se abingibilis, d debet esse determinate perfectus, d uti ex uti simpliciter d parationis praeiudicis a perfecto, et imperfecto: qd prout sic non est per se abingibilis.

Ad huc nego dicitur dignitate ut predicabilis explicat esse in ordine ad aliud locale in istis, ac actualis predicacionis, quare prout sic nec est uti perfectus, nec perfectus in istis locale: nam a vero uti praeiudicis relata ad inferiora per simpliciter d parationis non ornata ad aliud locale in istis, d praeiudicis ad huc per modum positivum, quare nullus sit paritas = ad huc dico ante nego dicitur dignitate artificialis praeiudicis apud naturalis, et totalis non est artificialis locale perfectus, licet praeiudicis a perfecto, et imperfecto, quare non abingibilis per se alioquin artificialis vero uti logici licet non perfectus est determinate perfectus, quia uti per se relata uti d plethi, et ad aliud in istis locale non ornata, unde est per se alioquin abingibilis.

Non quiescit: nam per simpliciter d parationis est perfecte superiora respectu motus inferiorum: d in hoc dicitur perfectio uti qd nam a per simpliciter d parationis est perfecte uti qd = Quasus: si nam a perfectio per d parationis dpositio: qd per simpliciter d parationis est imperfecta, et perfectibilis, prout sic non est per se abingibilis alioquin: nisi qd doctrina ornata = ad huc dico quod ad huc ut nam a uti uti perfecta non sufficit quod sit perfecte superiora, in imperfecta quae uti actua per actus per dicationis, quod uti habet per d parationis dpositio.

Ad huc dico quod ex eo per d parationis dpositio quod nam a perfectio, tanquam sequitur quod nam a uti predicabilis, et uti apta predicari sit positivae imperfecta: nam a d uti fortiter relata per simpliciter d parationis, d dicitur d fere predicabilis, nec appropinquans ad actualis predicacionis, quare prout sic non est positivae imperfecta, nec imperfectibilis, d ab imperfectione et imperfectibilitate praeiudicis licet positivae dicat ea perfectus in istis locale sit huc d hoc dicitur, et d toto tractatu uti in d m m. tractatus quibus d uti d

TRACTATUS III.

De Universalibus In Particulari, Seu De Predicabilibus.
 Examinate natura, et causalitate unius in dnum, dicitur in partibus, seu de predicabilibus presentis in hunc tractatum, cuius fuit Porfirius patria viri, natione Phoenix, professione Catholicus, postea apostata, et accepimus christiani nominis nostri. Magister Ciceronius Romani Patria cuius rogatu hunc edidit librum quod Iacobi appellavit, tamquam introductionis ad libros categoriarum, sive predicamentorum Aristotelis, licet tam Porfirii nomen tamquam Fidei Catholicae, apostatae, ex omnino, et Augustino sit exortus, cuius tam Iacobi, seu liber predicabilium dicitur in scholis referri, quod et nos dnum sensum adhaerentes prestare conabimur. Primum tamque de predicabilibus regulam per sua capita distribuitur agamus. Aliis in dnum dubiola quaedam resolvere oportet. Caput huius de predicabilibus in dnum.

CAPUT PRIMUM DE PREDICABILIBUS IN COMUNI.

Predicabile in dnum tamquam impredicabilia partem dividit in genus proprium, diffinitum, proprium, et accidentem, et antequam dicitur in dnum agamus primum oportet additiones aliquas ad rationem veri predicabilis dnum inter assignatas. Et quod sit unum simpliciter, defectu cuius equivoca, et analogia predicabilia sunt. Quod non sit predicatum negantibus, ut in hoc, quia natura determinata dicere debet, quod sit quid impletum, cuius defectu excludit rationem predicabilis animam, et alia impleta. quia quod sit quid implexum, quia implexa unitate simpliciter nunciantur.

Quibus supponitur aliqui disputant an predicabilia sit pars unius in quo iam notari non oportet, et ex dictis satis dicitur predicabilitatem esse proprietatem unitatis, sive ab ipsa dicitur tamque expressum, sive dno supponitur, quare supposita diffinitione predicabilis tractari praecedentia dicitur ad alia accedamus. Et quot sunt predicabilia? Sicut.

PRIMA

Quot Sint Predicabilia & Primus.

Licet Porfirius quinque tantum predicabilia assignauerit n̄ desunt quādam
 et plura, quae quinque: nec quā affirmatiōe ee pauca; ex quibus alij tantum duo,
 alij uero quatuor predicabilia assignant. Cui Porfirius tamq̄ et d̄mum philoso-
 phorum sensu int̄. nostra D. & Aug.

Nostra Conclusio & Secundus

Predicabilia s̄ tantum quinque et expressa mens̄ principij Porfirij uia addita
 puly loquentij: cui necessarium ut, Cuius orō ad predicamentorum motū quōdā
 ut genus cognoscere quid d̄ f̄ra, quid species, quid propriū, et quid accidens; et
 C. hanc eamq̄ diuisionē assignat. D̄m̄ thomas 1° dixit gentes capite trige-
 simo. Ubi habet omne quod uniuoce & pluribus predicatur, et genus & e
 species, h̄ d̄ f̄ra, h̄ propriū, h̄ accidens. q̄ ex omni ueritate uisat D. & nota.

Quae
 ranti p̄r: diuersitas predicabilium sumitur ex diuerso modo predicandi, d̄mo-
 di predicandi s̄ quinque, et m̄ plures: q̄ et p̄r d̄ f̄ra, m̄ ens p̄r: nara uerū, p̄r d̄
 cat̄ & inflexionibus essentialiter, h̄ accidentaliter, uerū essentialiter, p̄r d̄ cat̄ ut nara
 determinatiuū, et perfectiuū, et sic e genus, h̄ ut tota eia perfecta, et sic e species.
 h̄ ut nara perfectiua, et factiua d̄ ferre, et sic e d̄ f̄ra: uero uero p̄r d̄ cat̄ acciden-
 taliter, h̄ p̄r d̄ cat̄ ut nara uerū d̄ manantē ab ea, et sic e propriū, h̄ p̄r d̄ ca-
 ta ut omnino contingenter adueniens subto, et sic e accidens: q̄ modij p̄r d̄
 candi s̄ quinque, et m̄ plures: q̄ et p̄r d̄ ca uerū.

Notat: in h̄ ad formandam p̄r-
 d̄ ca uerū & sumitur fundatij explicitij, et in d̄posito phisico, d̄ t̄ nara aqua
 sumitur genus, forma e qua sumitur d̄ f̄ra: eia d̄ situta ex materia, et forma;
 aqua d̄ sumitur species, passionē ab ea d̄ manantē, ex quibus propriū, et
 d̄ m̄que accidentia d̄ m̄m̄a p̄r d̄ camentalia, ex quibus accidens & sumitur:
 q̄ p̄r d̄ ca uerū s̄ quinque, et m̄ plura. soluntur obiectiōnes S. Aug.

Soluntur Obiectiones & Tertius

Obijtes 1°. Tot sunt predicabilia, quot fuerint modi predicandi, & modi predicandi
 candi si decz. & ex predicabilia. maior ex doctrina nostra. minor per: modi predi-
 candi sequitur modos essendi, & modi essendi si decz: & et modi predicandi
 minor per: noz decz si predicamenta 1° diuersa: & totidz si modi essendi. respon-
 do. Nona maxie negando. minorz. ad prioz diuisionem: sequitur modos essendi
 predicamentales, et in essentis, nego maxie: per disticta, seu per modum superio-
 ris in inferioribus. Ideo maxie, et eodz modo dicta minorz nego. Dig: diuisi-
 tas & predicabilis sequitur ad diuersos modos essendi, n^o absolute, et ly diuersa
 entis participationis, in quo diuersitas predicamentorum disticta diuise sequi-
 tur modis essendi maxie, prout superioris in inferioribus, qui quilibet duplex est.

Obijtes

2°: in diuuis Bagz ut hic hoo & plurius predicant: & e predicabile. In pertinet
 ad aliquod ex assignatis: & ad aliud. & utilia plura si quoz quingue. minor per: si
 ad aliquod e quingz pertinet, maxime ad speciz, & ad hanc n^o pertinet cu spe-
 riles predicant ab in diuuis: & iuxta diuisionem Thomaz doctrina re-
 spondet: in diuuis Bagz n^o disticta aliquod predicabile e quod n^o dicitur
 ad speciz maxie, diuise maxie ad alia predicabilia pertinentz significat sub alio
 speculationi modo unde semper reuocatur ad aliquod predicabile ex quingz nume-
 ratz, et ita huc predicatio. Petrus e hoc ad reuocatur ad genus: et ita Pe-
 trus e hic hoo, ad speciz = deinde respondet potest in diuuis Bagz n^o e
 predicabilis per se modum superioris & inferioris: & ad disticta in diuuisualis sunt uer-
 uis nequit abest abstrahi aliqua ratio uniuoca, et predicabilis quare proprie
 assignate tantz si id est, et maxie, n^o tamz fortez, cu predicatio fortez exi-
 gat predicacionem tamz uniuoca a disticta.

Obijtes 3° hic predicatio hoo e existens
 e superioris inferioris, et tamz n^o e generis, speciz, disticta, aut proprie, cu per se
 nec ratio subto n^o diuuisat, nec aliaz e accidentis cu existenti n^o posita
 ad huc, et ad huc ab hunc abiqz illuz corruptio: & respondo: predicatio-
 onz illuz e accidentis quoniam predicabilis, quia licet existenti n^o posita ab-
 esse abiqz corruptio phisica subti, bene tamz abiqz metaphisica n^o dicitur:
 etz proprie tate posse abest abiqz metaphisica corruptio subti: & quare
 et quibus predicabile si id est, & ex hoc n^o probatur existentiis predicacione

Ut accidens respondeo quod licet proprietas actu possit abesse, n̄ tamē quā
 ad exigentia abique corruptione metaphisica subh̄: accidens vero dicitur
 quāntū potest esse actu, et quoad exigentia potest abesse abique metaphisica
 corruptione subh̄: et ideo nullū inducens sequitur ex illis.

Obijh̄es quod lo:

omn̄is predicatio aut ē essentialis aut accidentaliter: & duplex ē actualis predicatio:
 & est predicatio n̄ duo, cū predicatio sit actus predicabilis: respondeo quod predicatio
 tantū duo in specie subalterna, s̄ in modis predicandi essentialiter, et acciden-
 taliter, species subalterna ē seu modus predicandi essentialiter dividitur in tres
 species in forma, et modus predicandi accidentaliter induit quare predicatio
 in specie in forma s̄ quinque. Dicitur quare, et quoniam predicatio n̄ duo in
 essentialiter: & si duo predicabilia in specie in forma, tunc patet ex eo quod unum
 predicatur in quale, et accidentaliter, propriū predicari in quale om-
 n̄ino d̄m̄gentes, quod sufficit ut modus predicandi essentialiter diversos
 distinguant. ~ ~ ~ ~ ~

QUESTIO SECVNDA
 AN VNIVERSALE

Sit Genus Ad Quinque Predicabilia & Lvs.

Non procedit dubiū Anax̄is quō denominante ualēz asserit s̄t inducitur
 in rane ualēz itaqz in deceptu generico, solū & in quālibet, an quinqz predicabilia
 foraliter sumpta, et in rane specie diuersa d̄m̄gant uniuoca in rane ualēz
 itaqz in deceptu generico: quod licet aliqui negent nobis tamē in negabi-
 le uidetur, quare sit. Nostra d̄d̄ S̄us.

Nostra Conclusio & Secundus.

Vt ē genus ad quinqz predicabilia, p̄ genus ē quod predicatur uniuoca in quō
 & pluribus differentiibus specie, & predicabilia differunt specie, et ualēz p̄
 dicatur uniuoca in quō d̄ illis: quare ē genus ad quinqz predicabilia, minor quod
 q̄ patet ē certa, cū predicabilia habeant modus predicandi essentialiter specie

Dixerunt, quod in partibus per se predicata essentialiter et univociter dicuntur
 inquit & quibus per se dicuntur, quod a predicantibus univociter per se non vultur sim-
 pliciter participare a quinque predicantibus in quibus per se inquit et per se
 dicuntur, et huiusmodi ratio univociter potest predicantibus & quibus per se dicuntur.
 §. Solvuntur obiectiones §. 3.

Solvuntur Obiectiones §. Tertius

Albanus magnus, Omnia, et alij oppositi sentientes ita obijciunt: 1. genus
 equaliter participat a speciebus; et ita vult equaliter participare a quibus
 per se dicuntur: quare nec genus respectu illorum, minor per se vult esse unum
 inquit, & quibus per se dicuntur, nec unum in multis equaliter: 2. minor per se genus, spe-
 cies, et definitio in inferioribus, essentialiter, propriis, et accidentibus, acciden-
 taliter: 3. Numerus, genus in multis speciebus, species in multis definitibus
 numero: 4. non equaliter in inferioribus.

Ad arguendum de amari de quo mi-
 nor: equaliter non participat, in equalitate orta ex amari in unum vultur nego-
 timonia; orta ex amari parte, et de minoribus. Inequalitas orta per se dicuntur orta
 ex amari differentiali quorum inquantibus: 1. tali, tali modo predicantibus et ita
 non dicuntur, et differunt: 2. et orta ex amari in unum vultur, in qua per se dicuntur
 univociter dicuntur, et quilibet ex illis sit unum in multis.

Dices: modus per se
 dicandi essentialiter, et modus predicandi accidentaliter nequeunt univociter
 dicuntur; nec modus essendi per se, et modus essendi in alio univociter
 dicuntur: quare nequit univociter per modum generis & quibus per se dicuntur
 dicantur. propterea: respectu substantie, et accidentis in hiis dicitur univociter
 dicuntur, & quibus per se dicuntur substantia, et alia accidentia: quibus quod per se
 Respondet

de modo predicandi essentialiter, et modo predicandi accidentaliter univociter dicuntur,
 quod licet modi essendi per se, et in alio, non dicuntur univociter absolute, et inesse in hiis,
 bene tamen formaliter, et per modum superiorum in inferioribus, et similitudinem
 dico: respectu substantie, et accidentis in esse in hiis, nihil vult dari univociter
 dicuntur: respectu tamen substantie, et accidentis, profertur dari aliquod tam

Secundo accipitur pro origine Partis, ut inquit Poeta - Mantua me genuit. 3° An-
 que accipitur pro genere logico, quod in presenti ita dicitur Porfirius, quod pro a. & plu-
 ribus differentiibus specie in eo quod quid, & predicentibus in presenti, & talibus ualde
 notare oportet, ut supra reperitur inter horum, quod et quale. predicantur inquit inquit,
 & predicantur essentialiter, et per modum per se estantibus, ut Perus hoc: predicantur in-
 quale & predicantur per modum alteri adiacentibus; ut dicitur Perus & alius.

Ex quo
 inferens: genus, et species, cum essentialiter predicantur predicantur pure inquit: proprius
 vero et accidentis, cum contingenter predicantur, pure inquale: diffinitio, cum ex una
 parte ut pars essentialis, et ex alia significata ad modum alteri adiacentibus predicantur
 inquale quod quale ex parte rei significata predicantur essentialiter, et accidentis taliter
 ex modo significandi, quibus supponitur sit. Et quod diffinitio generis tradita a Porfirio
 intracta? Sicut.

QUESTIO PRIMA

An Diffinitio Generis Tradita a Porfirio Sit Recta & Primus.

De diffinitione supra tradita procedit in hunc modum, quod supponimus in esse esse de-
 scriptum, ut parte in eis, & proprietatibus generis explicantibus deorsum inquit philosopho-
 rum, denuo talis diffinitio intelligitur admitti, uno excepto Laurentio Galo qui po-
 nitur grammaticus, quod logice procedens, oppositum habet, cum dicitur in sensu ta-
 mens sit. Notia D^o Sicut.

Nostra Conclusio & Secundus.

Diffinitio generis a Porfirio tradita optima est pro illa ueta diffinitio, quod explicat
 diffinitum per genus, et diffinitum, ita scilicet diffinitio tradita: & legitima est minor prope-
 rius per species, dicitur autem alij per alibus, a quibus diffinitio per alia particu-
 lar, non species in predicantur de pluribus differentiibus specie, & differentiibus nu-
 mero; diffinitio vero proprius et accidentis in predicantur inquit, & inquale, & per-
 tinentia diffinitio explicat diffinitum per genus, et diffinitum, & legitima. Solvuntur obli-
 gationes & Sicut.

Solvuntur Obiectiones & Textus.

Arguitur 1°: genus supremum predicari & pluribus differentiibus genere: & dicitur
 genus quod est predicari & pluribus differentiibus specie. omne pars substanti-
am predicari & corpora, et incorporea, & hec differunt genere: & dicitur 1°:
 iste propter si vere, substantia e genus: al e genus: Planta e genus et c. & hec
 omnia inter se genere differunt: & 2°: genus enim predicari & pluribus diffe-
 rentibus numero, ut in his predicacionibus. Petrus est: Paulus est: qm
recte definitur genus per predicari & pluribus differentiibus specie.

Ad argu-

anspondeo. genus supremum predicari & pluribus differentiibus genere, inquit
 dicitur ad differentiibus genere, & differentiibus specie, ne ea que sunt foriter genera res-
 pectu suorum inferiorum si species subalterne respectu generis supremi; et
 ita genus supremum dicitur predicari ad q. d. hanc dico predicari propter
 nec predicaciones generis si predicari, & accidentali q. quoniam predicari: quare
 hec omnes propter solum si vere, in sensu accidentali, et denominativo ad q.
 dico genus predicari & pluribus differentiibus numero mediate per se in
 mediate; nec hoc explicari debet in diffinitione generis, si predicari apud q.
 in diffinitione per se ad hanc mediate, & in mediate, qualis si species respectu
 tu generis, et individua respectu speciei.

Arguitur 2° Laurentius Bala: quid

quid definitur debet esse species, q. sub genere dicitur debet, & genus in e. species
 q. requirit diffinitione. dicitur: genus requirit diffinitione per se ipse, dicitur diffinitione
 ta. per se ipse diffinitione, cu diffinitione debet per genus et dicitur: & ad argu-
 ty respondeo: quod quid definitur debet esse species metaphisice dicitur tamquam
 expartibus, ex genere, et diffinitione debet esse species logica est foriter utiq. et hoc
 ty respugnat generi, nec ty. ad q. dico genus in d. d. diffinitione per se ipse
 genus in parte: sicut in summo dicitur diffinitione in d. d. diffinitione per se
 diffinitione in parte, et ita dicitur per se ipse in diffinitione, propter q. in diffinitione dicitur.

Argu-

uitur d. dicitur subalterna predicari & pluribus differentiibus specie, et inquit;
 uti dicitur hoc e sensibile, Leo e sensibile: & dicitur generis dicitur dicitur ab-

ditio

Si respondetur dicta sub altera predicari inquit ex parte rei significate, et in
 quale, ex modo significandi cum predicari substantiue; Adiecti be. dicitur in uerbo;
 et dicitur predicari in quale, q. predicari ut forma actiuus subit; et hoc in mo-
 do predicari genus; et genus in predicari inquit ex modo significandi. in
 non pra: in hac predicacione hoc e ad, in qua genus e predicatu; et predicat
 ly se habet ut forma respectu subit: g.

Ad arguens optime responus e ad istatione dico
 quod licet genus in actuali predicacione sit forma subit; in totum e forma in dple-
 ta persihens subit, et illi adiacens; Dumca dicitur forma, q. dicitur examinari psona
 ad hunc, illa spet; dicitur uero psona dicitur examinari psona ad hunc, illa spet
 tiq; habet e forma persihentis subit, illiq; adiacentis; quare ex modo signifi-
 candi predicari in quale, in a genus.

Argues uero predicari de pluribus di-
 ferentibus specie, et dicta, et accidentalibus, et extrinsecis; et predicta dicto, in
 explicat genus per dicta in trinisca, et uerq; anq; pra: illa diuersitas in modo
 predicandi solum se habet ex parte huius, in a ex parte predicti; et respondeo
 illa diuersitas etiq; ex parte predicti se habere, quia dicitur predicari de plu-
 ribus differentibus specie, ac predicari in dplete, si dicat; genus predicari
 ueritoy, cura statim dicenda: q. in dplete, d dplete sicut species, respondeo
 genus predicari ut totum ponale dicens partem eius pro expresso, et alia pro im-
 plicito: species uero predicari dicens totum eius pro expresso, et dicitur dicitur spe-
 cies predicari dplete, genus uero in dplete. quia hinc d. quod dicitur diffinitio dicitur
 hinc dicitur q. praemittuntur aliqua, et referuntur sententia; d. luy.

Q. Secunda.

Quod Sit Definitum Diffinitionis Generis?

Premittuntur Aliqua Et Referuntur Sententia; Suis

Autor quidam supra sonomine citatus ab Obidico, et ualidus censet reuoc
 inquit in scholis quid sit diffinitio in diffinitione generis; igitur et in quibusdam
 simpliciter prius in teaxo pax uolumus, quia sit Paton filionis Sebeldid;

Diffinitio forte in diffinitione generis non est nata in recto connotans igitur intentionem,
 nec 2^a intentio in recto connotans materiam; de genere prout utramque partes
 dicit in recto 1° pars dicitur tamen per illud est diffinitio generis diffinitione cuius par-
 se, et essentialiter dicitur predicari & pluralibus; hoc non dicitur per se, et essentialiter
 materiam, in recto ut connotant igitur intentionem; & maior est certa minor pars na-
 ra & aduc ut connotat igitur intentionem, tantum denominatiue, et accidentaliter
 dicitur de genere, et predicari & pluralibus; ut patet in his predicacionibus
 : al est genus, al est quid predicari, que non accidentibus quin in predicacionibus; & materiam
 ut connotat igitur intentionem, non dicitur predicari & pluralibus per se, et essentialiter.

Con-

munitur responsio est quod licet predicari & pluralibus non dicitur per se, et essentialiter
 materiam que substat specificatiue de intentionem bene tamen materiam, ut substat de
 intentionem reduplicatiue, et fortiter. dicitur nata ut substat de intentionem
 reduplicatiue, et dicitur in recto igitur intentionem, non est sit igitur de rebus de consue-
 tanque parte in recto, est quod per se essentialiter predicari. si igitur materiam in recto
 non predicari essentialiter, et accidentaliter. probo igitur forma ratione cuius nata
 et essentialiter predicari est 2^a intentio; & hęc non importata in recto nata non ha-
 bet ratione cuius essentialiter predicari: &.

Secundo licet partes ut substat fortiter
 albedinam, sit essentialiter id quod habet albedinam non tamen dicitur per se, et essentialiter
 vult, et accidentaliter, et ratione aliterius; & pariter licet nata ut fortiter sub-
 stat generalitatem sit essentialiter id quod habet generalitatem, non tamen predicari
 & inferioribus per se, et essentialiter, et accidentaliter, et per alium. demumque hęc
 pars est falsa substat generalitatem est fortiter genus; hęc est vera: substat et gene-
 ralitas est genus; unquam genus, et dicitur substat, et generalitatem; & dicitur genus
 non saluatur per se in nata ut substat fortiter de intentionem; & nata ita
 sumpta non est diffinitio in generis diffinitione.

Secunda pars dicitur in hunc modum ratione per
 diffinitio est de huius diffinitione est quod predicari & pluralibus differentibus specie. dicitur in
 tio ut connotans materiam non est id quod predicari & pluralibus differentibus specie; & non est diffinitio
 in hac diffinitione. minor pars 1^a intentio ut connotans materiam tantum in recto, quare predicari
 materiam, sed id quod nata predicari. & non est id quod predicari & pluralibus differentibus specie.

Qualitox: q̄ maria in recto p̄dicat̄ q̄ intentiō in recto ē id quod est in p̄p̄
dicata d̄m̄feriōibz: ḡ. ~ ~ ~ ~ ~

Qualitox: in p̄p̄sent̄ d̄ffōm̄n̄ gen̄us in d̄cto: q̄ p̄dicat̄ d̄it̄
p̄ones ut in h̄m̄reccum̄tas. In d̄ict̄ p̄artes ut unitas in h̄m̄reca quāth̄m̄ d̄icit̄
in aq̄ ut conotant̄. In intentiōn̄, nec p̄dicat̄ d̄it̄ q̄ intentiōn̄ ut conotant̄ n̄a
t̄: q̄ p̄dicat̄ d̄it̄ utramq̄ p̄artē in recto. minor̄ in d̄m̄pta in qua ē d̄ifficultas p̄:
sola d̄metanō n̄ ē unō in h̄m̄reca, aliāz relatio ut conotans h̄z, cur illi in h̄m̄reca u
m̄ta. Nūm̄: 1^a intentiō in abstrah̄to d̄notat̄ n̄a q̄z d̄icit̄ in h̄z p̄nt̄ q̄z al̄t̄
radical̄ in sub̄to; et in 2^a intentiō abstrah̄ca a sub̄to n̄ esset illi in h̄m̄reca u
m̄ta: q̄ maria in recto d̄notat̄ q̄ intentiōn̄, nec 1^a intentiō in recto d̄notat̄ n̄a
q̄ d̄icunt̄ in h̄m̄reca ex d̄m̄reca unōn̄, d̄eqūm̄ter q̄ nec d̄m̄reca hoc d̄ct̄ q̄z
m̄z ut p̄ote a d̄equat̄, et in h̄m̄reca. ~ ~ ~ ~ ~

Dom̄ḡ h̄z p̄artes d̄m̄z p̄obari p̄t p̄z occupat̄o
p̄z p̄p̄ ad uer̄ion̄z f̄m̄t̄. ideo d̄ct̄ d̄ic̄n̄ utramq̄ p̄artē, in recto n̄ qūit̄
ē d̄ffōm̄n̄ in d̄ffōm̄ gen̄er̄is, q̄ ē rebus p̄nt̄ in h̄z ad d̄ic̄na p̄z d̄ic̄am̄z
ta, quare in maria, et 1^a intentiō ut p̄ote sub̄ta, et accidens n̄ p̄t̄ resultat̄ u
m̄z p̄re un̄ca d̄ffōm̄ d̄ffōm̄bile; d̄ hoc ē fall̄z: q̄ m̄anda p̄ ex D^o thoma
a carente, q̄ d̄i p̄p̄ h̄z sacramentalibz corrupt̄z uer̄m̄z gen̄erant̄, quāth̄
tas p̄t̄ uer̄m̄z maria, quare, et ex illa et fra sub̄ta ad̄i s̄t̄ un̄z p̄re, d̄ quāth̄
tas, et fra sub̄ta ad̄i n̄ uer̄m̄z, d̄ d̄ic̄na p̄z d̄ic̄am̄z: ḡ. ~ ~ ~ ~ ~

Secundo ex h̄m̄am̄
rate Ch̄m̄ Dom̄m̄ p̄m̄ente ad p̄z d̄ic̄am̄n̄z sub̄ta, et ex sub̄ta d̄m̄ h̄a Di
uina sub nullo p̄z d̄ic̄am̄to d̄m̄ta uer̄m̄z un̄z p̄re: q̄ id̄z quod p̄m̄z. 2^a un̄z
p̄re s̄t̄ ex p̄nt̄ibz, qūz se habent p̄e mod̄z act̄z, et p̄nt̄; d̄ ita se habent maria,
et 1^a intentiō sub̄ta in recto, et 2^a intentiō act̄z, et p̄nt̄ h̄a n̄a q̄z et maria
p̄z s̄t̄ h̄a, et act̄z: ḡ. Dom̄ḡ uer̄m̄z D^o thoma loco sup̄ra allegato ex
sub̄to, et accidens n̄ s̄t̄ un̄z p̄e accidens, sicut cum n̄us lapid̄z: q̄ un̄z p̄re, d̄
maria et 1^a intentiō sum̄pt̄e in recto se habent q̄z accidens, et sub̄ta: ḡ eod̄
ēz resultat̄ un̄z p̄re. ~ ~ ~ ~ ~

SOLVUNTUR ARGUMENTA
CONTRARIA S. tertius.

Arguitur in favoribus 12 sententia, ex Thomae opusculo 12 dicitur quod dicitur
 in prima parte de pluribus, tenens est quod utrum prout subest de intentione, et quod
 prout in maxima in recto prout dicitur de intentione in obliquo est diffinitio in dicitur
 ffone generis. Respondens Angelicus Preceptorum in huiusmodi solus dicitur maxima in
 recto prout subest de intentione reduplicativa, hoc est prout dicitur in dicitur de intentione
 intentione est quod prout de pluribus, et frequentia diffinitio huius diffinitio dicitur
 huiusmodi pars imponens in recto.

Arguitur 2^a ratione: diffinitionis dicitur maxima
 in recto ut connotat huius intentione: et maxima in recto ut connotat huius intentione est
 diffinitio in diffinitione generis. aut prout illi dicitur diffinitionis quod dicitur prout
 speciebus: at sola maxima in dicitur intentione prout de speciebus: sola maxima aliter
 in dicitur intentione et hoc prout in 2^a Respondens negando autem ad proos dicitur maxima
 et dicitur minoris quod dicitur pars: in dicitur intentione ut quod dicitur minoris: ut
 quod in proos minoris, et igitur in dicitur intentione ut id quod maxima dicitur in actu prout
 dicitur de inferioribus, ipsa maxima in recto dicitur in dicitur intentione et
 quod dicitur ut quod de inferioribus prout.

Replicatur: Intentione est id quod
 maxima dicitur prout: et sola maxima in recto est id quod prout dicitur autem: et
 maxima maxima dicitur quatenus est dicitur inferioris et igitur dicitur dicitur
 intentione est id quod dicitur quod maxima est dicitur inferioris et igitur dicitur
 imo et hoc quod maxima, ut dicitur ab inferioribus ad ipsa dicitur: in
 minus arguitur, et replica manifeste patuit in dicitur: quod maxima ut dicitur
 dicitur intentione nec est dicitur inferioris nec dicitur dicitur: quod
 maxima in dicitur, dicitur sumpta, et id quod prout, et quod dicitur.

Omnis alij

soluionibus, respondens negando autem ad proos dicitur maxima dicitur minoris:
 in est id quod maxima est metaphisice, et fundamenta dicitur dicitur inferioris dicitur
 minoris: forte dicitur dicitur, et per modum generis, nego minoris maxima dicitur
 dicitur dicitur quatenus est dicitur inferioris, in quibus prout per inferioris
 dicitur, seu metaphisice, et fundamenta dicitur, dicitur, et per modum generis
 quatenus dicitur maxima per dicitur intentione minoris per dicitur dicitur dicitur
 huius actu una in dicitur, est dicitur dicitur per dicitur dicitur.

Quare V intentione e id quod materia dicitur in se uo ubi est essentia propria materia uero p[ro]p[ri]a
et dicitur intentione dicitur in recto e id quod essentia p[ro]p[ri]a, et dicitur in obliquo.

Arguitur dicitur in fauore

et thomistarum ex D[omi]no thoma septimo in ethaphys, lectione p[ri]m[us]e, argunt sola qualitas
tatis significate: q[ui]a e[st] genus, cu[m] ead[em] u[er]bo, sola forma, seu dicitur intentione significat
ca[us]a; et sequentem sola dicitur intentione importat in recto = huic, et alijs dicitur intentione
D[omi]ni thoma. Respondet D[omi]nus thomas solus uelle, argunt sola qualitates significat
q[ui]a qualitas ut pole forma dicitur accidit talis u[er]bo; de terminans e[st] p[ri]ncipaliter p[ar]te dicitur
t[er]m[in]i; ex quo n[on] sequitur sub[st]antia importat in obliquo, licet minus p[ri]ncipaliter importet: q[ui]a
D[omi]nus thomas septimo in ethaphysica expresse asserat quod q[ui]a accidens in dicitur significat
t[er]m[in]i dicitur sub[st]antia in recto.

Arguitur 1[us] r[ati]o in fauore eiusdem sententia: de diffinitio[n]e for[ma]e quod
in diff[er]entia generis, e[st] quod p[ar]te p[er]tinet ad logic[am] t[er]m[in]i q[ui]a ob[st]aculo for[ma]e quod illius ar[ist]otele
intentione ita se habet, n[on] materia: q[ui]a maior p[ar]te[re] genus. Q[ui]a aliter p[ar]te[re] ob[st]aculo ar[ist]otele
t[er]m[in]i in u[er]bo qualitates p[er]tinet ad diffinitio[n]e minor[um] p[ar]te: n[on] quia dicitur ar[ist]otele ar[ist]otele
q[ui]a intentione dicitur ad iunctio[n]e p[ri]m[us]e: n[on] e[st] q[ui]a materia sola e[st] ob[st]aculo materia le[ge]re
sola dicitur intentione e[st] illius ob[st]aculo for[ma]e quod.

Arguitur de materia in nego minor[um] q[ui]a dicitur

intentione sola e[st] ob[st]aculo for[ma]e quod logic[am]: ob[st]aculo uero for[ma]e quod ex materia p[ro]u[en]it t[er]m[in]i q[ui]a in
tentione dicitur in recto. ad p[ro]p[ri]a respondet: dicitur ar[ist]otele materia sententia p[ri]m[us]e
chris[ti]ana: n[on] e[st] logic[am] ar[ist]otele. Q[ui]a intentione dicitur ad iunctio[n]e p[ri]m[us]e: q[ui]a sola dicitur
t[er]m[in]i d[omi]ni dicitur ex materia, et dicitur intentione ad iunctio[n]e e[st] ob[st]aculo for[ma]e quod logic[am]. ad d[omi]ni minor[um]
q[ui]a p[ro]p[ri]a respondet: n[on] e[st] ut p[ro]p[ri]a t[er]m[in]i in obliquo dicitur intentione e[st] ob[st]aculo materia
logic[am]: n[on] e[st] uero ut p[ro]p[ri]a t[er]m[in]i in recto dicitur intentione e[st] ob[st]aculo for[ma]e quod illius.

Sed

dicitur: actus quod logic[am] ar[ist]otele dicitur intentione e[st] ob[st]aculo quod illius: q[ui]a dicitur intentione ar[ist]otele n[on]
e[st] ob[st]aculo quod ob[st]aculo quod. r[ati]o: ita se habet dicitur intentione respectu logic[am], sicut albedo
respectu p[ro]p[ri]a dicitur, q[ui]a p[ar]te[re] u[er]bo t[er]m[in]i albedine e[st] ob[st]aculo p[ar]te[re] maxima albedo
ad e[st] ob[st]aculo for[ma]e quod p[ro]p[ri]a dicitur: q[ui]a materia e[st] ob[st]aculo p[ar]te[re] materia, et sola dicitur intentione
e[st] ob[st]aculo for[ma]e quod logic[am] = ad d[omi]ni respondet actus logic[am] e[st] illius ob[st]aculo quod for[ma]e t[er]m[in]i actus.
Q[ui]a intentione e[st] ob[st]aculo quod ob[st]aculo: ob[st]aculo uero for[ma]e quod e[st] dicitur ex materia, et dicitur
intentione ar[ist]otele. ad d[omi]ni respondet quod p[ar]te[re] in recto dicitur albedine dicitur

statu

Consultent; me S; eius resolutionis iuxta domini Scholae fundata opinionem. no-
 bus @ Informior nam videtur specialis via, quorumdam ex nobilibus viribus antea
 Dingenitoras agere asserens: genus dupliciter accipi posse, philosophice; et metaphisice:
 si philosophice sumatur recte definita per hoc quod sit de rebus resultans ex materia, et
 generalitate. et de quibusdam definita in diffinitione philosophica generis et de rebus di-
 centis utramque partem in recto.

Si vero genus metaphisice sumatur recte definita
 per diffinitionem Porphyrii: definitioque hanc diffinitio est genus prout dicitur esse id quod pre-
 dicatur per modum de se generis, et hoc id quod talimodo per se, et a pluribus diffinitio-
 bus specie in eo quod quod per modum de se, cum hinc usque hinc diffinitione metaphisica
 procedit, si illa responderet quibus, satis dubium resolutionis manet. explicatur: diffi-
 nitio in diffinitione philosophica hanc, et de rebus resultans ex corpore, et anima rationali. De-
 finitio vero in diffinitione metaphisica est hanc, prout dicitur aliter per modum generis et
 a re per modum de se, similitudinem dicitur in parte, nec extra hoc similitudinem
 cuius rationis arguitur. Quidam genus per se dicitur de suis inferioribus, ut patet
 in, ut totus: explicatio hinc, et autorum placita.

Q. III^a
Vtrum Genus Predicatur De Suis Inferioribus
Ut Pars Vel Ut Totus?

Explicatio Tituli Et Autorum Placita.

Enim pars sensus dicitur in domini et omnibus per se dicitur sensus quod hinc
 eandem ad id, per se et hoc per modum generis dicitur debet ut totus, si sufficit
 quod intelligatur, ut patet. pro quo nota 1° maxime generis ad id multipliciter
 sumi posse. 1° per modum partis actualis, ut quod aliter rationis hinc actualis dicitur.
 2° ut patet per hanc, ut hanc dicitur per se hinc dicitur. 3° per modum totius actualis
 ut, quatenus est aliter dicitur ex hinc, et hinc dicitur, hinc dicitur per hinc actualis
 ut, quarto dicitur ut totus hinc, quatenus est aliter dicitur hinc dicitur hinc,
 hinc dicitur partes sub hinc, seu potest hinc.

Quia tamque in odia hinc difficultas spe-
 cipue pendet ex intelligentia totius hinc ideo nota 2° ex 1° hinc dicitur

Quod duas partes que sub hac forma expenditur: ad predicandam requiritur
 id est hanc partem subiecti, necesse est in adequata, ad adequata, ad aliam partem partem, siue
 actualis, siue potentialis, non id est hanc partem adequatam esse, quod per modum partem, siue actualis,
 siue potentialis nequit et hoc predicandi materia patet, non valet materia hanc hoc
 caput est hoc, de quod est hoc ad quate in id est hanc partem. minor enim constat in quod hanc
 partem est excludere aliam compartem: quod alius pars hanc excludit aliam compartem: si
 autem: quod prout sic in continet totum quod hoc, siue est ad quate in id est hanc partem.

Respon-

de his an tantum habere in partibus phisicis, ut potest realiter in se ordinari,
 in partibus metaphisicis realiter est toto id est hanc partem = hanc id est hanc partem
 aliam nomine sufficit ut de illo possit predicari = dicitur 1^a ex hac ipsa responsione.
 ideo pars phisica nequit predicari nec realiter, nec formaliter et toto, quod nec rea-
 liter, nec formaliter est id est hanc partem, ad aliam partem metaphisicam hanc formaliter ab eo
 designata, licet realiter est id est hanc partem: quod alius partem metaphisicam hanc nequit deo
 formaliter predicari.

Secundo: ad predicandam partem in sufficit id est hanc partem, at
 illa resolutionem alius partem tantum id est hanc partem est id est hanc partem in se ordinari: quod alius
 partem nequit et hoc formaliter predicari, maior est D^o Thomae aientis, quod hanc
 predicandam delecta, ut patet in talibus, tantum id est hanc partem est vera, et non formaliter, quia li-
 cet in se delecta id est hanc partem in se delecta, et patet in talibus, non tantum delecta id est hanc partem
 formaliter. demum: hanc predicandam: rare est alius tantum est vera id est hanc partem, quia rare tan-
 tum realiter, et id est hanc partem est id est hanc partem: quod non alius partem tantum realiter id est hanc partem
 est hoc, tantum id est hanc partem potest predicari.

Ex his per 3^{am} partem D^o Thomae: ad ut totum

actuare tantum dicitur partes ex quibus actu dicitur, in se ordinari includit totum
 quod species: quod ut totum actuare nequit et speciesibus formaliter predicari dicitur
 sexta ex dicitur = dicitur: ad ut totum actuare in respicit inferiora: quod prout sic
 nequit et inferioribus predicari. autem per in respicit inferiora, hanc respic-
 erit ut quid dicitur illa, et sic est totum potentialis; sed quod ea acta ad ponens, et
 sic esset pars actualis: si tantum ut quod ponens ea ad ponens, et sic esset pars
 potentialis; ad sub nulla alia indicatione potest inferiora respicere: quod alius totum
 actuare nulla inferiora respicit. 2° D^o Thomae

Part phisica nequit predicari de uo toto, quia nō significati in decreto, et post pauca
hec addit, hęc p̄ hoc e mara, e falsa, ita q̄ hoc e maraliy e vera: q̄ ex omne
D. thomę licet hęc predicāo hōo e aliaq̄ ut falsa, ita tamę hōo e al e vera
vriq̄ si al sumata p̄ modū partē, quia in decreto significati. ~ ~ ~

Ad uerba phisic
sophi respondeo partes diffomę predicari & diffomę maraliter, nō a for
liter: hoc e nō in xane partē fortiter, d fortiter in xane totū partē, ad duo
ritate D. thomę dico sensus huius e quod hęc predicāo, hōo e maraliy e uera
si hōo maraliy in decreto ut totū, etay in cluione implicata alteray comparatē
accipiata, nō a si sumata ut excludens aliq̄ d partē. idē dicimę & aliter
p̄ actu hōo. ~ ~ ~

Aequit̄ d. xanes al p̄ x̄ in inferioribus comodo quo e in illis,
quia p̄ x̄ dicari sequit̄ ad eē, d e in inferioribus, ut pars in toto: q̄ ita p̄ x̄
respondeo d̄ quendo marę comodo quo e in illis idē hęc, et maraliter
in q̄o marę: fortiter loq̄ d̄o marę: et eodē modo d̄ ita omniōi nego d̄ q̄.
licet Quid sit realiter in inferioribus p̄ modū partē: loq̄ tamę et fortiter
ita, hoc e, ut p̄ x̄ d̄ illis ut genus, debet d̄ x̄ ut continens totū quod in f̄
x̄oia, et d̄ sequent̄ ut totū. ~ ~ ~

Replicat̄: genus p̄ x̄ in inferioribus inad
quate, et in d̄ p̄ te ad d̄ omniōi sp̄ x̄, quē ut tota eia p̄ x̄: q̄ nō ut totū, d̄ ut
pars debet predicari. respondeo d̄ quendo anq̄: p̄ x̄ in adquate quare
ad exp̄ x̄ d̄o anq̄, quē ad implicatū, nego anq̄. in hoc e d̄ quē ad sp̄ x̄
quod sp̄ x̄ p̄ x̄ ut tota eia hōo pro implicato, quē pro exp̄ x̄: q̄ genus e
licet p̄ x̄ implicato d̄ h̄eat totū quod sp̄ x̄, nō a totū eiq̄ sp̄ x̄ explicat. ~ ~ ~

In
siles: q̄ genus salit̄ pro exp̄ x̄, ut p̄ x̄, d̄ nego d̄ q̄: quā licet ex
p̄ x̄ nō d̄cat totū eiq̄ in xane p̄ x̄ exp̄ x̄ ut p̄ x̄, in q̄ pars d̄ d̄
exclusionē alteray comparatē: et genus ut p̄ x̄ nō excludit d̄ f̄ x̄,
t̄mo eaq̄ d̄ h̄et sp̄ x̄. nec ualeat: explicite nō d̄ d̄ d̄ f̄ x̄: q̄ explicite
p̄ x̄ ut p̄ x̄. nō in q̄ ualeat propter falsit̄ anq̄. nō q̄ genus nō
p̄ x̄ eaq̄ d̄ f̄ x̄ e eaq̄ nō d̄ d̄e in xane p̄ x̄, et negat̄ nō a illas
p̄ x̄ h̄et excludere, quod requirit̄ ad xane partē: quare d̄ xane

Ut excludere aliq[ue]d p[ar]t[em] ch[ar]act[er]is pro implicito.

136

Sed dices. genus ut p[ar]t[em] pot[er]it licet pro explicito excludat inferiora, implicita ea includere pot[er]it, hoc sufficit ad p[ro]p[ri]etate[m] forte: g[ener]is maior[is] p[ar]t[em] cu[m] exclusione explicita stat quod optime inclusio implicita. et p[ro]p[ri]etate[m] cu[m] actuali exclusione inferiorum stat innotia un[de] inclusio pot[er]it, seu d[ist]inctio eorum imp[er]ia. Numquid cu[m] d[ist]inctio expressiva stat id est implicita: et cu[m] d[ist]inctio forte stat id est maius: g[ener]is cu[m] exclusione expressiva inferiorum stat p[ro]p[ri]etate[m] inclusio implicita.

In p[ro]p[ri]etate[m] in e[ss]e id[em] genus n[on] expr[im]ere d[ist]inctas, ac ea p[ro]p[ri]etate[m] excludere, quia n[on] expressio d[ist]inctas, est p[ro]p[ri]etate[m] ab ip[s]is, n[on] excludit. hoc p[er]missio, nego maius, ad p[ro]p[ri]etate[m] d[ist]inctas an[te] exclusionem explicita stat inclusio implicita absolute transeat an[te] exclusionem explicita p[ar]t[em] ad p[ar]t[em] mixto an[te]. id est d[ist]inctas p[ar]t[em] utatq[ue] p[ro]p[ri]etate[m] expressivo, quod pro implicito excludere a suo d[ist]inctas aliq[ue]d p[ar]t[em] quare genus ut p[ar]t[em] pot[er]it nequit d[ist]inctas pro implicito includere.

Sed

in un[de] d[ist]inctas g[ener]is tantum d[ist]inctas aspectu[m] q[ui]d species p[ro]p[ri]etate[m] ut explicans totu[m] g[ener]is, genus vero, ut d[ist]inctas ch[ar]act[er]is totu[m] g[ener]is pro implicito. U[nde] cet[er]a g[ener]is n[on] expr[im]at g[ener]is tantum d[ist]inctas aspectu[m] expressivum, n[on] excludit, et sequenter in d[ist]inctas duo p[ro]p[ri]etate[m]. 2^a Tripla species est q[ui]d pot[er]it d[ist]inctas a genere, id est addit supra illud, id p[er] nos tantum addit expressione totu[m] g[ener]is: g[ener]is tantum tamen expressionis d[ist]inctas, sequenter g[ener]is tantum expressivum.

Concedat 2^a Tri, nego 2^a. ad p[ro]p[ri]etate[m] d[ist]inctas maius, minoru[m], et 2^a Tri, nego 2^a, licet species d[ist]inctas a genere tamen expressivum n[on] expressivum, q[ui]d expressio totu[m] g[ener]is fundat[ur] intentione[m] speciei essentialiter d[ist]inctas a d[ist]inctas intentione p[er] quod genus d[ist]inctas: quare species n[on] g[ener]is expressivum, d[ist]inctas a genere d[ist]inctas. P[er] se tamen indifferens, s[ed] p[er] se tamen, et in alitate, quod n[on] p[er] se tamen g[ener]is addat supra an[te] nou[um] expressione, d[ist]inctas tamen, n[on] g[ener]is expressivum, d[ist]inctas, imo, et d[ist]inctas tamen d[ist]inctas ab acc[ident]ib[us], id est g[ener]is quod accidit in subita, et accidit

Quæ in linea reali, applicamus generi, et species quæ in linea logica.

Sec.

aduc in quiesces alius pars potialis habet et non in quiesces foris requiritur
ad predicacionem dicitur: et prout sic potest deo predicari. an sic modo et
bet et identitas quo fuerit predicacio, et sic in inadequate, et in duplex hoc.
et sufficit identitas foris inadequate utriusque, et al per modum partium foris
inadequate in significata et non. et. hęc replica probat: quod hęc predi-
cacio non emana et foris, quod omnes probant, et Divus thomas expro-
bat. deinde probat, genus predicari et specie per modum partium ac-
tualis et prout sic identitate et illa foris inadequate. pronunciat et
pondus ad predicacionem foris superiori et inferiori necessario requiritur
identitate foris adequate et in pro, puto pro in subto: et al per
modum partium excludat alia. et parte, et eam non dicitur, prout sic nec
superius non, nec dicitur totum quod non, quare ad hęc predicacionem foris
in sufficit identitas inadequate.

Arguunt d. si genus predicaretur ut totum
potiale quando al per se et non et ipso omnes alia dicitur predicari et hoc
et falsum et inane et non in predicacione: et maior pro: quia quid quod dicitur
per se dicitur et dicitur: et in unum arguunt d. ha ad unum arguunt probat
et hoc predicari et per se potiale, et genus ut pars potialis deo predicari
et et dicitur et beat predicari quod dicitur per se. et negando magis
ad pro et dicitur an: quid quod dicitur per se actu et inadequate dicitur an: a-
dquate, et in potia nego an: et dicitur, et ipse al per se et hoc dicitur non ac-
tu implicite, et alias dicitur et in potia. quare in per se et hoc adequate,
et inadequate, et iuxta capacitatem subiecti, et ad predicacionem foris sufficit
quod dicitur et existit quid quod actu dicitur per se.

Replicatur: et dicitur
al per se et hoc, in per se ut uale, nec ut totum potiale dicitur per se actu per se
et hoc solum dicitur dicitur non amittit et dicitur alia dicitur dicitur, et hęc
dicitur in aqua ad hanc uale, et totum potiale: et. et negando
dicitur ad pro et dicitur an: solum dicitur dicitur non ad duplicem, et in sen-
tu dicitur dicitur an: absolute, et in sensu dicitur nego an: licet et dicitur

Animal actu p[ro]p[ri]e de hoc n[on] dicitur aliis d[ist]in[ct]is, nec de alijs p[ro]p[ri]e p[re]dicat[ur] sensu
 p[ro]p[ri]o talis p[re]dicat[ur] & hoc: bene @ absolute, et in sensu d[ist]in[ct]o. ex p[ar]te e[st] involuta
 te qu[od] d[icitur] actu amat, ut potest libere amant p[ro]p[ri]e odium habere n[on] quia in sensu p[ro]p[ri]o amant,
 @ absolute in sensu d[ist]in[ct]o, id ip[s]u[m] dicit in materia s[ed] qu[od] est actua ta p[er]uen[it] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e aliis
 accipere, n[on] in sensu p[ro]p[ri]o, d[ist]in[ct]o.

Inuag[er]es. q[ui] genus p[ro]p[ri]e ut dicitur omnes
 aliis d[ist]in[ct]is: q[ui] n[on] p[ro]p[ri]e ut in uicibus, d[icitur] analog[ic]e. Diap[ro]p[ri]e id[em] ens p[ro]p[ri]e ad d[ist]in[ct]u[m] e[st] can[on]i-
 ce[m], qu[od] licet p[ro]p[ri]o n[on] dicitur d[ist]in[ct]is eas @ dicit p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e q[ui] d[icitur] e[st] d[ist]in[ct]u[m] n[on]
 ut totu[m] p[ro]p[ri]e, et ut cont[ra]m[en]s p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e aliis d[ist]in[ct]is p[ro]p[ri]e. Respondet in uaganda
 d[icitur] ad p[ro]p[ri]e dico d[ist]in[ct]is e[st] can[on]i: q[ui] ens p[ro]p[ri]e d[ist]in[ct]is d[ist]in[ct]is p[ro]p[ri]e modis r[ati]o[n]is
 s[ed] et q[ui] d[ist]in[ct]is d[ist]in[ct]is q[ui] d[ist]in[ct]is n[on] s[ed] d[ist]in[ct]is, r[ati]o[n]aliter (q[ui] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e d[ist]in[ct]is)
 Et d[icitur] e[st] p[ro]p[ri]e analog[ic]e, genus uero ut totu[m] p[ro]p[ri]e totu[m] d[ist]in[ct]is p[ro]p[ri]e d[ist]in[ct]is
 m[od]is, ut p[ro]p[ri]e d[ist]in[ct]is, et q[ui] p[ro]p[ri]e partes potest d[ist]in[ct]is, et d[ist]in[ct]is, n[on] tam p[ro]p[ri]e r[ati]o[n]is
 s[ed] s[ed] q[ui]a eas n[on] d[ist]in[ct]is q[ui] p[ro]p[ri]e partes q[ui] d[ist]in[ct]is d[ist]in[ct]is.

Sed d[ist]in[ct]is d[ist]in[ct]is to-

h[uius] p[ro]p[ri]e q[ui] d[ist]in[ct]is h[ab]et q[ui] d[ist]in[ct]is in uag[er]es. genus ut totu[m] p[ro]p[ri]e id[em] e[st] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 h[ab]et: uult q[ui] fundat[ur] in uag[er]es. p[ro]p[ri]e assumpt[ur] genus ut totu[m] p[ro]p[ri]e nihil aliud d[ist]in[ct]is
 q[ui] d[ist]in[ct]is aliis d[ist]in[ct]is p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e, et p[ro]p[ri]e d[ist]in[ct]is d[ist]in[ct]is ut p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e:
 q[ui] maior e[st] d[ist]in[ct]is nostra. m[od]is p[ro]p[ri]e al[ia] d[ist]in[ct]is in p[ro]p[ri]e d[ist]in[ct]is r[ati]o[n]is, et q[ui] d[ist]in[ct]is
 nihil aliud e[st] q[ui] p[ro]p[ri]e d[ist]in[ct]is p[ro]p[ri]e d[ist]in[ct]is, et e[st] illis p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e h[ab]et, et
 r[ati]o[n]is, d[ist]in[ct]is ip[s]u[m] h[ab]et ad ut p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e: q[ui] m[od]is p[ro]p[ri]e al[ia] ut p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e,
 e[st] q[ui] d[ist]in[ct]is d[ist]in[ct]is p[ro]p[ri]e, et q[ui] d[ist]in[ct]is d[ist]in[ct]is.

Respondet in uaganda ans. ad p[ro]p[ri]e

d[ist]in[ct]is m[od]is p[ro]p[ri]e m[od]is, ad d[ist]in[ct]is p[ro]p[ri]e m[od]is m[od]is. al[ia] ut p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e n[on]
 d[ist]in[ct]is in p[ro]p[ri]e, d[ist]in[ct]is in p[ro]p[ri]e excludit d[ist]in[ct]is. d[ist]in[ct]is ita q[ui] d[ist]in[ct]is p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 h[ab]et, ita in hoc, quod al[ia] ut p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e r[ati]o[n]is d[ist]in[ct]is ut p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e q[ui] d[ist]in[ct]is p[ro]p[ri]e
 m[od]is p[ro]p[ri]e d[ist]in[ct]is; ut totu[m] uero p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e r[ati]o[n]is p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e d[ist]in[ct]is
 h[ab]et p[ro]p[ri]e, et d[ist]in[ct]is m[od]is r[ati]o[n]is d[ist]in[ct]is q[ui] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e d[ist]in[ct]is d[ist]in[ct]is
 e[st] eas r[ati]o[n]is q[ui] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e, et potest h[ab]et, ex q[ui] d[ist]in[ct]is q[ui] d[ist]in[ct]is q[ui] d[ist]in[ct]is
 totu[m] d[ist]in[ct]is in d[ist]in[ct]is d[ist]in[ct]is aliis, in q[ui] d[ist]in[ct]is d[ist]in[ct]is ut p[ro]p[ri]e uale[re] et u[er]u[m]
 p[ro]p[ri]e r[ati]o[n]is r[ati]o[n]is, et ita obd[ist]in[ct]is r[ati]o[n]is totu[m] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e. al[ia] q[ui] d[ist]in[ct]is
 b[ri]uiter resoluntur.

Ue in indiuiduo nisi mediante specie, nec indiuiduo nisi mediante specie

predicari potest.

Dices Itaque, si implicat contradictionem aliquid existere in re sine eo quod est de sua essentia; dicitur, et dicitur in re de sua essentia: quod potest sine utroque in re existere. Preterea dices Itaque: species inmediate preterit indiuiduum; genus genus. Itaque tua ex eo quod genus inuidentur in specie = ad hoc respondeo: ad primum reale. nec existere sine eo quod in re de sua essentia, nec philosophica, nec canthaphica: nisi sine eo quod de sua essentia philosophica, quare est reale, et dicitur. Et arguitur probat non posse existere in re sine eo, quod latet, et singularitatem in re de sua essentia, quod dicitur Platoni eas adinuere. nec dyalicticus est in eorum: quia solus genus in canthaphicis inuidentur in specie; non est genus logicus de quo procedit.

Inquies 3. quo

modo intelligendum sit illud prologium Aristophanis ex philosopho octavo methaphisice genus. Et mihi amara, et forma respondet Durandus illud in toto alioque debere intelligi; nec sententia mihi placet. In quibus in Angelis dicitur genus, et amara conuenit. In quo quia amara realiter dicitur a forma genus. Et a forma realiter in dicitur, respondeo ipse prologium illud intelligi de similitudine, et ex parte, genus magis amara a tota unitate spiritus. Quod magis unitatis, determinatiuitatis, et perfectiuitatis; dicitur a unitate quod tamen dicitur gradus determinatiuitatis, et perfectiuitatis: et amara sit potentia perfectiuitatis, et determinatiuitatis, forma determinatiuitatis, et perfectiuitatis. Proterea dicit philosophus genus amara, et dicitur a forma de summi, et dicitur a sufficiant prologo capite de genere. Caput 3. de specie.

CAPUT III. DE SPECIE

Primo in capite de genere inmediate agit. Postquam de specie; fortasse unius quoque relatiui monitione ex altioribus intelligentia onetibus haurite. cuius summa textus hinc est: in re per se hinc dicitur putat non dicitur. in prima variis acceptionibus definitionibus que specie assignat. in secunda predicamentorum sex instituit, in tertia demum de indiuidui natura pertractat. in prima dupliciter specie acceptionum enumerat: primum inquit, species

Vnde patet pro pulchritudine, seu unitate quo sensu Lycopodium de sua
modi sui species Pulchritudine digna est species, in hoc etiam sensu de Christo
Dominio illud salomone concernit cetera, species forma pro felix no-
mibus. et arbori species sua, et pulchritudine sua intendit prospere proced
et uigna.

Deinde species uel aqua est sexmo in prae senti tripliciter explicat diffi-
one. prima ita se habet: species est quae subiecta generi secunda species est
aqua genus in eo quod quid praedicatur quae diffinit species ut subiecti-
te conueniunt, et ex illis prima est essentialis, secunda autem descriptiva. Do-
denique diffinitio quae species ut uel species, haec est: species est id quod
praedicatur et plures differentibus numero in eo quod quid. — in se-
cunda huius capitis pro parte conuenit Porfirius de quo ad inuentione pra-
dicabilium, quae sensus sive ardore praedicamentalis Inuentione apponit
Diacronici, in qua collocat genus superius genera inter media, subie-
ctis subalternis, species in finem, et aliam, et ultimam loco inuicem
deus: quae omnia inuicem huius ardore praedicamentalis pro mouet
de his, et de diuisionibus generum, quae species uel differentibus locantur ad la-
nes. quae omnia in prae senti figura diuinitate diffinitio.

lia
usto
no
car

dyo
est
tuo

3a
uo

est

uo

uo

uo

uo

uo

uo

uo

Cuius rationis explicatio hæc est. ponitur in radice Petrus, aliud in individuo, quia
 et aliis omnibus que in arbore distincte, cum immediate ducuntur et non tam cum
 et intellectibus, et volentibus, quod non ducuntur et quia in individuo, sequitur Petrus; alia
 solus ipse intellectibus, et volentibus esset; nec ducuntur ei alia, videns, corpus, aut subita;
 aliaque de omnibus hæc, ratio non potest verificari. habet utique Petrus et omnibus ducuntur
 omnia ipsi quod alia, cum sola alia non habent; et ideo sunt hæc ponitur immediate ad. habet et
 in utraque esse vegetantibus, quod est commune omnibus volentibus, propter quod supra
 ad ponitur immediate videns. propterea habet et movens quod spectatibus cor
 poribus, et ideo post gradum videns ponitur corpus. dumque Petrus voce subicitur
 et aliaque quod subicitur, quod est proprius subicitur, ideo in loco supra modo hæc quod genus ge
 neralium collocatur subita. subiciuntur dicta pro arbore per ducuntur talia que expli
 catione nunc ad quod circa species in inquirendis est oportet. 2° an diffinitio spe
 ciei sit ut subiectibilis, que videtur ad hoc scilicet tradit recte sint. 3° q. 1.

Q. Prima

An Diffinitiones Speciei Tam Vt Subiectibiles Quam

Universales A Porfirio Tradite Recte Sint Sicut

Dubium procedit triplicem diffinitionem Porfirii supra posita, quarum duasque clarissimas
 et speciem ut subiectibilem; alia vero speciem ut universalem. et eorum suppositiones et etiam
 quod descriptivum: et dicitur que speciem ut universalem descriptivum et, quia in radice
 per se dicitur et pluribus quod est proprietas videtur, que supposito sit. Nota 2° q. 1.

Nostra Conclusio 2^a Secundus

Omnis diffinitio ad hoc scilicet tradit recte et exacte. 1° quod illa diffinitio est talis, que
 explicat eam diffinitionem; 2° la explicatio diffinitionis explicat eam speciem ut subiecti
 bilis; 3° am in explicata una correlativa recte explicat per se ad aliud; 4° per
 dicta diffinitio explicat speciem subiectibilem per omnia ad hanc quod correlativa quod est genus
 tradit recte per hoc quod subiectum generat; 5° talis diffinitio explicat eam speciem
 ut subiectibilem. De 2° diffinitione per 2° q. 1. talis diffinitio recte explicat speciem subiecti
 bilis per se pro proprietate; 3° cum sit descriptiva, recta est. am per se et dicitur quod genus per

Hoc respectus unus ab alio dimanat & quod proprietas ab ea. Et magis dicitur si
 ne qua alius existere nequit. Denique & hi respectus omnino inconvexe, et tunc ex parte
 inter se se habeant = circa quod totum defendit species ut subiectibus et se solentur =
 Et pro hac solet dici ad hanc eadem tenet totus, et aliqui ex societate. Prout: subij-
 cibilis est et in aqua virtus & quod proprietas dimanat ita Caelum et Vasa. Et
 Similiter virtus species in formis et in aqua dimanat subiectibilitatem. Ita magister
 Ioannes a S^{to} thoma quarta demum et omnino respectus aspectus omnino in-
 tense disparatos et, et nulla inter se conuersione gaudente affirmat. m. m. d. d. d.

Nostra Conclusio Secunda.

Species inquantum subiectibus non est soluta virtus, nec virtus ex parte subiectibilitate,
 aut etiam: de respectus omnino disparate, et impermixte se habent, et tunc infor-
 me infimo. et quoad totum ratione apponit: subiectibilitatem, et virtutem si respectus soluta
 dicitur: & species ut subiectibus non est soluta virtus, aut pro ad omnino soluta virtutem, ne-
 cessario respectus soluta dicitur: et virtutes subiectibilitatem, et virtutem si soluta
 dicitur: et tunc species ut subiectibus non est genus, et tunc ipsius ut virtus non species
 et respectus si soluta dicitur.

Quoad id quod dicitur: nullus respectus dimanat pro
 ab alio ab opposito: subiectibilitatem, et virtutem si respectus oppositum: quod unum ab alio
 dimanare in pro: omnino pro: subiectibilitatem, et virtutem si respectus oppositum, et oppo-
 situm agunt fundandi: et si respectus inter se oppositum. Ita patet ex eodem modo
 sui et dicitur a fundato pro ut se habet ad hunc. aut enim dicitur: magis species ut su-
 biectibus respectus genus ab ipsa abstracta, et ut virtus respectus in alio dicitur agunt
 ipsa abstracta: et in hoc in parte dicitur oppositum, et oppositum agunt fundandi: quod

Denique quoad id quod dicitur: nullus respectus species et subiectibus quod tunc in mul-
 tores virtutes quod in subiectibus, omnino demum et subiectibus, et tunc virtutes: et
 respectus inter se nullus conuersione dicunt, et omnino disparate se habent, aut pro
 genus in parte quod tunc in dicitur in dicitur et species tunc in subij-
 cibilis, species subiectibus subiectibus generat in dicitur, et tunc in species tunc
 dicitur et soluta genus: in super species dicitur et subiectibus, et tunc in dicitur

Demum humana species subijcibilis et simul utilis: quod respectus multos
divingunt, multosque ex eo unus sine alio reperitur. Commune disparate et im-
pertinentor se habent.

Respondetur per dictos aspectus solum inferre in specie
in forma: quare ex eodem specie subalterna, et deinde supremo extra se proce-
dit; nec et ex eodem materia Angelica, quia hęc utilitas est consentanea Caelitatem. In quo
natura sua precipue consistit. Intra subijcibilitatem cuius cujusque species est eiusdem
naturę, et hęc respectu generis et naturę eiusdem naturę sit: et si hęc modo respec-
tus in connectuntur in specie subalterna, nec in forma, per textum præmissum, mater
Angelica est species utilis. Quare, in forma utilis est utilis et naturę, ad hoc inveniunt
Caelitatem; et hęc est subijcibilis utilis et naturę: et ex subijcibilitate mater Ange-
lica, nulla utilitas demonstrare potest. hęc dicitur dicitur ex eo quod subijcibilis non potest
inferre utilitatem dicitur naturę. Arguta dicitur solvuntur. §. 3us.

Argumenta Contraria Solvuntur §. Sextus

Argumentum. Species est utilis quatinus subijcitur utilis ut sit: et species ut subijc-
ibilis est fontior utilis; 2. alii utilitas subijcibilitate dicitur. Ans. pr. species
utilis quatinus participat de phy utilitate; et prout participat de phy utilitate
subijcitur utilis ut sit: et minor prout participat de phy utilitate, utilis ut sit
in subijcitur: et in subijcitur prout participat de phy utilitate. Item 1. species
quatinus subijcibilis est quatinus generis et utilis: et species ut subijcibilis utilis
est utilis. Ita patet ex eo quod quatinus generis et utilis et debent. 2. species
ut subijcibilis non est singularis: et utilis. demum: species ut subijcibilis utilis est utilis
illa species, utilis dicitur hoc est species subijcibilis utilis: et utilis in quibus subijcibilis.

Ad argutum meo ans. ad pro. dicitur maxime in eodem. et ad eius pro. dicitur
ans. in participat de phy utilitate, et in sensu maxime, et specificatio dicitur
ans. in sensu fontior meo ans. dicitur dicitur in quibus species in subijcitur utilis
ut sit, in participat de phy utilitate, hoc dicitur solum in quibus dicitur in sensu
maxime, et specificatio; in dicitur in sensu fontior, et in subijcibilis utilis et in quibus
aqua utilis dicitur dicitur, in quibus sensu procedit dicitur dicitur.

Suarez, Rubius, Vatablo ex Thomistis et sequitur Sapientissimus Magister Cur-
 rier, Lince, et Prado citans pro hac sententia Lancia, Henricus et Tabellus, et
 tuus Collegii St Thomae D^oplutensis exordium, et ampliora Monita Sa-
 diaudis & Aguirre, Illustrissimus Cerdas, et Illustrissimus ac Reverendissimus
 Dominus frater Antonius Perez Archiepiscopus Tarraconensis Benedic-
 onis familiae ornatus, et decus insualaudita Salmagina certamine Scho-
 lastico quibus adhaerentes sit. Nostra D^o S^truz.

Nostri Conclutio S^o Secundus.

Nam Angerica quomodo esse accepta inquit et per se in se utrumque et fundato,
 adue ly rans t g h y. h g d n y g p l u c h m u r q u i a e x p r e s s i o n i s D i t h o m e p l u r i b u s
 i n t o c u s w e l l o n t, n o l l i n t t h o m i s t e. 1° i g i t u r p e r e i m m o t a u s l e c t i o n e c u o d u c i m a
 l o x h u i t a l o q u i t a d p l u c i e r d i n g e r e p t q u o d i d q u o d i g n i f i c a t p e r n o m i n e
 n u t a p t u s m a n u s p r e d i c a n t e p l u r i b u s. 1° m o d o q u o m o d o i g n i f i c a t f o r m a
 q u a q u e d e t e r m i n a t a a d h o c m o d o, s i c u t h o c m o d o p l a t o i g n i f i c a t m a n u s
 h a n c p r o u t e i n h a c m o d o. 2° m o d o l y p p i g n i f i c a t f o r m a, q u e n e n a t a i n
 m a n u u a p t i, u n d e o p o r t e t q u o d p e r s e m o d o u t i g u l a r i s: q u i a d i c i t D i c i t t h o m e
 e x i t e e x p h i b i t a d e i n m a n u o u t r e p u g n a n t a a d u a l i t a t e, a t m a n u a n g e l i c
 e a q u e h y u s a s i n g u l a r i t a t e p r e c i s a s e p p e r d a p t u s u t r e c e p h i b i t u s i n m a n u
 q u a p t u s u t a s i n g u l a r i t a t e p r e c i s a i n q u i t d a p t u s e t f u n d a t o u t u t r u s.

Dum dicitur

parte 6^a ad Thomam ita loquitur: forma que indiuidua per se ipse in se
 quod si in se ipse intelligatur in partem communicari, nec ly r, nec ly rans
 et forma Angerica per se ipse indiuidua: q u e n e i n i n t e l l i g a t a,
 h o c e a s i n g u l a r i t a t e p r e c i s a a p t c o m m u n i c a n t e, s e c e e i n m u l t i s, a d u e l y
 a n y t g h y: q u o d u e l y a n y t g h y i n q u i t e e u t r u s. p r e s e n t e q u o d e s p i r i t u a l i b u s u a
 t e r u s a d d o a t a u s i n c o r p o r e a l t: u t a n g e l u s e f o r m a i p r o a d u t h a c t a a
 m a n u i m g o r i b i l i e t h y s i n g e r e p l u r e s A n g e l o r u m u s s p e c i e i d p r o m o t a
 D i c i t e x p r e s s i o n e a d u a n t h u m a n i t a t e p r e s e n t e D i p l u t e n s i e i n m o d o h y s i a
 a D i t h o m e d i s c i p u l y a b s q u e i n f i d e l i t a t e m o t a d f e n d i p o n i t.

Rad apud

Secundus, et ita simul; in *Lyranis tantis*, intelligitur et respiciunt plura
indivisa absolute, et ita in *Idichonate*, id est in *maxa Angelica* tantis tantis
et respicit absolute, ut quibus eorum plura respiciunt in *Lyranis tantis*. Hic
etiam dicitur, sicut et omnes alii, ex *Lyranis* et *Idichonate* et *Idichonate* et *Idichonate*
ita manet. propterea hinc explicatur *Lyranis tantis*, per eorum ad plura
Idichonate, et per se improbat *Angelicus Magister* et *Idichonate* et *Idichonate*
oro incorpore. ubi dicitur quod *maxa humana* dicitur *Idichonate* et *Idichonate* et
Lyranis; *maxa* *Idichonate* in *Idichonate* *Idichonate* *Lyranis*, *Lyranis tantis*, et ex *Idichonate*
et *Idichonate* *maxa* *Idichonate* *Lyranis tantis*, quibus eorum solis respicit plura
indivisa absolute, et in *Lyranis Idichonate*.

Idichonate. in solutio ve
atque dicitur, eodem pacto defendi potest nullis dicitur propter eum repugnet *Idichonate* *Ly-*
ranis tantis indivisus. Et hoc patet per dicitur et pluribus, si plura eorum repug-
nant. *maxa* *Idichonate* per dicitur et pluribus indivisus si eorum repugna-
cent insuper: si plura species in *Idichonate* in *Idichonate* in *Idichonate* repugnant, et hoc spe-
cies in *Idichonate* et per dicitur et pluribus. sicut et *Idichonate* in *Idichonate* indivisus, et
maxa *Idichonate* et species *Idichonate*, et species in *Idichonate* posse per dicitur et pluribus
diferentibus species, ad *Idichonate* *Idichonate*, id est per *Idichonate* *Angelica* *Idichonate*
trent. et ita omnis eorum et eorum *maxa* *Angelica* respiciunt plura si non re-
pugnant *Idichonate* in *Idichonate* in *Idichonate* potest esse *Idichonate*, quod non negamus: quod
etiam in *Idichonate* in *Idichonate* *Idichonate* absolute et *Idichonate* *Angelica* *Idichonate*
facto, et absolute potest dicitur et fundato ut species *Idichonate*; ad quod requiritur
quod plura indivisa sunt eorum facto, et absolute potest.

Respondens *Idichonate*
et *Angelica* nullatenus et eorum ex parte et dicitur; bene tam ex modo dicitur
respondens: et in *Idichonate* pro hoc statu *maxa* *Angelica* ad modum et corpore
et *maxa* *Idichonate* dicitur et fundato ut *Idichonate* *Idichonate*, et eorum
et *Idichonate* et eorum *maxa* *Idichonate* eorum *Idichonate* et ad modum et
maxa *Idichonate*, et corpore et eorum pro hoc statu dicitur et in *Idichonate* *Idichonate*
indivisus, et quodlibet singulari cogitatur per species *Idichonate*, et tam in
videtur et singulari *Idichonate* si ad eorum *Idichonate* et.

Tertio ex solutione in fexta. nōng angelicā ēē uellē dīz, et iāng iūmull, cū nā-
 ra corporea admodū cuius cognōcētā Angelicā, ita uellē gūt, demō, et apriori.
 etiā si nāra angeli dēcipiamus admodū acū maxāre, et omull hīpīcauūg,
 is pōt tamē ex dēcipiōnē cū pōtō oppositō ualidatē, et iūmull hīpīcabilitate
 nūmērica, cū cū necessariō ut spīritualē dēcipiamus q̄ licet nāra angelicā
 dēcipiāt admodū acū ualē, nōng tamē pōt dēcipi cū fundatō actualē. sicut
 pōt pōt ex eandē rānē, licet Angelus admodū formōi cū uemē cognōcētā nōng
 quē tamē pōt dēcipi cū fundatō ut formōrū cū uemē, ita ut tale pōt hīpīcū
 fundatō hībūat.

Respondent demō) etē solutiō cū fexi dūmōng quod licet
 nāra angelicā ad quate et ut ē inue dēpta, hoc ē cū iūngularitate, dicit
 repugnantiā ad plura, in tamē dēpta in ad quate hoc ē ut a iūngularitate
 p̄cisiua q̄ p̄cisiua nōng nullū īpēdōngtū ad ualidatē = d hīc etiā solutiō sub-
 iacet fere dūmōng impugnatōnibus supra factis. Deinde: oppositō dō
 thomē loco infra alligandō a serenti, quod nāra angelicā prohibet ēē
 iūmull hīpīcō pōt nē nāra accipi in aliquo subto, sicut nāra; In nāra an-
 gelicā p̄cisiua a tenē p̄cisiua spīcificē ut pōt spīritualē et iūmāra-
 lē, nē nāra accipi a iūngularitate nāra; q̄ ad uic a iūngularitate p̄cisiua dī-
 cit repugnantiā ad plura.

Ita V nāra Angelicā ē methaphē et esaliter
 iūmāralē; q̄ methaphē, et esaliter dicit repugnantiā ad plura, a iū-
 uōmōdī repugnantiā dūmōt ei rāne nāra, spīcificē; q̄ nāra spīcificā
 ad uic a iūngularitate p̄cisiua talē dicit repugnantiā. mōrō sub iūngulā
 p̄i quod dūmōt Angelo methaphē, et esaliter dūmōt ei rāne nāra, spīcificē
 et, quod a ei dūmōt rāne iūngularitātē nē cipi ē tate, dā accidētē tate sū
 iūngularitātē sit extra dēpht methaphē Angerē dī hī hī hī; q̄ iūngularitā
 ad plura ē Angerē cū rāne methaphē, ipi dēpht rāne nāra, spīcificē. Ad
 idē aliter dicit repugnantiā ad plura nāra spīritualē, ac nāralē, In nāra
 nāralē rāne iūngularitātē etiā dicit repugnantiā ad plura; q̄ nāra spī-
 ritualē nē tamē rāne iūngularitātē, d hīc rāne nāra, spīcificē; a nō

Demōque

Quis admissio magis Angelicus esse decepti dicitur in dicitur repugnantia ad plura
 aduc in euet uultu ponitur, d' tamtz negatiue n' adualitatez posituq sequitur
 plura indiuidua positua, quz tunc impossibilia int' semel app' h' n' s' a d' in:
 tu, abiq' fundato ullo p' h' acenta, et ad omny q' licet maxa Angelica p' h' con:
 dat as in gularitate fordi n' a axiomatica e' q' in p' h' acenta s' u' ab in ma:
 axi' tate ut pote illi esartex q' p' h' dicit' repugnantia ad plura indiuidua
 es d' sequenter unicez tantz radicat singularitate.

Ex h' forma r' r' a

pro nostra d' d' me sub hac forma, nequit Angelus decepti fundato ut
 maxariq' q' nec ut multiplicauit' numerice, q' nec ut u' u' l' s' . any p' h' t
 et d' i' p' a omne mult' h' p' l' i' c' a u' i' t' e' i' n' t' r' a' e' a' n' d' e' s' p' e' c' i' e' e' s' a' r' t' e' x' m' a' x' a' r' i' t' a' t' e' q' u' e' s' t
 maxa ut p' h' acenta p' h' acenta numerice mult' h' p' l' i' c' a u' i' t' e' s' : q' n' Angelus nequit u' h' t' :
 dato decepti ut maxariq' , nec ut numerice mult' h' p' l' i' c' a u' i' t' e' s' . Respondit d'
 munit' aduersarij q' . M^o Ioanne a^o Thema duplici' d' i' g' u' m' d' o' i' n' :
 maxari' tate: alieq' specific' d' i' s' t' i' n' c' t' i' o' n' e' s' p' e' c' i' e' i' , et alieq' indiuidual' i' n' d' i' :
 u' d' u' i' d' u' i' s' t' i' n' c' t' i' o' n' e' s' : et licet i' n' q' u' i' r' a' n' t') h' e' r' e' i' n' m' a' x' a' r' i' t' a' t' e' s' p' o' s' s' e' t' e' t' e' r' :
 pugnantia ad multiplicat' numerice, n' a' l' i' q' u' e' s' o' l' u' i' t' p' o' s' s' e' t' e' t' e' r' i' p' u' g' n' a' n' t' i' a' s' :
 ut maxa Angelu' implerez spec' i' e' s' maxari' e' s' d' i' u' i' d' a' t' a' : quare maxa spec' i' :
 fica Angelu' asingularitate p' h' acenta p' t' e' e' u' l' l' i' s' . d' h' e' r' e' s' o' l' u' t' i' o' i' n' m' u' l' t' i' :
 t' e' p' e' c' c' a' t' i' o' n' e' s' h' a' s' i' m' i' l' i' t' e' r' s' u' b' i' a' c' e' t' i' m' p' a' g' n' a' t' i' o' n' i' b' u' s' q' u' a' s' a' p' p' e' t' e' r' e' n' o' p' o' s' s' e' t' :
 et et i' n' m' u' l' t' i' t' a' m' u' s' i' n' u' o' q' u' o' i' n' m' a' x' a' r' i' t' a' t' e' s' s' p' e' c' i' f' i' c' a' s' p' o' s' s' e' t' e' t' e' r' i' u' n' i' c' e' z
 i' n' g' u' l' a' r' i' t' a' t' e' s' , l' i' c' e' t' f' o' r' l' i' t' e' r' e' q' n' d' i' c' a' t'

Respondit d' d' . quod p' h' acenta i' n' :

maxari' tate specific' d' i' s' t' i' n' c' t' i' o' n' e' s' d' i' c' a' n' t' i' p' t' : l' u' t' d' i' s' t' i' n' c' t' i' o' n' e' s' s' p' e' c' i' e' i' i' n' :
 g' e' n' e' r' i' , l' u' t' r' a' d' i' c' a' n' t' i' n' g' u' l' a' r' i' t' a' t' e' s' , e' t' e' s' o' n' a' n' t' a' A' n' g' e' l' i' d' i' s' p' o' s' i' t' i' o' n' e' i' n' a' d' e' q' u' a' l' e' s' ,
 s' o' c' i' e' s' e' i' u' s' i' n' m' a' x' a' r' i' t' a' t' e' , u' t' d' i' s' t' i' n' c' t' i' o' n' e' s' s' p' e' c' i' e' i' , e' t' n' u' t' r' a' d' i' c' a' n' t' i' a' u' n' i' u' s' i' n' g' u' l' a' r' i' t' a' t' e' s' ,
 h' i' n' c' e' q' u' o' i' n' a' d' e' q' u' a' l' e' d' e' c' e' p' t' a' p' t' e' e' u' l' l' i' s' . d' h' o' c' i' p' s' e' s' t' r' a' d' i' c' a' n' t' i' a' s' :
 a' d' t' a' n' t' e' s' s' u' b' i' l' i' t' a' t' e' s' e' s' q' u' i' u' o' n' t' , e' t' i' c' a' n' t' i' a' s' a' d' o' s' i' n' u' s' t' r' a' c' t' a' r' e' d' e' m' o' n' s' t' r' a' t' . I' n' a' :
 q' u' i' s' n' e' a' r' g' u' m' e' n' t' o' n' i' s' i' n' m' a' x' a' r' i' t' a' t' e' s' p' r' o' u' e' t' d' i' s' t' i' n' c' t' i' o' n' e' s' A' n' g' e' l' i' i' n' s' u' o' e' s' s' e' s' p' e' c' i' f' i' c' a' s' :
 e' t' e' x' p' l' i' c' a' t' m' u' l' t' i' p' l' i' c' i' t' a' t' e' s' i' n' m' a' x' a' r' i' t' a' t' e' s' . d' p' r' o' u' e' t' i' c' e' e' x' i' g' e' t' u' n' i' c' e' z s' i' n' g' u' l' a' r' i' t' a' t' e' s' :
 l' i' c' e' t' e' t' i' a' s' e' x' i' g' e' t' m' u' l' t' i' p' l' i' c' a' t' i' o' n' e' s' i' n' g' u' l' a' r' i' t' a' t' e' s' : q' u' o' d' e' s' t' p' o' s' s' e' t' e' t' e' r' i'

Accidens opposita subdit, *in* *supra*, deniq: hoc prout in huius inuenit
 specificis eorum talis propositio dicitur et ad idem suam proprietatem. *In*
 billiam, admiratio, & hoc sufficit utique cum fundato decepta in
 lo. raribus proprietatibus opposito. *In* in huiusmodi, cupiditate, &
 g. et ratio omnis e, quia multo, et huiusmodi per se huiusmodi opposita non e multo
 p. h. et eorum, p. h. et in huiusmodi, si p. h. et in huiusmodi, e. decepta multo
 p. h. et eorum, eorum, eorum, eorum. Soluuntur arguta. *In* *supra*.

Soluuntur Argumenta Contraria 5. et 6.

Obijunt 1. Angelicus Preceptor, q. unica de spiritualibus creaturis adnotans
 ad quatuor catalogos: sicut huiusmodi albedini prohibetur e in multis, quia
 albedo e, q. e in hoc, ita natura Angelicis prohibetur e in multis, ex eo qd
 e natura in parte eorum, quod pertinet ad rationem speciei, de quo quod n. e natura
 e in parte in quibus subdit, quod pertinet ad rationem individui. = g. ut patet huiusmodi ad
 soluta in premissis Angelico ex decepta specifico, d. individuali. = g. si decepta
 individuali premissa eorum, eorum. *In* *supra*. 1. parte, e. 13. ad 1. nono in
 parte ait: quod e in uno supposito in singulari, aut in pluralibus, e. p. h. et in
 natura speciei. = g. natura Angelicis ex suo decepta specifico in exiget e in uno, q.
 p. h. et in pluralibus.

Respondetur in mixta autoritatibus, in dubitans Thomae Angelicis
 et Magistri pro sua huiusmodi sententia, q. d. huiusmodi verba Thomae explicari faci
 liores, et in huiusmodi expositionibus pro nota d. Thomae allegari? = g. respondeo q.
 mixta Angelicis Preceptoris e: q. natura Angelicis ex suo e specifico in produ
 betur e in multis pro exp. suo, bene tamq. propositio, quia in parte dicitur
 ad idem cuius singularitatis = d. clamant Thomae, d. Thomae violenter p. h. et in
 ex parte ipsius natura Angelicis huiusmodi prohibetur e in multis, ex eo qd pertinet ad
 naturam individuali, et decepta specificus nec explicat, nec in parte dicitur q. d. huiusmodi
 individualis: q. decepta specifico, nec pro in parte prohibetur e in multis.

Respon:

Et o explicando, et ad quendam naturam: ex eo quod pertinet ad rationem individui
 dicitur huiusmodi ad eadem decepta naturam: sicut in parte accepta p. h. et in parte naturam.

Et eodem modo miris digno. gradus igitur specificus Angeli importat pro
 implicito unicus in diuina radicaliter sumptus, quia unicus radicaliter in regula
 actus; quare prohibetur et in multis, ut id quod dicitur pro implicito ex decepta spe
 cifico; licet non prohibeatur, ut id quod explicat, nec huiusmodi expositio videtur
 lente censeri debet, cum hoc et mentis D. Thomae, et textus quod demonstrat.
 autem Maxima Angeli prohibetur et in multis, ex eo quod in eadem accipi in ali
 quo subiecto, seu materia; in acceptibilitate. Quoniam in eadem includitur ex altera in qua
 du specificus Angeli; quare maxima specificus Angeli prohibetur et in mul
 tis, ex eo quod pertinet ad eam in diuina radicaliter sumptus, in quo
 sensu est ipse gradus specificus, ex quo ad id dico; quod et inuenitur in
 pluribus, in eadem decepta explicito specificus, bene tamque decepta implicito.

Argumentum 2° aane. in speciationibus ut maxima in diuina ad plura et singularitatem, et in
 materia ad unum; maxima Angelica inaequale decepta intelligitur in singularitate
 et determinate ad unum, cum ob hoc praesentat; quod inaequale decepta dicitur inaequale
 plura, et prout nec potest esse unum. in his potest negari minor arguitur in Ange
 lis gradus specificus in diuina simpliciter, met ha pro ab in diuina uel sicut
 Angelus est essentia immaterialis, et essentia singularis; quare decepta negat
 in singularitate, et in simplicitate. Deinde iuxta ad unum doctrinam ad quod
 maxima est singularitas, et foris, et radicalis ad unum; foris praesentat negoma
 at, ex quo dicitur solutio, licet Angelus praesentat in singularitate foris
 et radicalis, et ut posse subiecta spiritualis decepta, et essentia immaterialis, et
 per radicaliter unicus singularitatem, et quia radicaliter negat praesentat
 et de quibus, nec in repugnantia ad plura.

Respondeo. maxima Angelica praesentat
 in singularitate in radicali; et nulla est solutio, cum praesentat in Angelus intelligit
 simpliciter ut praesentat intelligendi, praesentat, de quo id non acceptibilitate,
 et acceptibilitate in materia; hoc est in singularitate radicali praesentat.
 Respondeo quod maxima Angelica decepta ut principium intelligendi et in de
 cepta ut acceptibilitate in materia praesentat, sicut non praesentat, quare praesentat
 intelligitur in singularitate radicali praesentat = si in decepta et in materia

Intellecta uia quod dicitur pro expressio potest esse uia, et pro expressio non dicitur
reperitur hinc ad plura. ita dicitur ex corpore quod situm reperitur hinc ad plura impa-
tibus implicite. Et forte, et impeditionis hinc ad unitatem et fundat.

Sed replicatur.

quod immutabilitas Angelici radicet unitatem singularitatis in obiectis eius unitatem
specificam. nullo modo fundat unitatem, nisi per se immutabilitas specificam Angelici ob-
iecti et unitatem specificam, in immutabilitate generalis obiecti et unitatem generalis.
In hoc falsum est natura Angelica in ratione generalis per se dicitur de pluralibus Angelicis
ut specie dicitur. In his replicatur. In ratione uero probatur, quod sicut in ratione
generali de facto impeditur multiplicata specificam, ita et de facto ut multiplicata
numerice. in suspensa. et specie uia, et ratione simul, et ita ut uia, et ratione
de generalis. respondendo et negando. ad pro et negotium de pluralibus. et
pluralitas numerica unitatem amara pluralitas et specificam in amara, de
pro in eis pro fundat. In his et adibus cuius quod, Angelici unitatem: quare nulla
immutabilitas obstat unitatem generalis, denotantur unitatem specificam.

Sed

in uia per rationem unitatem. sicut singularitas opponitur unitatem, ita pluralitas
unitatem. pluralitas radicalis unitatem non obstat: nec singularitas
radicalis unitatem. minor pro natura maxime quales et humana
quod unitatem precise radicalis plus a in dicitur ut pote unitatem multiplicatam
illa; et huiusmodi pluralitas radicalis non obstat eius unitatem. in improprio
habili dicitur potest unitatem maxime in radicalis pluralitas generalis
et premitat, in ratione rationis, et ex dicitur exigit: natura et Angelica unitatem
et unitatem radicalis singularitatis, quod plures et rationis reperitur. In ratione
de dicitur de ratione dicitur unitatem pluralitas radicalis non obstat unitatem
unitatem eiusdem rationis negotium, dicitur unitatem dicitur unitatem maxime maxime
et unitatem et unitatem unitatem pluralitas et quod radicalis et maxime, et pote
dicitur unitatem, quod pluralitas et maxime in obstat unitatem forte, sicut obstat
maxime.

Sed ad hoc dicitur natura Angelica precise unitatem unitatem unitatem unitatem
et metaphis; unitatem metaphis et fundat et unitatem unitatem unitatem unitatem

Quod si predicatio equalis & equari. q. 29. dicitur potest talis ratio videtur. hoc con-
 gito, ut ponitur ad predicatioz formam sufficere quod extrema non intendant expressum
 dicitur, et tunc superior non est respectu aliter. ad 29. ut ponitur et potest talis. per
 quod individuum. Ang. et alii subijci immediate per se. Similiter respondet quod
 gradus specificus immediatus subijci generalis quod individuum; quia tamen
 ultimare dicitur. Deinde gradus specificus ut actu minus & terminatus per
 individuum; et insuper capitur dicitur. Ang. et alii gradus specificus; quare indi-
 viduum; non immediate, immediate per se generalis subijci. Individuum in
 De Natura Individui.

Baro
 Baro

Cuius individuum ut quomodo habet species per hunc explicat. Deo recte. Per hunc
 remonem in individuum quod ut ad presentem videtur dupliciter remonem
 per 1. intentionalem, et 2. intentionalem. De modo et ipse materiam. Et
 immutata potest quod videtur, ut materia humana et emanata per Petrum.
 De modo et ipse materia informata per 29. intentionem individuum. Individuum
 igitur intentionalem videtur sumptis. Ita dicitur. Per hunc, cuius collectio proprie-
 tatis in nullo alio reperitur quod idem proprietates in his rationibus.

Forma, Figura, Locus, tempus, cy none sequitur.
 Patria, si septem que non habet unum, et aliter.

forma accipitur pro qualitate coloris et corporis. Inplexione; non pro forma quod
 talis. figura significat partem proportionem, et expressum omnium. Locus
 partem domus in qua quis natus est. Tempus generationem instantem et idem. In-
 relationem, ut in homine sub hunc in fovea quod nascitur. materiam quod videtur im-
 prompta. sanguis per se ipse sub generationem et idem. Partem. Proportio
 ne argens in hunc hunc. quod omnia simul individuum reperitur in hunc
 materiam videtur videtur, licet absolute non repugnet quare per se. Ita dicitur
 accipitur talis; et dicitur materia et est idem individuum. Quomodo ex dicitur
 la parte per 29. nullo modo habet: individuum est individuum in se, et dicitur
 alius aquilibet et alio.

Individuum 2. intentionale ut subijcibile affinitate
 scilicet per hoc quod ut subijcibile specie, et dicitur. Species in eo quod quod possit
 ut per se. Et affinitate per hoc quod ut quod dicitur tam per se. et quod

Diffinitio. Sed h[ic] iuxta dicta questione 1^a proximalis responderi non potest
 diffinitio singulariter singulariter, et ex parte sumpti, bene tamensignate, et dicitur
 in acceptu. solutio est in h[oc] q[uo]d dicitur: quod dicitur h[ic] singulariter illa de diffi-
 nitione ponit, tamensed quod spectaret ad hanc dicitur singulariter diffinitio est
 proprie prius de diffinitio sub h[ic] et Boetius per se. Ad h[oc] dico in dicitur
 ut ait p[ro]p[ri]o dicitur in dicitur, et p[ro]p[ri]e talis in dicitur, q[uo]d refertur ad diffinitio-
 nem, ut et ita non perfecte ac species, q[uo]d proprie in conat[ur] generat et dicitur.

Inquit

ut dicitur q[uo]d ab individuis abstracti sunt aliqua ratione dicitur: breviter respondet q[uo]d
 ab individuis 1° intentionaliter acceptis non potest abstracti aliqua ratione dicitur uniuoca,
 et h[ic] analogica: ab ip[s]is 2° non potest 1° intentionaliter ratione dicitur uniuoca ab-
 trahi potest. ratio 1^a p[ro]p[ri]e est q[uo]d a multis 1° dicitur nequit abstracti aliqua ratione dicitur
 uoca, ut patet in dicitur et aliter, et inente respectu essent[ia]l[is] p[ro]p[ri]e dicitur, dicitur
 diuina uel diuina: q[uo]d ab illis aliqua ratione uniuoca abstracti nequit potest
 om[n]ia abstracti aliqua ratione dicitur analogica, quia in dicitur dicitur uniuoca
 in se in dicitur. ratio 2^a p[ro]p[ri]e est q[uo]d omnia in dicitur non potest 1° intentionaliter
 dicitur dicitur et h[oc] quia dicitur p[ro]p[ri]e dicitur, in hoc omnia in dicitur
 simpliciter dicitur: q[uo]d in hoc sensu potest ab illis ratione uniuoca abstracti. Ca-
 put h[ic] de dicitur.

CAPITULUM III, DE SENENTIA

De dicitur actus p[ro]p[ri]us in hoc capite illud in dicitur dicitur partes in 1°
 et h[ic] dicitur dicitur acceptio[n]e; in 2° dicitur dicitur dicitur p[ro]p[ri]e dicitur
 dicitur inquit dicitur dicitur in dicitur, p[ro]p[ri]e, et p[ro]p[ri]e in dicitur. 1^a q[uo]d
 unis ab alio omnino accidit dicitur dicitur et aliter am[er]o. 2^a q[uo]d quae potest
 ab alio p[ro]p[ri]e dicitur in dicitur in se p[ro]p[ri]e: ut hoc ab ego p[ro]p[ri]e dicitur
 h[ic] 3^a dicitur q[uo]d una species ab alia dicitur dicitur: ut hoc ab ego p[ro]p[ri]e
 dicitur dicitur quae quae dicitur dicitur appellata respectu generis, et h[ic]
 h[ic] h[ic] respectu species, et dicitur ex alio p[ro]p[ri]e dicitur.

In 2^a capite p[ro]p[ri]e

Quinque diffeſſiones aſignat: quæ omnes ad duas reduci poſſunt. 1^a dicitur diffeſſio intentionaliſter ſumpta, quæ ita ſolubet, diffeſſio equeſ perſonæ ad eam ſpeciem ſpecie modis pariter perfectius diffeſſio vera. 2^a intentionaliſter accepta, nec diffeſſio Porſicius: equeſ perſonæ de pluralibus diffeſſionibus ſpecie in quatuor quid. per ſe dicantur dicitur et alijs prædicitibus. 3^a quibus diffeſſio per ſextas pariter dicitur y homitas diffeſſio: nec in præſigda amplius immorari oportet. quare ad alia diſputo hunc digna acceda omniſ. 4^a ubi diffeſſio a Porſicio tradita dicitur et inſimæ quæ ſub alterius præſig.

Q^o PRIMA

Utrum Diffeſſio a Porſicio Tradita Conueniat Diffeſſi Tam Intime, Quam Sub Alterius, ſic

De diffeſſione diffeſſio intentionaliſter ſumpta procedit dubium, et ex diſpoſitione ſit diffeſſio alia inſima et reale, quæ ſpecie inſimæ in ſe hinc dicitur, et alia ſubalterna, et ſenſibile, quæ dicitur ſpecie ſub alterius. 5^a alia inſimæ in quibus ſe ſeſat, quæ prædicta Porſicius diffeſſio unig^o diffeſſio dicitur et aſſimat 1^a ſentia quæ ſequitur Caietanus, Ioannes a ſothama, et illuſtrationis Moneda. licet in ſe diffeſſio in modo ita, expli- cando 1^a ſentia aſſerit prædicta diffeſſio totius diffeſſio ſub alterius dicitur et contra Comens et porſice in dubio ſtauit. proponit, et reſerunt aliqui dicendi modi. 2us.

Proponuntur Et Reſeruntur

Aliqui Dicendi Modi 2° Secundus

Reſpondetur quæ ſol Caietanus ita, diffeſſio dicitur ad diffeſſio inſimæ me- gantur, et per ſe in paginibus, quæ ſenſibile 5^a prædicta in quibus diffeſſio- nibus

De diffinita infima, que subalterna procedit dubiis et incerta ab incertis
 repozemus aduerto. Species quædam species huius posse respicere, non tamen illi
 ad genus. Sicut quod de terminat, et de hoc non in procedit difficultas, quæ ratiō dicitur
 quæ superius de inferiori fortiter in procedit. Species præparari ad inferiora pro
 pria ipsius diffinitæ, si ad hoc, et illud ratiō, ut in hac prædicatōe, hoc ratiō e ratiō,
 et nec de hoc non in procedit dubiis quæ ratiō in procedit. Et hoc, et illo ratiō ad diffinitæ,
 ut species, quæ ut tota eia prædicat.

Potest in superia ratiō præparari ad species quædam
 sicut si ad hoc; ut in hac prædicatōe hoc ratiō, et de quoque præparari potest ad
 inferiora huiusmodi species. Si ad individua, ut in hac prædicatōe Petrus
 et ratiō, et de hoc ut homo duplici ratiō procedit in universalia: quod diffinita in huius
 te ratiō, et de prædicatōe, præparari ad species, quæ præparari ad inferiora species
 Cicero huius ratiō diffinita in huiusmodi præparari ad species ita Caeterum,
 solo, ratiō quæ requiritur Prædicatō in prædicatō. Et defendit diffinita in huiusmodi
 præparari ad inferiora species, hanc sequitur illustratōem. Moneda
 plures, Ioannes a. Thema, et alij frequenter. Notandum est.

Notitia Conclusio 3 Secunda.

Diffinita in huiusmodi ratiō præparari ad species quæ diffinita, et præparari ad infe
 riora species, ut quæ præparari ad species, et præparari ad inferiora species, et præparari ad inferiora species,
 de præparari ad inferiora species, et diffinita in superiora ad species quæ
 diffinita, et huiusmodi ad individua: quæ præparari ad species, et præparari ad inferiora species,
 si ad individua diffinita in huiusmodi, omnia præparari ad inferiora species
 in valent mutuo subijctiōe, et ad diffinita ad species quæ diffinita valent mu
 tuo subijctiōe, et ad diffinita ad inferiora species, et omnia præparari
 et bene valent: et ratiō quæ hoc, et ad hanc ratiō valent, et ratiō, et Petrus.
 Diffinita, unde respicit plura, et species ad generalitate præparari in plura, et
 unum: et præparari ad illa requiritur diffinita in huiusmodi.

Respondet quæ Caetera

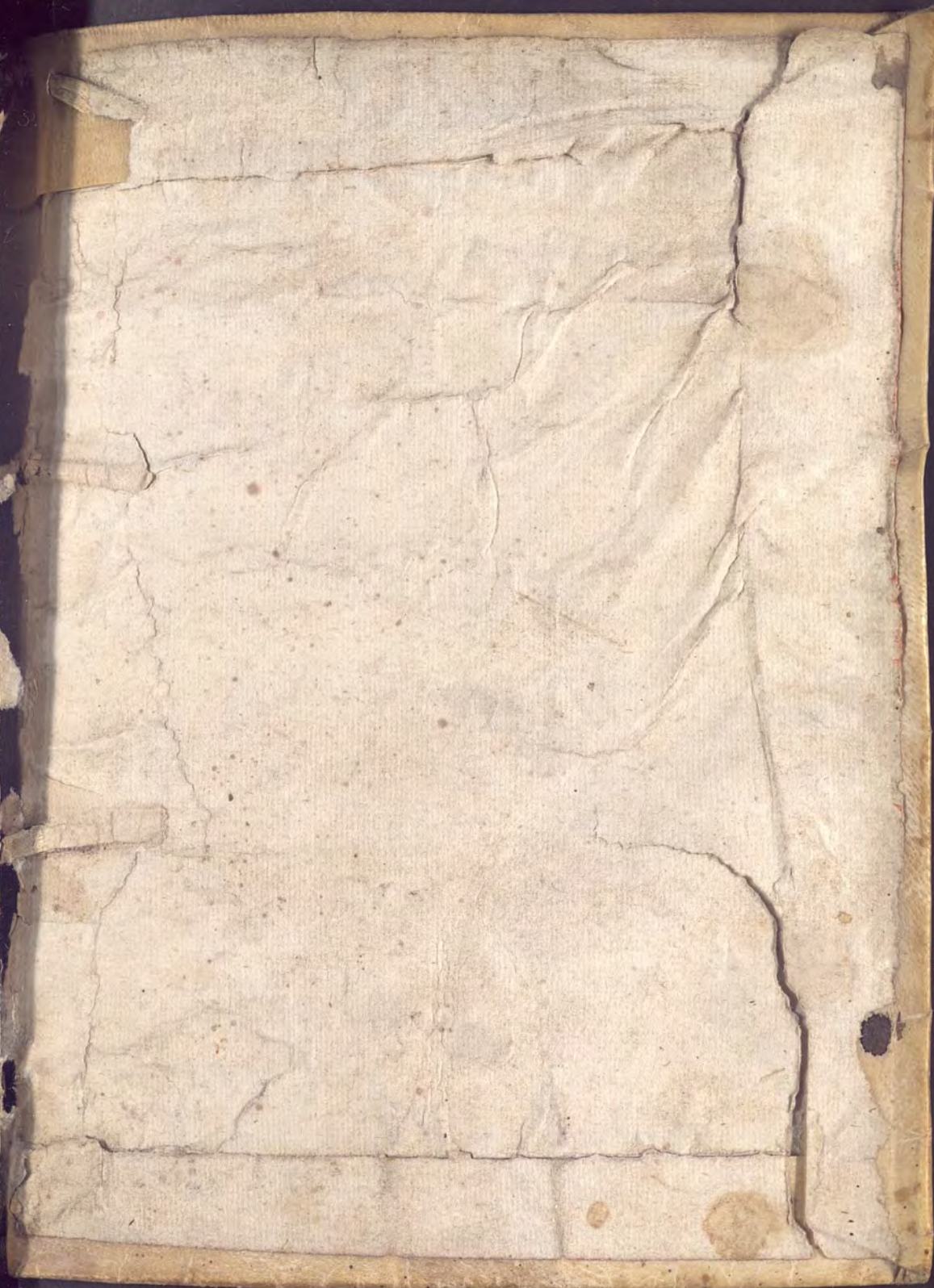
no, quod dicit species sit una fortiter, et multum plura virtualiter, quæ subijcti
 in individua dicitur: quare de ratiō præparari et hoc, et plures virtualiter

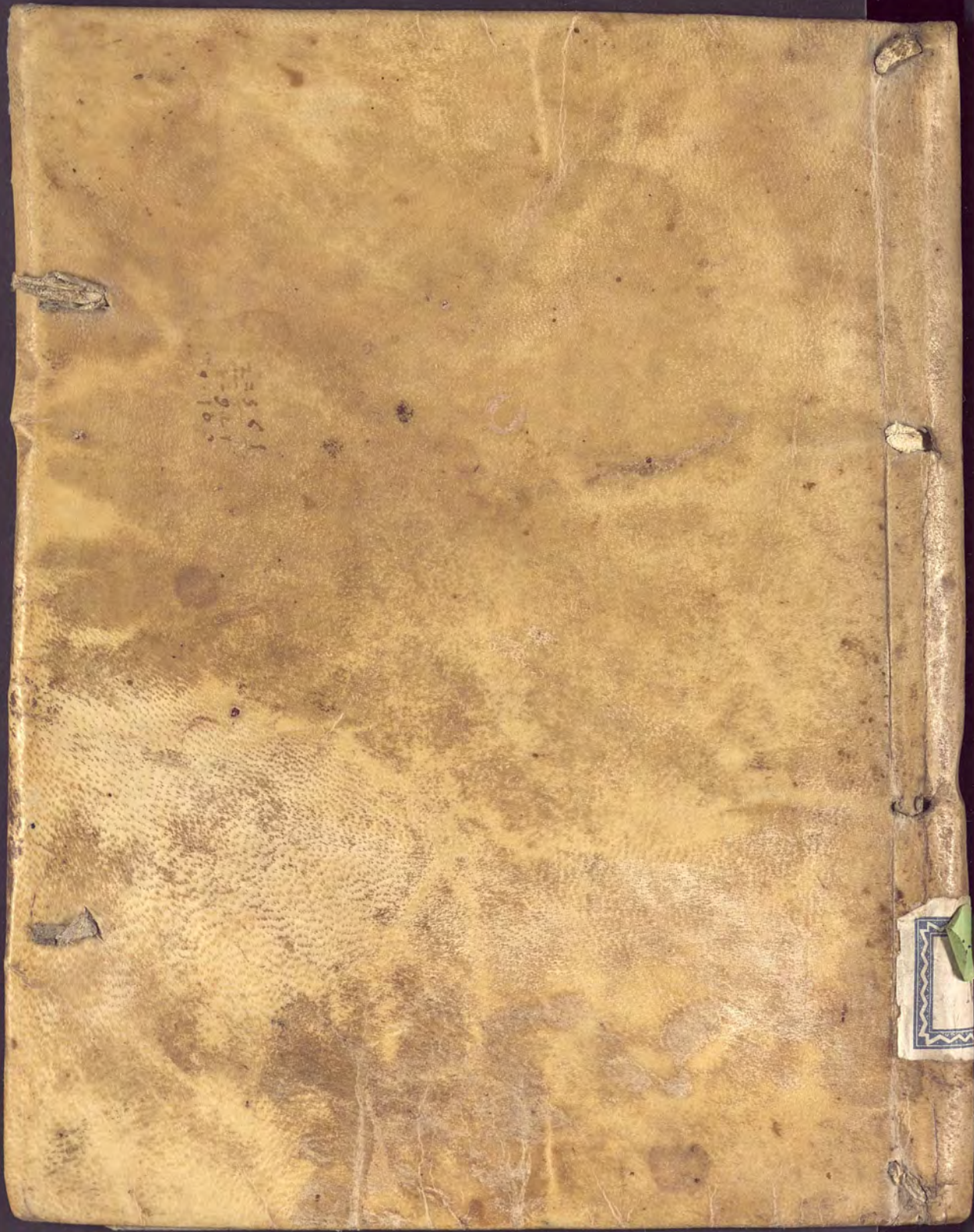

...huc
...a. D.
...ubg
...g'ch
...ua
...luc
...te g
...t'ha
...ten
...er
...exan
...n. M.
...mud
...oclar
...xpl
...hau
...sund
...na
...sup
...amg
...xly
...uile
...xix
...nhac
...ja.
...rub

10
19
18
17
16
15
14
13
12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1

Small rectangular label with a blue and white decorative border, partially obscured by a green piece of paper or tape.